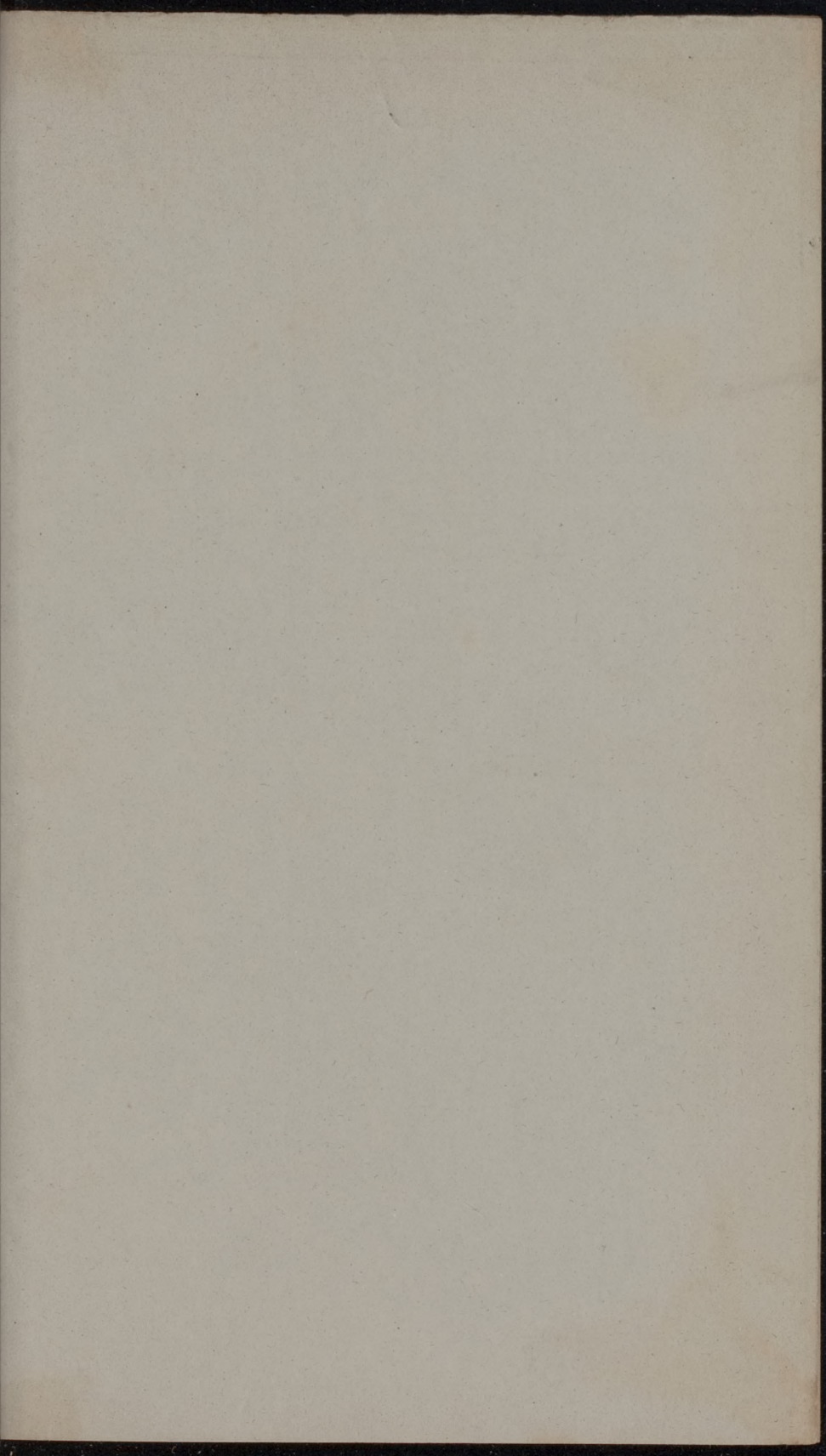
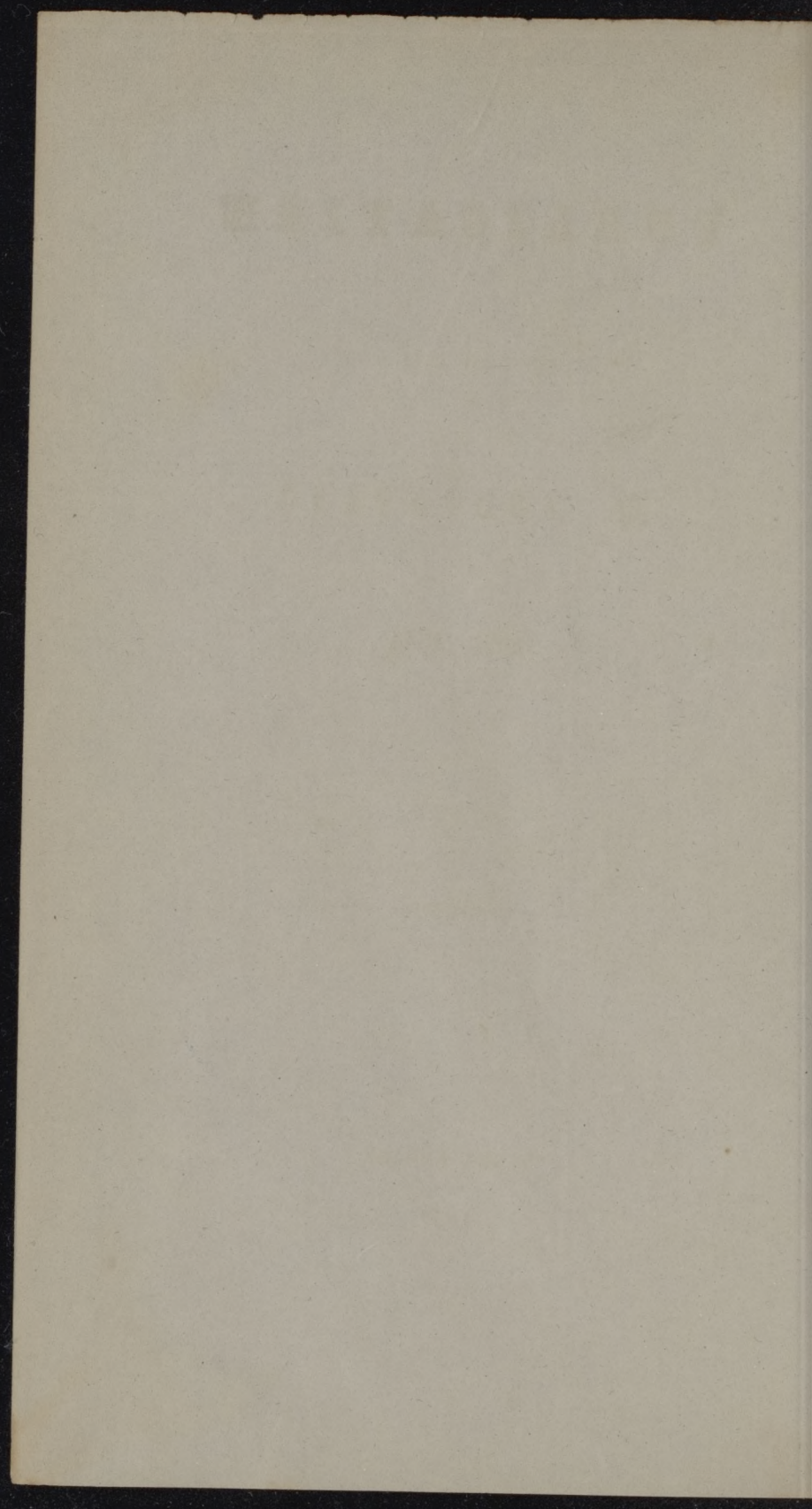

1889

D₂₄

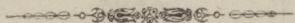

PUBLICATIEN

VOOR HET EILAND

ST. EUSTATIUS.

1809 — 1844.

'S GRAVENHAGE,

1857.

PUBLICATION

1740

1740

1740

1740

1740

1740

1740

1740

1740

1740

1740

GEDRUKT TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.

PUBLICATIEN

I N H O U D.

1809.

- N°. 1. Houdende bepalingen ten aanzien van het stempelen en invoeren van nagemaakte stuivers. Bladz. 1.

1810.

- » 2. Waarbij bepaald wordt dat de publieke markt op Zon- en feestdagen niet later dan tot 9 ure zal worden gehouden » 2.
- » 3. Houdende verbod tegen het verkoopen bij Engelsch gewigt » 2.
- » 4. Houdende verbod voor slaven om zich na 9 ure 's avonds op straat te bevinden . . » 3.

1811.

- » 5. Houdende bepalingen ten aanzien van het verkoopen van suikerriet, suiker, stroop enz. » 3.

1815.

- » 6. Handelende over het ophalen van de booten en kano's bij de Waag » 4.

1816.

- » 7. Waarbij het verkoopen van sterken drank aan militairen verboden wordt. » 5.
- » 8. Handelende over het koopen van koopmanschappen enz. van slaven, zonder permit . . » 7.

1817.

No. 9.	Houdende verbod tegen het hanengevecht op Zondagen	Bladz.	7.
” 10.	Handelende over het dooden of mishandelen van horen- en ander vee	”	8.
” 11.	Houdende verbod tegen het duelleren	”	10.
” 12.	Houdende verbod om na zonsondergang gronden te branden	”	11.

1818.

” 13.	Houdende verbod tegen het koopen van goed van militairen	”	12.

1819.

” 14.	Houdende bepaling dat alle booten na zonsondergang op strand moeten worden gehaald.	”	12.

1820.

” 15.	Waarbij wordt gearresteerd een reglement en tarief voor den genees-, heel- en vroedmeester	”	13.
” 16.	Houdende voorziening tegen het dobbelen en spelen door slaven	”	19.
” 17.	Houdende verbod tegen het verkoopen op Zon- en feestdagen	”	20.
” 18.	Houdende verbod tegen het afschieten van geweren in de dorpen	”	21.

1822.

” 19.	Betrekkelijk het ijken van maten en gewigten.	”	22.
” 20.	Bepalende dat geene slaven na 9 ure 's avonds op straat mogen worden gevonden	”	23.
” 21.	Bepalende dat van alle verkoopingingen van slaven aangifte ter koloniale secretarie zal geschieden	”	24.

1823.

N ^o . 22.	Waarbij het dragen van wapenen, zonder port d'armes, wordt verboden	Bladz. 25.
" 23.	Houdende verbod om slaven goederen langs straat te laten uitventen, zonder voorzien te zijn van eene behoorlijke lijst van hunne meesters	" 26.
" 24.	Houdende verbod tegen het verschijnen van leprozen op de publieke wegen	" 27.
" 25.	Waarbij den slaven op nieuw verboden wordt om te spelen en te dobbelen, en verder bepaald wordt dat zij, na werktijd, hunne kapmessen en sabels niet mogen dragen.	" 28.
" 26.	Houdende maatregelen van politie tegen het stelen van suikerriet enz.	" 30.

1824.

" 27.	Bepalende dat geene transporten of overdragen van slaven of onroerende goederen zullen geschieden dan na alvorens te zijn geadverteerd	" 31.
" 28.	Waarbij wordt vastgesteld een reglement voor de kano- en werknegers	" 31.
" 29.	Houdende verbod tegen het kappen van hout op de bergen	" 37.
" 30.	Houdende reglementaire bepalingen voor de schutterij en burgerwacht	" 38.

1825.

" 31.	Houdende verbod om gouden munt van slaven te wisselen	" 42.
" 32.	Bepalende het bedrag, te betalen voor beesten, in het fort opgebracht	" 43.
" 33.	Houdende verbod tegen het rijden in de dorpen	" 44.

- N°. 34. Waarbij bepaald wordt dat alle booten, kano's en andere kleine vaartuigen met zonsondergang tot dicht aan de Waag moeten worden opgehaald Bladz. 45.
- » 35. Houdende verbod tegen het rondventen van visch langs straat, na vier ure 's middags. » 46.

1826.

- » 36. Betrekkelijk de behandeling der slaven. . . » 47.
- » 37. Houdende verbod tegen het werpen van steenen » 52.
- » 38. Betreffende het losloopen van geiten en varkens. » 53.

1827.

- » 39. Betrekkelijk het gebruiken van schietgeweren zonder van port d'armes te zijn voorzien . . » 54.

1828.

- » 40. Houdende afkondiging van een reglement voor de Regtbank van kleine zaken. . . » 55.
- » 41. Houdende afkondiging van een reglement van belasting. » 79.
- » 42. Waarbij bepalingen worden daargesteld ten aanzien van het toelaten van vreemdelingen als ingezetenen, en het afgeven van zeebrieven. » 84.
- » 43. Houdende invoering van het nieuwe muntstelsel » 86.
- » 44. Betrekkelijk de waarde van de kwart-daalders, de regeling der prijzen van het vleesch en het brood, en de uitnoodiging aan de kooplieden om hunne boeken te houden in guldens en centen of Spaansche daalders en centen » 88.

1829.

N ^o . 45.	Houdende uitnoodiging aan de ingezetenen om hunne familie- en slavenlijsten in te zenden.	Bladz.	90.
» 46.	Houdende bepalingen betrekkelijk het schoonmaken der straten	»	91.
» 47.	Waarbij wordt bepaald dat het besluit van Zijne Majesteit van den 17den Februarij 1819, lit. B, niet derogeert aan art. 3 der ordonnantie van 1 April 1580 betrekkelijk het huwelijk	»	92.
» 48.	Houdende daarstelling van maatregelen tot stuiting zooveel mogelijk van zeeroof, en voorschriften omtrent de wijze, waarop zal moeten worden gehandeld ten aanzien van aldaar aankomende gewapende vaartuigen van oorlogvoerende mogendheden	»	94.
» 49.	Waarbij wordt vastgesteld een tarief van leges en emolumenten	»	98.
» 50.	Betrekkelijk het afsluiten der belastingregisters en het behoorlijk vereffenen der onderscheidene dienstjaren, mitsgaders bepaling van den tijd wanneer de vorderingen van de publieke administratie ten laste van particulieren, zoowel als van deze ten laste der publieke administratie, zullen verjaren	»	114.

1830.

» 51.	Ter beteugeling en bestraffing van feitelijke gewelddadigheden	»	116.
» 52.	Waarbij wordt vastgesteld een reglement op de reede van St. Eustatius	»	127.
» 53.	Waarbij nadere bepalingen worden daargesteld omtrent de voortdurende kracht der koloniale wetgeving, ten aanzien van de toestemming der ouders in de huwelijksverbindingen hunner kinderen, en eenige daarmede in verband staande onderwerpen	»	138.

N ^o . 54.	Houdende bepalingen omtrent het aannemen van pecuniele voordeelen door kerk- en armbesturen of andere publieke instellingen .	Bladz. 140.
” 55.	Betrekkelijk het heffen der belasting op de erfopvolging	” 142.
” 56.	Behelzende eene authentieke interpretatie omtrent de toepassing der wetten, welke in de Nederlandsche West-Indische bezittingen zijn vastgesteld ten aanzien van ongeijkte of niet behoorlijk geijkte ellen, maten of gewigten	” 165.
” 57.	Houdende reglementaire bepalingen omtrent den in- en uitvoer van slaven in de Nederlandsche West-Indische bezittingen . . .	” 166.
” 58.	Houdende opheldering en interpretatie van eenige artikelen van het reglement voor de Regtbank van kleine zaken	” 173.

1831.

” 59.	Houdende eene wijziging in art. 17 der publicatie van den Gouverneur-Generaal in Rade, ter beteugeling en bestraffing van feitelijke gewelddadigheden, van den 16/17 Maart 1830 (<i>Gouvernementsblad</i> van dat jaar n ^o . 2.)	” 176.
” 60.	Houdende invoering van een nieuw belastingstelsel	” 177.
” 61.	Omtrent het grazen van vee enz.	” 185.
” 62.	Houdende interpretatie van art. 14 van het belastingstelsel	” 187.
” 63.	Houdende invoering van het reglement op het burgerregt in de Nederlandsche West-Indische kolonien	” 188.
” 64.	Bepalende de leges en emolumenten voor de inschrijving in het burgerregister	” 198.
” 65.	Houdende afschaffing der belasting op het vee en de slag, en invoering van eene op	

- de veeplantages en verhooging van die op alle hypotheeken en obligatien met $\frac{1}{2}$ percent. Bladz. 199.
- N°. 66. Regelende de prijzen van het vleesch " 201.

1832.

- " 67. Waarbij ten behoeve der armenkas een regt op den uitvoer van yams en tras wordt geheven. " 202.
- " 68. Waarbij de zegel-ordonnantie van 1819 ingetrokken en die van 1824 op nieuw gepubliceerd wordt " 204.
- " 69. Houdende invoering van het reglement op de manumissie van slaven in de Nederlandsche West-Indische bezittingen " 218.
- " 70. Regelende de volgens art. 15, § 1, van het reglement op de manumissie, bij het verzoeken van brieven van manumissie in de generale geldkamer te storten som, alsmede den vorm van den te stellen personenborgtogt " 233.
- " 71. Houdende ampliatio op art. 68 van de publicatie betrekkelijk het heffen der belasting op de erfvolgingen, dd. 1/11 Junij 1830 (*Gouvernementsblad* n°. 9) " 237.
- " 72. Houdende invoering van een register, ter inschrijving van den overgang van onroerende goederen bij erfenis of overmaking bij uitersten wil. " 238.
- " 73. Waarbij aan alle schippers wordt opgedragen om hunne booten na zonsondergang binnen boord te hijschen " 241.
- " 74. Waarbij verboden wordt van slaven bast van boomen te koopen " 242.
- " 75. Houdende regeling der contributie voor de schutterij " 242.
- " 76. Houdende verbod om van eenigen slaaf pluim- of ander vee te koopen, wanneer hij niet van een schriftelijk permit van den eigenaar voorzien is. " 244.

1833.

- N°. 77. Houdende in werking brenging van art. 30 van het Reglement op het beleid der Regering voor de kolonie Suriname Bladz. 245.

1834.

- " 78. Waarbij wordt geëmplieerd de publicatie van 9 Mei 1832 omtrent het binnenhijnschen van sloepen na zonsondergang, door de schippers van vaartuigen ter reede liggende " 247.
- " 79. Waarbij den schippers of hunne stuurlieden de verplichting wordt opgelegd, om des nachts aan boord te blijven " 249.
- " 80. Waarbij de invoer in Suriname van zout en cement van de eilanden Curaçao, St. Eustatius en St. Martin van alle inkomende regten wordt vrijgesteld " 250.
- " 81. Waarbij bekend wordt gemaakt dat in alle gevallen, waarin militairen alleen of in complicitéit met inwoners der Nederlandsche West-Indische bezittingen zich schuldig maken aan delicten, waartegen bij het Militair Wetboek niet is voorzien, het oud-Hollandsche strafregt zal toepasselijk zijn " 254.

1836.

- " 82. Strekkende ter opheldering en uitlegging van art. 14 der publicatie van 6/8 December 1832 (*Gouvernementsblad* n°. 14.) " 256.

1837.

- " 83. Waarbij aan gemanumitteerden wordt verboden zich buiten de kolonie te begeven dan jaar en dag na derzelver vrijgeving. " 258.
- " 84. Houdende invoering der wet, waarbij bepalingen worden daargesteld, ten einde de verschijning in regten van door het publiek ministerie gerequireerde getuigen te verzekeren. " 260.

- N°. 85. Waarbij wordt ingevoerd de wet, houdende strafbepalingen tegen verbale injurien, burengerucht en schennis van het huisregt Bladz. 264.
- " 86. Waarbij wordt ingevoerd de wet, houdende verordeningen omtrent den burgerlijken stand. " 267.

1838.

- " 87. Houdende strafbepalingen op het wegloupen van slaven " 279.
- " 88. Houdende bepalingen omtrent de invordering der kosten in criminele procedures " 284.
- " 89. Houdende promulgatie van de wet van 25 April 1838, houdende verklaring omtrent den zin en de strekking van 's Konings besluit dd. 15 Augustus 1834, n°. 35, betrekkelijk de toepassing van het oud-Hollandsch strafregt op alle zoodanige delicten, waaraan militairen, hetzij alleen of in complicitieit met inwoners der Nederlandsche West-Indische bezittingen, zich schuldig mogten maken, en waartegen bij het Militair Wetboek niet is voorzien " 287.
- " 90. Houdende promulgatie van de wet van 25 April 1838, waarbij wijzigingen zijn gebragt in de reglementaire bepalingen omtrent den in- en uitvoer van slaven in de Nederlandsche West-Indische bezittingen " 290.

1839.

- " 91. Houdende toekenning van bergloon ten behoeve van degenen, die een door zeeroovers genomen vaartuig aan dezelveu ontveldigen. " 292.
- " 92. Houdende strafbepalingen tegen zoodanige slaven, welke door ontvlugting uit de kolonie zich aan hunne wettige meesters hebben onttrokken of trachten te onttrekken " 296.

1840.

- N°. 93. Houdende bepaling van den termijn binnen
welken van vonnissen, ter eerster instantie
gewezen bij de regtbanken van Curaçao,
St. Eustatius en St. Martin, appèl moet aan-
geteekend en dat appèl voor het Geregts-hof
in Suriname vervolgd worden Bladz. 299.
- ” 94. Waarbij de bepalingen der nieuwe wetge-
ving voor het Koninkrijk der Nederlanden,
met betrekking tot de meerderjarigheid, van
toepassing worden gemaakt voor de Neder-
landsche West-Indische bezittingen ” 301.

1842.

- ” 95. Houdende wijziging der wet op het feite-
lijk geweld. ” 303.
- ” 96. Houdende wijziging van art. 2 van het re-
glement voor de schutterij ” 306.

1843.

- ” 97. Houdende nadere voorziening omtrent het
manumitteren van slaven in de Nederlandsche
West-Indische bezittingen ” 308.
- ” 98. Strekkende ter vereenvoudiging van de regts-
pleging ten aanzien van de misdrijven, be-
kend onder den naam van feitelijke geweld-
dadigheden ” 311.

1844.

- ” 99. Houdende eenige nadere voorzieningen om-
trent den burgerlijken stand ” 313.
- ” 100. Houdende voorschriften ten aanzien der ver-
volging voor landsbelastingen ” 315.

1809.

N°. 1.

PUBLICATIE. (*)

Wij William Charles Mussenden, President des eilands St. Eustatius, en Raden van gemeld eiland,

Allen degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal door de onlangs alhier in circulatie geraakte stuivers, met eenen nagemaakten stamp gestempeld, groote confusie onder de ingezetenen is veroorzaakt en Wij daarin willende voorzien tot voorkoming van verdere onaangenaamheden in het uitbetalen of ontvangen van geld,

Zoo is 't, dat Wij goedgevonden hebben te verbieden, zoo als Wij zijn doende mits deze, aan allen en een ieder het stempelen van stuivers of het invoeren van stuivers, met een nagemaakten stamp gestempeld, op verbeurte van eene boete van Ps. 200. Zullende aan dengene of degenen, die zoodanige persoon of personen, welke stuivers zullen komen te stempelen, of stuivers met een nagemaakten stamp gestempeld invoeren, weten te ontdekken, genieten het een derde van de opgemelde boete, en zijn of hunne namen worden gesecreteerd, en de overige twee derde aandeelen worden geapliceerd als naar stijl.

Wijders hebben Wij goedgevonden, te ordonneren, zoo als Wij zijn ordonnerende bij deze, dat al degenen, welke gestempelde stuivers, zonder onderscheid, mogten hebben, dezelve op eerstkomenden Maandag, Dingsdag en Woensdag ter gewone vergaderplaats van President en Raden op te geven, met mentie van het getal der stuivers, en de namen dergenen dien dezelve toebehooren.

(*) In deze en de volgende publicatien enz. is de *oude spelling* door de *tegenwoordige* vervangen.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude mogen komen te pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar men gewoon is zulks te doen.

Aldus gearresteerd in Onze vergadering, gehouden op St. Eustatius, den 7den van Wintermaand 1809.

(Get.) W. C. MUSSENDEN.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) H. W. PANDT,

Fungerend als Secretaris.

1810.

N°. 2.

PROCLAMATION.

Commandant and Council having thought it necessary that a certain hour should be fixed, at which time the market or markets shall cease on Sundays or other Holydays, do hereby order, that nine o'clock in the morning of Sundays and other Holydays, the markets shall be broken up and not to recommence before four o'clock of the afternoon of such days.

And do further enjoin the schout to see this proclamation carried into effect by seizing for his own use whatever he may find in the markets (the fish market on the Bay excepted) after one quarter of an hour's notice of its being nine o'clock.

And in order that no person may plead ignorance, shall these presents be published and affixed at the usual places.

Done in court, held in St. Eustatius, 3rd. May 1810, by Commandant and Council.

By Command,

(get.) H. W. PANDT.

Prov. Secr.

N°. 3.

PROCLAMATION.

Whereas representation have been made, that some persons, occupying themselves in the line of retailing, have lately, contrary to an act made by Government of this island some years past, introduced English weights and measures, Commandant and Council have therefore thought it unavoidably necessary to forbid, as they

do forbid by these presents, the selling by English weights and measures, and in case any person or persons of the above description, or any other, whomsoever it might be, shall be found selling by any other than by Dutch weights or measures, they shall for each time pay a penalty of thirty pieces of eight.

Done in court, held at St. Eustatius the 27th July 1810.

By Commandant and Council,

By Command,

(get.) H. W. PANDT,

Prov. Secr.

N°. 4.

PROCLAMATION.

Whereas many slaves are seen strolling about the streets of the Upper and Lower Town, at all hours of the night,

Commandant and Council have thought proper to order, that every slave met in the streets after nine o'clock (at wick hour the gun will hereafter be fired) without having a written permit from his, her or their owner, or a lantern with a lighted candle therein, to prove that they are out on their owners business, shall be taken up and committed to the fort, there to remain untill the next morning, when their owners shall have to pay for taking them out, the usual fort fee of one piece of eight for each slave, as also four bits to the schout of taken up by him, and in case their owner or owners should refuse to pay the above mentionend fee, the said slave or slaves will be publicly flogged.

Done in court, held at St. Eustatius, 13 November 1810, by Commandant and Council.

By Command,

(get.) T. G. GROEBE,

First sworn Clerk.

1811.

N°. 5.

PROCLAMATION.

We Thomas Barrow, Brig. General and Commandant of the Island of St. Eustatius, and the Council of said island,

Whereas the many robberies of canes, sugar and syrrup, committed by the negroes on the different sugar plantations, and

brought in a clandestine manner at night in Town to sell, which irregularity does tend greatly to the prejudice of the planters, notwithstanding it having been prohibited by former proclamations of 20th February 1793 and of 10th February 1802, they do therefore of a new by these presents sereously forbid every individual, without distinction, of buying from any slaves whatsoever, any canes (either whole or jointed), sugar, or syrrup, unless the said negro produce a ticket from their owner, on penalty that such purchaser if a white person, will be fined fifty pieces of eight, if a free person, to be imprisoned for three days on bread and water, and if a slave, to be severely whipped, and do further recommend to all white and free presons, wherever they may find canes, either whole or jointed, selling, to cake them away and give immediate notice thereof to the Fiscal.

Done in court, held at St. Eustatius, 28th February 1811.

By Command,
(*get.*) H. W. PANDT,
Secret. Prov.

1815.

No. 6.

PROCLAMATION.

We Thomas Barrow, Major General in service of His Britannic Majesty, and Governor of the Island of St. Eustatius, and the Council of said island,

Whereas it has been represented to us, that notwithstanding the frequent orders issued by Government, that all boats and canoes should be hauled up at the Scale House every evening, some persons continue to haul up, and suffer their boats and canoes to lay in the different bays and other landingplaces, as well aback as in front of the island,

Governor and Council having therefore duly considered the ill effects that may result therefrom to the inhabitants in general, as well by the desertion of their slaves, as by the clandestine exportation of produce etc.,

Do hereby order that from henceforth no boats or canoes shall be hauled up, or suffered to lay at any bay or other landingplace at night, but that they shall be hauled up to the Scale House at sunset every evening, and there remain until the guard breaks up in the morning, under the penalty of confiscation of all such boats or canoes

as may be found at any other place, and the owner or owners of them made responsible for all the consequences that may result from a disobedience of these orders; it is however allowed to the fishermen, who might be desirous to go a fishing before the gun fires in the morning, to take away their boats, by applying to the guard.

And that none may plead ignorance of this order, shall these presents be published by beat of drum and affixed at the usual places.

Done in court, held at St. Eustatius the 8th June 1815.

By Command,
(*get.*) T. G. GROEBE.
First sworn Clerk.

1816.

N°. 7.

PUBLICATIE.

Wij Reinier 't Hoen, van wege Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden Gouverneur ad interim van St. Eustatius en onderhoorige eilanden, en de Raad van Politie deszelve eilands,

Aan allen, die dezen zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal sommige militairen, behoorende tot het garnizoen dezes eilands, niet nalaten, om, in weêrwil van de vaderlijke waarschuwing, door den Gouverneur ad interim bij deszelfs aanlandtreding aan hen daar tegen gegeven, en ongeacht de onderlinge straffen door welke hunne beterdenkende kameraden en de officieren gepoogd hebben zulks tegen te gaan, niet nalaten van zich op eene schandelijke wijze aan de dronkenschap over te geven, waaruit reeds niet alleen zeer strafbare excessen zijn voortgevloeid, maar ook bekenderwijze ziekten zijn te vreezen, die, van eenen besmettenden aard zijnde, niet alleen voor het garnizoen, maar ook voor de inwoners de heillooste gevolgen zouden kunnen hebben, en Wij verlangen, zooveel Onze plicht gebiedt, hiertegen te waken en te voorzien,

Zoo is het, dat Wij, bij renouvellatie van de publicatien van Gouverneur en Raden van 30 December 1802, 12 Julij 1810 en 3 Junij 1813, gestatueerd hebben en statueren als volgt:

Art. 1.

Aan alle slijters van rhum en sterke dranken, mitsgaders aan alle overige inwoners in het algemeen, wie zij ook zouden mogen

zijn, wordt het mits deze op het allerserieust verboden eenige rhum of andere sterke dranken, van welken aard of benaming, aan de militairen, tot het garnizoen dezes eilands behoorende (officieren alleen uitgezonderd), te verkoopen, te geven, te doen verkoopen of te doen geven, of op eenige wijze te doen magtig worden, op poene voor de eerste maal, van zes honderd stukken van achten; zullende daarenboven de winkels van slijters van rhum en sterke dranken, die zich aan overtreding dezer zullen schuldig maken, voor den tijd van zes achtereenvolgende weken met een slot van wegen het Gouvernement worden gesloten. Voor de tweede reize zal de straffe voor den overtreder zijn eene gelijke boete van zes honderd pezos of stukken van achten, en acht dagen zitten op water en brood in het Fort, en voor de derde reize, onverwijld verbanning van het eiland.

Art. 2.

Indien eenigen der voorschrevene militairen zullen gezien worden in de winkels of huizen van verkoopers van rhum of andere sterke dranken, ofschoon dezelve militairen geen rhum of andere sterke dranken gekocht of gebruikt hadden, zal hun aanwezig in dezelve winkels of huizen beschouwd worden als of zij werkelijk rhum of andere sterke dranken gekocht of gebruikt hadden, en zullen de voorzgte slijters, in wier huizen eenigen der voorzgte militairen zullen gezien worden, vervallen in de boete en straffen bij art. 1 bepaald.

Art. 3.

Alle slaven, welke zullen overtuigd worden van eenige rhum of sterke dranken aan de voorzgte militairen bezorgd te hebben, zullen gestrengelijk aan den lijve gestraft worden.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie pretendere, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse waar men gewoon is zulks te doen.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering op St. Eustatius, den 18den Maart 1816.

(Get.) R. 'T HOEN.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) H. W. PANDT,

Secretaris.

N°. 8.

PUBLICATIE.

Wij Reinier 't Hoen, van wege Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden Gouverneur ad interim van St. Eustatius en onderhoorige eilanden, en de Raad van Politie van gemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in ervaring zijn gekomen, dat er verscheidene gestolen goederen als anderzins door slaven en slechte vrijlieden werden te koop geveild, en ook door sommigen, zoo blanken als lieden van de kleur, gekocht voor veel minder dan de waarde derzelve, en Wij daartegen willende voorzien,

Zoo is het, dat Wij bij deze zijn renouvellerende de publicatie daartegen geëmaneed, verbiedende allen en een iegelijk, wie het ook zoude mogen wezen, van nu voortaan geene koopmanschappen, van wat natuur die ook zouden mogen wezen, alsmede geen pluim- of ander vee van slaven of suspicieuse vrijlieden te koopen, tenzij dat zoodanige persoon of personen met eene schriftelijk permissie van deszelfs eigenaar of van den eigenaar van de door hem te presenteren goed worden voorzien, op poene om verplicht te zullen wezen het gekochte, bijaldien dezelve gestolen zullen zijn geweest, zonder betaling terug te geven en bovendien te betalen eene boete van een honderd pezos van achten; zullende diegenen, die onvermogen zijn de voorz. boete te voldoen, worden gestraft zoo als Gouverneur en Raden zullen goedvinden te behooren.

En opdat niemand hiervan eenige ignoratie pretendere, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar men gewoon is zulks te doen.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 5den Junij 1816.

(Get.) R. 'T HOEN,

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris.*

1817.

N°. 9.

PUBLICATIE.

Wij Reinier 't Hoen, van wege Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden Gouverneur ad interim van St. Eustatius en onderhoorige eilanden, en de Raad van Politie derzelve eilanden,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Wij in ervaring zijn gekomen dat eenige lieden zich niet ontzien om zich op Zondag met hanengevechten en andere ongepaste openbare vermakelijkheden te vermaken, en Wij daartegen willen voorzien,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden te verbieden, zoo als Wij mits deze allen en een iegelijk verbieden, op Zondag en andere kerkdagen eenige hanengevechten te houden of zich aan andere ongepaste openbare vermakelijkheden over te geven, op verbeurte van vijf en twintig pezos van achten, of, in geval van onvermogen, op straffe van op eigen kosten voor acht dagen in het Fort op water en brood te zullen worden gezet, zullende slaven, welke zich daaraan schuldig maken, dadelijk worden opgevat en op de publieke markt met zweepslagen gestraft.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie predentere, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar zulks gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 6den Februarij 1817.

(*Get.*) R. 'T HOEN.

Ter ordonnantie van denzelve,

(*get.*) T. G. GROEBE, *Secretaris.*

N°. 10.

PUBLICATIE.

Wij Reinier 't Hoen van wege Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden Gouverneur ad interim van St. Eustatius en onderhoorige eilanden, en de Raad van Politie van gemelde eilanden,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal er door sommige veldwachters en andere negerslaven een verregaand misbruik wordt gemaakt van de bestaande ordonnantien op zoodanig vee als op vreemde gronden en ook in het suikerriet komt grazen, zoodanig zelfs, dat sommigen zich niet ontzien om vee van vreemde gronden in het riet en op de gronden hunner meesters te jagen, ten einde gelegenheid te hebben om hetzelve te dooden en het zich zoo niet geheel, dan echter gedeeltelijk toe te eigenen; terwijl voorts het niet insluiten van de gronden in behoorlijke wallen of frenchen aanleiding geeft, dat het den veewachters niet altijd mogelijk is te beletten, dat het

vee op dezelve loopt grazen, waaruit zeer vele en dikwerf zeer verregaande verschillen tusschen de naburen ontstaan,

Zoo is, dat Wij, zooveel mogelijk daartegen willende voorzien, bepaald hebben en bepalen als volgt:

Art. 1.

Alle wachters en andere slaven, die bewezen zullen worden eenig vee van vreemde gronden in omwalde suikervelden of wei-gronden hunner meesters gedreven en hetzelfde gedood te hebben, zullen aangemerkt worden als veedieven en met strenge geeseling en brandmerk worden gestraft.

Art. 2.

Geen eigenaar van gronden, die niet geheel in wallen of muren omsloten zijn, of in welker wallen aan de zijden der wegen, of van de aangrenzende gronden van andere eigenaren openingen zijn, door welke vee op de eerstgemelde gronden kan komen, zal eenig regt hebben op het vreemd vee, hetwelk op zijne gezegde gronden komt grazen; alles wat hij zal vermogen te doen, is dat hij hetzelfde vee van zijne gezegde gronden zal vermogen af te drijven, doch zonder hetzelfde in het minst te beschadigen, blijvende hij verantwoordelijk voor, en gehouden tot vergoeding van alle zoodanige schaden, als zijne negers aan hetzelfde vee zullen hebben toegebracht.

Art. 3.

Ingeval paarden, horencee, muilezels of ezels over de wallen op behoorlijke omwalde gronden komen, welker wallen geene openingen hebben aan de zijden der gemeene wegen of van de aangrenzende gronden van andere eigenaren, zullen de eigenaren der eerstgemelde gronden vermogen hetzelfde vee op te drijven en op te sluiten, hetzij in hunne eigen korallen ter uitlevering aan eigenaren, of wel vermogen het vee op te zenden naar het Fort, mits daarvan dadelijk doende kennis geven aan de eigenaren. In geen geval echter zullen de eigenaren der gronden vermogen hetzelfde vee te mishandelen of aan hetzelfde eenig letsel of nadeel toe te brengen, en gehouden zijn tot vergoeding van alle zoodanig nadeel, als hunne negerslaven aan hetzelfde vee zullen hebben toegebracht.

Art. 4.

De eigenaren van het vee zullen verantwoordelijk zijn voor, en gehouden zijn tot vergoeding van alle zoodanige schaden, als hun vee op de gronden, bij art. 3 omschreven, zal hebben toegebracht; deze schaden zullen worden bepaald door twee arbiters of goede mannen, door den eigenaar van de gronden, en door dien van het vee, van elke zijde eenen, te benoemen.

Art. 5.

Alle varkens en geiten, welke op vreemde gronden komen grazen, zullen des noods mogen worden gedood; doch zullen diegenen, door welke zij gedood worden, niet vermogen, zich eenig gedeelte van het gedoodde dier toe te eigenen, maar gehouden zijn hetzelfde geheel, en zonder eenig deel terug te houden, aan den eigenaar op te geven; hiertoe zal echter aan de wachters geen schietgeweer mogen afgegeven worden, en zulks op straffen bij vroegere publicatien bepaald.

Art. 6.

Het wordt als een middel ter voorkoming van vele onaangenaamheden voor hen zelve ten sterkste aanbevolen aan alle planters, die in de verpligting zijn om hun vee langs de gronden van andere planters te drijven, of wel hetzelfde in de nabijheid van zoodanige gronden te doen grazen, om bij die gelegenheden de wacht over hun vee niet toe te vertrouwen aan een te gering getal wachters, of aan kinderen, wier krachten en overleg en oordeel niet genoegzaam zijn om het vee te beletten van op verbodene gronden over te gaan, alsmede om op te letten of de wachters bij het grazende vee blijven, of wel hetzelfde verlaten, en hem in het laatste geval daarvoor te straffen.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie pretendere, zal deze worden gepubliceerd en geafficheerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 1sten Mei 1817, en gepubliceerd den 19den derzelve maand.

(Get.) R. 'T HOEN.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 11.

PUBLICATIE.

Wij Abraham de Veer, Gouverneur over St. Eustatius, St. Martin en Saba, mitsgaders Generaal-majoor in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, en de Raden van Politie derzelve eilanden,

Aan alle degenen, die dezen zullen zien, of hooren lezen, salut doen te weten:

Nademaal Wij in ervaring zijn gekomen, dat eenige ingezetenen

dezes eilands niet ontzien om de geschillen, welke van tijd tot tijd tusschen hen ontstaan, op eene schandelijke wijze met het duelleren en andere personele gevechten te beslissen,

Zoo is het, dat Wij, daartegen willende voorzien, hebben besloten zoodanig onwettelijk en ten hoogste strafbaar gedrag te verbieden, en dat op pene van een honderd Johannessen of elf honderd pezos van achten, welke dadelijk zullen moeten worden betaald, zoo door partijen, welke zich daaraan schuldig maken, als door hunne secunda's, buiten en behalve de actie van den Fiscaal, tegen de zoodanigen te worden ingebracht. Zullende de zoodanigen, welke onvermogen zijn voorschrevene boeten te betalen, dadelijk in het fort Oranje worden geconfineerd en voorts van het eiland worden verzonden.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie pretendere, zal deze worden gepubliceerd en geafficheerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Gearresteerd in Onze vergadering, gehouden op St. Eustatius, den 21sten Julij 1817.

(Get.) A. DE VEER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris.*

N°. 12.

PUBLICATIE.

Wij Abraham de Veer, Gouverneur van St. Eustatius, St. Martin en Saba, mitsgaders Generaal-majoor in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, enz., enz., enz.

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij gezien hebben, dat niettegenstaande de voorzorgen door Gouverneur ad interim en Raden, bij publicatie in dato 1 Mei in werking gesteld, ten einde de vreeselijke gevolgen van brand voor te komen, eenige lieden zich niet ontzien, om 's avonds na zons-ongegang, op eene zeer onachtzame wijze hunne gronden af te branden,

Zoo is het, dat Wij goedgevonden hebben te ordonneren, zoo als Wij zijn ordonnerende mits deze, dat niemand, wie dezelve ook zoude mogen wezen, zal vermogen eenige gronden af te branden, of vuren op hunne landerijen na zons-ongegang te maken, vóór en alleer hij daarvan kennis aan den Gouverneur-Generaal zal hebben gegeven, en zijne permissie daartoe geobtaineerd, op verbeurte van vijftig pezos van achten, of zoodanige andere straffen, als Wij zullen goedvinden te behooren.

En opdat niemand hiervan ignorantie pretendere, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar zulks gebruikelijk is.

Gearresteerd ten Onzen gouvernementshuize, op St. Eustatius, den 30sten September 1817.

(Get.) A. DE VEER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

1818.

N°. 13.

PUBLICATIE.

Wij Abraham de Veer, Gouverneur van St. Eustatius, St. Martin en Saba, mitsgaders Generaal-majoor in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, enz., enz., enz.

Doen mits deze op het serieuste allen en een ieder verbieden, om hoegenaamd geene goederen, provisien of andere artikelen, van wat aard of natuur het ook zoude mogen wezen, van eenige soldaten, toebehoorende aan het garnizoen dezès eilands, te koopen of te ontvangen, tenzij dat zoodanig soldaat of soldaten voorzien zijn van een permit, geteekend door hunnen officier, op pœne dat degenen, die bevonden zullen worden contrarie deze publicatie te handelen, zullen gestraft worden naar exigentie van zaken.

Wordende alle eigenaren en anderen, de directie van slaven hebbende, gelast deze Onze orders aan hunne slaven bekend te maken.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie pretendere, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Gegeven ten gouvernementshuize op St. Eustatius, den 24sten Februarij 1818.

(Get.) A. DE VEER.

Ter ordonnantie van Hoogstdenzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

1819.

N°. 14.

PUBLICATIE.

Wij Abraham de Veer, Gouverneur-Generaal van St. Eustatius, St. Martin en Saba, en Generaal-majoor in dienst van

Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, enz., enz., enz., en de Raad van Politie van het eerstgemelde eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Wij, met inhæsie van de publicatie, te voren ten opzichte van de nachtelijke ligplaatsen der booten, kano's en andere kleine vaartuigen, welke gevoegelijk op het strand gehaald kunnen worden, zonder onderscheid aan wie die zouden mogen behooren, goedgevonden hebben op nieuw te ordonneren en te statueren, zoo als Wij ordonneren en statueren bij deze, dat alle booten, kano's en andere kleine vaartuigen, welke gevoegelijk op strand kunnen gehaald worden, voortaan des avonds met zons-ondergang zullen moeten worden opgehaald tot dicht aan de Waag, op pøene van confiscatie van alle booten, kano's en andere kleine vaartuigen, welke elders gevonden worden, en de eigenaar of eigenaren daarvan aansprakelijk worden gemaakt voor alle schaden, welke andere lieden, door ongehoorzaamheid aan deze orders, zullen komen te lijden.

En zullen de visscherslieden, welke des morgens, vóór dat de vrije wacht, geplaatst aan de Waag, afrekt, op de vischvangst willende uitgaan, aan den officier van de wacht permissie hebben te vragen, ter bekoming van hunne booten en kano's.

Aldus gearresteerd in Onze vergadering op St. Eustatius, den 8sten April 1819.

(Get.) A. DE VEER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

1820.

N°. 15.

PUBLICATIE.

Wij Abraham de Veer, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, Generaal-majoor in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur-Generaal van St. Eustatius, St. Martin en Saba, en Raden van Politie van het eerstgemelde eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Wij goedgevonden en besloten hebben te arresteren en vast te stellen het volgend reglement en tarief voor de genees-, heelen- en vroedmeesters dezès eilands. Zullende kopij van hetzelfde

worden toegezonden aan de heeren medicinae doctoren William de Niefeld en William Packwood Hodge, respectvelijk met last om zich daarnaar stiptelijk te gedragen, en voorts kopij van hetzelfde worden gepubliceerd en ter secretarie van den Raad gedeponceerd, ter visie van een ieder die daarin belang zouden mogen hebben.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 18den Februarij 1820.

(Get.) A. DE VEER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

REGLEMENT voor de genees-, heel- en vroedmeesters van het eiland St. Eustatius.

Art. 1.

Iemand de genees-, heel- en vroedkunde, of een of meer dezer vakken binnen dit eiland willende uitoefenen, zonder daartoe directelijk van wege het Ministerie voor het Publieke Onderwijs, de Nationale Nijverheid en de Kolonien, of het Nederlandsche Gouvernement herwaarts te zijn uitgezonden, zal alvorens door het Gouvernement dezer kolonie behoorlijk moeten zijn geadmitteerd.

Art. 2.

Hij zal zich ten dien einde aan Ons in geschrifte adresseren, en overleggen deszelfs diploma of bulle, ten bewijze dat hij behoorlijk is gepromoveerd, en, bij gebreke van zoodanig diploma, althans overleggen een getuigschrift van het bestuur dier plaats alwaar hij bereids heeft gepractiseerd, houdende dat hij aldaar is geadmitteerd tot de uitoefening van zoodanig vak als waarin hij alhier begeert te practiseren, mitsgaders een bewijs zijner bekwaamheden van een of meer doctoren, behoorlijk gelegaliseerd door de regering van de plaats hunner residentie.

Art. 3.

Zoodra iemand in eene of meer der voorz. hoedanigheden alhier zal zijn geadmitteerd, zal hij verplicht zijn zich van een burgerbrief te voorzien.

Art. 4.

Een genees- of heelmeester bij een gewond persoon geroepen wordende is gehouden, zich onmiddellijk derwaarts te begeven en het vereischte verband te leggen, zonder vooraf zich wegens de betaling te informeren, en bijaldien de wond gevaarlijk of van eenige aangelegenheid is, zal hij, onmiddellijk na het verband

zal zijn gelegd, daarvan aan den heer Fiscaal in geschrifte rapporteren, op poene van Ps. 100, te appliceren als naar stijl.

Art. 5.

Elk genees-, heel- en vroedmeester zal gehouden zijn, zoodra hij bij een patient, deze vermogend of onvermogend zijnde, hetzij bij dag of nacht, wordt geroepen, zich dadelijk derwaarts te begeven, en dit zoo ter eerste instantie als om met een of meer andere doctoren te consulteren, mitsgaders bij absentie of indispositie van dengene, die bij dien patient al reeds mogt zijn geëmployeerd, en bijaldien hij zulks in eenige der voormelde gevallen mogt komen te weigeren, zal hij voor de eerste maal voor den tijd van zes weken en voor de tweede maal den tijd van drie maanden in zijne practijk worden gesuspendeerd, en dit ten derden male plaats hebbende, hem zijn practijk ten eenen male worden ontzegd.

Art. 6.

Ook zal elk genees-, heel- en vroedmeester gehouden zijn de gealimenterde armen dezer kolonie, op de daartoe te doene requisitie van den armmeester en order van het opperhoofd, *pro deo* te bedienen, en de vereischte medicijnen gratis te leveren.

Zullende deze dienst door de respective genees-, heel- en vroedmeester bij beurten van zes tot zes maanden worden waargenomen, en op den eersten April aanstaande door den jongsten genees-, heel- en vroedmeester, alsdan binnen de kolonie practiserende, worden aangevangen; zullende dezelve op gelijken voet eenige slaven, welke van tijd tot tijd zich in criminele detentie mogen bevinden, ter requisitie van den heer Fiscaal moeten bedienen, dan zullen zij in het laatste geval de door hen te leveren medicijnen tegen het officie-fiscaal vermogen te declareren, ten einde dezelve in de generale onkosten van zoodanige criminele gevangenen tegen de kolonie kan worden gechargeerd.

Art. 7.

Wordt wel expresselijk aan de genees- en heelmeesters verboden eenige inenting van kinderpokken in deze kolonie te introduceren buiten speciale toestemming en autorisatie van het opperhoofd, en wanneer de inenting der kinderpokken in het generaal mogt worden geordonneerd, zal hij niet meer dan de helft van het bij tarief vastgestelde emolumenten mogen berekenen.

Art. 8.

En zullen de binnen deze kolonie geadmitteerde genees-, heel- of vroedmeesters niets meerder voor visiten, medicijnen, chirurg-

giale operatiën, verlossingen enz. mogen berekenen, dan bij het volgend tarief is bepaald.

TARIEF voor de genees-, heel- en vroedmeesters van het eiland St. Eustatius.

Elke eerste visite in het Boven- of Benedendorp, drie pezos van achten.

Dito in het land, niet verder dan de plantages Fairplay, Schotsenhoek en Zorg en Rust, vier pezos van achten en vier realen.

Dito verder dan voorzegde plantages, zes pezos van achten.

Dito aan boord van een vaartuig af en aan, of ten anker liggende, elf pezos van achten.

Consultatiën met één of meer doctoren, voor elk vijf pezos van achten.

Voor elke volgende visite in het Boven- of Benedendorp, vier realen.

Dito niet verder dan de plantages Fairplay, Schotsenhoek en Zorg en Rust, een pezos van achten.

Dito verder dan gemelde plantages, een pezos van achten en vier realen.

Voor alle visiten, welke men van een doctor des nachts, te weten van 8 ure des avonds tot daglicht 's morgens, zal requireren, zal het dubbel der eerste visite betaald worden.

Ingeval de situatie van de patient het bijwezen van den doctor gedurende den geheelen nacht mogt vereischen, zal hij daarvoor genieten elf pezos van achten.

Voor elk genees- en heelkundig certificaat, twee pezos van achten en vier realen.

Voor visiten aan slaven zal alleen de helft worden gerekend.

Voor de medicijnen.

Voor een vomatief of purgatie, een pezos van achten.

Voor een opiaat of bolus, vier realen.

Voor elke pil boven eene dosis, een reaal en drie stuivers.

Voor elken poeder, vier realen.

Voor mixturen, per once vier realen. Doch wanneer de bolussen of mixturen zijn te zamen gesteld uit moschus of andere kostbare medicijnen, zullen de prijzen daarvan naar rato verhoogd worden.

Ingredienten om op de quantiteit van eene flesch wijn te zetten, zes pezos van achten.

Lotiones of medicinale waschwaters, voor elke twee pond drie pezos van achten.

Zalf, per once zes realen.

Spaansche vliegen en andere pleisters, naar rato van derzelve grootte, van een tot drie pezos van achten. Zullende voor alle medicijnen voor kinderen alleen de helft der bovenstaande prijzen gechargeerd worden.

Voor het genezen van een gonorrhœa simplex, twee en twintig pezos van achten.

Voor het genezen van de lues veneria of venerische ziekte, drie en dertig pezos van achten. Doch voor slaven alleen de helft.

Amputatien (Afzettingen).

Het afzetten van een arm, dij of been, in het dorp, de verbanden en benooidigde zalven daaronder begrepen, tot de genezing toe, vier en veertig pezos van achten.

Dito in het land, zes en zestig pezos van achten.

Voor het afzetten van een vinger of teen, in het dorp, met de verbanden en zalf als voren, elf pezos van achten.

Dito in het land, zestien pezos van achten en vier realen. Zullende er geene visiten in bovengemelde gevallen mogen berekend worden.

Voor de volgende operatien.

Trepanatie met de verbanden als voren, vijf en vijftig pezos van achten.

Voor het tappen der waterzucht met de daartoe vereischt wordende oppassing tot de genezing toe, twee en twintig pezos van achten.

Voor het genezen van een hydrocèle of waterbreuk door injectie, drie en dertig pezos van achten.

Dito dito door incisie of openleggen, vijf en vijftig pezos van achten.

Voor een tijdelijke of verzachtende genezing, elf pezos van achten.

Voor het openen van een abces of zweer in de lever of de borstholte, twee en twintig pezos van achten.

Voor het openen van eenige andere verzwering pro rato derzelve grootte, een tot vijf pezos van achten.

Voor het uitsnijden of uittemen van een kogel uit arm of beenen, elf pezos van achten.

Idem uit de holte van het ligchaam, twee en twintig pezos van achten.

Voor het zetten van een seton en verbanden, elf pezos.

Fontenellen en dito, drie pezos van achten.

Voor het inenten, met de daartoe vereischte oppassingen en medicijnen, elf pezos van achten.

Voor het eerste verband van een wond naar rato van de grootte, van één tot vijf pezos van achten.

Voor elk verder verband de helft van een eerste visite.

Voor het hechten van een wond, voor elken steek, een pezos van achten.

Voor het aderlaten en tandtrekken, een pezos van achten en vier realen.

Voor het zetten van een lavement, een pezos van achten en vier realen.

Voor het adsisteren bij eene schouwing in het dorp, twee pezos van achten en vier realen.

Idem in het land, vijf pezos van achten.

Voor het openen van een dood ligchaam, voor elken genees- of heelmeeester, elf pezos van achten.

Voor het zetten van gebroken ledematen.

Het zetten van een arm, dij of been, met de verbanden en zalven daaronder begrepen, tot de genezing toe, drie en dertig pezos van achten.

Dito van eene rib of clavicula met verbanden en zalven als voren, zestien pezos van achten en vier realen.

Dito van een vinger of teen, met dito en dito, vijf pezos van achten en vier realen.

Voor het zetten van ledematen in derzelwer gewrichten.

Voor het zetten van een schouder, arm of knie, twee en twintig pezos van achten.

Voor dito van het heupbeen, drie en dertig pezos van achten.

Dito van het gewricht van de hand of voet, vijftien pezos van achten.

Dito vinger of teen, vijf pezos van achten en vier realen.

Dito rib of clavicula, elf pezos van achten.

Voor vroedmeesters.

Voor eene ordinaire verlossing zonder instrumenten, drie en dertig pezos van achten.

Voor eene verlossing met instrumenten, zes en zestig pezos van achten.

Voor het verlossen van de placenta of moederkoek, twee en twintig pezos van achten.

In alle gevallen, waar de voormelde operatien, het zetten van gebroken ledematen, het in het gewricht zetten derzelve en verlossingen, in het land plaats hebben, zal aan den genees-, heel- of vroedmeester, des gerequireerd, een paard gefourneerd worden, en wanneer hieraan door den patient niet wordt voldaan, zal het aan eerstgemelde vrijstaan, telke reize wanneer zijne presentie bij den patient vereischt wordt, daarvoor een derde van eene eerste visite in het land te chargeren; zullende de genees-, heel- of vroedmeesters bij alle voormelde operatien enz. in het dorp geene visite hoegenaamd mogen berekenen.

Voormelde operatien enz. aan slaven gedaan wordende, zal daarvan alleenlijk de helft der hiervoren bepaalde prijzen berekend worden, en ten opzigte van alle chirurgicale operatien aan blanken en vrije gekleurde kinderen naar advenent.

Gearresteerd en vastgesteld in de vergadering van politie, gehouden op St. Eustatius, den 18den Februarij 1820.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal en Raden,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

Gepubliceerd den 1sten Mei 1820.

(Get.) GROEBE, *Secretaris*.

N°. 16.

PUBLICATIE.

Wij Abraham de Veer, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, Generaal-majoor in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur-Generaal van St. Eustatius, St. Martin en Saba, en Raad van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo herhaalde klagten worden gedaan wegens het dobbelen en spelen der slaven alhier, alsmede van de bijeenkomsten derzelve op danspartijen, zoo op Zondag als andere dagen, waardoor niet alleen derzelve eigenaren, maar andere ingezetenen menigmaal worden geprejudicieerd en in onaangenaamheden gebragt, en Wij daarin willende voorzien,

Hebben goedgevonden te verbieden, zoo als Wij zijn verbiedende mits deze, aan alle kleurlingen, vrijen of slaven, zonder onderscheid, zich met dobbelen, kaarten of eenig ander spel, hoe genaamd, op te houden; en voorts alle bijeenkomsten, des nachts of des daags, op danspartijen als anderzins, hetzij in het dorp of op het land, ten ware dat speciale permissie daartoe aan eenig fatsoenlijken vrijen kleurling door het Opperhoofd worde toegestaan.

Verder worden alle blanken gewaarschuid, geene huizen of hunne perken daartoe te verhuren of te leenen, op poene van vijf en twintig pezos van achten, en de kleurlingen en slaven te worden gestraft met confinement in het Fort, als anderzins.

Gelijk mede wordt verboden aan alle slaven, om in de straten van het Boven- en Benedendorp te verschijnen, hetzij des nachts

of des daags, met een stok in de hand, op pene van dadelijk te worden opgevat en met zweepslagen te worden afgestraft.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude mogen komen te pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geafficheerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 2den Mei 1820.

(Get.) A. DE VEER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 17.

PUBLICATIE.

Wij Abraham de Veer, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, Generaal-majoor in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur-Generaal van St. Eustatius, St. Martin en Saba, en de Raad van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij tot Ons innig leedwezen ondervonden hebben, dat, niettegenstaande de plakkaten van den lande en de vorige ordonnantien van de Regering dezès eilands, echter des Heeren rustdag door velen wordt geprophaneerd door het openzetten van hunne winkels en het verkoopen en uitventen van goederen en waren;

En om hierin te voorzien,

Zoo is het, dat Wij aan een iegelijk, zonder aanzien van wat staat of conditie dezelve zoude mogen zijn, bij deze serieuselijk, en wel expresselijk interdiceren en verbieden, om des Zondags of andere feest- of heilige dagen hunne pakhuizen, winkels, herbergen of billard-huizen te openen, uit dezelve eenige koopmanschappen, goederen of waren, hetzij in 't groot of in 't klem, te verkoopen of af te leveren, op pene voor blanken van vijf en twintig pezos, mitsgaders voor vrije gekleurde personen van geconfineerd te worden in het Fort op water en brood, of andere correctie, ter discretie van de Regering, en voor de slaven om strengelijk te worden afgestraft met zweepslagen.

Wordende Onze schout gelast hierop naauwkeurig acht te geven, opdat Onze serieuze wil effect sortere, en aan deze Onze ordonnantie stiptelijk worde geobediërd.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude komen te pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geafficheerd ter plaatse alwaar zulks op dit eiland gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, op St. Eustatius, den 2den Mei 1820.

(Get.) A. DE VEER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 18.

PUBLICATIE.

Wij Abraham de Veer, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, Generaal-majoor in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur-Generaal van St. Eustatius, St. Martin en Saba, en de Raad van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij bevinden dat, niettegenstaande de ordonnantie tegen het afschieten van geweren in de respectieve dorpen dezès eilands geëmancerd, zulks nogtans dagelijks wordt gedaan,

Zoo is het, dat Wij goedgevonden hebben de ordonnantien, daartegen gedaan, mits deze te renouvelleren, en te verbieden allen en een iegelijk, wie het ook zoude mogen wezen, hetzij bij dag of bij nacht, eenige geweren in de respectieve dorpen af te schieten, op pøene van vijf en twintig pezos van achten daartegen te verbeuren, te appliceren als naar stijl. Zullende de ouders voor hunne kinderen, voogden voor hunne pupillen en de eigenaren van slaven voor hunne slaven aansprakelijk zijn, en degenen, welke niet in staat zijn de boeten te betalen, aan den lijve worden gestraft.

En opdat niemand eenige ignorantie zoude mogen komen te pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geafficheerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze vergadering, gehouden op St. Eustatius, den 20sten October 1820.

(Get.) A. DE VEER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

1822.

N°. 19.

PUBLICATIE.

Wij D. J. van Romondt, van wege Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden Gouverneur ad interim over de eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, en Raden van Politie van eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat, onaan gezien de bestaande ordonnantien tegen het gebruik en verkoopen bij eenige andere dan Hollandsche maten en gewigten, zulks echter dagelijks plaats heeft, en Wij, als het gevoeligst middel om voortaan eenige verdere klagten deswege voor te komen, hebben goedgevonden en verstaan, zoo als goedgevonden en verstaan is bij deze, de maten en gewigten te doen ijken. Weshalve Wij alle kooplieden, winkeliers en anderen mits deze gelasten, om hunne maten en gewigten, te weten: diegenen die pakhuizen of winkels houden aan het Benedendorp, op Maandag aanstaande, den 8sten dezer, en diegenen die pakhuizen en winkels in het Bovendorp houden, mitsgaders alle anderen, die eenige goederen of waren bij de maten uitventen en verkoopen, op Donderdag aanstaande, vóór acht ure in den voormiddag, te produceren ten huize van Eustache Dupersoy, zilver- en goudsmid alhier, alwaar dezelve maten en gewigten zullen geëxamineerd en geadjusteerd, en daarna, ten overstaan van twee leden uit den raad, behoorlijk geijkt worden. Zullende de kosten hierop door elk individueel, naar gelang van den arbeid voor het adjusteren van dezelve maten en gewigten vereischt, moeten worden gedragen. En welke kosten van arbeidsloon, ingeval deswege eenig verschil mogt ontstaan, door heeren raden-commissarissen dadelijk zal worden bepaald.

Verbiedende allen en een iegelijk om eenige andere maten en gewigten dan de zoodanige, die behoorlijk geadjusteerd en geijkt zijn, te gebruiken of in hunne pakhuizen en winkels te hebben en te houden, op pøene dat diegeen of degenen, die bevonden zullen worden in contraventie dezes te hebben gehandeld, zullen verbeuren eene boete van vijf en twintig pezos van achten, te appliceren als naar stijl.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude komen te pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is te doen.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 12den Junij, en gepubliceerd den 6den Julij daaraanvolgende.

(Get.) D. J. VAN ROMONDT,
Ter ordonnantie van denzelve,
(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 20.

PUBLICATIE.

Wij Diederik Johannes van Romondt, van wege Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden Gouverneur ad interim over de eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, en Raden van Politie van eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het garnizoen dezès eilands door de successive aankomst van militairen uit het moederland eenigzins is gesterkt geworden, en het Opperhoofd heeft komen goed te vinden eene militaire wacht des nachts aan de Baai in stede van de burgerwacht te doen optrekken, met anders om de patrouilles in de boven- en benedendorpen te doen, ten einde daardoor zooveel mogelijk de alhier van tijd tot tijd plaats hebbende dieverijen op eene meer doelmatige wijze tegen te gaan,

Zoo is het, dat Wij goedgevonden hebben mits deze allen en een iegelijk te waarschuwen, zoo als dezelve gewaarschuwd worden bij deze, dat alle slaven, welke 's nachts na negen ure in de straten van het Boven- en Benedendorp worden bevonden zonder met een schriftelijk permit van derzelver eigenaren of met een ontstoken lantaren te zijn voorzien, zullen worden opgevat en in bewaring worden gesteld tot den naasten morgen, wanneer de eigenaar ter lossing van zoodanigen slaaf zal, in stede van het tot hertoe gebruikelijk geweest zijnde losgeld van acht realen, hebben te betalen twaalf realen voor iederen slaaf, die alzo, hetzij door de patrouilles of onderschout zal aangehouden of geapprehendeerd zijn geworden; zullende in zoodanig geval, waarin de eigenaar niet mogt goedvinden denzelve slaaf te lossen en de gemelde premie te betalen, maar denzelve volgens de hier in vigueur zijnde ordonnantie publiek te laten straffen, zal dat gedeelte van de premie, hetwelk ten voordeele van den opnemer is gesteld, niettemin aan hem worden gedeedaan, doch alsdan komen ten laste van den lande.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude mogen komen te pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar zulks op dit eiland gebruikelijk is te doen.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 12den Junij, en gepubliceerd den 6den Julij 1822.

(Get.) D. J. VAN ROMONDT.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 21.

PUBLICATIE.

Wij Diederik Johannes van Romondt, van wege Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden Gouverneur ad interim over de eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, en Raden van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

In ervaring gekomen zijnde, het regt alhier op den verkoop, ruil of mangel van slaven, meermalen geëludeerd, en de verplichtingen deswege bij publicatie van den 12den April 1817 voorgeschreven, gebrekkig worden nagekomen en hierop van tijd tot tijd fraudes bestaan;

En ten einde beter te voorzien, Ons als een doelmatig middel is voorgekomen te bepalen, dat alle verkoopingën van slaven voortaan, in stede van onder 's hands te geschieden, ter secretarie dezer kolonie te doen verlijden en passeren,

Zoo is het dat Wij hebben goedgevonden te ordonneren en statuëren, zoo als Wij ordonneren en statuëren bij deze, dat een ieder, die bij verkoop, bij donatie inter vivos, of op welke andere wijze het ook moge zijn, zijn regt van eigendom op eenigen slaaf of slaven op een ander overdraagt, gehouden zal zijn binnen vier en twintig uren daarna aangifte daarvan te doen ter Koloniale Secretarie, daarbij opgevende den naam of namen van den slaaf of slaven, welke hij veralieneert, den naam van den persoon op wien het regt van eigendom wordt overgemaakt, en den prijs voor welken hij dezelve heeft verkocht, en ingeval zulks bij donatie inter vivos mogt geschieden, te produceren een schriftelijk bewijs van twee experts, houdende de pecuniele waarde waarop zoodanige slaaf of slaven zijn geschat, den vijftigsten penning op het beloop van den koopschat of waarde aldaar te betalen, en de acten van verkoop of anderzins secretarieel te passeren, op pene van vijftig pezos van achten, te verbeuren zoo bij den koper als bij den verkooper, die contrarie dezes zal hebben gehandeld; te appliceren: een derde voor den aanbrenger, een derde ten voordeele van 's Rijks koloniale kas en het overige derde ten voordeele der armen; en den

verkooper wijders gehouden, des gerequireerd wordende, de deugdelijkheid zijner aangifte zoo ten aanzien van de overeenkomst als ten aanzien van den koopschat met eede te bevestigen.

Zullende de koper en verkooper, zoo wegens deze belasting als wegens de onkosten van den verkoopbrief, onderling kunnen accorderen, doch de verkooper daarvoor aansprakelijk zijn; wordende alle onderhandsche verkoopingën, vermangelingen, ruilingen en donatien van slaven na dato dezes van nul en onwaarde gehouden.

En voor zooverre de hierbij gemaakte bepalingen strijdig mogten zijn aan eenige vroegere ordonnantie of reglementen, worden de zoodanigen alhier gehouden voor vervallen en buiten effect gesteld.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie moge komen te pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 1sten November 1822.

(Get.) D. J. VAN ROMONDT.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

1825.

N°. 22.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm August van Spengler, Kolonel en Kapitein-ter-zee in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur der eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, en Opperbevelhebber van Zijner Majesteits land- en zeemagt aldaar, en Raden van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

In overweging genomen hebbende, dat niet alleen verscheidene al te jonge blanke inwoners, meest allen der vrijgekleurde lieden, maar zelfs een aantal slaven, van vuur- en andere wapenen voorzien zijn, en zich daarmede zonder restrictie op de openbare wegen en zelfs in de straten van het dorp vertoonen, hetgeen aanleiding geeft tot dagelijksche klagten en ongeregeldheden, waardoor de publieke veiligheid wordt geschonden,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden te ordonneren en statueren, zoo als Wij ordonneren en statueren bij deze:

1°. dat alle blanken, onder zestien jaren, alle vrijgekleurde lieden, zonder onderscheid, alsmede alle slaven, hunne wapenen, van welke natuur die ook zijn mogen, dadelijk na afkondiging dezer zullen hebben in te leveren ter Koloniale Secretarie alhier, tegen afgifte van eene quitantie om hun tot bewijs van eigendom te strekken, op poene dat al dezulken, welke acht dagen na deze publicatie zullen worden bevonden vuur- of andere wapenen in hunne possessie ter kwade trouw te hebben behouden, zullen verbeuren eene boete van vijftig pezos van achten, te appliceren als naar stijl, en confiscatie van de bij hen gevondene wapenen wanneer het blanken en vrijgekleurden zijn, doch slaven zijnde, dezelve met zweepslagen zullen worden gestraft op drie onderscheidene dagen in de week:

2°. dat geene dezer wapenen weder zullen worden uitgeleverd dan op voldoende bewijs dat dezelve buiten het eiland zullen worden verkocht of verzonden, of wel de eigenaren een port d'armes zullen hebben geobtineerd, waartoe zij zich bij Zijne Excellentie den heer Gouverneur zullen hebben aan te dienen, welke zoodanig port d'armes of verlof om wapenen in possessie te hebben en daarmede in het openbaar zoo ter jagt als anderzins te verschijnen, al of niet zal vergunnen, zoo als hij het best geraden zal vinden; zullende zoodanig port d'armes op een zegel van twaalf realen geschreven zijn en daarvoor bovendien worden betaald drie pezos en vier realen, waarvan twaalf realen voor de beambten ter generale secretarie en het overige voor de armen.

En eindelijk dat ouders voor hunne kinderen, en voogden voor hunne pupillen zoowel ter nakoming dezer als voor de poenaltiteiten aansprakelijk zullen worden gehouden.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie pretendere, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 15den October 1823, en gepubliceerd den 18den derzelve maand.

(Get.) W. A. VAN SPENGLER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(Get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 23.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm August van Spengler, Kolonel en Kapitein-ter-zee

in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur der eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, en Opperbevelhebber van Zijner Majesteits land- en zeemagt aldaar, en Raden van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij bevinden, dat, in weerwil van de publicatie, door Kommandant en Raden, dato den 20sten Augustus 1811, tegen het verkoopen en rondventen van drooge goederen en koopmanschappen door slaven, zonder voorzien te zijn van eene door hunne eigenaren geteekende lijst, bevattende de goederen en koopmanschappen welke zij ter koop aanbieden, zulks nog dagelijks plaats heeft,

Zoo is het, dat Wij goedgevonden en besloten hebben, gemelde publicatie te renouvelleren en in volle kracht in werking te stellen, zoo als geschiedt bij deze; zullende alle zoodanige goederen en koopmanschappen, welke door slaven te koop worden aangeboden en niet op de hiervoren gementioneerde lijst gespecificeerd, worden aangehouden en vervolgens geconfisqueerd: een derde voor den aanbrengrer, een derde voor de armen en een derde ten voordeele van 's Rijks koloniale kas.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie pretendere, zal deze worden gepubliceerd en geafficheerd ter plaate alwaar zulks op dit eiland gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 15den October 1823, en gepubliceerd den 18den derzelve maand.

(Get.) W. A. VAN SPENGLER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 24.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm August van Spengler, Kolonel en Kapitein-ter-zee in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur der eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, Opperbevelhebber van Zijner Majesteits land- en zeemagt aldaar, en Raden van Politie van het eerstgemelde eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Ons ter ooren is gekomen, dat niettegenstaande de herhaalde publicatien met betrekking tot het niet op straat loopen

van personen, dewelke aan de leprozij of dergelijke soort van ziekten laboreren, zulks echter nog dagelijks gebeurt,

Zoo is het, dat Wij, tot voorkoming van besmetting en voortplanting van gemelde ziekte, noodig geoordeeld hebben op nieuw te ordonneren en statueren, gelijk Wij ordonneren en statueren bij dezen, dat van nu en voortaan aan niemand, hetzij blanken, vrijlieden van de kleur, of slaven, laborende aan voornoemde ziekten, zal vrijstaan te komen op de publieke wegen of straten, op verbeurte van een honderd pezos van achten, te appliceren als naar stijl; zullende ouders van kinderen en eigenaren van slaven, welke aan opgemelde ziekten laboreren, en tegenstrijdig deze publicatie mogten handelen, aansprakelijk zijn, en de zoodanigen, welke buiten staat zijn de voorz. boete te betalen, op zoodanige andere wijze worden gestraft als zal geoordeeld worden te behooren.

Voorts zullen alle eigenaren verplicht zijn, alle slaven, welke aan voornoemde ziekten laboreren, op afgelegene plaatsen op te sluiten en behoorlijk te onderhouden, zoodat zij in de onmogelijkheid worden gesteld om op de publieke wegen en straten te verschijnen.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie pretendere, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den eersten December 1823, en gepubliceerd den 6den derzelve maand.

(Get.) W. A. VAN SPENGLER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 25.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm August van Spengler, Kolonel en Kapitein-ter-zee in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur der eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, Opperbevelhebber van Zijner Majesteits land- en zeemagt aldaar, en Raden van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Ons ter ooren is gekomen dat, niettegenstaande de ordonnantie van Gouverneur en Raden in dato 2 Mei 1820, verbiedende aan alle kleurlingen, hetzij vrijen of slaven, zich met dobbelen, kaarten of eenig ander spel, hoe ook genaamd, op te houden, en prohiberende alle bijeenkomsten, des nachts of des

daags, op danspartijen als anderzins, hetzij in het dorp of in het land, zonder daartoe van het Opperhoofd dezès eilands speciaal permissie te hebben bekomen, zulks onlangs weder plaats heeft gehad.

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan, met inhæsie van voorzegde publicatie, alle huisheeren, eigenaren of directeuren van plantages ten deze op nieuw te waarschuwen, van geene bijeenkomsten van slaven, hoe ook genaamd, in derzelve huizen, kralen of op derzelve plantages en landerijen zonder zulke permissie te dulden, op pøne van de daarbij verhoogde boete van vijftig pezos van achten.

En voorts bij ampliatio te statuereu, zoo als gestatueerd wordt bij deze:

1°. dat alle eigenaren of directeuren van plantages gehouden zullen zijn om van derzelve slaven, nadat zij des avonds met werken zullen hebben opgehouden, de kapmessen of sabels, welke zij tot het afkappen van suikerriet of anderzins gebruiken, iederen dag af te nemen, en in zekere bewaring te stellen, zullende het aan de wachters alleen vergund blijven om gedurende den tijd dat zij de wacht werkelijk houden, en niet langer, hunne sabels te behouden, maar op geenerlei wijze worden toegestaan, dat zij op eenige andere plaatsen buiten hunne respectieve plantages, op de publieke wegen of in het dorp, met dezelve verschijnen, op pøne van te worden opgevat en vigoreus met zweepslagen te worden afgestraft; doch zulks met voorkennis van hunne eigenaren of directeuren doende, zoodanig eigenaar of directeur zullen verbeuren eene boete van vijf en twintig pezos van achten, te appliceren als naar stijl;

2°. dat in geval van buitengewone atroupementen van slaven hetzij op of bij plantages, het houden van eenige oproerige gesprekken of andere onbehoorlijkheden, welke de publieke rust zouden kunnen storen, mogt plaats grijpen, de eigenaren of directeuren van zoodanige plantages zullen gehouden zijn daarvan onmiddellijk, om het even of het bij dag of bij nacht zij, aan den Gouverneur of ander tijdelijk opperhoofd volledig rapport te doen of in te zenden, op verbeurte eener boete van honderd pezos van achten, ten rigoreuste en des noods bij parate executie in te vorderen, indien zulke onbetamelijkheden van gouvernementswege ontdekt worden alvorens zoodanig rapport is gedaan of ingezonden.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zouden komen te pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 1sten December 1823, en gepubliceerd den 6den derzelve maand.

(Get.) W. A. VAN SPENGLER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 26.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm August van Spengler, Kolonel en Kapitein-ter-zee in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur der eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, Opperbevelhebber van Zijner Majesteits land- en zeemagt aldaar, en Raden van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal, in weerwil van alle vroeger daartegen gedane publicatien, de klagten over het stelen van suikerriet, suiker en stroop blijven voortduren, en Wij daartegen zooveel mogelijk alle voorzieningen willen aanwenden,

Zoo is het, dat Wij, met inhæsie van alle vroegere publicatien, daartegen geëmaneerd, en speciaal van die in dato 28 Februarij 1811, gestatueerd hebben en statuieren als volgt:

Eerstelijk. Alle slaven, die suiker, stroop of suikerriet ten verkoop op de markt brengen of langs de huizen rondventen, zullen moeten voorzien zijn van een schriftelijk permit, door den eigenaar of de eigenares van dezelve behoorlijk geteekend, op verbeurte van al het suikerriet, de suiker of de stroop, welke zonder zoodanig permit ten verkoop zal worden aangeboden, boven en behalve arbitraire correctie met zweepslagen, naar gelang der omstandigheden, en zullen de voornoemde eigenaren of eigenaresen, ingeval mogt komen te blijken zij suikerriet, suiker of stroop zonder zulk een permit aan hunne slaven ten verkoop hebben afgegeven, verbeuren eene boete van vijf en twintig pezos van achten, en de slaven van de straf vrij zijn.

Ten andere. Alle blanken, vrijgekleurde lieden en slaven worden verboden eenig suikerriet, suiker of stroop van eenigen slaaf of slaven te koopen, wanneer zij niet voorzien zijn van voormeld permit, op pœne van vijftig pezos van achten, indien het blanke of vrijgekleurde lieden zijn, en, onvermogen voorzegde boeten te betalen, worden gestraft met eene gevangenis te water en te brood voor niet minder dan drie en niet langer dan acht dagen, naar

gelang der omstandigheden; slaven, welke zich hieraan schuldig maken, zullen met zweepslagen worden afgestraft.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude mogen pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geafficheerd ter plaatse alwaar zulks gebruikelijk is.

Gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 1sten December 1823, en gepubliceerd den 6den derzelve maand.

(Get.) W. A. VAN SPENGLER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

1824.

N°. 27.

NOTIFICATIE.

Ingevolge besluit van Gouverneur en Raden van Politie, heden genomen, zullen van nu voortaan geene hypotheken, pand der minne, donatien, transporten of overdragten van huizen, landerijen of slaven ter secretarie worden gepasseerd of afgegeven, vóór en aler dezelve, indien het huizen en erven mogten zijn, voor den tijd van tien dagen, slaven zijnde, voor den tijd van drie dagen, worden gepubliceerd en geafficheerd.

St. Eustatius, den 25sten Mei 1824.

Ter ordonnantie van den Gouverneur en Raden,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 28.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm August van Spengler, Kolonel en Kapitein-ter-zee in dienst van zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur der eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, Opperbevelhebber van Zijner Majesteits land- en zeemagt aldaar enz., enz., en Raden van Politie van het eerstgemeld eiland.

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Wij, gerevideerd hebbende de publicatie door Gouverneur en Raden dato den 13den April 1817 met betrekking tot de loonen der kano- en werknegers geëmaneerd, hebben goedgevon-

den dezelve publicatie in te trekken en buiten effect te stellen, en daarentegen hebben gearresteerd en vastgesteld de volgende ordonnantie.

Willende dienvolgens dat deze Onze ordonnantie, zoo als die van woord tot woord hierachter is gevoegd, van stonden aan, worde nagekomen.

En opdat zulks ter kennisse van een ieder worde gebragt, zal deze worden gepubliceerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, op St. Eustatius, den 30sten Junij 1824, en gepubliceerd den 7den Augustus daaraanvolgende.

(Get.) W. A. VAN SPENGLER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE.

REGLEMENT voor de kano- en werknegers op het eiland
St. Eustatius.

Art. 1.

Het zal aan geene kano's vrijstaan, eenige goederen of personen van boord van de schepen of vaartuigen, ter reede liggende, aan wal, of wel van den wal aan boord van dezelve schepen of vaartuigen te brengen, dan alleen aan de zoodanige, welker eigenaren of kapiteins zich binnen drie dagen na de publicatie dezer zullen aangeven aan de heeren John William Cross en David Deleon, commissarissen voor de kano's en werknegers, daartoe benoemd.

Art. 2.

Gemelde heeren commissarissen zullen aan elken eigenaar of kapitein van de gemelde kano's opgeven het bijzonder nummer, onder hetwelk de kano zal varen, welk nummer de eigenaar of kapitein zal gehouden zijn, in groote cijferletters ter regter zijde van den achterstevan van zijne kano te laten schilderen, en ten alle tijde duidelijk zichtbaar te onderhouden, op poene van vijf stukken van achten, te verbeuren ten voordeele der armen.

Art. 3.

Het zal aan geenigen eigenaar vrijstaan eenen anderen kapitein op zijne kano te stellen, of aan eenigen kapitein om zijne plaats op de kano waarop hij is bescheiden, eenen anderen kapitein over te

doen, zonder alvorens daarvan aan heeren commissarissen kennis te geven, en zulks telke reize op eene boete van drie pezos van achten, te verbeuren door den eigenaar of kapitein, die zal bevonden worden tegen dit bepaalde gehandeld te hebben.

Art. 4.

Ieder kapitein van eene kano, die zich verbindt om bij den dag te varen, of wel om eene geheele lading of eenig gedeelte van dezelve te helpen aan boord van eenig schip of vaartuig te stellen, of van boord te brengen, zal zich een bewijs daarvan doen geven door den persoon ten dienste van wien hij zich heeft verbonden. Zonder een zoodanig bewijs zal geen kapitein van eene kano vermogen zijne diensten te weigeren, aan wien het zijn zal, die hem zal oproepen om te varen, en zulks op poene van drie pezos van achten, indien hij een vrij persoon is, en slaaf zijnde, te worden gestraft met vier en twintig slagen met een cowskin, voor de eerste maal, en voor de tweede maal met vier en twintig zweepslagen.

Art. 5.

Het zal aan geen slaaf vrijstaan, zich als een werkneger (of porter) te verbinden, zonder daartoe aan heeren commissarissen te hebben geproduceerd een schriftelijk permit van deszelfs eigenaar.

Art. 6.

Geen werkneger (of porter) zal vermogen zijne diensten te weigeren aan wien het zij, tenzij hij kan aantoonen, dat hij zich reeds vroeger aan iemand anders heeft verhuurd, op poene van drie pezos van achten indien hij een vrij persoon is, en slaaf zijnde, te worden gestraft met vier en twintig zweepslagen voor de Waag.

Art. 7.

De zoodanigen, welke door heeren commissarissen zullen worden aangenomen als kano- en werklieden, zullen worden voorzien van een afzonderlijk kenteeken, door heeren commissarissen te worden bepaald, welk kenteeken zij zullen gehouden zijn ten allen tijde wanneer zij in dienst zijn te dragen. Zonder een zoodanig kenteeken zal het aan geen neger vrijstaan dienst te nemen, hetzij als kano- of werkneger; edoch vermag elk eigenaar (des verkiezende) zijne goederen door zijne eigene slaven te laten transporteren.

Art. 8.

Alle verschillen, welke ontstaan zullen over het een of ander hiervoren beschrevene zaken of gevallen, zullen onderworpen

zijn aan de uitspraak van heeren commissarissen voornoemd. Blanken en vrijlieden, die weigeren zullen zich aan derzelve uitspraken te onderwerpen, zullen verbeuren eene boete van vijf pezos van achten, ten profijte der armen; slaven, die weigeren zullen zich aan deze uitspraak te onderwerpen, zullen op order van heeren commissarissen worden gestraft als bij art. 4 is bepaald.

Art. 9.

De loonen der kano- en werknegers worden bepaald zoo als bij de navolgende tariven zijn vermeld.

Tarief voor de kanolieden.

Voor het van boord halen en aan boord brengen, alsmede voor het van de wal aan boord brengen van:

5 vaten meel of andere drooge provisien	Ps. 0.2.0
5 vaten vleesch, spek, haring of makereel	0.2.0
4 vaten suiker of melassie	0.2.0
20 vaatjes boter of reuzel	0.2.0
20 kistjes kaarsen, zeep of andere artikelen, ter zwaarte elk van niet meer dan 50 ponden	0.2.0
10 kasjes zoutevisch, of andere artikelen, ter zwaarte elk van niet meer dan 100 ponden	0.2.0
12 zakken koren, erwten of andere granen	0.2.0
10 balen koffij, ter zwaarte elk van niet meer dan 100 pond	0.2.0
500 duigen	0.2.0
20 schokken	0.2.0
20 bossen Boston shingels	0.2.0
1200 cypres dito	0.2.0
500 voeten hout (white pine)	0.2.0
400 voeten dito (pitch pine)	0.2.0
500 hoepels	0.2.0
800 pond yams (niet ingepakt).	0.2.0
elk okshoofd van 800 tot 1200 ponden.	0.2.0
elk puncheon of pijp van 100 tot 130 gallons	0.2.0
elke spar of mast van 50 tot 100 voet lang	0.2.0
ditto kleinder in proportie;	
elk okshoofd van 1200 tot 1800 pond	0.3.0
elk dito boven 1800 pond	0.4.0
elk paard, horenbeest of muilezel	1.0.0
elke zes schapen	0.2.0
elke lading ballast.	0.6.0
elke vracht van de hierboven gementioneerde goederen van boord tot boord.	0.1.3

van land naar boord of van boord naar land brengen van een passagier	Ps. 0.1.3
indien er meer dan één zijn, voor elk	0.1.0

Na zons-ondergang zal het dubbel betaald worden van de loonen op dit tarief vermeld.

Tarief voor de werklieden (of porters).

Voor het rollen of opdragen van het strand tot aan de Waag of eenig magazijn, aan den kant der oude landingplaats, tot aan 's Rijks magazijn aan de eene, en dat van den heer Tapshire aan de andere zijde:

elk vat meel, erwten, vleesch, spek, makereel, suiker of andere drooge of gezouten provisie.	Ps. 0.0.1
elke kas, kistje, vaatje of zak, ter zwaarte elk van niet meer dan 50 pond.	0.0.1
elke schok of deel.	0.0.1
elke twee bundels Boston shingels	0.0.1
elke kas, kistje, vaatje, zak of baal van 50 tot 100 pond.	0.0.2
elke plank	0.0.2
elke puncheon of pijp.	0.0.4
elk okshoofd, ter zwaarte van niet meer dan 1200 pond	0.0.4
dito van 1200 tot 1800 pond.	0.1.2
elke kist of baal drooge goederen, gedragen door één man	0.0.3
door meer dan één man gedragen zijnde, voor elken man	0.0.3

Van het strand tot aan het nieuwe pad of aan het lager einde van de Baai:

elk vat meel, erwten, vleesch, spek, makereel, suiker of andere drooge of gezouten provisien	Ps. 0.0.2
elke kas, kistje, vaatje of zak, ter zwaarte van niet meer dan 50 pond.	0.0.2
elke schok of deel.	0.0.2
elke bundel Boston shingels	0.0.1
elke kas, kistje, vaatje, zak of baal van 50 tot 100 pond.	0.0.3
elke plank	0.0.3
elke puncheon of pijp	0.1.0
elk okshoofd, ter zwaarte van niet meer dan 1200 pond	0.1.0

dito van 1200 tot 1800 pond	Ps. 0.2.0
elke kist of baal drooge goederen, gedragen door één man	0.0.4
door meer dan één man gedragen zijnde, voor elken man	0.0.4

Van het strand tot aan de Galgebaai:

elk vat meel, erwten, vleesch, spek, makreel, suiker of andere drooge of gezouten provisien	Ps. 0.0.3
elke kas, kistje, vaatje of zak, ter zwaarte van niet meer dan 50 pond.	0.0.3
elke schok of deel.	0.0.3
elke bundel Boston shingels	0.0.3
elke kas, kistje, vaatje, zak of baal van 50 tot 100 pond.	0.0.4
elke plank	0.0.4
elke puncheon of pijp	0.1.3
elk okshoofd, ter zwaarte van niet meer dan 1200 pond	0.1.3
dito van 1200 tot 1800 pond.	0.2.4
elke kist of baal drooge goederen, gedragen door één man	0.1.0
door meer dan één man gedragen zijnde, voor elken man	0.1.0
elke 1000 duigen	0.6.0
elke 1000 cypres shingels	0.4.0
voor elk vat meel, erwten of andere drooge goe- deren, van de Baai naar eenig gedeelte van het Boven- dorp	0.1.0
elk vat gepekeld of gezouten provisien	0.2.0
elke pijp wijn	1.1.0
elke puncheon rhum.	0.6.0
elke puncheon korenmeel	0.4.0
elke kas, kistje, vaatje, zak, baal, schok, deel, of plank, te worden gerekend ingevolge de bepaling voor het transporteren derzelve goederen van het strand tot aan het nieuwe pad.	

Van de Baai tot aan het Gouvernements-huis of in de nabuur-
schap van dien:

voor elk vat drooge goederen	Ps. 0.1.3
» » vat gezouten of gepekeld dito	0.4.0
» » pijp wijn.	1.4.0
» » puncheon rhum.	1.1.0
» » puncheon korenmeel	0.6.0

voor alle andere artikelen zal worden gerekend een stuiver meer dan hiervoren is gemeld.

Voor de bovenstaande loonen zullen de werklieden verplicht zijn, de kanolieden hunne kano's te helpen ophalen of in zee brengen, alsmede om de goederen uit de kano's te nemen, of in de kano's te laden, zonder daarvoor iets afzonderlijks in rekening te brengen, aan wien het zijn zoude.

De dagloonen voor elken werkman, die zich bij den dag zal verhuren, zal zijn zes realen; hiervoor zal hij gehouden zijn te werken van 's morgens zes tot acht ure, wanneer hij een uur rust zal hebben, vervolgens van nege ure des morgens, tot een ure na den middag, wanneer hij een ander uur rusten zal, en eindelijk van twee ure na den middag tot zes ure des avonds.

N°. 29.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm August van Spengler, Kolonel en Kapitein-ter-zee in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur der eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, Opperbevelhebber van Zijner Majesteits land- en zeemagt aldaar, enz., enz., en Raden van Politie van het eerstgemeld eiland,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat daar niettegenstaande door de algemeene ondervinding in deze gewesten onbetwistbaar bewijs is, dat het ontblooten der bergen van opgaand of ander hout, de regens van jaar tot jaar schaarscher worden, baatzuchtige menschen, of zulke welke geen beroep hebben, zich weinig aan de welvaart van het nijverige gedeelte der maatschappij laten gelegen liggen, en zelfs geen landbouw voorstaande, zich ook aan de behoeften van denzelve niet bekreunen, maar een bestaan zoeken in kappen van hout en het branden van houtskolen en kalk,

Zoo is het, dat Wij daarin willende voorzien, na rijpelijke deliberatie, hebben goedgevonden te statuieren, zoo als gestatueerd wordt bij deze: dat na afkondiging dezès, het aan niemand zal vrijstaan op of langs eenige bergen of hoogten in dit eiland, hetzij die in eigendom worden bezeten of wel tot publieke of Kroongronden behooren, eenige boomen, groot of klein, tot het branden van houtskolen, kalk, of eenig ander gebruik, hoe ook genaamd, af te kappen, of te doen afkappen en verbruiken, op pœne van vijf en twintig pezos van achten voor de eerste maal, en vijftig pezos voor de tweede maal, en voor de derde maal op pœne van arbitraire correctie indien het blanken of vrij gekleurde per-

sonen mogten zijn, en slaven zich hieraan schuldig makende, te worden gestraft met zweepslagen, ter discretie van heeren commissarissen uit den Raad van civile en criminele justitie; dat echter ingevalle van eenige onontbeerlijke reparatien aan gebouwen of molens op de plantagies, verlof zal kunnen worden verleend om het daartoe noodige hout te kappen, mits men zich daartoe schriftelijk aan Zijne Excellentie den Gouverneur wende, welke naar bevind van zaken zal disponeren, indien het particulier eigendom is, doch tot de Kroongronden behoorende, het hout, wanneer zulks wordt toegestaan, zal doen taxeren, en niet dan tegen betaling zal laten volgen;

dat ook voortaan geene struikgewassen of kreupelhout tot brandstoffen of kolenbranden zullen mogen worden gekapt op de kruinen der bergen en hoogten, maar zulks alleen aan den voet derzelve, en niet hooger dan uiterlijk ter helft van onderen af gerekend, zal worden geduld, op pene van tien pezos voor de eerste maal, twintig voor de tweede maal, en voor de derde maal arbitraire correctie, doch slaaf zijnde, met zweepslagen, ter discretie als hieroren, te worden afgestraft.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar zulks op dit eiland gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 22sten October, en gepubliceerd den 12den November 1824.

(Get.) W. A. VAN SPENGLER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 30.

Regulations for the Militia.

The following regulations for the militia are to be published and made known by the commanding officer, and his Excellency the Govr. Genl. trusts they will be strictly attended to.

Article 1st.

All persons after a residence of three months in this island shall be liable to serve in the militia and, at the expiration of that time, the adjutant of the militia shall send them arms and accoutrements, pointing out to them when their duty commences, under a penalty of twelve pieces of eight.

Article 2nd.

The burghers and inhabitants from 16 to 60 years of age shall be obliged to appear at such places and at such time as they shall be ordered, under pain of such sentence as a court martial shall award, and in case of an alarm, they are to assemble at the head of the Hill, being the appointed alarm post, unless prevented by infirmity or sickness, certified by the medical officer, under a penalty of twelve pieces of eight.

Article 3rd.

After the burghers are assembled, no person shall be permitted to absent himself without leave of the commanding officer, under a penalty of 3 ps. $\frac{8}{8}$.

Article 4th.

Any person neglecting to obey the summons given him by his officer, non-com. officer or person appointed by the commanding officer, to turn out for drill or parade at the appointed hour, or refuses to do his duty, shall forfeit 3 ps., which must be immediately paid, and any person appearing in any manner contrary to the form of dress pointed out, shall forfeit one dollar.

Article 5th.

Any person appearing disguised in liquor, speaking or behaving in any way improper whilst under arms, shall forfeit one dollar, and be further put in civil arrest in the Guard House.

Article 6th.

Any person appearing on any drill or parade with his musket or accoutrements out of order, shall forfeit three ps. $\frac{8}{8}$.

Article 7th.

Every burgher shall be permitted if he has any matter or concern to propose, to do it in a proper manner, through the commanding officer, to the Genl.

Article 8th.

It shall not be permitted to any person attached to the militia, to depart from this island, without acquainting the adjudant of the militia, and delivering their arms en accoutrements to him, who will give him a note to the pass office, under a penalty of twelve ps. $\frac{8}{8}$.

Article 9th.

All persons prevented from attending drill or parade by indisposition, must send a certificate to the adjutant, previous to the roll being called, under a penalty of three ps.

Article 10th.

Further in order to obtain regularity and discipline among the burghers and inhabitants, composing the militia, they will assemble the 1st. Saturday in every month at such time and place as shall be appointed, and all accidents happening to the muskets and accoutrements shall be repaired by the individual, and they shall on no occasion be made use of unless on duty, under a penalty of twelve ps. $\frac{8}{8}$.

Article 11th.

The penaltys enacted by the foregoing articles or such as may be hereafter added, shall be paid to the provost martial, who shall demand them first, and in case of a refusal, a board of officers are authorized by these presents, to order the provost martial (on previous condemnation by said board of officers) to seize on as much from the unwilling person and take the same in possession as will be fully sufficient to pay out of it the said fine, and in case the delinquents are entirely unable to pay the fine, the said board of officers are authorized to put them under civil arrest either in the Fort or Guard House.

Done at Gouvernement House by a Board of officers, this 6th day of July 1821.

Regulations for the Guard.

Article 1st.

The guard shall meet at eight o'clock, and no person shall be permitted to quit before four o'clock in the morning, unless by special consent of the officer of the guard, under a penalty of three pieces of eight.

Article 2nd.

Any person ordered to stand sentry or go the rounds or elsewhere on duty, must comply and use his own musket, under a penalty of 3 ps.

Article 3rd.

Should any person be found asleep or neglectful on sentry, instead of keeping a proper watch, shall be put under civil arrest for eight days, subject however to do his duty on guard when his round arrives.

Article 4th.

The sentry seeing any person coming towards him, shall be obliged to challenge that person » Werda », and if he does not answer, the sentry must challenge him the second time; if said person

continues silent, the sentry must challenge him for the third time; should the sentry receive no answer or an improper one, he shall then call out to said person to stand, and if said person does not obey, the sentry shall call to his officer and others of the guard for assistance, and such person shall be put under civil arrest, and a report of it made in the morning to the General.

Article 5th.

Any person, without distinction, who insults the guard or the rounds, shall be conducted to civil arrest in the Guard House, and reported the following morning to the Genl.; but should it be proved that the guard or the rounds arrested any person without reason, then the officer of the guard or the rounds shall be subject to the punishment, which a court martial may award.

Article 6th.

It shall not be permitted to any officer totally to excuse any person from doing his duty on guard, except on account of sickness or absence from the island, and, if necessary, enquiry in to it shall rest with a court martial.

Article 7th.

Any person appearing on guard disguised in liquor, or should he get in that state after being at the Guard House, shall forfeit 5 ps.

Article 8th.

No person, only those who are known, shall be permitted to land after the guard is mounted. It is however to be understood that captains of vessels shall be allowed to go on board at any time of the night.

Article 9th.

The guard shall be furnished with 2 dozen blank and 2 dozen ball catridges, which must be given in charge of the provost every morning, who will deliver them to the officer of the guard at night on the guard mounting; the ball catridges are to be made use of only in cases of extreme necessity; in such cases the officer of the guard must report in the morning upon what occasion they were used, the blank catridges are for the purpose of giving an alarm in case the guard should require assistance from the Fort.

Article 10.

The penaltys enacted by the foregoing article or such as may be hereafter added, shall be paid to the provost martial on his

demanding them, and further to proceed as stipulated in the eleventh article of the *Militia regulations*.

Done at Gouvernement House, this sixth day of July one thousand eight hundred and twenty one.

By a Board of officers.

Additional order.

All persons having certificates to be exempt from night duty, shall be obliged to send a substitute, unless they should be confined in bed: in that case, an excuse on oath will be required, which excuse must be sent 5 hours previous to the guards mounting to the sergeant-major.

Done by a board of officers held, by order of His Excellency the Governor, this eight day of December, one thousand eight hundred and twenty four.

Approved,

The Governor,

(get.) W. A. VAN SPENGLER.

1825.

N°. 31.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm August van Spengler, Kolonel en Kapitein-ter-zee in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur der eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, Opperbevelhebber van Zijner Majesteits land- en zeemagt aldaar, enz., enz., en Raden van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Ons ter ooren gekomen is, dat eenige lieden op dit eiland in het gebruik zijn gouden munten van slaven te ontvangen en dezelve in te wisselen zonder zich alvorens te informeren hoe en op welke wijze zoodanige slaven daaraan gekomen zijn, en zulks aanleiding heeft gegeven tot onderscheidene huisselijke diefstallen, Zoo is het, dat Wij, daarin willende voorzien, hebben goedgevonden te ordonneren en statueren, zoo als Wij ordonneren en statueren bij deze;

dat van heden af en voortaan niemand, wie het ook zoude mogen wezen, zal vermogen eenige gouden munten, van welken aard of waarde hoe ook genaamd, van slaven te ontvangen of in te wisselen alvorens door een schriftelijk bewijs overtuigd te zijn,

dat zoodanige slaaf of slaven de ter betaling of ter inwisseling gepresenteerde munten op eene legale en behoorlijke wijze heeft of hebben bekomen, op poene van verpligt te zullen wezen dezelve zonder vergoeding terug te geven, en bovendien te betalen eene boete van vijf en twintig pezos van achten, te appliceren als naar stijl.

Wordende alle eigenaren, wier slaven goederen en koopmanschappen rondventen gewaarschuid, zulks aan hunne slaven bekend te maken, zullende dezelve voor hunne slaven worden aansprakelijk gehouden.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 21sten Februarij 1825, en gepubliceerd den 28sten derzelve maand.

(Get.) W. A. VAN SPENGLER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE. *Secretaris.*

N°. 32.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm August van Spengler, Kolonel en Kapitein-ter-zee in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur der eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, Opperbevelhebber van Zijner Majesteits land- en zeemagt aldaar, enz., enz., en Raden van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal horenbeesten, paarden, muilezels, ezels en schapen, welke van tijd tot tijd op de landerijen van anderen worden gevonden, en ten gevolge van dien geschut en in het fort Oranje gezonden, aldaar moedwillig voor dagen en weken ongereclameerd in custodie worden gelaten, tot groote inconvenientie van het garnizoen,

Zoo is het, dat Wij, daarin willende voorzien, hebben goedgevonden en besloten:

1°. dat als van ouds voor elk horenbeest, paard, muilezel of ezel, welk in het Fort worden gebragt, zal worden betaald acht realen, en voor elk schaap vier realen fortregten;

2°. dat, buiten en behalve de voorzegde fortregten, voor voedsel en water, voor elk horenbeest, paard, muilezel of ezel zal worden betaald twee realen, en voor elk schaap een reaal per dag;

3°. dat de eigenaren derzelve zullen gehouden zijn, zoodanig vee binnen den tijd van drie dagen uit het Fort te doen halen, en bij foute van dien publiek zal worden verkocht, en het provenu, na aftrek der onkosten, ter koloniale secretarie worden ge-deponeerd voor rekening van dien het zoude mogen aangaan.

Voorts verbieden Wij allen en een iegelijk hunne paarden, muilezels, ezels, horenbeesten of schapen langs de straten of op de erven van hunne bureu te laten loopen of weiden, op pene van dadelijk te worden opgevat en in het Fort gebragt.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude komen te pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 30sten Maart 1825, en gepubliceerd den elfden April daaraanvolgende.

(Get.) W. A. VAN SPENGLER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 33.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm August van Spengler, Kolonel en Kapitein-ter-zee in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur der eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, Opperbevelhebber van Zijner Majesteits land- en zeemagt aldaar enz., enz., enz. en Raden van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die dezen zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal, in weerwil van de herhaalde publicatien tegen het hard rijden van blankenen vrije lieden, en het te paard rijden van slaven in het Boven- en Benedendorp, gearresteerd, zulks nog dagelijks geschiedt, Wij daartegen willende voorzien, hebben goedgevonden de publicatie te dien einde te renouvelleren en in volle kracht en werking te stellen, zoo als geschiedt bij deze, en zulks in manier als volgt:

1°. Aan alle blanken en vrije lieden van de kleur, wie het ook zouden mogen wezen, wordt verboden langs de straten van het Boven- en Benedendorp hard te rijden of te galoperen, op pene van vijf en twintig pezos van achten; zullende degenen welke zich daaraan schuldig maken, buiten en behalve voorz. boete, aansprakelijk worden gehouden voor eenige onverwachte toevallen, welke daaruit zouden kunnen voortvloeijen.

2°. Aan alle slaven, zonder onderscheid, wordt verboden, langs de straten van het Boven- en Benedendorp te paard te rijden, op poene van dadelijk opgevat en publiek te worden gestraft met zweepslagen.

Wordende Onze schout en agent van politie gelast hierop naauwkeurig acht te geven, dat aan deze Onze ordonnantie stip-
telijk worde geobedieerd.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude komen te pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 30sten Maart 1825, en gepubliceerd den 11den April daaraanvolgende.

(Get.) W. A. VAN SPENGLER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 34.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm August van Spengler, Kolonel en Kapitein-ter-zee in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur der eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, Opperbevelhebber van Zijner Majesteits land- en zeemagt aldaar enz., enz., en Raden van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Wij, met inhæsie van de publicatie te voren ten opzichte van de nachtelijke ligplaatsen der booten, kano's en andere kleine vaartuigen, welke gevoegelijk op het strand gehaald kunnen worden, zonder onderscheid, aan wie die zouden mogen behooren, goedgevonden hebben te ordonneren en te statuieren, zoo als Wij ordonneren en statuieren bij deze:

dat alle booten kano's en andere kleine vaartuigen, welke gevoegelijk op strand kunnen gehaald worden, voortaan des avonds met zons-
ondergang zullen worden opgehaald tot dicht aan de Waag, op poene van confiscatie van alle booten, kano's en andere kleine vaartuigen, welke elders gevonden worden, en de eigenaar of eigenaren daarvan aansprakelijk worden gemaakt voor alle schade, welke andere lieden door ongehoorzaamheid van deze orders zullen komen te lijden.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geafficheerd ter plaatse alwaar zulks gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 6den September 1825, en gepubliceerd den 5den October daaraanvolgende.

(Get.) W. A. VAN SPENGLER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 35.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm August van Spengler, Kolonel en Kapitein-ter-zee in dienst van Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, Gouverneur der eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, Opperbevelhebber van Zijner Majesteits land- en zeemagt aldaar, enz., enz., en Raden van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten,

Alzoo Ons ter ooren is gekomen dat er onaangenaamheden worden veroorzaakt door het te laat op straat brengen en rondventen van den visch, welke des voormiddags in de netten of zeegen worden gevangen,

Zoo is het, dat Wij, daarin willende voorzien, hebben goedgevonden en besloten, alle visscherslieden of anderen te verbieden, zoo als dezelve verboden worden bij deze, eenigen visch in de netten of zeegen gevangen uit te zenden of langs de straten van het Boven- en Benedendorp te doen rondventen na vier ure des namiddags, op verbeurte van vijf pezos van achten, ten voordeele der armen. Slaven zich hieraan schuldig makende, zullen aan den lijve worden gestraft.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geafficheerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 6 September 1825, en gepubliceerd den 5den October daaraanvolgende.

(Get.) W. A. VAN SPENGLER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

1826.N°. 36.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm August van Spengler, Kolonel en Kapitein-ter-zee in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur der eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, Opperbevelhebber van Zijner Majesteits land- en zeemagt aldaar, enz., enz., en Raden van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan al degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging hebben genomen, dat de onderscheidene plaatselijke wetten aangaande de slavenbevolking op de eilanden grootendeels gebrekkig zijn en in vele opzigten tot nog toe alleen op oude gewoonten hebben berust,

Zoo is het, dat Wij noodig hebben geoordeeld de hierbij gevoegde keuren daar te stellen, te bevestigen en te statuieren, zoo als gestatueerd worden bij deze; dat deze bevestigde keuren op de behandeling van het slavenvolk voor de eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba van den dag der afkondiging dezer kracht van wet zullen hebben;

En voorts, dat de pœnaliteiten of de overtredingen van dien, op dit eiland en op Saba, zullen zijn als volgt, en worden geappliqueerd als naar stijl:

1°. voor de overtreding van een der artikelen in de eerste en tweede afdeeling van gezegde bevestigde keuren, eene geldboete van dertig stukken van achten;

2°. voor de overtreding van een artikel in de derde afdeeling, eene geldboete van vijf en veertig stukken van achten;

3°. voor de overtreding van de vierde afdeeling, eene geldboete van zes stukken van achten voor iederen slaaf of slavin, welke niet binnen den behoorlijken tijd met de daarbij voorgeschrevene kleding zal zijn voorzien;

4°. voor de overtreding van enig gedeelte der vijfde afdeeling, eene geldboete van honderd en vijftig stukken van achten voor het eerste vergrijp; van drie honderd stukken van achten voor een vergrijp voor de tweede maal, en ten derde male, zoowel als in alle gevallen waarin eenige wreedheid zal kunnen worden bewezen, eene verhoogde geldboete of arbitraire straffe, zoo als zulks door den Raad van civile en criminele justitie op eene fiscaals-actie zal worden toegewezen;

5°. voor de overtreding van het tweede artikel van de zesde afdeeling, eene geldboete van vier honderd en vijftig stukken van

achten voor ieder kind aldus van de moeder afgescheiden, buiten en behalve de onmiddellijke vrijverklaring van ieder zoodanig kind, door en van wege het Gouvernement.

Zullende de hiervorenstaande geldboeten (met uitname van de overtreding tegen het derde artikel der vijfde afdeeling, of gepleegde wreedheid, welke voor het volle Hof zullen moeten worden gebragt) kunnen worden ingevorderd op de uitspraak van twee commissarissen uit den Raad van civile en criminele justitie, geadsisteerd door den secretaris van dien, welke *de plano* en zonder onkosten zal moeten plaats hebben; doch ingeval de belanghebbende partijen zich door zulke uitspraak gegriefd zouden rekenen, zal ieder afzonderlijk het regt hebben, zoodanige uitspraak voor het volle Hof te brengen, voor hetwelk het geval alsdan volgens de gewone manier van procederen zal moeten worden behandeld.

En bijaldien iemand, zich aan eenige overtreding van meergemelde bevestigde keuren hebbende schuldig gemaakt, wordt bevonden onvermogen te zijn de opgelegde geldboeten te voldoen, zal hij, in plaats van dien, ter discretie van den raad van justitie, met gevangenis worden gestraft, welke niet korter dan drie dagen en niet langer dan drie maanden, naar gelang der omstandigheden, zijn zal.

Er is al verder gestatueerd, zoo als gestatueerd wordt bij deze, dat in al zulke gevallen, waarin de onmogelijkheid zal worden betoogd om voedsel of kleeding (zoo als zulks bij de bevestigde keuren uitdrukkelijk is voorgeschreven) te kunnen bekomen, eene evenredigheid in anderer voege tusschen den Fiscaal, of wien daarvan de bediening uitoeft, en partij worden beraamd en vastgesteld, zonder echter dat ooit het zoogenaamde geven van een dag of dagen in de week, aan den slaaf of slavin, om voor zich zelve zooveel te verdienen als eene evenredigheid zal mogen worden beschouwd; zijnde het geven van zulke vrije dagen met zulk een inzicht hierbij expresselijk verboden, en in geval van verschil tusschen het officie-fiscaal en partij, de beslissing aan dezen Raad worden overgelaten.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 21sten April 1826, en gepubliceerd den 1sten Mei daaraanvolgende.

(Get.) W. A. VAN SPENGLER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

BEVESTIGDE KEUREN *op de behandeling van het
slavenvolk voor de eilanden St. Eustatius, St.
Martin (Ned. gedeelte) en Saba.*

Eerste afdeeling.

Art. 1. Alle slaven, tot suiker- of andere plantages behoorende, zullen in het vervolg hun werk in het veld niet eerder beginnen dan met het dagschot, en voortarbeiden tot half tien, wanneer hun één half uur zal worden toegestaan om te ontbijten; ten tien ure kunnen zij wederom aan het werk worden gesteld, en daaraan worden gehouden tot twaalf ure, wanneer hun twee uren zullen worden vergund voor hunnen middag- of etenstijd; ten twee ure zullen zij weder in het veld zijn om te arbeiden tot zons-ongergang, doch niet langer.

Deze bepaling zal geene inbreuk maken op het grashalen, hetwelk desnietteenstaande zal moeten plaats grijpen en uiterlijk een uur na zons-ongergang zal moeten zijn volbragt.

Art. 2. Gedurende den oogst zal het vrijstaan de slaven te verplichten, één uur na zons-ongergang door te werken, en één uur van hunnen middag- of etenstijd in te korten, of wanneer men hen hunnen vollen middag- of etenstijd laat genieten, hen twee uren na zons-ongergang aan het werk te houden; doch zal iedere slaaf, zoodanig gebezigd, voor zulken buitengewonen arbeid beregtigd zijn tot een vierde deel verhooging van deszelfs gewoon rantsoen, zoo als zulks van stuk tot stuk bij deze keuren is bepaald.

Van vorenstaande regelen zijn uitgesloten de molengasten, suikerkokers en vuurstokers, welke men mag bezig houden naar gelang van de hoeveelheid suikerriet dat gekapt is, of andere vereischten; onder voorwaarde echter, dat deze buitengewone arbeid niet langer voortdure als tot tien ure in den avond, tenzij zulks tot het potten der reeds gemaakte suikers vereischt worde; doch des Zaturdagsavonds zal men hen mogen verplichten tot middernacht aan het werk te blijven, mits aan alle slaven, zoodanig gebezigd, dubbel rantsoen worde verstrekt.

Art. 3. Het zal aan geen en eigenaar, directeur, factor of iemand anders op eenige plantage veroorloofd zijn, eenigen slaaf tot arbeid te dwingen na de bepaalde werkuren van Zaturdagavond tot Maandagmorgen, zonder aan zulken slaaf eene voldoende belooning daarvoor uit te reiken, met uitname echter van het grashalen, hetwelk vóór acht ure des Zondagsmorgens moet geëindigd zijn, en het oppassen van het vee in de weiden door de veehoeders.

Tweede afdeeling.

Het wekelijksch rantsoen voor iederen slaaf of iedere slavin, tot eene plantage behorende en boven de zes jaren oud, zal zijn als volgt:

twintig pond yams en drie haringen, of eene evenredigheid van eenigen anderen zoute-visch bij gebrek van haring; indien geen soort van visch verkrijgbaar is, alsdan vijf en twintig pond yams;

of wel een galon maïs-meel of maïs en drie haringen, en ingeval men geen visch kan bekomen, alsdan één en één vierde galon maïs-meel of maïs, hetwelk wekelijks of twee malen 's weeks, naar verkiezing van den eigenaar, directeur of factor, zoo als zich zulks bevinden moge, zal moeten worden uitgedeeld.

Kinderen zes jaren oud of daaronder zullen de helft van vorenstaand rantsoen genieten.

En zal dit rantsoen niet worden beschouwd als eenige gemeenzaamheid te hebben met eenig gedeelte der voortbrengselen van de landerijen, gewoonlijk aan slaven te hunner eigene bebouwing toegestaan, en algemeen bekend onder den naam van negergronden.

Derde afdeeling.

Op iedere plantage zal er een behoorlijk gebouw tot de ontvangst van zieke slaven worden klaar gehouden, en eene geschikte ziekemoeder worden aangesteld om dezelve op te passen en te verzorgen; het zal echter aan iederen eigenaar vrijstaan, hen in het dorp te doen brengen, doch ook aldaar verplicht zijn zorg te dragen dat zij behoorlijk worden behandeld.

Vierde afdeeling.

Ieder slaaf zal jaarlijks van kleederen worden voorzien als volgt: twee lange broeken en een hemd van Osnabrugsch of ander grof linnen, voor het mannelijk geslacht;

twee rokken en een jak van Osnabrugsch of ander grof linnen, als reeds voormeld, voor het vrouwelijk geslacht;

en bovendien in de maand November een wollen of ander warm bus voor iederen volwassen man of jongen, en een jak van dezelfde stof voor iedere volwassene vrouw of meisje, benevens eene wollen muts of eenen hoed voor iederen slaaf, zonder onderscheid.

Vijfde afdeeling.

Het zal voortaan aan geen eigenaar, directeur of factor, of anderen, het toezicht of het beheer over slaven hebbende, veroorloofd zijn aan eenigen slaaf of slaven grootere lijfstraf uit te

oefenen als hierna is vermeld, en zulks in wijze en voege als daarbij omschreven:

1°. slaven boven de 14 jaren oud, niet meer als vijf en twintig slagen met de zweep, kat, bullepees, garden of roeden, hetzij nederleggende of overeind staande;

2°. slavinnen boven de 14 jaren oud, niet meer als achttien slagen met eene kat, bullepees, garden of tamarinde-roeden, doch alleen op den rug en nooit anders als overeind staande;

3°. slaven van den ouderdom van tien tot veertien jaren mogen niet meer als met twee derden van het getal der slagen, voor die van het geslacht waartoe zij behooren, boven de veertien jaren oud bepaald, worden gekastijd, zijnde het gebruik der zweep voor alle jonge slaven uitdrukkelijk verboden;

4°. aan kinderen van zes tot tien jaren zal men niet meer als de helft der slagen, voor die van het geslacht waartoe zij behooren, boven de veertien jaren oud bepaald, mogen geven, en slaven onder de zes jaren oud zullen nimmer meer als zes slagen mogen ontvangen;

5°. gevallen, welke gestrengere straffen vereischen, zullen aan de uitspraak van den Fiscaal, of wien daarvan de bediening uitoefent, worden overgelaten, welke alsdan het noodige en zonder onkosten voor den eigenaar zal verordenen;

6°. geene straffen zullen in het veld mogen uitgeoefend, uitgenomen kleine vermaningen voor ongehoorzaamheid aan bevelen, of pligtverzuim; in welke gevallen aan iederen slaaf en zelfs ook aan iedere slavine, tot zes slagen toe met de zweep, doch staande, zal mogen worden gegeven.

Eindelijk zal geen slaaf twee malen voor hetzelfde vergrijp, zonder uitdrukkelijke goedkeuring van den Fiscaal of zijn vertegenwoordiger, worden gestraft; en zoude het komen te gebeuren dat een slaaf, aldus voor een vergrijp afgestraft, zich binnen eenige uren daarna aan een ander kwame schuldig te maken, dan zullen er ten minste vier en twintig uren moeten verlopen alvorens hij of zij op nieuw worde gekastijd.

Zesde afdeeling.

Art. 1. Huisslaven of dienstboden zullen gerechtigd zijn tot dezelfde kleeding, dezelfde voeding en gelijke verzorging gedurende ziekte, en zullen op dezelfde wijze worden gestraft als de veldnegers.

Ten opzichte der rantsoenen voor deze klasse zullen echter diegenen, welke dagelijks van de tafelen hunner meesters worden gespijzigd, worden uitgezonderd.

Art. 2. Geen slavenkind onder den vollen ouderdom van zes jaren zal van zijne of hare moeder door verkoop, overdragt of andere beschikking mogen worden afgescheiden, als alleen dan, wanneer het met vrijgeving gepaard gaat.

N°. 37.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm August van Spengler, Kolonel en Kapitein-ter-zee in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur der eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, Opperbevelhebber van Zijner Majesteits land- en zeemagt aldaar, enz., en Raden van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo wij in ervaring zijn gekomen, dat eenige kwaadwilligen zich van tijd tot tijd bezig houden met het baldadig werpen van steenen op en in de huizen van eenigen der inwoners, alsmede 's avonds de patrouilles en taptoe te molesteren, 't welk moet aangezien worden als openbaar geweld, waartegen Wij willen voorzien,

Zoo is het, dat Wij goedgevonden hebben, met instandhouding en ter ampliatië van vorige publicatiën, daartegen geëmaneerd, te statueren en te ordonneren, zoo als gestatueerd en geordoneerd wordt bij deze:

dat diegenen, welke zich voortaan zullen schuldig maken aan het gooijen van steenen op of in de huizen, in derzelve voor- of achterplaats, hier gewoonlijk yards genoemd, van eenigen der inwoners, zullen vervallen in eene boete van elf honderd stukken van achten, waarvan een derde zal zijn ten behoeve van den aanbinger, en de overige twee derden te appliceren als naar stijl, en ingeval de dader of daders, blanken of vrijgekleurde lieden zijnde, buiten staat is of zijn de voorschreven boete te betalen, zal of zullen dezelve drie weken in besloten hechtenis gezet worden, en de laatste acht dagen te water en te brood, en de boete al of niet betalende, naar extra-exigentie van zaken, bovendien van het eiland worden gebannen.

Zullende degene of genen, welke bevonden worden de patrouilles of taptoe op eenigerhande wijze, hetzij direct of indirect, te insulteren of in hare optogten langs de straten of wegen te obstrueren, vervallen in eene boete van een honderd stukken van achten, ingeval het blanken of vrijgekleurde lieden mogten zijn, en onvermogen dezelve te voldoen, voor den tijd van drie dagen te water en te brood in het Fort worden geconfinneerd; — slaven, zich aan een der beide vorenstaande delicten schuldig makende, zullen rigoureuuselijk aan den lijve worden gestraft.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geaffecteerd ter plaatse alwaar zulks gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 17den Julij 1826, en gepubliceerd den 22sten derzelve maand.

(Get.) W. A. VAN SPENGLER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE *Secretaris*.

N°. 38.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm August van Spengler, Kolonel en Kapitein-ter-zee in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur der eilanden St. Eustatius, St. Martin en Saba, Opperbevelhebber van Zijner Majesteits land- en zeemagt aldaar, enz., enz., enz., en Raden van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan al degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij gezien hebben, dat niettegenstaande alle voorgaande publicatien, tegen het op straat laten losloopen van varkens en kabrieten geëmaneerd, zulks nogtans dagelijks plaats heeft tot kwelling van het publiek en oogenschijnlijk gevaar van verdere afkaveling en eindelijk afstorting van de steilte, zoowel boven het Oude Pad als langs de geheele afscheiding van het Boven- en Benedendorp, waarin de kabrieten zich dagelijks ophouden, en door de afknaging en ontworteling der struikgewassen, nog onlangs eenen aanzienlijken klomp van aarde en steen hebben doen nedervallen,

Zoo is het, dat Wij de gemelde publicatien zijn vernieuwende, en een ieder mits deze gelasten zijne varkens en kabrieten op te sluiten; zullende bij faute van dien, in amptatie der vorige afkondigingen, het aan een ieder, hetzij blanken, vrijgekleurde lieden, ja zelfs slaaf, die eenige kabrieten of varkens in het Boven- of Benedendorp, of op eenige landerijen vinden zal, vrijstaan dezelve te dooden, zich dezelve toe te eigenen of daarover naar goedvinden te disponeren.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geaffecteerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 17den Julij 1826, en gepubliceerd den 21sten derzelve maand.

(Get.) W. A. VAN SPENGLER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

1827.

N°. 39.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm August van Spengler, Kolonel en Kapitein-ter-zee in dienst van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van St. Eustatius, St. Martin en Saba, Opperbevelhebber van Zijner Majesteits land- en zeemagt aldaar, enz., enz., enz., en Raden van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat, aangezien de bewapening der vrije gekleurde lieden, welke onlangs heeft plaats gehad, en den bijzonderen ijver waarmede die lieden zich van de hun opgedragen dienst gekweten hebben, is goedgevonden en besloten, Onze ordonnantie van den 15den October 1823, luidens publicatie van den 18den derzelve maand, te wijzigen, en veranderen als volgt:

primo, dat art. 1 van gezegde ordonnantie ten opzichte van de blanken onder zestien jaren en de vrij gekleurden hierbij voor ingetrokken en vervallen wordt verklaard, doch zal gemeld artikel ten aanzien van slaven volle kracht en waarde blijven houden;

secundo, dat met vernietiging van art. 2 als voren, een ieder, zonder onderscheid van blanken of gekleurden, met schietgeweer ter jacht of anderszins te velde willende gaan, zich alvorens van een bewijs van vrijgunnerij daartoe ter gouvernements-secretarie zal moeten voorzien, voor welk bewijs of port d'armes, het zegel daaronder begrepen, acht realen betaald zal worden; zullende een ieder, welke zonder zoodanig bewijs met schietgeweer op openbare wegen of velden bevonden wordt, vervallen in eene boete van vijf pezos van achten, en bovendien deszelfs schietgeweer bij wege van confiscatie verbeuren, met uitzondering echter van de leden van de respectieve Raden van politie en civile en criminele justitie, alsmede de officieren tot het leger van het Rijk of de militie behoorende, welke werkelijke of active dienst doen, en hiervan bij uitsluiting zijn vrijgesteld;

tertio, dat het slot van meergemelde Onze ordonnantie, ook omtrent deze wijziging derzelve, stand blijft houden en strictelijk zal worden gehandhaafd.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie pretendere, zal deze worden gepubliceerd en geafficheerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 21sten Julij, en gepubliceerd den 28sten Augustus 1827.

(Get.) W. A. v. SPENGLER.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

1828.

N°. 40.

REGLEMENT voor de Regtbank van kleine zaken.

ISTE HOOFDSTUK.

Art. 1.

Alle civile zaken, de som van *f* 300 niet te boven gaande, zullen worden gebragt ter cognitie van de Regtbank van kleine zaken, zoomede die van overtredingen, waarvan de straf, hetzij ten gevolge van bijzondere wetten en statuten, hetzij naar de algemeene regelen van het regt en den aard der aanklagte, niet te boven gaan zal eene boete van *f* 200, eene detentie van 10 dagen, en wat slaven betreft, 100 slagen.

Art. 2.

De zamenstelling van de Regtbank van kleine zaken zal bij de speciale reglementen op het beleid der regering voor elke kolonie afzonderlijk geregeld worden; de publieke aanklagers bij de regtbank, en, bij ontstentenis, hunne plaatsvervangers, worden mede bij het reglement op het beleid der regering voor iedere kolonie in het bijzonder aangewezen.

Art. 3.

De president, de leden, de griffier en de publieke aanklager zullen elkander in den derden graad van bloedverwantschap of in den tweeden van zwagerschap niet mogen bestaan, zullende echter gedurende den diensttijd opkomende zwagerschap niet hinderlijk zijn.

Art. 4.

De vonnissen bij de Regtbank van kleine zaken worden bij meerderheid van stemmen gewezen; in geval van staking heeft de president eene beslissende stem; om vonnis te vellen moeten altijd drie leden, de president medegerekend, tegenwoordig zijn.

Art. 5.

Voor de Regtbank van kleine zaken zullen geen practizijns worden toegelaten; partijen zullen gehouden zijn in persoon te compareren, of in geval van wettige verhindering, zich door eenen gemagtigde laten vertegenwoordigen.

Art. 6.

In geval van oplegging eener boete zal de helft daarvan aan den publieken aanklager worden toegekend; de andere helft zal in eene afzonderlijke kas gestort worden ter goedmaking van de onkosten der regtbank.

In deze kas worden ook gestort al de gelden die de succumbant gehouden is aan de regtbank te betalen; de kosten der procedures worden bij een speciaal tarief geregeld.

Art. 7.

In alle gevallen, welke voor compromis vatbaar zijn en in welke beide partijen zich voor de Regtbank van kleine zaken ter hunner keuze aanmelden, zal dezelve van hun geschil moeten kennis nemen, welke ook de aard van het betwiste voorwerp zij.

In die gevallen zal de regtbank wijzen in het hoogste ressort, ten ware het tegendeel bedongen ware.

Art. 8.

De bepalingen van het voorgaande artikel zijn mede toepasselijk op alle gevallen, waarin partijen hunne verschillen aan de uitspraak van deze regtbank, door twee, drie, of vier assessoren bijgestaan, daartoe te benoemen of te designeren door het Opperhoofd der kolonie, zouden verlangen te onderwerpen; in welk geval ieder der assessoren gerechtigd is om van elke der partijen een presentie- of vacatiegeld van eenen gulden per uur te vorderen.

Art. 9.

De Regtbank van kleine zaken neemt ook kennis van alle regtsvorderingen tot betaling van interesten, achterstallige renten en gedeelten van inschulden, zelfs ingeval de hoofdsom meer dan f 300 bedraagt, wanncer de titel of het bestaan der rente niet betwist wordt.

Art. 10.

Dezelve neemt insgelijks kennis, zonder hooger beroep, tot een beloop van *f* 150, en, behouders hooger beroep, tot een onbepaald beloop:

van regtsvorderingen tot vergoeding van schaden, hetzij door menschen, hetzij door dieren toegebracht aan velden en oogsten;

van herstel aan huizen en gebouwen, waartoe de huurder mogt gehouden zijn;

van betaling van arbeidsloon aan werklieden, gagen of loonen van plantagebedienden, huren van dienstvolk, en het volbrengen van wederzijdsche overeenkomsten tusschen meesters en hunne dienstboden of arbeidslieden.

Art. 11.

Meergemelde regtbank neemt, behoudens hooger beroep, kennis van de vorderingen tot ontruiming van huizen, zonder onderscheid van het bedrag der huur, indien, na verloop van den huurtijd, de huurder, zonder regt, in het gehuurde zoude willen blijven.

Het vonnis zal, in dat geval, bij voorraad kunnen worden ten uitvoer gelegd, niettegenstaande hooger beroep of verzet.

Art. 12.

Dezelve neemt mede kennis van de vorderingen tot ontbinding van de huur van huizen en gebouwen ter zake van wanbetaling der huren, zonder hooger beroep, wanneer de jaarlijksche huur of pacht niet meer dan *f* 200 bedraagt.

Art. 13.

Dezelfde regtbank neemt kennis, behoudens hooger beroep en zonder onderscheid van het beloop:

van schaden, van verplaatsing van scheidingsteekenen, van aanmatigingen van gronden, boomen, heggen, slooten of andere afsluitingen, binnen 's jaars gepleegd.

van de ondernemingen omtrent waterloopen tot het besproeijen van gronden strekkende, ook binnen 's jaars gepleegd, en van alle andere regtsvorderingen wegens bezitregt.

Art. 14.

Aan de leden van de regtbank zal ieder jaar een vacantielijd worden toegestaan, naar mate van de plaatselijke aangelegenheden, te regelen op voordragt van het gemeentebestuur, goedgekeurd door den Gouverneur-Generaal.

De president van de regtbank zal zorg dragen, dat gedurende de vacantie de zaken van de competentie van de regtbank niet fluctueren, en zelf zich uit de hoofdplaats begevende, zich doen vervangen door een der leden.

IIDE HOOFDSTUK.

Manier van procederen in civile zaken voor de Regtbank van kleine zaken.

VOORAFGAANDE BEPALING.

Art. 15.

Elk die vermeent eene actie te hebben, welke voor de Regtbank van kleine zaken zal moeten dienen, zal daarvan eene verklaring moeten doen op eenen te bepalen dag der week voor den griffier van deze regtbank (dringende omstandigheden uitgezonderd), wanneer dit ten allen tijde kan geschieden.

De griffier zal op het voorhanden zijnde formulier de declaratie invullen, daarvan de kosten ontvangen, de stukken van den eischer parapheren en hem die teruggeven.

ISTE AFDEELING.

Van de dagvaardingen.

Art. 16.

Elk dagvaarding voor de regtbank zal geschieden volgens het formulier in de bijlagen aanwezig. En zal deze dagvaarding aan den gedaagde door den deurwaarder geëxploiteerd worden.

Art. 17.

Tusschen den dag der dagvaarding en dien, op welchen de gedagvaarde compareren moet, zal ten minste één dag tusschentijd moeten zijn, indien de gedaagde binnen de zitplaats der Regtbank van kleine zaken woonachtig is.

Indien de gedaagde zich buiten dezelve bevindt of woonachtig is, zullen zooveel meer dagen tusschentijd toegestaan worden als de afstand vordert, in iedere kolonie te bepalen bij een reglement, door de Regtbank van kleine zaken te ontwerpen en door het hoofd des kolonialen bestuurs goed te keuren.

Ingeval die tusschentijden of termijnen niet behoorlijk in acht genomen zijn, zal, bij niet-verschijning van den gedaagde, de Regtbank van kleine zaken eene nieuwe daging bevelen, en de kosten der eerste dagvaarding zullen ten laste van den eischer zijn.

Art. 18.

In dringende gevallen zal de president, tot verkorting der termijnen, partijen op denzelfden dag en op het uur kunnen dagvaarden, in acht nemende, in het bevel van dagvaarding daarvan melding te maken.

IIDE AFDEELING.

Van de teregtzittingen en het verschijnen der partijen.

Art. 19.

De regtbank zal twee teregtzittingen in de week moeten houden, zelfs op Zon- en feestdagen mogen vonnissen, voor- en namiddag, indien de omstandigheden dit vorderen.

De teregtzittingen worden met opene deuren gehouden.

Art. 20.

Partijen zullen gehouden zijn, hunne zaak voor de regters met bezadigheid voor te dragen, en in alles den eerbied in acht te nemen en te bewaren, dien men aan het regtsgezag schuldig is. Wanneer zij zich daarin te buiten gaan, zal de president dit herinneren.

Ingeval dit andermaal gebeurt, zullen zij tot eene boete, die de som van *f* 25 niet te boven gaat, verwezen mogen worden.

Art. 21.

In geval van belediging of grove oneerbiedigheid tegen den regter, zal de president daarvan proces-verbaal opmaken, en den belediger tot eene gevangenzitting van ten hoogste zes dagen mogen verwijzen, en zal dit proces-verbaal door den publieken aanklager in executie worden gelegd, zonder appel.

Art. 22.

De griffier zal de stukken van den gedaagde, indien hij die voorlegt, parapheren; de partijen of gemagtigden zullen tegen elkander gehoord worden. Terstond of in de naastvolgende zitting zal de zaak uitgewezen worden; de president zal zich, indien hij het noodig oordeelt, de stukken doen overgeven.

Art. 23.

Zaken, waarin een interlocutoir vonnis gewezen is, zullen, ten langste binnen den termijn van vier maanden, na den dag van het interlocutoir vonnis, uitgewezen worden; ingevalle het vonnis ten principale binnen vier maanden, na de uitspraak van het interlocutoir vonnis, niet is uitgewezen, zal de aanleg van regtswege zijn vervallen; zoo zulks door de schuld der regters veroorzaakt is, zullen deze deswege aansprakelijk zijn.

III DE AFDEELING.

Over het beroep en het ten uitvoer leggen der vonnissen.

Art. 24.

Van de Regtbanken van kleine zaken in elke kolonie zal men zich kunnen beroepen, te Suriname op het Hof, en in elke andere

kolonie op den Raad van civile en criminele justitie aldaar gevestigd. Deze regtscollegien instrueren en beslissen de alzoo bij appèl aan haar gedevolueerde zaken op gelijke wijze als de Regtbanken van kleine zaken, zonder tusschenkomst van practizijns, en in 't hoogste ressort.

Art. 25.

De Regtbank van kleine zaken spreekt regt in het hoogst ressort in alle civile zaken, die de som van f 150 niet te boven gaan.

Art. 26.

Geen beroep van vonnissen. door deze regtbank gewezen, zal ontvankelijk zijn na drie weken, te rekenen na de beteekenis van het vonnis door den deurwaarder. Het appèl schorst de uitvoering van het vonnis tot de definitive uitspraak. Het hooger beroep zal bij aantekening onder het vonnis plaats hebben, en zal dit worden geëxploiteerd bij eene dagvaarding, door den president van den Raad of van het Hof van justitie af te geven, in den vorm zoo als bij eene eerste dagvaarding plaats heeft.

Art. 27.

Wanneer partijen in het vonnis berusten, of indien er geen appèl valt, zal aan het vonnis dadelijk na den 21sten dag der uitspraak voldaan worden.

Art. 28.

De executie zal op de goederen van den gecondemneerde geschieden door eenen deurwaarder van de regtbank, uit krachte van eene aüthentieke kopij van het vonnis, door den griffier aan den triumphant af te geven.

Wanneer de gecondemneerde, of ook een derde, zich tegen deze executie zoude willen verzetten, zullen zij zulks moeten doen voor het Hof of den Raad van civile en criminele justitie, waaraan men insgelijks zich zal moeten vervoegen, wanneer een vonnis bij gijzeling of corporele apprehensie zoude moeten worden ter executie gelegd, in beide welke gevallen echter insgelijks, zonder tusschenkomst van practizijns, door het hof zal worden beslist.

Art. 29.

Alle vonnissen en gewijsden zullen uit de minute op het blad der teregtzittingen gebragt en door den president en den griffier geteekend worden.

IVDE AFDEELING.

Van vonnissen bij verstek gewezen, en het opkomen daartegen.

Art. 30.

Indien op den dag, bij de dagvaarding uitgedrukt, eene der partijen in gebreke blijft te verschijnen, zal de zaak bij verstek

(default) gewezen worden, en zijn regt van appèl verliezen, onverminderd de herdaging, in het geval van de laatste alinea in art. 17.

Art. 31.

De opkoming tegen een vonnis bij verstek kan geschieden bij wijze van verklaring, in antwoord onder de acte van beteekening, of bij acte binnen drie dagen, na de beteekening, behalve de dagen ingevolge art. 17 toe te staan voor den afstand van de zitplaats der regtbank.

Het opkomen zal van regtswege dagvaarding medebrengen tegen de eerste dagvaarding na het uiteinde der termijnen, en zal als niet geschied aangemerkt worden, zoo de opgekome ne niet verschijnt.

Art. 32.

Indien de president weet, of bij de teregtzitting door de nabestaanden, geburen of vrienden van den verweerder onderrigt wordt, dat deze van de tegen hem ondernomene regtsvordering geene kennis heeft kunnen bekomen, zal hij, bij het toewijzen van het verstek, zoodanigen tijd voor den termijn van opkoming bepalen, als hij oordeelen zal te behooren. En ingeval geene verlenging van den termijn ambtshalve toegestaan of gevraagd is, zal de verstokene partij van de stipte termijnsbepaling gereleveerd en tot opkoming tegen het vonnis toegelaten mogen worden, wanneer het doet blijken, dat hij door afwezigheid of zware ziekte van de regtsvordering niet onderrigt heeft kunnen worden.

Art. 33.

De tegen het vonnis opgekome ne partij, die andermaal een vonnis bij verstek tegen zich wijzen laat, zal niet toegelaten worden op nieuw op te komen.

VDE AFDEELING.

Van de kennisneming in zake van bezitregt.

Art. 34.

Geene aanspraak in zake van bezitregt zal ontvankelijk zijn, dan voor zooverre zij binnen het jaar der stoornis gemaakt wordt door iemand, die ten minste een jaar, hetzij door zich zelf, hetzij door de zijnen, in het gerust bezit geweest is, en zulks onder eenen regtstitel, aan geene opzegging onderworpen.

Art. 35.

Ingeval het bezit of de stoornis ontkend wordt, zal het verhoor van getuigen, dat dienaangaande bevolen zal worden, niet over het regt tot de zaak (het petitoir) mogen loopen.

Art. 36.

De aanspraak over het bezitregt en die over het regt tot de zaak zullen nooit in dezelfde regtsvordering te zamen gevoegd mogen worden.

Art. 37.

Die ten petitoire (of tot toewijzing van de zaak zelve) eisch maakt, zal niet meer ontvankelijk zijn ten aanzien van het bezitregt (ten possessoire).

Art. 38.

De verweerder in zake van bezitregt zal zich met geene aanspraak ten petitoire (of tot toewijzing van de zaak zelve) mogen behelpen; zoolang de aanleg ten aanzien van het bezitregt niet is afgelopen; wanneer hij de zaak van het bezitregt verliest, zal hij zich daartegen niet voorzien mogen, dan na ten volle voldaan te hebben aan elk vonnis te zijnen laste geweest.

Ingeval echter de partij, die het vonnis tegen hem verkregen heeft, achterlijk bleef om het verwezene tot vereffening te doen brengen, zal de regtbank, voor welke de aanspraak ten petitoire gebragt wordt, eenen termijn voor deze vereffening mogen stellen, na verloop waarvan deze aanspraak niet toegelaten zal worden.

VIDE AFDEELING.

Van de vonnissen of gewijsden die de zaak niet afdoen, en het ten uitvoer leggen derzelve.

Art. 39.

Vonnissen of gewijsden, die geen eindvonnissen zijn, wanneer zij op tegenverhoor geweest, en ten bijwezen van partijen zijn uitgesproken, zullen niet uitgereikt worden; — de dadelijke uitspraak daarvan zal der partijen voor beteekening strekken, en ingeval zoodanig vonnis eenige daad beveelt, waarbij de partijen tegenwoordig moeten zijn, zal het de plaats, den dag en het uur uitdrukken, en de dadelijke uitspraak partijen voor dagvaarding strekken.

Art. 40.

Ingeval bij zoodanig gewijsde eenige verrigtingen van deskundigen bevolen worden, zal de president aan de partij, die het vordert, een daagcedul afgeven, om die personen op te roepen.

Deze daagcedul zal de plaats, den dag en het uur vermelden, en het bevel met de beweegredenen van het vonnis ten aanzien der te doene verrigting inhouden; ingeval daarbij een hooren van getuigen bevolen wordt, zal de daagcedul de dagteekening van het vonnis, de plaats, den dag en het uur vermelden.

Art. 41.

Zoo dikwijls als de president het noodig oordeelt, zal hij zich naar de plaats in geschil begeven, of een der leden derwaarts heenwenden, hetzij om dezelve in oogenschouw te nemen, hetzij om getuigen te hooren. De griffier, die het oorspronkelijk opstel van het voorbereidende gewijsde daartoe met zich zal brengen, zal hem vergezellen.

Art. 42.

Geen beroep van voorbereidende gewijsden zal plaats hebben dan na het eindvonnis, en te gelijk met het beroep van dit eindvonnis; doch de uitvoering van tusschen-gewijsden zal aan het beroepregt van partijen geenerlei nadeel toebrengen, zonder dat zij noodig hebben te dien aanzien eenige regtsbetuiging (protestatie) of eenige voorbehouding te doen.

Het beroep van tusschen-gewijsden staat vrij vóór dat het eindvonnis gewezen is. En in dat geval zal de uitreiking van het tusschen-gewijsde geschieden.

Art. 43.

Voor voorbereidende (preparatoire) gewijsden of vonnissen worden gehouden gewijsden tot instructie van de zaak en strekkende om de zaak in staat van afdoening te brengen.

Voor tusschen-gewijsden (interlocutoir) worden dezulke gehouden waarbij het gereg, alvorens regt te doen, beveelt een bewijs, een onderzoek of eene instructie, die de zaak zelve buiten haar geheel brengt.

VIIDE AFDEELING.

Van het in de zaak betrekken van waarborgen.

Art. 44.

Ingeval de verweerder op den dag der eerste verschijning in regten verzoekt om eenen waarborg in de zaak te betrekken, zal de regtbank eenen genoegzamen tijd vergunnen, naar mate van den afstand van des waarborgs woonplaats.

In de dagvaarding van den waarborg is niet noodig hem de uitspraak, waarbij zijn betrekken in de zaak bevolen wordt, te beteekenen.

Art. 45.

Indien het betrekken in de zaak niet op den dag van de eerste verschijning in regten gevraagd, of de dagvaarding niet binnen den vergunden tijd geschied is, zal er zonder uitstel met de hoofdzaak voortgegaan worden, behoudens de afzonderlijke afdoening van de vordering ter zake van vrijwaring.

VIII^{STE} AFDEELING.*Van het getuigen hooren (enquête).*

Art. 46.

Ingeval partijen strijdig in daadzaken, en dezelve van dien aard zijn, dat zij door getuigen blijken kunnen, en de regtbank het bewijzen daarvan nuttig en in regten aannemelijk vindt, zal dezelve het bewijs bevelen en de punten daarvan bepalen.

Art. 47.

Ten bepaalden dage zullen de getuigen, na hunne namen, hun beroep, hunnen ouderdom en hunne woning gemeld te hebben, den eed op het door hen te geven getuigenis afleggen, en verklaren, of zij der partijen in den bloede of door aanhuwing bestaan, en in welken graad, en of zij ook loon- of huisbedienden van dezelfen zijn.

Art. 48.

Zij zullen ieder afzonderlijk gehoord worden, en zulks ten bijwezen van partijen indien dezelve verschijnen; deze zullen gehouden zijn, hunne middelen ter wraking van de getuigen, vóór het afleggen van hun getuigenis, in te leveren en te teekenen. Indien zij, als ongeletterd zijnde, of uit anderen hoofde, niet kunnen teekenen, zal daarvan melding geschieden.

De middelen ter wraking van getuigen zullen niet aangenomen mogen worden nadat het afleggen der getuigenis reeds begonnen is, dan voor zooverre zij schriftelijk geregtvaardigd zullen zijn.

Art. 49.

De partijen zullen de getuigen niet in de reden vallen. Na aflegging van hun getuigenis zal de president den getuige, ter begeerte van de partijen, en zelfs ambtshalve, gepaste vragen mogen doen.

Art. 50.

De regtbank heeft de magt om de getuigen tot het afleggen van getuigenis des noods te dwingen, niet alleen door het opleggen eener boete, die *f* 20 niet te boven gaan zal, maar ook eener detentie van drie dagen. Zij zal echter regard slaan op de wetigheid der redenen, welke door de getuigen kunnen aangevoerd worden.

Art. 51.

In zaken, aan beroep onderworpen, zal de griffier een proces-verbaal opmaken van het hooren der getuigen. Deze acte zal moeten bevatten de namen, den ouderdom, het beroep, de woonplaats en den eed der getuigen, mitsgaders hunne verklaring of

zij de partijen in den bloede of door aanhuwing bestaan, of dezelve loon- of huisbedienden zijn, en de redenen van wraking, die zij tegen hen zouden vermeenen te moeten inbrengen. Van dit proces-verbaal zal aan een ieder getuige, voor zooveel hem aangaat, voorlezing gedaan worden; hij zal zijn getuigenis teekenen, of er zal melding gedaan worden dat hij niet schrijven, of uit anderen hoofde niet teekenen kan. Het proces-verbaal zal wijders door den president en den griffier geteekend worden. Onmiddellijk daarop, of ten laatste op de eerstvolgende teregtzitting, zal men tot het vonnis overgaan.

Art. 52.

In zaken, die bij hoogst gewijsde beslist worden, zal geen proces-verbaal opgemaakt worden; maar het vonnis zal den naam, den ouderdom, het beroep en de woonplaats der getuigen, hunnen eed, hunne verklaring of zij der partijen in den bloede of door huwelijk bestaan, of derzelve loon- of huisbedienden zijn, de redenen van wraking, die zij vermeenen te hebben, en hetgeen uit hun getuigenis voortvloeit, inhouden.

IXDE AFDEELING.

Van de schouwing van plaatsen enz. Van waarderingen.

Art. 53.

Ingeval van den toestand of de gelegenheid eener plaats blijken moet, of het beloop van gevorderde schadeloosstellingen en vergoedingen gewaardeerd moet worden, zal de president bevelen, dat de plaats in geschil door hem of een der leden, ten bijwezen van partijen, in oogenschouw genomen zal worden.

Art. 54.

Ingeval het voorwerp der schouwing of waardering kundigheden vereischt, die den regter vreemd zijn, zal hij bevelen, dat deskundigen, die hij bij hetzelfde gewijsde benoemen zal, de schouwing met hem zullen doen, en hun berigt geven. De griffier zal daarvan proces-verbaal opmaken, waarin van den eed, door de deskundigen afgelegd, blijken zal. Het proces-verbaal zal door den regter, den griffier en de deskundigen geteekend worden, en indien iemand hunner niet schrijven of uit anderen hoofde niet teekenen kan, zal daarvan melding geschieden.

XDE AFDEELING.

Van het wraken (of recuseren) van den president of de leden van de Regtbank van kleine zaken.

Art. 55.

De president en de leden zullen door partijen of eene van hun gewraakt mogen worden:

1°. wanneer zij persoonlijk belang bij het geschil hebben;

2°. wanneer zij aan eene der partijen in den bloede of door aanhuwing bestaan, tot den graad van broeders- of zusters-kindren ingesloten;

3°. indien, binnen het jaar vóór de wraking, tegen eene der partijen of derzelver echtgenoot of nabestaanden en aangehuwden, in de rechte linie, een crimineel regtsgeding op hunne klagte of door hun toedoen heeft plaats gehad;

4°. ingeval er eenig burgerlijk regtsgeding tusschen hen en eene der partijen, of zijn echtgenoot, hangende is;

5°. ingeval zij advies in de zaak mogten gegeven hebben.

Art. 56.

De partij, die een der regters wil wraken, zal gehouden zijn de wraking bij eene acte te doen, waarin de beweegredenen zullen moeten opengelegd worden; welke acte hij door den eersten deurwaarder, hiertoe verzocht, aan den griffier van de regtbank zal doen beteekenen, die de oorspronkelijke acte voor *gezien* teekenen zal.

De acte van beteekening zal op het oorspronkelijke en op het afschrift door de partij, of zijnen bijzonderen gemagtigde, geteekend worden.

Het afschrift zal door den griffier in de griffie ter bewaring gelegd en onmiddellijk aan de regtbank medegedeeld worden.

Art. 57.

De gewraakte regter zal gehouden zijn binnen den termijn van twee dagen aan den voet dezer acte zijne schriftelijke verklaring te stellen, houdende: dat hij in de wraking berust, of wel dat hij die verwerpt, met zijn antwoord op de middelen in de acte uitgedrukt.

Art. 58.

In het laatste geval zal, ter begeerte van de eerstaanmanende partij, door den griffier de acte van wraking en de verklaring des regters gezonden worden aan den president van het hof, of aan den Raad van Justitie, alwaar de wraking binnen acht dagen, bij hoogst gewijsde, op de conclusie van het publiek ministerie aldaar zal worden beslist, zonder dat de partijen daarbij behooren te worden opgeroepen.

III^{DE} HOOFDSTUK.

Over de straffen en de delicten.

Art. 59.

De Regtbank van kleine zaken, als regtbank van politie, kan de volgende straffen opleggen:

de gevangenis tot detentie van 10 dagen; de geldboete tot

f 200; de verbeurdverklaring van zekere aangehoudene goederen; de slagen voor de slaven tot 100 toe.

Art. 60.

De gevangenis voor overtreding zal niet minder dan één dag zijn; de dagen van gevangenzitting zijn volle dagen van 24 uren.

Art. 61.

Ter betaling van de boete zal, drie dagen nadat het vonnis kracht van gewijsde bekomen heeft, aantasting van persoon plaats hebben; echter zal de veroordeelde uit dezen hoofde niet langer dan drie weken vastgehouden worden zoo hij van zijn onvermogen tot betaling blijken doet, behoudens deszelfs blijvende verpligting, en daartoe in staat gesteld wordende, ten allen tijde aan het vonnis voldoening te geven.

Een slaaf niet kunnende betalen zal met slagen gestraft worden, die de 100 niet mogen te boven gaan.

Art. 62.

De meester zal voor het misdrijf van zijnen slaaf niet beboet worden, zoo hij hetzelfde niet heeft kunnen voorkomen.

Art. 63.

In geval van ongenoegzaamheid der goederen, zullen de teruggaven en de schadeloosstelling, aan de verkorte partij verschuldigd, vóór de boete gaan.

Art. 64.

De teruggave, schadeloosstelling en kosten zullen de aantasting van persoon met zich brengen, en de veroordeelde zal gedurende een jaar gevangenis houden, indien hij in dien tijd de kosten niet betalen kan, behoudens ook deszelfs blijvende verpligting om, daartoe in staat gesteld wordende, ten allen tijde die kosten te voldoen. Ingeval echter deze veroordeelingen gewezen zijn ten bate van den Staat, zullen de veroordeelden genot mogen hebben van de vergunning bij art. 61 verleend, in het geval van onvermogen bij hetzelfde vermeld.

Art. 65.

De regtbank zal ook in de gevallen bij de wet bepaald verbeurdverklaring mogen wijzen, hetzij van de goederen bij de overtreding aangehouden, hetzij van hetgeen, waarin of waarmede zij begaan is, of begaan stond te worden.

IV^{DE} HOOFDSTUK.

Manier van procederen in de delicten waarover de Regtbank van kleine zaken bevoegd is straf uit te spreken.

Art. 66.

De aanspraak of actie tot opleggen der straffen behoort alleen aan de ambtenaren, wien zij bij de wet is toebetrouwd.

De aanspraak tot schadevergoeding wegens wanbedrijf kan door ieder uitgeoefend worden die deze schade geleden heeft.

Art. 67.

De civile aanspraak kan met de openbare aanspraak te gelijk en voor dezelfde regtbank vervolgd worden; zij kan ook afzonderlijk aangelegd worden; en in dit geval wordt zij hangende gehouden, zoolang er over de openbare aanspraak, vóór, of gedurende de civile aanspraak ondernomen, geen eindvonnis gewezen is.

Art. 68.

Het afzien of afstaan van de civile aanspraak kan de openbare aanspraak niet stuiten of stremmen.

Art. 69.

De publieke aanklagers bij deze regtbank zijn speciaal belast met de vervolging van de overtredingen, die van de competentie zijn van de Regtbank van kleine zaken.

Zij zullen de berigten, aanbrenghingen en klagten ontvangen, die tot zoodanige overtredingen betrekkelijk zijn.

In de processen-verbaal, welke zij te dien einde zullen opmaken, zullen zij den aard en de omstandigheden der overtredingen, den tijd en de plaats waarop zij begaan zijn, de bewijzen en aanduidingen tegen degenen die onder vermoeden liggen van daaraan schuldig te zijn, opteekenen.

Art. 70.

De dagvaarding en wegens politie-overtredingen zullen geschieden ten verzoeken van het openbaar ministerie of van de aanspraak makende partij.

Zij zullen door eenen deurwaarder beteekend worden; aan den beklagden of civiel-aansprakelijken persoon zal er afschrift van gelaten worden.

Art. 71.

De dagvaarding zal op geenen korteren termijn kunnen geschieden dan 24 uren, behalve de dagen daarenboven voor elken afstand, ten gevolge van de bepalingen in art. 17 vervat, op straffe van nulliteit, zoo van de dagvaarding als van het vonnis, dat bij verstek gewezen zou worden.

Echter zal deze onwaarde niet voorgeworpen kunnen worden dan op de eerste teregtzitting, alvorens eenig verzet of verdediging in te brengen.

In dringende gevallen zullen de termijnen verkort en de partijen, ook zelfs op den dag en tegen een bepaald uur, gedagvaard mogen worden, uit kracht van eene cedul, door den president verleend.

Art. 72.

De partijen zullen niettemin uit zich zelve en op eene bloote kennisgeving mogen verschijnen, zonder dat er dagvaarding noodig is.

Art. 73.

Vóór den dag der teregtzitting zal de regtbank, ter begeerte van het openbaar ministerie of der civile partij, de schade waarden of doen waarden, processen-verbaal opmaken of doen opmaken, en alles verrigten of doen verrigten wat spoed vereischt.

Art. 74.

Ingeval de gedaagde ten dage en ure, bij de dagvaarding bepaald, niet verschijnt, zal er bij verstek gewezen worden.

Art. 75.

Die bij verstek verwezen is, zal niet meer ontvankelijk zijn tegen het ten uitvoer leggen van het vonnis op te komen, indien hij ter zitting, bij het volgend artikel bepaald, zich niet aanmeldt.

Art. 76.

De opkoming tegen een vonnis bij verstek zal geschieden overeenkomstig de bepalingen van art. 31.

Art. 77.

De gedaagde zal in persoon of bij eenen bijzonderen gemagtigde verschijnen. Men zal zich door eenen woordvoerder mogen doen vergezellen. In geval van ziekte of verhindering van den gedaagde, zal de regtbank bevoegd zijn de zaak tot eene volgende teregtzitting te verschuiven.

Art. 78.

De instructie van iedere zaak zal in de volgende orde geschieden:

De processen-verbaal, zoo er die zijn, zullen door den griffier gelezen worden.

De getuigen, ingeval er van wege het openbaar ministerie of de civile partij geroepen zijn, zullen gehoord worden zoo de zaak het medebrengt; de civile partij zal zijne conclusien nemen, de gedaagde zal zijne verdediging voordragen en zijne getuigen

doen hooren, bijaldien hij getuigen heeft medegebragt of doen dagvaarden, en hij, naar de bepalingen van het volgend artikel, ontvangbaar is om getuigen voor te brengen.

Het openbaar ministerie zal de zaak opnemen (resumeren) en zijne conclusien voordragen; de gedaagde zal zijne aanmerkingen mogen voorstellen. De lecture der processen-verbaal, het hooren der getuigen en het examineren van de beklagden zullen met geslotene deuren plaats hebben.

Het politiegerecht zal in het openbaar het vonnis uitspreken, in de zitting, waarin de instructie voleindigd is geworden, en ten langste in de volgende zitting.

Art. 79.

De overtredingen zullen, hetzij door proces-verbaal of verslagdoening, hetzij door getuigen, bij gebreke van een en ander, of ter aanvulling of adstructie daarvan, bewezen moeten worden.

Niemand zal, op straffe van nulliteit, toegelaten worden om bewijs bij getuigen voor te brengen, buiten of tegen den inhoud der processen-verbaal, of berigten van politie-ambtenaren, aan wie door de wet de magt is gegeven om van de wanbedrijven of overtredingen te doen blijken, tot de partijstelling wegens valsheid toe. Wat betreft de processen-verbaal en berigten die opgegeven zijn door agenten of beambten, aan wie de wet het recht niet gegeven heeft om geloofd te moeten worden tot de partijstelling wegens valsheid toe; zij zullen bestreden mogen worden met tegenbewijzen, hetzij schriftelijk, hetzij door getuigen, ingeval het gerecht oordeelt dezelve te moeten toelaten.

Art. 80.

De getuigen zullen bij de teregtzitting, op straffe van onwaarde en alvorens hun getuigenis af te leggen, eed doen van de volkomene waarheid en niet dan de waarheid te zeggen. De griffier zal daarvan aantekening houden, gelijk ook van hunne namen, voornamen, hunnen ouderdom, hun beroep en hunne woonplaats, en van hunne voornaamste verklaringen.

Art. 81.

Nabestaanden van de gedaagden in de op- en nedergaande linie, zijne broeders of zusters, of aangehuwden in gelijken graad, de vrouw of haar man, zelfs na uitgewezen huwelijkscheiding, zullen in getuigenis geroepen, noch ontvangen mogen worden, zonder dat echter het hooren van die personen eenige onwaarde zal uitwerken, wanneer, hetzij het openbaar ministerie, hetzij de civile partij, hetzij de gedaagde, zich tegen het hooren derzelve niet verzet hebben.

Art. 82.

De getuigen, die aan de dagvaarding niet voldoen, zullen daartoe door het gerecht genoodzaakt mogen worden, hetwelk te dien einde, en op de vordering van het openbaar ministerie, in dezelve zitting bij het eerste verstek eene geldboete, die de som van *f* 30 niet mag te boven gaan, zal uitspreken, en, in geval van een tweede verstek, het bedwang bij aantasting van persoon.

Art. 83.

De getuige, aldus bij het eerste verstek in de geldboete verwezen, zal, wanneer hij op de tweede dagvaarding voor het gerecht wettige verschooning aanvoert, op de conclusien van het openbaar ministerie, van de boete ontslagen kunnen worden.

Ingeval de getuige niet op nieuw gedagvaard wordt, zal hij uit zich zelven in persoon, of door eenen bijzonderen gemagtigde, ter naaste teregtzitting mogen verschijnen om zijne verschooning in te brengen, en, zoo de zaak het medebrengt, ontslag van de boete te verkrijgen.

Art. 84.

Ingeval het feit noch wanbedrijf, noch politie-overtreding bevat, zal het gerecht de dagvaarding, en al wat daarop gevolgd is, te niet doen, en bij hetzelfde gewijsde, voor zooverre er eene civile partij bestaat, uitspraak doen over de vorderingen van schaden en interesten.

Art. 85.

De partij, die in het ongelijk gesteld wordt, zal in de kosten verwezen worden.

De kosten zullen bij het vonnis getaxeerd worden.

Ten aanzien van den publieken aanklager, wanneer de gedaagde mogt worden geabsolveerd, zullen de kosten komen ten laste van het fonds, waarvan hier beneden in art. 93 wordt gesproken.

Art. 86.

In alle eindvonnissen van veroordeeling zal uitgedrukt worden, of het bij hoogst gewijsde, dan wel in eersten aanleg gewezen wordt.

Het openbaar ministerie en de civile partij zullen, ieder voor zooveel hun aangaat, de uitvoering van het vonnis vervolgen.

Art. 87.

Indien de regtbank van oordeel mogt zijn, dat het feit van eene zwaardere straf zoude behooren te worden achtervolgd dan ter applicatie waarvan zij competent is, zal zij de zaak verwijzen aan den publieken aanklager bij het Hof of bij den Raad van Justitie, ten einde aldaar te worden vervolgd.

Over het beroep.

Art. 88.

In de delicten van politie zal de Regtbank van kleine zaken bij arrest vonnissen tot f 50 boete, 5 dagen confinement, en tot 50 slagen; terwijl van alle vonnissen, eene hoogere veroordeeling inhoudende, door den veroordeelde, en van alle absolute vonnissen door het publieke ministerie kan worden opgekomen in beroep.

Art. 89.

Het beroep zal de uitvoering opschorten.

Art. 90.

Het beroep van vonnissen bij het politiegerecht gewezen zal gebragt worden voor het Hof, of van den Raad van civile en criminele justitie, in dezelfde plaatsen gevestigd; dit beroep zal beatekend moeten worden binnen tien dagen na de beteekening van het vonnis, aan den persoon of de woonplaats.

Het zal vervolgd en uitgewezen worden in denzelfden vorm, als dat van de vonnissen van de Regtbank van kleine zaken.

Art. 91.

Met den aanvang van elk viendeeljaars zullen de presidenten van de regtbanken van kleine zaken aan den procureur-generaal, te Suriname gevestigd, een uittreksel doen toekomen van alle politievonnissen, voor zooverre daarbij de straf van gevangenis of geldboete is opgelegd, welke bij de regtbank in het vorige viendeeljaars zijn geweest, hoedanig uittreksel door den griffier kosteloos aan de presidenten zal worden uitgegeven, en zal de procureur-generaal daarvan eene kopij doen deponeren ter griffie van het gerechtshof.

VDE HOOFDSTUK.

Over de kosten in de zaken die voor de Regtbank van kleine zaken getrokken worden.

Art. 92.

Ten einde de regtspleging zoo onkostbaar mogelijk te maken, zal zooveel mogelijk bij gedrukte formulieren worden geprocedeerd, welke formulieren bij den griffier zullen berusten, en ten laste komen van de kas, waarin de kosten, in art. 93 vermeld, gestort worden.

Art. 93.

De kosten, boven het zegel, voor deze regtbank zullen zijn in alle civile zaken altijd $\frac{1}{6}$ van de som in quaestie (dus van f 300 wordt betaald f 50); deze kosten zullen in geen geval minder zijn dan f 6.

Indien de actie geene geldswaarde uitdrukt, wordt de bepaling der kosten aan de beslissing van de regtbank overgelaten, welke kosten echter de *f* 50 niet mogen te boven gaan.

Art. 94.

In cas van appèl zullen de kosten worden verdubbeld.

Art. 95.

Deze kosten zullen door den griffier worden ontvangen, die daarvan een register zal houden, hetgeen iedere maand door den president zal worden geteekend.

Art. 96.

De griffier zal zorgen, dat hij genoegzaam voorzien zij van gedrukte formulieren, om, naar gelang de partijen zich presenteren, die in te vullen.

Art. 97.

Aan de deurwaarders voor hunne te doene exploiten, hetzij in civile zaken of in cas van politie, zal betaald worden tot 3 gulden, ter beslissing van de regtbank.

Art. 98.

Wanneer de actie geene geldswaarde uitdrukt, zal daarvoor *f* 2 door den deurwaarder worden genoten en 't zegelregt ook *f* 2 zijn.

Art. 99.

Voor deze leges zal de deurwaarder alles tot sententie toe moeten verrigten, zonder meer in rekening te brengen.

Art. 100.

Alle kosten zullen door de partijen-requiranten worden voorgesloten bij den aanleg van den eisch.

Deze bepaling is van geene toepassing op den publieken aanklager.

Art. 101.

Wanneer echter eene partij pro deo ageert, zal hij, ingeval hij zijne zaak komt te winnen, moeten voldoen de kosten, van welke hij provisioneel was gedispenseerd geworden.

Art. 102.

Wanneer in civile zaken er getuigen zullen gehoord worden, zullen die hunne verklaring op een zegel van *f* 1 afleggen, en zal voor iedere verklaring door den belanghebbende *f* 5 aan de getuigen betaald worden.

Art. 103.

Het getal van getuigenissen in civile zaken, welke als noodige voorschotten onder de kosten van het proces berekend worden,

zal niet meer dan vier beloopen, en dus boven de zegels *f* 20 bedragen.

Art. 104.

Voor de citatie van iederen getuige zal de deurwaarder genieten *f* 1, door den eischer in handen van den griffier te betalen.

Art. 105.

De personen, die als gemagtigden gebruikt worden, zullen daarvoor genieten een salaris van 6 pct. van de som in quaestie, of wel, te hunner keuze, *f* 3 voor iedere comparitie voor den regter.

Als gemagtigden in delicten van politie zullen zij voor iedere comparitie voor de regtbank *f* 5 genieten.

Art. 106.

In de gevallen waarin de president of een der leden zich naar de plaats in geschil begeeft, zal hij *f* 6 daags genieten, en de griffier *f* 4, boven de kosten van transport en onderhoud.

VIDE HOOFDSTUK.

Zamenstelling van de Regtbank van kleine zaken in de onderscheidene West-Indische bezittingen.

ISTE AFDEELING.

Te Suriname.

Art. 107.

De Regtbank van kleine zaken aldaar zal bestaan uit een president, twee leden, die zoo min als de president te gelijk leden van Het hof van civile en criminele justitie zullen zijn, een griffier, vier assessoren en twee deurwaarders.

Art. 108.

De president en de leden maken alleen de regtbank uit; de assessoren zijn benoemd ter plaatsvervanging, in geval van ziekte of wettige verhindering van den president of een der leden, en ook om aan de bepaling van art. 8 te voldoen.

Indien de president niet tegenwoordig is, zal het oudste lid voor hem optreden, en zoo vervolgens.

Art. 109.

Indien de griffier afwezend is of verhinderd wordt om zijne ambtsverrigtingen waar te nemen, wordt hij voorloopig vervangen door zoodanig persoon als de president daartoe benoemen zal.

Art. 110.

De president zal den ouderdom van 25 jaren moeten bereikt hebben, en meester in de regten zijn. Hij zal met *f* 8000 's jaars worden gesalarieerd.

Art. 111.

De beide leden zullen uit de meest geachte ingezetenen worden gekozen, en bij voorkeur uit meesters in de regten; zij zullen een tractement van *f* 2500 jaarlijks genieten.

Art. 112.

De griffier zal een vast tractement van *f* 3500 genieten, zonder leges en emolumenten.

Art. 113.

De deurwaarders zullen door de leges, bij de wet bepaald, betaald worden.

II DE AFDEELING.

Voor de eilanden.

Art. 114.

Er zal eene Regtbank van kleine zaken bestaan voor Curaçao en onderhoorigheden, eene voor St. Eustatius en Saba, en eene voor St. Martin.

Art. 115.

De Regtbanken van kleine zaken in de bevorens genoemde kolonien zullen zamengesteld worden op zoodanige wijze, als bij de reglementen op het beleid der regering, het justitiewezen enz., voor elke derzelve in het bijzonder bepaald is.

FORMULIEREN.

Aangifte.

A. Art. 15.

Compareerde voor mij, griffier bij de Regtbank van kleine zaken te, dewelke verklaarde voor de regtbank te willen roepen, ten einde, en heeft mij te dien einde overgelegd de volgende stukken, door mij geparapheerd:

1°.2°.3°.4°.

Verzoekende dat gemelde zal worden gedagvaard ter audientie van deze Regtbank, ten einde te voldoen aan den eisch en conclusie, welke ter zake voorschreven zal worden gedaan en genomen, met de kosten.

En heeft de comparant deze verklaring benevens mij onder-
teekend, waarvan de kosten, ten bedrage van *f* . . . , zijn voldaan.
., den

(Handteekening van den declarant.)

(Handteekening van den griffier.)

Bevelen van dagvaarding.

A. Art. 16.

Wij President van de Regtbank van kleine zaken, gezien boven-
gemeld verzoek, bevelen om te compareren, be-
nevens den eischer, den, ten ure, ter
audientie van de Regtbank voornoemd, om aldaar hunne belangen
in persoon of bij gemagtigden voor te dragen, en daarin uitspraak
te hooren doen, op poene van bij non-comparitie te worden ge-
condemneerd bij verstek.

En zal deze, ter requisitie van den eischer, door den deur-
waarder worden geëxploiteerd.

., den

(Handteekening van den President.)

Exploit.

B bis. Art. 16.

Ik ondergeschrevene, deurwaarder bij de Regt-
bank van kleine zaken te, hebbe mij, ter requisitie
van, vervoegd ter woonplaats van en
denzelve gedagvaard, om te compareren den,
ten ure, voor de Regtbank voornoemd, volgens bevel van
dagvaarding, op de acte van aangifte gedaan, waarvan aan hem
afschrift is gelaten, sprekende met, die mij ten
antwoord gaf, hetwelk relatere.

., den

(Handteekening van den deurwaarder.)

Vonnis.

C. Art. 29.

In zake van
De Regtbank van kleine zaken te, gehoord
wederzijdsche partijen in hunne belangen;

Gezien en geëxamineerd de stukken door partijen overgelegd,
 behoorlijk gearapheerd,

Regt doende,
 condemneert met
 de kosten ten deze gevallen,
 bedragende aan de zijde van
 den eischer . . . *f*
 van den gedaagde *f*

Ontzegt den eischer (of ab-
 solveert den gedaagde).

Condemneert den eischer in
 de kosten, zijnde aan de zijde
 van den eischer . *f*
 van den gedaagde *f*

Aldus gegeven te, bij de heeren: . . . President,
 en, leden der Regtbank, den,
 gepronuntieerd den

(Handteekening van den President.)

Ter ordonnantie van de Regtbank,

(Handteekening van den griffier.)

Vonnis bij verstek.

D. Art. 30.

De Regtbank van kleine zaken te, gehoord
 de mondelinge voordragt van den

Eischer }
 Gedaagde }

Gezien het relaas van den deurwaarder van den,
 en gelet op de non-comparitie van den, verleent ver-
 stek en voor het profijt van dien, op de overgelegde stukken
 van den regt doende, condemneert,
 met de kosten ten deze gevallen, bedragende *f*

Na deze dagvaarding op het verstek.

E. Art. 32.

De Regtbank van kleine zaken te, gehoord de
 mondelinge voordragt van den

Eischer }
 of }
 Gedaagde }

Gezien het relaas van den deurwaarder van den ,
 verleent het verstek; doch gelet hebbende op de door
 aangevoerde redenen, waarom de niet heeft kunnen
 compareren, gelast partijen andermaal te verschijnen voor deze
 Regtbank op den, ten . . . ure, ten einde de
 te zien gereleveerd van de condemnatie te zijnen laste, en nader
 uitspraak te hooren doen, als zal bevonden worden te behooren.

., den

(Handteekening van den griffier.)

Daagcedel.

F. Art. 40.

Wij President van de Regtbank van kleine zaken te
 gezien het vonnis, gewezen den, gelasten, ten ver-
 zoeke van, den persoon van om te
 compareren op den, ten . . . ure,

ten huize . . . (of ter plaatse),
 ten einde . . . en van hunne
 bevinding behoorlijk verbaal over
 te leggen.

voor de Regtbank om getuigenis
 te geven in zake van
 of om

En zal deze door den deurwaarder worden geëxploiteerd.

., den

(Handteekening van den griffier.)

Appèl of hooger beroep.

(Eischer of verweerder), gecondemneerd bij vonnis van de Regt-
 bank van kleine zaken te, den, in de
 zaak hangende met, verklaart, behoudens alle
 respect voor de Regtbank verschuldigd, van deze uitspraak te
 willen beroepen op (het Gerechtshof of den Raad) van civile en cri-
 minele justitie, en zijn de kosten, hierop staande, bij mij ont-
 vangen, bedragende f

., den

(Handteekening van den appelland.)

(Handteekening van den griffier.)

Gearresteerd, onder nadere goedkeuring van Z. M., bij Ons besluit van den 21sten Julij 1828, n°. 222.

De Commissaris-Generaal van Z. M. voor de West-Indische bezittingen,

(get.) J. VAN DEN BOSCH.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Secretaris bij het Commissariaat-Generaal,

(get.) J. JABOT.

N°. 41.

REGLEMENT van belastingen voor de eilanden St. Eustatius en Saba.

IN NAAM DES KONINGS

Wij Johannes van den Bosch, Generaal-majoor, ridder van de derde klasse der Militaire Willems-orde, Zr. Ms. Commissaris-Generaal voor de West-Indische bezittingen, enz.

Allen degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Overwegende de noodzakelijkheid om op eene gepaste wijze te voorzien in de huishoudelijke uitgaven van de eilanden St. Eustatius en Saba;

Overwegende de billijkheid die er in gelegen is, dat de ingezetenen der overzeesche bezittingen, zoo als zulks plaats vindt ten aanzien der ingezetenen in het moederland, hunne eigene lasten dragen, en alzoo genen niet ten bezwaar van dezen komen;

Gezien de voordragt van den Kommandeur der eilanden St. Eustatius en Saba;

Gehoord den Schout-bij-nacht, Gouverneur-Generaal der gezamenlijke Nederlandsche West-Indische bezittingen,

Hebben besloten, gelijk Wij besluiten bij deze, onder opvolgende goedkeuring des Konings, vast te stellen:

Art. 1.

Met primo October aanstaande worden afgeschaft alle belastingen die niet speciaal in de volgende artikelen zijn vastgesteld en aangewezen, en alle leges die niet zullen genoemd zijn in het nieuwe reglement daarvan.

Art. 2.

Met primo October aanstaande zullen ten behoeve van het algemeen bestuur geheven worden de navolgende belastingen :

a. één per cent van alle vaste goederen, nadat daarvan zullen zijn afgetrokken de hypothecaire en obligatie-schulden, voor zoverre die behoorlijk blijktbaar zijn ;

b. één per cent van alle hypothecaire en obligatie-schulden ;

c. het patentregt of één per cent van de waarde der goederen aan kooplieden geconsigneerd of door hen aangeslagen, en waarvan de omslag om de drie maanden zal geschieden ;

d. de impost op het klein zegel, zoo als dezelve thans bepaald wordt ;

e. vijf per cent belasting van de publieke verkoopingën, ook van vreemde vaartuigen ;

f. de vijftigste penning ;

g. de veertigste penning op de hypotheken ;

h. het tonnégeld der vaartuigen ;

i. de contributie voor vrijstelling van de schutterlijke dienst, te heffen van alle blanken en vrije manspersonen van en met 18 tot en met 60 jaren, volgens een daarvan te maken tarief ;

j. het hoofdgeld zoo als dat thans wordt bepaald ;

k. de belasting op den uitvoer van slaven, *f* 15 Nederlandsch courant per hoofd ;

l. de belasting op den verkoop van slaven ;

m. het regt op de collaterale successie, ingevolge de deswege bestaande wetten ;

n. de belasting op de admissie-celen voor sterke dranken.

Voorts zal ten behoeve der koloniale kas betaald worden voor: een burgerbrief veertig gulden, op een zegel van tien gulden; een vrijbrief vijf en twintig gulden, op een zegel van vijf gulden; een zeebrief tien cents per ton; zoomede een derde in alle boeten.

Art. 3.

Ter voorkoming van misverstand en ter wering van misbruiken ten aanzien van eenige der opgegevene bepalingen, wordt al verder vastgesteld :

dat de wijze van heffing van alle vaste goederen, zoo als huizen, gronden en gebouwen, zal geschieden op het gemiddelde der

drie laatste koopschatten, of wel twee, geen drie aanwezig zijnde, en eindelijk ook een, wanneer geene meerdere koopbrieven kunnen vertoond worden, nadat daarvan zal zijn afgetrokken de bedragen der hypotheken op dezelve gevestigd.

Art. 4.

De heffing der belastingen in *a* en *i* van art. 2 vermeld zal van drie maanden plaats hebben, telkens voor een vierde gedeelte van het verschuldigde over het geheele jaar.

Art. 5.

De houders van hypotheken zullen almede de belasting, hun opgelegd, niet vermogen over te brengen op de hypotheekschuldigen, daar de belasting niet geheven wordt op de hypotheken maar op de bezittingen, en de hypotheken slechts dienen tot maatstaf daarvan.

Alle overeenkomsten strijdig met deze bepaling zullen in regten niet worden erkend, en bovendien zullen de hypotheekhouders, overtuigd wordende door onderhandsche schikking hiertegen gehandeld te hebben, verbeuren de geheele waarde der hypothecaire schuld, ten behoeve van den als onregtmatig belasten schuldenaar.

Art. 6.

De aangifte van vaste goederen, slaven, hypotheken en obligatiën geschieden voor den bevoegden ambtenaar of voor de bevoegde ambtenaren, en degenen die aan deze eerste algemeene opgaaf in gebreke blijven te voldoen, zullen, boven en behalve de gewone belasting, ten behoeve van de koloniale kas verbeuren het beloop der verschuldigde belasting over den verzuimden tijd, edoch niet minder dan over drie maanden.

Art. 7.

Bij het doen der voorzegde aangiften zullen de koopbrieven van de vaste goederen in de hypotheken, zoomede eene naamlijst der slaven, welke worden opgegeven ter plaatse alwaar de opgave geschiedt, moeten worden vertoond en ingeleverd.

Art. 8.

En zal mede geen regt worden gedaan op hypotheken ten behoeve van de zoodanigen, die in gebreke mogten zijn gebleven de verschuldigde belasting hunner bezittingen tot ultimo van den laatst verlopen termijn te betalen; zullende dus de eischers in cas van hypotheek aan de competente regtbank moeten vertoonen quitantie van gedane betaling der verschuldigde belasting op hunne eigendommen, tot den evengemelden termijn toe, alvorens dezelve zullen mogen toegelaten worden tot het voortzetten van hunne regtsvordering.

Art. 9.

Deze heffing zal aanvang nemen ten laste van den nieuwen eigenaar van vaste goederen en van de houders van hypotheken op den eersten dag der eerstvolgende maand na het passeren der hypotheken, en van de transporten der vaste goederen; zoomede de houders van hypotheken aansprakelijk blijven voor de heffing tot ultimo der maand in welke de transporten dier goederen zijn gepasseerd of de hypotheken zullen zijn afbetaald, ingeval derzelve ter behoorlijke plaatse zal zijn kennis gegeven binnen de maand in welke de aflossing geschied is; maar bij verzuim daarvan zal de afkorting alsdan met het begin der eerste volgende maand na gedane kennisgeving worden toegelaten, terwijl de eigenaars van slaven verantwoordelijk gehouden worden voor de voldoening van de belasting wegens de door hen verkochte slaven tot ultimo December van het jaar waarin de verkoop zal zijn geschied, en die belasting met primo van het volgende jaar aanvang nemen ten laste van de bezitters der in het afgelopen jaar veralieneerde slaven, weshalve dan al degenen, die afkortingen van de bedragen der door hen veralieneerde slaven begeeren, verplicht zullen zijn tusschen den 1sten en 8sten der maand Januarij van elk jaar opgaaf deswege ter bestemder plaats te doen, met vermelding der namen van de bezitters van die veralieneerde slaven zijn geworden; en bij verzuim daarvan zullen zij voor de belasting over het loopende jaar aansprakelijk blijven; edoch bij het overlijden van een slaaf zal de eigenaar voor de hierin bepaalde waarde daarvan met het begin van den eerstvolgenden termijn ontlast worden, indien hij van een dusdanig overlijden ter bepaalde plaatse zal hebben kennis gegeven in den loop van den termijn, waarin het overlijden heeft plaats gehad, met inlevering van een certificaat van den wijk- of districtmeester, ten bewijze zijner opgaaf.

Art. 10.

De eigenaars van slaven zullen jaarlijks binnen de eerste acht dagen van elk jaar, ter daartoe te bepalen plaatse, opgaaf bij namen moeten doen van de kinderen die slavinnen in het afgelopen jaar mogten hebben verwekt, om in het jaar der aangifte met derzelve waarde te worden belast, op verbeurte van een jaar belasting ten behoeve van de koloniale kas, boven en behalve de gewone heffing.

Art. 11.

De vaste goederen en slaven zullen ten allen tijde aansprakelijk blijven voor de deswege verschuldigde belasting, niettegenstaande eenige daaromtrent gemaakte overeenkomsten van koop en ver-

koop ten aanzien van vaste goederen en verleende transporten van slaven.

Art. 12.

Geene vaste goederen zullen mogen getransporteerd of verhypothekeerd worden, alvorens dat de eigenaar daarvan de verschuldigde belasting tot ultimo der maand, waarin het transport of de hypotheek geschiedt, zal hebben betaald en van die belasting aan de wethouders en den secretaris, voor welke de transporten of hypotheeken worden gepasseerd, zal zijn gebleken, om daarvan aan het einde van het transport of hypotheek melding te worden gemaakt.

Art. 13.

Bijaldien eenig huis of gebouw geheel of ten deele mogt zijn ingestort of gesloopt, waardoor hetzelfde niet zoo veel waardig mogt zijn als toen het gekocht is, zal de afkorting van de verminderde waarde door den Kommandeur in Rade, mogen worden toegestaan, indien de eigenaar daarvan zulks bij wijze van request verzoekt; in welk geval de Kommandeur in Rade, alvorens op het ingegeleverde request te disponeren, door twee deskundige personen, en eenen ambtenaar, geen lid zijnde van den Raad, ten koste van den requestrant zal doen onderzoeken, of er, ingevolge het zoo even bepaalde, termen zijn om de vermindering toe te staan, en in hoe verre dezelve zoude kunnen geschieden; zullende dus buiten de vorenstaande redenen niemand hoegenaamd, onder eenig voorwendsel, van wat aard of natuur hetzelfde ook moge zijn, kwijtschelding van deze belasting kunnen of mogen bekomen.

Art. 14.

De opgaaf van slaven zal onder eede moeten geschieden, indien de Kommandeur in Rade zulks noodig mogt oordeelen.

Art. 15.

De Kommandeur op St. Eustatius en Saba zal bevoegd zijn om, zonder van de hierin voorkomende bepalingen af te wijken, in den geest dezer wet zoodanige verordeningen en schikkingen aan den Gouverneur-Generaal der West-Indische bezittingen voor te dragen, als hij tot wijziging en regeling dezer bepalingen en tot betere opbrengst der hierin vastgestelde middelen zal noodig oordeelen en bevinden te behooren. De heffing van alle belastingen, waaromtrent in dezen niet anders zal zijn bepaald, geschiedt op den tegenwoordigen voet.

Art. 16.

Geene regtbank op St. Eustatius zal de bevoegdheid hebben om eenig uitstel te verleenen wegens de betaling der op het eiland vastgestelde belastingen of van de zoodanige die aldaar nog mog-

ten worden ingevoerd; maar zullen de respective competente regt-banken aldaar, hetzij tot volkomene of gedeeltelijk adjudicatie of rejectie van den eisch dienaangaande moeten regtspreken, zoo als die zullen bevinden te behooren, zonder zich in het verleenen van eenig uitstel te mogen inlaten.

Gedaan te Paramaribo, den 30sten Julij 1828.

(*get.*) J. VAN DEN BOSCH.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Secretaris van het Commissariaat-Generaal,

(*get.*) J. JABOT.

Voor eensluidend afschrift,

Bij ontstentenis van den Gouvernements-Secretaris,

(*get.*) G. S. DE VEER.

N°. 42.

Wij Johannes van den Bosch, Generaal-majoor, ridder van de 3de klasse der Militaire Willems-orde, Zr. Ms. Commissaris-Generaal voor de West-Indische bezittingen,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Wij, in afwachting van een nader reglement op het verleenen van het burgerregt te St. Eustatius, noodig geoordeeld hebben voorloopig de navolgende bepalingen, waarop vreemdelingen als ingezetenen in dat eiland zullen worden toegelaten en zee-brieven aldaar zullen worden verleend, vast te stellen, gelijk geschiedt bij deze:

Art. 1.

Alle vreemdelingen op St. Eustatius aankomende, met oogmerk om zich aldaar te vestigen, zullen een certificaat moeten overleggen, afgegeven door den Gezagvoerder of ander bevoegd persoon in de kolonie of de plaats waar zij het laatst residentie hebben gehouden, of wel, bij faute van dien, een certificaat van goed gedrag, onderteekend door twee of meer der respectabelste ingezetenen van de kolonie, waarbij tevens wordt verklaard, dat zij den persoon ten minste twee jaar hebben gekend, met bijvoeging waar en in welke betrekking.

Art. 2.

Aan den vreemdeling, die aan voorschreven bepalingen, ten genoegen van den Gezagvoerder, heeft voldaan en werkelijk zijne

woonplaats binnen de kolonie gevestigd heeft, zal de inwoning vergund en alle vrijheid verleend worden om zijn beroep uit te oefenen, doch ook hij gehouden zijn alle pligten, den ingezetenen opgelegd, stiptelijk na te komen.

Art. 3.

Wanneer zich onder de aangebragte eigendommen van den vreemdeling, die zich in de kolonie komt nederzetten, ook vaartuigen bevinden en hij ten stelligste kan bewijzen die vaartuigen aan hem en aan niemand anders in eigendom behooren, hetwelk hij bovendien met eede zal moeten bekrachtigen, dan zal van de thans betaald wordende 6 per cent bij het stellen van vreemde bodems onder Nederlandsche vlag, vrijdom worden verleend.

Art. 4.

De eigenaar van eenig vaartuig in de kolonie, zeepapieren nemende, zal gehouden zijn die terug te geven wanneer de tijd, waarover zij loopen, verstreken is.

Tot zekerheid daarvan zal hij personelen of anderen borg, ten genoegen van den Gezagvoerder, moeten stellen, en zulks ten bedrage van *f* 500 voor vaartuigen van 30 tot 60 tonnen en *f* 1000 voor die boven de 60 tonnen; zullende bij mangel van teruggave der zeepapieren, deze gelden aan den lande vervallen, tenzij voldoende bewezen kan worden dat die papieren bij het stranden of vergaan van het vaartuig, of bij ander toeval of ongeluk, zijn verloren geraakt.

Art. 5.

Geene zeepapieren zullen worden afgegeven dan aan burgers en ingezetenen in de kolonie woonachtig, en nadat alvorens, zoowel door den eigenaar als door den schipper des vaartuigs, voldoende cautie zal zijn gesteld, en zulks voor vaartuigen van vijftig tot tachtig tonnen de som *f* 5000 en voor alle andere boven de 80 tonnen de som van *f* 10,000; welke cautie strekken zal om krachtens dezelve op de cautionarissen te verhalen alle schade en nadeelen door het vaartuig aan andere of aan personen en goederen, of de openbare zee met moedwil of gewelddadig toegebracht, zoomede tot verhaal van het volle bedrag van dien borgtogt op de cautionarissen, wanneer de zeebrief geschonden wordt door het bevaren van verboden zeeën en kusten, namelijk de Straat van Gibraltar, de Middellandsche Zee en de Kust van Guinea en alle andere, die nader voor zoodanig mogen gehouden en bekend gemaakt worden, of door het drijven van slaven- of anderen verboden handel; on-

verminderd zoodanige verdere procedures, als ten gevolge van eenige overtreding der wetten geëntameerd mogten worden.

Art. 6.

Geene exceptien, in regten bekend, die ten aanzien van gewone borgtogten mogen voorgewend worden wanneer daarvan geen afstand in de acte is gedaan, zullen tegen eenigen der voorzegde borgtogten geldig zijn of in regten mogen voorgewend of aangenomen worden.

Aldus gedaan te Paramaribo, den 19den Julij 1828.

(*Get.*) J. VAN DEN BOSCH.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Secretaris bij het Commissariaat-Generaal,

(*get.*) J. JABOT.

Voor eensluidend afschrift,

Bij ontstentenis van den Gouvernements-Secretaris.

N°. 43.

PUBLICATIE.

Wij Thomas Pieter Richardson, Vice-president en Lid van den Raad van Politie, Kommandeur ad interim der eilanden St. Eustatius en Saba, en Raden van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan allen diegenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo den heer Kommandeur dezer eilanden door Zijne Excellentie den Schout-bij-Nacht, Gouverneur-Generaal voor de gezamenlijke Nederlandsche West-Indische kolonien, is aangeschreven van zorg te dragen, dat het nieuwe muntstelsel met primo October aanstaande alhier worde ingevoerd, en de boeken in Nederlandsch courant geld worden gehouden,

Zoo is het, dat Wij, ter voldoening aan deze aanschrijving, hebben besloten, gelijk Wij besluiten bij deze:

Art. 1.

Met den eersten October aanstaande zal het Nederlandsch muntstelsel, zoodanig als hetzelfde bij de wet van den 28sten September 1816 (*Staatsblad* n°. 50) voor het moederland is vastgesteld, op St. Eustatius en onderhoorig eiland Saba worden in werking

gebragt, zullende derhalve de standpenning aldaar zijn de Nederlandsche gulden met deszelfs onderdeelen, namelijk zilveren stukken van vijftig, vijf en twintig, tien en vijf centen, en koperen stukken van een cent en van een halven cent, en zal de voornoemde standpenning, verdeeld in honderd centen, de eenheid van berekening zijn in alle handelingen van of met het Gouvernement.

Art. 2.

Van en met den eersten October aanstaande zal de waarde der navolgende munten, op dit eiland thans gangbaar, zijn, als :

- a. de zoogenaamde shady-kwart of drie-reaal-stuk, vijftig centen;
- b. de stuiver gestempeld SE, twee en een halven cent;
- c. de Spaansche pilaar-daalder tot twee gulden vijftig cents (*f* 2.50);
- d. de gouden en zilveren Spaansche munten, welke in eene vaste verhouding staan met den voornoemden Spaanschen daalder, naar evenredigheid van den sub. c omschreven maatstaf.

Art. 3.

Geene andere vreemde specien zullen bij het Gouvernement worden aangenomen, tenzij Wij daartoe nader moeten goedvinden de vergunning te verleenen, als wanneer de verhouding derzelve tot den standpenning tevens door Ons zal worden vastgesteld.

Art. 4.

Van en met primo October aanstaande zullen de gouvernementsboeken en die van alle openlijke administratie in guldens en centen worden gehouden, en zullen de op den laatsten dezer maand bij dezelve openstaande saldo's op nieuwe rekening in guldens en centen moeten worden overgebragt, en de verhouding van één pezos van achten, waarin die boeken thans gehouden worden, tot een gulden drie en dertig en een derden cent (*f* 1.33 $\frac{1}{3}$).

Art. 5.

Van en met primo October aanstaande zullen in de handelingen tusschen particulieren en het Gouvernement de sommen in geene andere specien worden uitgedrukt dan in guldens en centen, en zullen ook van dien tijd af in alle geregteijke transporten of obligatiën de sommen in Nederlandsche guldens uitgedrukt moeten zijn.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 26sten September 1828, het vijftiende jaar van Zijner Majesteits regering.

Gepubliceerd den 29sten September 1828.

(Get.) T. P. RICHARDSON.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE,

N°. 44.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm Johan Leendert van Raders, van wege Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden Kommandeur der eilanden St. Eustatius en Saba, en Raden van Politie van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Wij, in overweging genomen hebbende, dat, niettegenstaande Onze publicatie van den 26sten September jl., ingevolge eene aanschrijving van Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen, de ingezetenen dezer kolonien dezelve niet naar de bedoeling hebben aangenomen en gevolgd, hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, zoo als bepaald wordt bij deze:

1°. dat van nu voortaan de zoogenaamde Shede-quart, of on-gepilaarde quart-daalder, thans vijftig-cents-stukken, voor twintig der alhier gangbare stuivers zullen worden gewisseld, uitgegeven en ontvangen, zoowel door particulieren als bij betalingen aan het Gouvernement te doen, en dat de overtreders daarvan zullen vervallen in eene boete van drie gulden;

2°. dat, ten einde alle misvatting voor te komen, met betrekking tot de prijzen van versch vleesch en brood, deze artikelen zullen worden gerekend als volgt:

rundervleesch $32\frac{1}{2}$ cent het oude Amst. pond; kalfsvleesch achterkwartier $42\frac{1}{2}$ cent; dito voorkwartier $32\frac{1}{2}$ cent; schapenvleesch $32\frac{1}{2}$ cent; varkensvleesch 25 centen en geitenvleesch 25 centen;

caret-schildpad $22\frac{1}{2}$ cent en groen schildpad $27\frac{1}{2}$ cent;

en wanneer de prijs van de tarwemeel is:

f 16	per vat,	de 10-cents-brooden	zullen	wegen	13	oncen;
18	"	"	"	"	"	11 $\frac{3}{4}$ "
20	"	"	"	"	"	11 "
22	"	"	"	"	"	10 $\frac{1}{4}$ "

f 24	per vat, de 10-cents-brooden zullen wegen	91/2 oncen;
26	" " " " " " "	83/4 "
28	" " " " " " "	8 "
30	" " " " " " "	73/4 "
32	" " " " " " "	71/4 "
34	" " " " " " "	63/4 "
36	" " " " " " "	61/4 "
38	" " " " " " "	53/4 "
40	" " " " " " "	51/4 "
42	" " " " " " "	43/4 "
44	" " " " " " "	41/2 "
46	" " " " " " "	4 "
48	" " " " " " "	31/2 "

alle andere brooden naar proportie;

3°. dat alle transactien van 1°. Januarij tusschen particulieren en schriftelijk aangegaan, en waarbij eene som of sommen bepaald worden, deze zullen worden uitgedrukt in guldens en centen of Spaansche daalders en centen, en dat het woord daalder alleen, in zoodanige contracten gebezigd wordende en voor den regter of de regters komende, het daarvoor zal gehouden worden dat daarmede Spaansche daalders zijn bedoeld; terwijl op contracten, hier gedagteekend en waarin de som of sommen in courant-daalders of pezos van achten gespecificeerd worden, wel regt zal worden gedaan, doch dat de onderteekenaar of onderteekenaars ieder vervallen zullen in eene boete van vijftig gulden; wordende overigens mits deze den ingezetenen in het generaal, doch den kooplieden in het bijzonder, aanbevolen om hunne rekeningen of boeken te houden in Nederlandsche guldens en centen, of Spaansche daalders en centen, deze werkelijk bestaande en alom bekende munten zijnde; terwijl de ondervinding heeft geleerd, dat de juiste waarde van den zoogenaamden courant-daalder op een toekomstig tijdvak niet bepaald kan worden.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in Onze raadsvergadering, gehouden op St. Eustatius, den 22sten December 1828, en gepubliceerd den 30sten daaraanvolgende.

(Get.) VAN RADERS.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE.

1829.N°. 45.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm Johan Leendert van Raders, van wege zijne Majesteit den Koning der Nederlanden Kommandeur der eilanden St. Eustatius en Saba, enz., enz., enz.,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat aangezien de opgaven van slaven, zoo als dezelve bij art. 10 van het Reglement voor belasting, bij besluit van Zijner Majesteits Commissaris-Generaal in dato 15 Julij 1828 is bepaald, niet door alle ingezetenen zijn ingeleverd geworden, en zij door deze nalating vervallen zouden zijn in eene boete, gelijkstaande aan het bedrag der belasting; en in aanmerking nemende dat deze overtreding van het reglement meer aan onwetenheid dan aan moedwilligheid is toe te schrijven, alzoo het binnen deze kolonie tot hiertoe gebruikelijk is geweest dezelve later in te leveren, hebben goedgevonden te besluiten, zoo als besloten wordt bij deze:

1°. om de ingezetenen dezer kolonie voor deze reis te verschoonen van de boete, waarin dezelve zijn vervallen;

2°. te bepalen dat de hoofd- en familielijsten ter gewone plaatsen zullen worden ingeleverd, tot en met den 10den der aanstaande maand April, op poene als bij het voorz. reglement bepaald; moettende op de lijsten worden gebragt de ouderdom der blanken, vrije personen en slaven, en in de kolom van aanmerkingen worden aangeteekend de kinderen, welke sedert de laatste opgave zijn geboren, en die slaven welke zijn aangekocht en van wien; terwijl onder de lijst opgave zal moeten worden gedaan van dezulken, welke gedurende dat tijdvak zijn afgestorven, verkocht of gemanumitteerd;

3°. de ingezetenen te herinneren, dat deze belasting bij voorschreven reglement is bepaald zoo als dezelve tot hiertoe is ingevorderd, namelijk twee gulden voor iederen slaaf, en twee gulden voor het hoofd van ieder huisgezin; en dat dezelve naar den geest van voormeld reglement kwartaalsgewijze ten kantore van den ontvanger zal moeten worden voldaan.

Aldus gedaan te St. Eustatius, den 31sten Maart 1829.

(Get.) VAN RADERS.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*,

N°. 46.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm Johan Leendert van Raders, Kommandeur der eilanden St. Eustatius en Saba, en de leden van den gemeenteraad van het eerstgenoemd eiland.

Overwegende:

1°. dat er geene vaste bepalingen bestaan opzigtens het schoonmaken en schoonhouden der straten, ten gevolge waarvan er telken reize, wanneer zulks vereischt wordt, nieuwe verordeningen moet plaats hebben, waarbij de boete, daarop staande, alsdan wordt bepaald en zich niet verder uitstrekt;

2°. dat, niettegenstaande door de inspecteur der straten, op last van den Kommandeur, bij notificatie gedane kennisgave aan de ingezetenen om de straten schoon te maken en van alle onreinheid te bevrijden, daaraan door sommigen in het geheel niet en door anderen maar gedeeltelijk is voldaan;

3°. dat de goede politie vordert, dat hieromtrent eens voor al bepalingen worde daargesteld,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan te besluiten, zoo als besloten wordt bij deze:

1°. dat zoover het tot het onderhavig onderwerp betrekking heeft, het Benedendorp zal moeten beschouwd worden als zich uit te strekken van de zoogenaamde Galgenbaai ten zuiden tot aan het pad langs kapitein Diwever, en het Bovendorp van eerstgemeld pad tot het zoogenaamde Nieuwe Pad, de huizen en loten onmiddellijk ten zuiden en oosten van dezelve daaronder begrepen, en voorts tot het laatste bewoonde of bewoonbare huis of gecultiveerde erf, in elke langs- of kruisstraat gelegen;

2°. dat de eigenaar of bewoonders van huizen en eigenaars of bebouwers van gecultiveerde loten lands of erven, uiterlijk tegen Maandag den derden Augustus aanstaande, wanneer de straten door eene commissie zullen worden geïnspecteerd, dezelve voor en om hunne huizen en erven schoon en onbevrijd te hebben van alle struiken, losse steenen, hooi, stroo of onreinheid, van welken aard ook, en voor zooverre dezelve niet met heiningen of muren, maar met prikkels of heggen zijn omzet, toe te zien dat deze naar behooren zijn gesnoeid en op de breedte der straten geene inbreuk maken; zullende het vuilnis, alzoo verzameld, op binnenplaatsen of op de naastbij liggende onbebouwde loten lands (wanneer de eigenaar derzelve zich daartegen niet mogt verzetten) worden opgehoopt. Eenige eigenaren of occupant van huis of erf op dien dag de straten als vorengemeld niet schoongemaakt hebbende, zal aan den onderschout *f* 2 betalen, om daaruit de kos-

ten van schoonmaken te vinden en buitendien vervallen in eene boete van *f* 9, buiten de kosten;

3°. dat niemand opzettelijk eenig vuinis voor het huis of erf, aan een ander behoorende, overdragende of doende overdragen, zal vervallen in eene boete van *f* 15, en slaaf zijnde, publiek zal worden afgestraft;

4°. dat de bewoners van huizen of cultivateurs van vacante erven gehouden zullen zijn, wanneer het tegenover hun huis of bebouwd gelegen gebouw of land niet werd bewoond of gecultiveerd, de geheele breedte van de straat, voor zoover hunne beledingen aan dezelve zich uitstrekt, schoon te houden;

5°. dat de straten, eens schoon en in behoorlijke orde gebragt zijnde, alzoo moeten worden gehouden, en wel voornamelijk des Zaturdagmorgens worden schoongemaakt; zullende de wekelijksche inspectien door de inspecteuren op dien dag plaats hebben, en diegene die in gebreke mogten zijn gebleven daaraan te voldoen, zal een gulden aan den onderschout moeten betalen, ten einde daarmede de kosten van schoonmaken te bestrijden, en buitendien vervallen in eene boete van drie gulden (*f* 3) met de kosten; wordende bij deze gelegenheid een ieder indachtig gemaakt op de publicatie van den 17den Julij 1826, opzigtens het op straat loopen van varkens en geiten, en gewaarschuid dat in het vervolg stiptelijk daarnaar zal worden gehandeld.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie moge komen te predenderen, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar zulks gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in den gemeenteraad, gehouden op St. Eustatius, den 25sten Julij 1829, en gepubliceerd den 28sten derzelve maand.

(Get.) VAN RADERS.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 47.

(Gouvernementsblad n°. 13.)

PUBLICATIE,

waarbij wordt bepaald, dat het besluit van Z. M. van den 17den Februarij 1819, lit. B, niet derogeert aan art. 3 der ordonnantie van 1 April 1580 betrekkelijk het huwelijken.

De Gouverneur-Generaal in Rade,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

In aanmerking nemende, dat er twijfelingen ontstaan zijn over

de toepassing bij het aangaan van huwelijken van het besluit Zijner Majesteit, de dato 17 Februarij 1819, lit. B4, waarbij de meerderjarigheid voor de ingezetenen der Nederlandsche koloniale bezittingen gelijkgesteld is met hetgeen in het moederland bestaande wetten deswege voorschrijven;

In aanmerking nemende, dat bij voormeld besluit de ordonnantie van 1 April 1580 betrekkelijk het aangaan der huwelijken niet is afgeschaft;

Gelet, dat bij art. 3 van gezegde ordonnantie van 1 April 1580 met expresse woorden bepaald is, dat de jonge gezellen, die hun vijf-en-twintigste jaar niet bereikt hebben, en de jonge dochteren, die haar twintigste jaar niet hebben bereikt, niet in ondertrouw mogen worden opgenomen, tenzij dezelve den magistraten vertoonen het consent hunner ouders of van den langstlevende hunner, indien zij eenige hebben;

In aanmerking nemende, dat het in voege voorschreven benooid consent niet zoo zeer aan de minderjarigheid als zoodanig, als wel aan het bereiken van den ouderdom van 25 en 20 jaren respectivelijk bij voormeld 3de artikel der ordonnantie van 1 April 1580 is verbonden geworden,

Heeft goedgevonden en verstaan, als authentieke interpretatie van meer genoemd Koninklijk besluit, in verband gebragt met art. 3 der genoemde ordonnantie, vast te stellen en te bepalen, zoo als geschiedt bij deze:

Art. 1.

Het besluit van Zijne Majesteit, de dato 17 Februarij 1819, lit. B4, derogeert niet aan art. 3 der ordonnantie van 1 April 1580 voornoemd, zoodanig dat de daarbij voorkomende bepalingen omtrent het consent der ouderen tot de huwelijks-vereening hunner kinderen in de West-Indische bezittingen in volle kracht en waarde zullen blijven, tot dat daarover door Z. M. anders zoude mogen worden beslist.

Art. 2.

De verschillende autoriteiten in de Nederlandsche West-Indische bezittingen, belast met het solemnisieren der huwelijken, worden gelast voor de strikte nakoming dier bepalingen te zorgen.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geinsereerd.

Aldus gearresteerd in de raadsvergadering, gehouden alhier aan Paramaribo den 11den September 1829, het zeventiende jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo, den 16den September 1829.

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

N°. 48.

(Gouvernementsblad n°. 16.)

PUBLICATIE,

houdende daargestelling van maatregelen tot stuiting zooveel mogelijk van zeeroof, en voorschriften omtrent de wijze, waarop men in de onderscheidene Nederlandsche West-Indische kolonien zal moeten handelen ten aanzien van aldaar aankomende gewapende vaartuigen van oorlogvoerende mogendheden.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

In aanmerking nemende, dat sedert eenigen tijd zich zoo vele voorbeelden van zeerooverijen hebben opgedaan, dikwerf onder valsche, vervalschte of onvolledige zeepapieren gepleegd; dat men met geene te groote ernst en strengheid tegen die afschuwelijke misdaad, of de schuldigen daaraan en hunne handlangers of medeplichtigen kan waken; dat het gewenschte doel, de uitroeijing van alle zeerooverijen, niet beter zoude kunnen worden bereikt dan wanneer bij alle beschaafde, in vrede levende volken de havens voor de kapers en derzelver zoogenaamde prijzen wierden gesloten en alle hulpbetooning aan dezelve geweigerd;

Willende ten dien aanzien eenige algemeene en gelijkvormige regelen voor de Nederlandsche West-Indische bezittingen voorschrijven,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan te bepalen en vast te stellen, zoo als geschiedt bij deze.

Art. 1.

Aan alle commissievaarders of kapers der oorlogvoerende mogendheden, waaronder begrepen worden alle gewapende vaartuigen aan particuliere personen toebehoorende, wordt de toegang ontzegd in de havens, reeden en baaijen in de Nederlandsche West-Indische bezittingen; zullende dezelve niet mogen worden toegelaten, onder welk voorwendsel ook, zelfs niet op voorwenden van redenen van welbewezene hooge noodzakelijkheid of zeeschade.

Art. 2.

Alle prijzen daartegen, welke wettiglijk zijn gecondemneerd en daarvan behoorlijk doen blijken, zullen in de voorz. havens, met inachtneming der bestaande bepalingen, kunnen worden toegelaten.

Art. 3.

De zoogenaemde prijzen, die niet bij eene competente regterlijke autoriteit wettiglijk zijn gecondemneerd, of daarvan niet ten volle kunnen doen blijken, zullen tot voorz. havens, reeden en baaijen niet mogen worden toegelaten dan eeniglijk onder de navolgende uitzondering en voorwaarden, als in welk geval alleen, en anders niet, de zoogenaamde prijzen zullen mogen worden toegelaten.

Art. 4.

Indien namelijk, na een naauwkeurig en strikt onderzoek, blijken mogt, dat eenige zoogenaamde prijs, welke verlangen mogt te worden toegelaten, zich in zoodanigen staat bevindt, dat het vaartuig niet zonder oogenschijnlijk levensgevaar voor de schepelingen kan worden afgewezen, zal zoodanig vaartuig mogen worden toegelaten onder de navolgende voorwaarden, welke voor het toelaten van het vaartuig, van wege het plaatselijk gouvernement aan den bevelvoerder op hetzelfde, zullen worden bekend gemaakt:

a. dat van het vaartuig, waaruit inmiddels niets zal mogen worden gelost, dadelijk door het plaatselijk gouvernement zal worden bezit genomen;

b. dat hetzelfde, zoo spoedig doenlijk, met alle toebehooren en lading, ter requisitie van het publiek ministerie, openlijk zal worden verkocht;

c. dat over het provenu van dien verkoop bij edictale citatie zal worden geprocedeerd, en de eigenaars of belanghebbenden oproepen om voor hunne belangen op te komen, en daarin door den regter der plaats te zien beslissen;

d. dat het provenu niet anders zal worden uitgekeerd dan op regterlijk gezag en na aftrek der kosten;

e. dat de schepelingen of andere personen dadelijk het Nederlandsch grondgebied zullen moeten verlaten, ten ware aan eenen of meer hunner door de respectieve gezagvoerders, om voldoende redenen en onder hunne personele verantwoordelijkheid, verlof tot een tijdelijk verblijf mogt worden verleend.

Art. 5.

De uitrusting van schepen ter kaapvaart, en het deel nemen of behulpzaam zijn daaraan, hetzij direct of indirect, wordt bij deze in de Nederlandsche West-Indische bezittingen strengelijk verboden, op straf niet alleen van verbeurd-verklaring van het uitgerust wordende vaartuig, toebehooren en lading, maar bovendien nog eene boete van niet minder dan duizend en niet meer dan vijf duizend gulden, naar bevind van zaken, ter beslissing van den regter, onverminderd zoodanige actie als de publieke aanklager ter zake van medepligtigheid of poging tot zeerooverij zoude mogen vermeenen te hebben.

Art. 6.

Het wordt mede strengelijk verboden, eenige wapens, geschut of oorlogsbehoeften, welke als koopwaren uit eene der havens in de Nederlandsche West-Indische bezittingen mogten worden uitgevoerd, te gebruiken om eenig vaartuig daarmede in zee geheel of gedeeltelijk te wapenen, zonder alvorens in eenige vreemde havens te zijn ingevoerd en aldaar gelost, op straffen van verbeurd-verklaring der voorwerpen, en van het vaartuig waarmede de uitvoer geschied is, alsmede eener gelijke boete, als in het vorig artikel is gestatueerd; onverminderd alle criminele actien, welke het publiek ministerie deswege mogt vermeenen te hebben.

Art. 7.

Het wordt aan alle wettig aangestelde loodsen, en in het algemeen aan alle loodsdienstdoende personen in de Nederlandsche West-Indische bezittingen verboden, om commissievaarders of kapers, of derzelve prijzen, binnen te loodsen, met uitzondering alleen in het geval van prijzen, welke door het plaatselijk gouvernement onder de bepalingen van bovenstaand 4de artikel mogten worden toegelaten, op verbeurte eener boete van boven de drie honderd en niet meer dan duizend gulden, naar bevind van zaken, ter beslissing van den regter, en bovendien voor de wettig aangestelde loodsen intrekking hunner commissie.

Art. 8.

Het wordt aan alle ingezetenen der Nederlandsche West-Indische bezittingen, zonder onderscheid, verboden, zonder speciale last of autorisatie der respectieve gezagvoerders, eenige communicatie te hebben met of zich te begeven naar, of op eenige kaper of prijs, welke zich op de kusten van eenige der Nederlandsche West-Indische kolonien mogt bevinden, tp verbeurte eener boete van niet minder dan honderd en niet meer dan drie honderd gulden, of, indien de plaats gehad hebbende communicatie de lossing of overscheping van eenige goederen mogt ten gevolge gehad hebben, alsdan eene boete van niet minder dan duizend en niet meer dan vijf duizend gulden, naar bevind van zaken, alsmede verbeurdverklaring der goederen.

Art. 9.

Alle autoriteiten in de Nederlandsche West-Indische bezittingen, en meer in het bijzonder de onderscheidene gezagvoerders, worden gelast voor de stipte achtervolging en handhaving dezer bepalingen zorg te dragen.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, zoo te Suriname als in de onderscheidene eilanden, en voorts in het *Gouvernementsblad* geinsereerd.

Aldus gedaan en gearresteerd aan Paramaribo, den 16den October des jaars 1829, van Zijner Majesteits regering het zeventiende.

(Get.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo, den 19den October daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

N°. 49.

T A R I E F *der leges en emolumenten voor*
St. Eustatius.

	LEGES.	EMOLU- MENTEN.
<i>1. De Gouvernements-Secretaris:</i>		
voor eene resolutie of appointement op een ingediend request.	f 2.00	f 1.00
voor een paspoort aan passagiers, vertrekkende naar Europa, Noord-Amerika en elders, voor vreemdelingen	1.00	1.00
dito voor inwoners	0.50	0.50
voor legalisatie van eene handteekening	2.50	2.50
voor eene acte van oppositie tegen het vertrek van een persoon uit de kolonie	2.00	2.00
voor het geven van permissie aan een vaartuig om na zons- ondergang te mogen vertrekken: brikken en groote schoeners	”	2.00
kleine vaartuigen.	”	1.00
wanneer het verzoek na zons- ondergang mogt geschieden, dubbel;		
voor het afgeven van eenig certificaat bedragende vier bladzijden of minder	”	2.00
voor iedere meerdere bladzijde	”	0.50
voor alle door belanghebbenden verzochte kopijen of extracten, bevattende vier bladzijde of minder.	”	2.00
en voor iedere meerdere bladzijde	”	0.50
voor acten van aanstelling der navolgende ambtenaren:		
1. secretaris van het Gouvernement	80.00	4.00
2. secretaris van het gemeentebestuur	100.00	4.00
3. boekhouder en magazijnmeester	80.00	4.00
4. ontvanger	40.00	4.00
5. vendumeester.	60.00	4.00
6. commissaris van het klein-zegel	20.00	2.00
7. geregtsbode	20.00	2.00
8. onderschout en cipier	20.00	2.00

alle welke aanstellingen zullen zijn geschreven op een zegel van vijf gulden, met uitzondering van de drie laatstgenoemde, op een zegel van twee gulden. De aanstelling van hooger hand niet geapprobeerd zijnde, zullen de betaalde leges en emolumenten, zonder eenige korting, worden gerembourseerd.

2. *Secretaris van het gemeentebestuur:*

	LEGES.	EMOLU- MENTEN.
voor eene resolutie of appointment op een ingediend request	f 2.00	f 1.00
voor het aanteekenen van ondertrouw, advertentien en registratie en solemniseren van een huwelijk	"	10.00
voor het afgeven van huwelijks-certificaten	"	3.00
voor alle andere certificaten, niet meer dan eene bladzijde	"	2.00
iedere meerdere bladzijde	"	1.00
voor het afgeven van extracten uit de geboorten en slaven-registers.	"	2.00
voor advertentien uit de registratie.	"	1.00
voor het coucheren van transporten van vaste goederen, niet boven de waarde van f 500	"	4.00
idem van vaste goederen en eigendommen, boven de waarde van f 500 tot f 1000	"	6.00
idem van vaste eigendommen, boven de waarde van f 1000	"	8.00
voor het coucheren van hypotheken voor sommen onder f 1000	"	4.00
idem voor sommen van f 1000 tot f 2000	"	6.00
idem voor sommen van f 2000, tot f 5000	"	10.00
idem voor sommen van f 5000 tot f 10,000	"	12.00
idem voor sommen van boven f 10,000	"	15.00
voor het vervaardigen, ten verzoeken van belanghebbenden, van afschriften en grossen van gecoucheerde transporten en hypotheken, bevattende vier bladzijden of minder	"	3.00
voor elke meerdere bladzijde	"	0.75

	LEGES.	EMOLU- MENTEN.
voor roijement van kusting of hypotheek	”	f 2.00
voor transporten van hypotheeken	”	4.00
voor marginale aantekening van roijement of transport	”	2.00
voor alle door belanghebbenden verzochte kopijen van eenig document, bedragende vier bladzijden en minder	”	3.00
voor elke bladzijde meer	”	0.75
3. <i>Secretaris van den Raad van Justitie,</i> <i>voor zooveel civile zaken betreft:</i>		
voor elk request of memorie, van welken aard ook	f 2.50	”
voor het opmaken en stellen van het appoint- ement daarop	”	1.50
voor ieder meerder appointment	”	1.50
voor elk afschrift van dezelve niet meer dan vier bladzijden bedragende, houdende vier en twintig regels, ieder van 12 lettergrepen	”	3.00
voor iedere meerdere bladzijde	”	0.75
voor het registreren van elke dagvaarding	”	1.25
voor het brengen der presentatie ter rolle, het noteren der dictamens van partijen, opma- ken der incidentele vonnissen van commis- sarissen, en het brengen der zaak op de dis- positive lijst, in eens	”	3.00
voor interrogatorien, contra-interrogatorien en confrontaties, aantekening der antwoorden en recalement, niet meer dan 12 artikelen	”	2.00
voor ieder meerder artikel	”	0.25
voor het opmaken van interlocutoire vonnissen	1.00	1.25
voor het opmaken van definitive vonnissen, wanneer de zaak geene geldswaarde uitdrukt	2.00	2.00
idem voor het opmaken van definitive vonnis- sen beneden de f 1000	2.00	2.00
idem van f 1000 tot f 5000	6.00	2.00
boven de f 5000	10.00	2.00

	LEGES.	EMOLU- MENTEN.
meer dan vier bladzijden, voor ieder bladzijde meer	"	f 0.75
voor extracten uit de rollen en notulen, exhibitien, authentieke afschriften van alle vonnissen, acten en stukken, niet meer dan vier bladzijden bevattende, houdende regels en lettergrepen als hierboven is omschreven	"	3.00
van elke meerdere bladzijde	"	0.75
voor elk default of verstek	f 2.00	"
voor de daarvoor op te maken acte	"	1.50
voor recalement van verklaringen in procedures, tusschen partijen geproduceerd, en afleggen van den eed, opgelegd bij vonnissen voor het beëedigen van notariële of onderhandsche acten en verklaringen	1.50	1.50
door meer dan één persoon de eed afgelegd wordende, voor iederen persoon meer	0.50	0.25
voor het aantekenen van appèl of reauditie	"	2.00
voor het opmaken der acte	"	3.00
voor het stellen van exhibitum op inventarissen, conclusien, schrifturen en alle andere stukken en documenten	"	0.50
voor elk certificaat, hetwelk door den secretaris mogt worden afgegeven, niet grooter dan twee bladzijden	"	2.00
voor iedere meerdere bladzijde	"	0.75
voor boete in cas van appèl	20.00	"
4. <i>Secretaris van den Raad van Justitie, wat criminele zaken aangaat:</i>		
voor elke voordragt van het publiek ministerie	2.50	"
voor de dispositie daarop vallende	"	2.50
voor interrogatorien welke in originali aan den ambtenaar van het publiek ministerie zal worden afgegeven, met het aantekenen der responsien	"	2.00
dezelve interrogatorien, meer dan 25 artikelen bedragende, voor ieder meerder artikel	"	0.10

	LEGES.	EMOLU- MENTEN.
voor het coucheren van een proces-verbaal of dispositie, per bladzijde	"	f 0.50
voor het opmaken van eene acte van schouwing.	f 3.00	3.50
voor het opmaken van een vonnis waarbij blanken of vrijlieden worden veroordeeld.	1.25	1.25
NB. Deze leges en emolumenten worden niet gepercipieerd ingeval de criminele procedures tegen slaven worden gevoerd.		
5. <i>Secretaris van den Raad van Commercie- en Zeezaken:</i> De Secretaris van den Raad van Commercie- en Zeezaken beurt dezelfde leges en emolumenten als de Secretaris van den Raad van Justitie.		
6. <i>Griffier bij de Regtbank van kleinezaken, als regtbank in burgerlijke zaken:</i>		
voor het ontvangen en invullen der verklaring tot dagvaarding	"	2.00
voor het parapheren van elk document	"	0.75
voor het opmaken van een vonnis	"	2.00
grooter dan twee bladzijden, voor elke bladzijde.	"	0.50
voor de expeditie van het vonnis	"	1.00
grooter dan twee bladzijden, voor elke bladzijde.	"	0.50
voor het opmaken van een proces-verbaal van getuigenverhoor	"	2.00
7. <i>Griffier bij de Regtbank van kleine zaken, als regtbank van enkele politie:</i>		
voor het opmaken van een vonnis	"	1.25
grooter dan twee bladzijden, voor iedere bladzijde meer	"	0.50
voor de expeditie van het vonnis	"	0.75

	LEGES.	EMOLU- MENTEN.
grooter dan twee bladzijden, voor iedere bladzijde meer	”	f 0.50
NB. Deze leges en emolumenten worden niet geleden, wanneer het proces gevoerd wordt tegen slaven.		
8. <i>Notariaat</i> :		
voor het vervaardigen van procuratie ad lites of ad negotiam, speciaal of generaal	”	3.00
grooter dan vier bladzijden, voor iedere meerdere bladzijde	”	0.75
voor eene acte van assumtie, substitutie, revocatie of desistement	”	3.00
voor het vervaardigen van een open testament van een persoon	”	7.00
idem mutueel	”	10.00
voor het vervaardigen van een open codicil.	”	5.00
wanneer deze testamentaire of codicilaire dispositien meer dan vier bladzijden bevatten, zal voor elke meerdere bladzijde bovendien gerekend worden	”	0.75
voor eene acte van superscriptie, of een besloten testament of een codicil	”	5.00
voor registratie der acte-superscriptie, wanneer dezelve verlangd wordt	”	3.00
wanneer bij eene afzonderlijke acte, geen testament of codicil zijnde, hetzij executeuren, hetzij voogden, hetzij beiden te gelijk benoemd worden, alsdan voor het vervaardigen eener zoodanige acte	”	5.00
wanneer iemand eenige in besloten vorm gepasseerde testamentaire of codicilaire dispositie op het notariaat wil deponeren, zal voor het daarvan af te geven certificaat gerekend worden	”	1.00
voor het opmaken van eene acte van opening van elk testament of codicil	”	5.00

	LEGES.	EMOLU- MENTEN.
voor het opmaken van eene acte van beraad, aditie of repudiatie	”	f 3.00
voor het verzegelen van perceelen in een sterf- huis, hetzij kabinetten, kasten, kisten of kamerdeuren, zal gerekend worden voor elk perceel	”	0.50
voor elk perceel boven het vijfde	”	0.25
zullende voor het weder ligten der zegels niet mo- gen gerekend worden.		
voor het vervaardigen van eene acte van ver- zegeling	”	2.50
voor het vervaardigen van eene acte van ont- zegeling	”	1.25
voor het coucheren van obligatien of schuldbe- kentenissen	”	3.00
grooter dan vier bladzijden, voor iedere bladzijde meer	”	0.75
voor het coucheren van eenen inventaris, per vacatie.	”	5.00
de vacatie langer dan drie uren durende, voor elk uur daarenboven	”	1.50
zullende in het laatste geval de gedeelten van uren voor geheele worden genomen;		
voor het coucheren van eene acte van prisatie of taxatie, hetzij van roerende, hetzij van onroerende goederen, per vacatie.	”	5.00
de vacatie langer dan drie uren durende, voor elk uur daarenboven	”	1.50
zullende ook in dit geval de gedeelten van uren voor geheele worden genomen;		
wanneer echter inventarisatie, prisatie of taxatie te gelijk en in ééne acte geschieden, zal in dat geval voor de prisatie en taxatie niet mogen gerekend worden;		
voor het vervaardigen eener huwelijksvoorwaarde, hetzij met of zonder testament, niet grooter dan vier bladzijden	”	10.00
voor iedere meerdere bladzijde	”	0.75
voor insinuatien van één persoon	”	5.00

	LEGES.	EMOLU- MENTEN.
voor iederen persoon meer.	»	f 0.75
voor het coucheren van het daarop te geven relaas	»	1.50
voor acten van protest van wisselbrieven of as- signatien	»	5.00
voor aanteekening van zeeprotesten.	»	1.00
voor panden der minne	»	4.00
grooter dan vier bladzijden, voor iedere meerdere bladzijde	»	0.75
voor weigering van een pand der minne of obli- gatie, met de aanteekening op dezelve	»	2.00
voor transporten van dito	»	2.00
voor extracten uit schuldboeken.	»	3.00
voor alle certificaten in het algemeen, niet grooter dan twee bladzijden	»	1.00
voor iedere meerdere bladzijde	»	0.75
voor het vervaardigen van koopcontracten, huur- cedullen, donatien inter vivos of mortis causa, borgtogten, boedelscheidingen, en alle andere hier niet genoemde acten, voor ieder, niet meer- der dan vier bladzijden bedragende. . . .	»	5.00
voor iedere meerdere bladzijde	»	0.75
voor de registratie van alle stukken en docu- menten, zonder onderscheid en van welken aard ook, zal per bladzijde, houdende 24 regels van 12 lettergrepen, gerekend worden	»	0.75
voor grossen en afschriften van alle acten, welke met een brevet worden gepasseerd, de hierin specifiek vermelde certificaten en extracten uit het schuldboek hieronder niet begrepen, als- mede in het algemeen voor alle authentieke afschriften, op het notariaat geformeerd wor- dende, zal door de belanghebbenden moeten worden betaald, voor ieder stuk niet meer dan vier bladzijde bedragende	»	3.00
voor elke meerdere bladzijde.	»	0.75
wanneer eenige acte gepasseerd wordt buiten het dorp, zal, boven de gewone toelage, voor extra- salaris mogen gerekend worden	»	5.00

	LEGES.	EMOLU- MENTEN.
voor elke te passeren acte zal ten behoeve van de getuigen gezamenlijk betaald worden	”	f 1.00
9. <i>Raad van Civile en Criminele Justitie:</i>		
voor een ten verzoeken van partijen belegde extra- ordinaire rolle, in cas van arrest, in eens, zonder onderscheid of er al dan niet continuatie der rolle plaats hebbe	f 20.00	20.00
wanneer de extra-ordinaire rolle in cas van arrest mogt verzocht worden door of van wege eenen vreemdeling, en zulks voor eene schuld buiten de kolonie St. Eustatius gecontracteerd, zullen de leges en emolumenten dubbel worden ge- rekend, buiten en behalve tien per cent op de gepretenteerde schuldvordering, voor zooverre die namelijk bij vonnis is van waarde verklaard; voor ten verzoeken van partijen belegde extra- ordinaire zittingen des Raads, ter afdoening van zaken ter ordinaire rolle hangende	12.00	12.00
10. <i>Het Publiek Ministerie, werkzaam bij den Raad van Civile en Criminele Justitie:</i>		
voor het coucheren van eene memorie tot het in- winnen van precedente informatien, tot appre- hensie, om in cas crimineel te ageren, of eenige andere schriftelijke voordragt	”	7.00
voor het coucheren van eene dagvaarding in per- soon	”	5.00
voor het instellen van een citatiebiljet van getuigen, zonder onderscheid van getal	”	1.00
voor het instellen van edictale citatien	”	2.00
voor het stellen van interrogatorien, contra-interro- gatorien, groot 25 artikelen	”	7.00
voor ieder meerder artikel	”	0.25
voor vacatie bij het afhooren van interrogatorien of contra-interrogatorien, voor ieder persoon	”	3.00
voor vacatie bij het houden eener confrontatie tusschen twee personen	”	3.00

	LEGES.	EMOLU- MENTEN.
voor het coucheren van schriftelijke eisch en conclusie	"	f 7.00
voor vacatie ter inzending van dezelve	"	3.00
voor het waarnemen van den termijn van repliek.	"	5.00
voor vacatie wegens schouwing in het dorp	"	4.00
voor vacatie wegens schouwing buiten het dorp. bij nacht dubbel ;	"	8.00
voor vacatie bij het pronunciëren van een vonnis	"	3.00
voor vacatie bij criminele executien	"	6.00
NB. Deze emolumenten zullen niet mogen worden genoten, wanneer de procedures gevoerd worden tegen slaven.		
11. <i>Het Publiek Ministerie, werkzaam bij de Regtbank van kleine zaken:</i>		
voor vacatie op de teregtzitting voor het hooren van elken persoon	"	0.50
voor vacatie op de teregtzitting ter indiening van den eisch	"	1.50
12. <i>De Leden en Griffier van de Weeskamer:</i>		
blijft provisioneel op den tegenwoordigen voet.		
13. <i>De Postbeambte:</i>		
voor elken brief, niet zwaarder wegende dan 16 wigtjes	"	0.10
voor brieven die zwaarder wegen zal gevolgd worden de progressie, bepaald bij het tarief, vastgesteld bij besluit van Zijne Majesteit dd. 2 Februarij 1818, n°. 23.		
het port in het moederland reeds op de brieven gesteld, zal bovendien moeten worden voldaan voor het certificaat van aanteekening van enigen brief	"	0.50

	LEGES.	EMOLU- MENTEN.
14. <i>De Waag- en Rocimeester:</i>		
voor het wegen van alle okshoofden, koloniale en Noord-Amerikaansche producten, niet meer dan 500 bruto Nederl. pond	”	f 0.20
meer dan 500 Nederl. pond	”	0.25
idem van tiercen dito, niet meer dan 300 Nederl. pond	”	0.12 ⁵
over de 300 Nederl. pond	”	0.15
met dien verstande, dat over de 400 pond als okshoofden zullen gerekend worden.		
id. van vaten, 100 Nederl. pond bruto meer of min. halve dito	”	0.06 0.03
idem van zakken, 60 pond à 70 pond Nederl. .	”	0.05
idem balen katoen, 100 pond Nederl. of meer .	”	0.20
onder de 100 pond Nederl.	”	0.15
idem ceroens met indigo of andere kostbare koop- manschappen	”	0.50
idem kisten suiker, over de 500 pond Nederl. minder dan 500 pond Nederl.	”	0.25 0.20
idem tonnetjes of kistjes van 15 tot 25 Nederl. bruto ponden	”	0.06
onder de 15 pond.	”	0.04
idem heele kisten thee	”	0.25
idem halve dito	”	0.15
idem kwart dito	”	0.10
idem achtstens of minder	”	0.06
idem ceroens, rollen, kanasters of pakken tabak, per 50 pond Nederl. bruto.	”	0.10
idem ruwe huiden, per 50 pond Nederl. bruto.	”	0.10
idem gelooijde dito per dito	”	0.15
idem touwwerk, per 1000 pond Nederl. bruto .	”	1.00
idem doch in geringe hoeveelheden of per n ^{os} gewogen wordende, voor ieder	”	0.15
paardenlijnen of kabeltouwen daar niet onder begrepen, waarvoor zal worden gerekend per 50 Nederl. pond	”	0.20
verwhout, per 1000 Nederl. pond	”	0.50
koper, per 1000 Nederl. pond	”	1.00

	LEGES.	EMOLU- MENTEN.
ijzer en lood, per dito	”	f 0.50
voor het meten van maïs, boonen, erwten, haver enz., per 100 schepels	”	2.00
mahonij- of ander dergelijk hout in blokken, in- gevoerd wordende, per blok	”	0.30
per plank	”	0.05
voor het roeijen van okshoofden of pijpen natte waren, per stuk	”	0.20
halve dito en mindere onderdeelen	”	0.10
De opgemelde waag-, meet- en roeigelden zullen echter alleen door hem worden ingevorderd, wanneer de voorwerpen werkelijk door hem zullen zijn gewogen, gemeten of geroeid, bij welke gelegenheid hij eene nota van het ge- wigt zal moeten afgeven, met aanduiding door en aan wien afgeleverd, en daarvan in een register aantekening houden.		
voor certificaten van gewigt voor vijf schalen of minder	”	1.00
van vijf tot tien	”	2.00
over de tien	”	4.00
15. <i>Loods- en avenmeester :</i>		
voor het loodsen en ten anker brengen van oorlogs- schepen :		
een linieschip	”	24.00
een fregat	”	16.00
eene korvet of brik	”	12.00
eene schoener of bark	”	8.00
koopvaardij-schepen :		
een driemast-schip	”	12.00
eene brik	”	10.00
eene groote schoener	”	6.00
kleine vaartuigen	”	4.00
voor het adsisteren bij het vertuigen van eenig		
groot vaartuig	”	5.00
een klein vaartuig	”	2.00

	LEGES.	EMOLU- MENTEN.
voor vacatie tot inspectie van eenig vaartuig, of tot welk ander einde ook	"	f 2.50
voor het opmaken van een certificaat van bevinding ten gevolge van eene gehouden inspectie	"	17.50
voor vacatie van den geheelen dag des verlangd wordende, doch zonder met eenige bijzondere werkzaamheden belast te zijn, buiten het onderhoud	"	5.00
16. <i>De landmeter :</i>		
voor het meten van elk perceel lands in het dorp, met of zonder gebouw niet meer dan f 300 waardig	"	2.00
van f 300 tot f 600	"	3.00
van f 600 tot f 1000	"	4.00
van f 1000 tot f 2000	"	6.00
boven de f 1000	"	8.00
voor het meten van eene plantage, per 100 akkers	"	15.00
voor het vervaardigen van eene kaart derzelve .	"	30.00
het meten van suiker-plantages, per 100 akkers.	"	20.00
voor het vervaardigen van een kaart derzelve .	"	40.00
17. <i>De Scheepsmeter :</i>		
voor het meten van een vaartuig onder 20 ton.	"	4.00
van 20 tot 30	"	6.00
" 30 " 50	"	8.00
" 50 " 80	"	12.00
boven de 80	"	16.00
het certificaat daaronder begrepen.		
18. <i>De Geregtshode en Deurwaarder bij den Raad van Civile en Criminele Justitie :</i>		
voor een exploit van dagvaarding, voor ieder persoon	"	1.25

	LEGES.	EMOLU- MENTEN.
voor dito in het land	"	f 2.50
voor het afvragen van voldoening van eene sen- tentie of vendu-rekening	"	1.25
voor dito in het land	"	2.50
voor exploit van sommatie, renovatie, intima- tie in cas van default, van interrogatorien en van gijzeling civiel	"	1.25
voor dito in het land	"	2.50
voor het leggen van arrest op personen en goe- deren in de hoofdplaats	"	3.00
voor idem op de reede of in het land	"	6.00
voor het ontslaan van arrest	"	1.00
voor het visiteren der gegijzelden	"	0.50
voor de gegijzelden in strikte gijzeling over te brengen	"	2.50
voor het doen der laatstgemelde vijf exploiten vóór zons-opgang of zons-ondergang dubbel;		
voor exploit van executie met inventarisatie in de hoofdplaats	"	5.00
voor idem zonder inventarisatie	"	2.50
voor idem in het land, daar te boven	"	3.00
voor iedere Zondags-proclamatie.	"	1.50
voor relazen of certificaten	"	1.00
voor het beleggen van extra-ordinare regtsdagen. voor het ontbieden van eenig persoon, hetzij voor den Gezagvoerder, hetzij voor den ambtenaar belast met de functien van het publiek minis- terie, of ter rolle, wanneer dit een en ander niet komt ten laste van den lande	"	0.75
voor het inleveren van eenig request aan den Raad. voor het doen der huwelijksproclamatien, adsis- tentie bij den ondertrouw en voltrekking van het huwelijk, in alles te zamen	"	0.75
	"	5.00
19. <i>Deurwaarder bij de Regtbank van kleine zaken:</i>		
voor te doene exploiten, hetzij in civile zaken of of in cas van politie, tot sententie toe.	"	3.00

	LEGES.	EMOLU- MENTEN.
voor idem, wanneer de actie geene geldswaarde uitdrukt	”	f 2.00
zoo de verkregen sententie op verzoek van den triumphant wordt geprosecueerd in eens . .	”	10.00
voor de citatie van iederen getuige.	”	1.00
voor het afvragen van voldoening van betaling van nalatige belastingschuldigen en vendurekeningen in de hoofdplaats	”	1.00
op het land	”	2.00
voor het dirigeren van elke executie, in het voorschreven cas, ingeval de effectieve verkoop geen voortgang heeft	”	2.50
in het land	”	4.50
de verkoop echter eenmaal geschied zijnde, alsdan de sommatie en renovatie daaronder begrepen .	”	10.00
in het land	”	15.00
<i>20. De Onderschout en Cipier:</i>		
voor het in custodie nemen van eenig blank of vrij gekleurd persoon	”	2.00
idem 's nachts	”	4.00
idem slaven over dag, ter requisitie van den eigenaar	”	1.00
idem des nachts	”	2.00
Wanneer slaven op last van den Gezagvoerder der kolonie, den eersten wethouder of president van den Raad van Justitie, worden opgenomen, zal daarvoor niet worden betaald, en voor onvermogene blanken of vrijlieden slechts de helft worden gerekend.		
het ontbieden van iemand	”	0.75
het adsisteren bij een geeseling of geeseling en brandmerk	”	5.00
idem bij kapitale executie	”	10.00
voor het in de boeijen sluiten van iemand .	”	0.75
Voor het ontbieden of in de boeijen sluiten van iemand zal niet worden gerekend wanneer het ten koste van den lande geschiedt.		

	LEGES.	EMOLU- MENTEN.
<i>Als Cipier:</i>		
voor het sluiten en ontsluiten van blanken en vrijlieden, vermogend zijnde, en te hunnen koste geschiedende	"	f 2.00
idem van slaven, ten koste van hunne eigenaars komende	"	1.00
doch ten koste van het land slechts de helft; het onderhouden van blanken en vrijlieden daags. idem van slaven	"	0.75 0.35
21. <i>Gezwooren Translateur en Interpreteur:</i>		
voor het interpreteren van interrogatorien en antwoorden, per artikel.	"	0.15
dito van eenig geschreven of gedrukt document, alsmede de verklaringen welke door getuigen als anderzins ter teregtzitting der Regtbank van kleine zaken worden afgelegd, per bladzijde.	"	0.50
voor het translateren van eenig document, zonder onderscheid	"	3.00
doch meer dan twee bladzijden van 30 regels, ordinair schrift bevattende, voor iedere meer .	"	1.50

Aldus gearresteerd in de vergadering van den Hoogen Raad, gehouden aan Paramaribo, den 12den November 1829.

De Gouverneur-Generaal in Rade,

(get.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

N°. 50.(Gouvernementsblad n°. 18.)

PUBLICATIE

betrekkelijk het afsluiten der belasting-registers en het behoorlijk vereffenen der onderscheidene dienstjaren, mitsgaders de bepaling van den tijd wanneer de vorderingen van de publieke administratie ten laste van particulieren, zoowel als van dezen ten laste der publieke administratie, zullen verjaren.

De Gouverneur-Generaal in Rade,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

In aanmerking nemende, dat de geregelde loop der openbare administratie vordert, dat de verschillende dienstjaren behoorlijk worden uiteengehouden en op voegzame tijdstippen geheel worden afgesloten en vereffend,

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen en vast te stellen, zoo als geschiedt bij deze:

Art. 1.

Te rekenen van 1 Januarij 1830 en vervolgens zullen alle actien wegens achterstallige belastingen zoowel voor de hoofdbesturen als gemeentebesturen in de Nederlandsche West-Indische bezittingen verjaard zijn na verloop van den tijd van drie jaren, te rekenen van den laatsten December van elk jaar waarin de belasting mogt zijn verschuldigd, in dier voege, dat de administratie niet ontvankelijk zijn zal in eenige vordering, welke ouder mogt zijn dan drie jaren, te rekenen van den laatsten December van het jaar waarin de belasting had kunnen en behooren te worden ingevorderd; wordende de verschillende finantiele ambtenaren personeel aansprakelijk gesteld, dat de verschuldigde belastingen binnen den hierboven bepaalden tijd geïncasseerd, immers deswege binnen den bepaalden tijd vervolgingen geïnstitueerd zijn.

Art. 2.

Alle pretentien van particulieren ten laste van de publieke administratie, hetzij van de hoofd- of van de gemeentebesturen in de Nederlandsche West-Indische bezittingen, zullen verjaren in voege als in de volgende artikelen is vermeld.

Art 3.

Binnen de zes eerste maanden van elk jaar, te beginnen met het aanstaande jaar 1830, zal elk en een iegelijk, die eenige nog onvoldane vorderingen, loopende over het jaar hetwelk de voormelde zes maanden voorafgaat, ten laste eeniger autoriteit of administratie, zonder eenig onderscheid, in de Nederlandsche West-Indische bezittingen mogt hebben, gehouden en verplicht zijn, voorschrevene vorderingen, van de vereischte bewijsstukken vergezeld, in te dienen.

Art. 4.

Alle zoodanige pretentien welke niet binnen den termijn, bij voorgaand artikel bepaald, zullen zijn ingediend, zullen worden gehouden voor verjaard en vernietigd.

Art. 5.

Onder de pretentien, in de voorgaande artikelen bedoeld, zijn niet begrepen de burgerlijke, militaire en kerkelijke pensioenen, de vaste tractemenen en soldijen van de burgerlijke en militaire ambtenaren en bedienden, en alle zoodanige andere pretentien, welker bedragen bepaald en welker afdoening en betaling gebruikelijk is, zonder dat eene voorafgaande aanvraag of productie van stukken van de zijde der belanghebbenden gevorderd wordt.

Art. 6.

De indiening van alle pretentien in het 3de artikel bedoeld zal ten allen tijde behooren te geschieden bij zoodanige administraties, collegien, autoriteiten of ambtenaren, als welke de orders tot het doen der leverantien of anderzins gegeven hebben, en op de wijze bij elke administratie, collegie of autoriteit gebruikelijk en voorgeschreven; en zullen de belanghebbenden geacht worden door dusdanige indiening aan het gestatueerde bij de wet te hebben voldaan; terwijl aan dezelve wordt onverlet gelaten om van de administratie, het collegie, de autoriteit of den ambtenaar, aan welke zij hunne pretentie hebben ingeleverd, een bewijs van de inlevering te vorderen, ten einde zich in allen gevalle daardoor tegen de applicatie der prescriptie, bij het 4de artikel dezer wet bepaald, te kunnen vrijwaren.

En opdat niemand hiervan eenige onwetenheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, zoo te Suriname als in de onderscheidene eilanden, en voorts in het *Gouvernementsblad* geïnsereerd.

Aldus gedaan en gearresteerd aan Paramaribo, den 27sten October des jaars 1829, van Zijner Majasteits regering het zeventiende.

(Get.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo, den 31sten October daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

1850.

N°. 51.

(Gouvernementsblad n°. 2.)

PUBLICATIE

ter beteugeling en bestraffing van feitelijke gewelddadigheden.

De Gouverneur-Generaal in Rade,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Nademaal het aan Ons van belang is voorgekomen, dat de verordeningen, bij welke in de Nederlandsche West-Indische bezittingen strafbepalingen tegen feitelijke gewelddadigheden als: vechterijen, slagerijen en verwondingen, zijn daargesteld, door andere wettelijke beschikkingen, meer overeenkomende met den geest des tijds en de begrippen eener gezonde lijfstraffelijke wetgeving, worden vervangen,

Zoo is het, dat Wij, met afschaffing van de tot dusverre deswege in al de Nederlandsche West-Indische bezittingen gebruikeijke wetten, ordonnantien, of reglementen, hebben goedgevonden en verstaan te statueren, gelijk Wij doen bij deze:

Art. 1.

Door feitelijke gewelddadigheden worden verstaan alle zoodanige bedrijven, waardoor aan iemand slagen, klappen, stooten, schoppen, wonden, kwetsingen, kneuzingen, beten of eenige andere dergelijke belediging, schoon ook niet met name in dit artikel opgenoemd, worden toegebracht.

Art. 2.

De feitelijke gewelddadigheden worden geacht te zijn gequalificeerd of eenvoudig.

Art. 3.

De feitelijke gewelddadigheden worden voor gequalificeerd gehouden, òf

1. door de plaats waar dezelve zijn bedreven; òf
2. door de personen tegen welke dezelve zijn gepleegd; òf
3. door de gevolgen welke dezelve gehad hebben; òf
4. door de hulpmiddelen van welke men zich bij het ondernemen of het ten uitvoer brengen van dezelve heeft bediend; òf
5. door de omstandigheden, welke met dezelve zijn gepaard gegaan.

Art. 4.

Tot de eerste soort behooren alle feitelikheden, die bedreven zijn:

a. op of in het onroerend eigendom van den beledigde, òf ook in de woning van den beledigde, òf op eenigen tot die woning behoorenden en daarmede een geheel uitmakenden grond;

b. in eenig aan de erkende openbare eeredienst toegewijd gebouw, gedurende den tijd dat in hetzelfde eenige eeredienst wordt uitgeoefend;

c. in eenig lands- of gemeentegebouw, tot eenig deel der openbare administratie bestemd, of op het bijzonder kantoor of bureau van eenigen openbaren ambtenaar, gedurende den tijd dat hij of wel deszelfs geëmploijeerden en suppoosten zich aldaar onthouden, en zulks zonder onderscheid, of dezelve feitelikheden tegen dezen ambtenaar, deszelfs geëmploijeerden of suppoosten, of wel tegen eenigen anderen zich aldaar bevindenden persoon zijn gericht geweest.

Art. 5.

Al degenen welke zich schuldig of medepligtig maken aan de feitelijke gewelddadigheden, in het voorgaande artikel opgenoemd, zullen gestraft worden met gevangenzetting, die niet minder zal mogen zijn dan van twee maanden en den tijd van acht maanden niet zal mogen te boven gaan.

Art. 6.

Tot de tweede soort der gequalificeerde feitelijke gewelddadigheden behooren de zoodanige, welke gepleegd worden:

a. tegen openbare beambten, terwijl dezelve zich onledig houden in de uitoefening van hunne functien;

b. door kinderen tegen hunne moeder en tegen hunnen wettigen vader;

c. door gemanumitteerden tegen degenen, welke hen hebben vrijgegeven;

d. door personen die tot den slavenstand behooren, tegen personen die niet tot denzelfden stand behooren.

Art. 7.

Al degenen, welke zich schuldig of medepligtig maken aan de feitelijke gewelddadigheden, in het voorgaand artikel sub litt. *a*, *b* en *c* opgenoemd, zullen gestraft worden met gevangenzetting, welke niet minder zal mogen zijn dan van vijf maanden en den tijd van twee jaren niet zal te boven gaan: wordende ten aanzien van de feitelikheden, bij het voorgaand artikel vermeld sub litt. *d*, gerefereerd tot hetgeen hierna in art. 17 van de feitelikheden door personen, tot den slavenstand behoorende, gepleegd, nader zal gezegd worden.

Art. 8.

Tot de derde soort der gequalificeerde feitelijke gewelddadigheden behooren de zoodanige, welke:

a. den dood des beleedigden hebben te weeg gebragt of ten gevolge gehad; immers daartoe eene indirecte aanleiding hebben opgeleverd;

b. welke, zonder den dood des beleedigden ten gevolge gehad te hebben, niettemin denzelfde hebben verminkt of van een of meer van deszelfs ledematen of gedeelten van dien hebben beroofd;

c. welke, zonder den dood des beleedigden of eene verminking of berooving van een of meer van deszelfs ledematen of gedeelten van dien ten gevolge te hebben gehad, niettemin zoodanige uitwerking op het ligchaam van den beleedigde hebben te weeg gebragt, dat hij gedurende meer dan acht dagen, ten gevolge van het door hem ondergaan feitelijk geweld, genees- of heelkundige hulp heeft benoodigd gehad, of wel gedurende een gelijk tijdvak buiten staat is geweest tot het waarnemen van zijne gewone beroepsbezigheden.

Art. 9.

Al degenen, welke zich schuldig of medepligtig maken aan de gequalificeerde feitelijke gewelddadigheden, in het voorgaande artikel sub lit. *a*, opgenoemd, zullen voor zooverre dezelve niet blijken ondernomen te zijn met geleider lage of met het blijkbaar opzet om den beleedigde van het leven te berooven, gestraft

worden met gevangenzetting, welke niet minder zal mogen zijn dan van één en niet meer dan vijftien jaren, hetzij met of zonder verklaring van eerloosheid, of ook, naar bevind van zaken, ter beoordeeling des regters, met dwangarbeid voor den tijd van niet minder dan één jaar en niet meer dan tien jaren.

Art. 10.

Al degenen, welke zich schuldig of medepligtig maken aan de gequalificeerde feitelijke gewelddadigheden, opgenoemd in art. 8 sub lit. *b*, zullen gestraft worden met gevangenzetting van niet minder dan zes maanden en niet meer dan tien jaren, of ook, naar bevind van zaken, ter beoordeeling des regters, met dwangarbeid voor den tijd van niet minder dan zes maanden en niet meer dan vijf jaren.

Art. 11.

Al degenen, welke zich schuldig of medepligtig maken aan de gequalificeerde feitelijke gewelddadigheden, opgenoemd in art. 8 sub lit. *c*, zullen gestraft worden met gevangenzetting, welke niet minder zal mogen zijn dan van vier maanden en niet meer dan van één jaar.

Art. 12.

Tot de vierde soort der gequalificeerde feitelijke gewelddadigheden behooren de zoodanige, welke, hoezeer geen der gevolgen gehad hebbende in art. 8 opgenoemd, niettemin zijn ondernomen of ten uitvoer gebragt door middel van eenig werktuig of voorwerp, in staat om, onder aanwending van de noodige kracht aan zijde van den belediger, eenig ligchamelijk letsel aan den beledigde toebrengen, als: schietgeweer, stokken, messen, degens, steenen, huisgeraad, gereedschap en andere daarmede gelijkstaande zaken.

Art. 13.

Al degenen, welke zich schuldig of medepligtig maken aan de gequalificeerde feitelijke gewelddadigheden, in het voorgaand artikel opgenoemd, zullen gestraft worden met gevangenzetting van niet minder dan ééne maand, en niet meer dan zes maanden.

Art. 14.

Tot de vijfde soort der gequalificeerde feitelijke gewelddadigheden behooren de zoodanige, welke zijn voorafgegaan, vergezeld, of onmiddellijk achtervolgd door moedwillige bedrijven of baldadigheden, de kennelijke strekking hebbende om onrust te verwekken en schrik en vrees onder de goede ingezetenen te ver-

spreiden, mits dezelve bedrijven of baldadigheden door de schuldigen of medepligtigen aan dezelve feitelijke gewelddadigheden zijn ondernomen of ten uitvoer gebragt.

Art. 15.

Al degenen, welke zich schuldig of medepligtig maken aan de gequalificeerde feitelijke gewelddadigheden, in het voorgaand artikel opgenoemd, zullen gestraft worden met gevangenzetting voor niet minder dan drie en niet meer dan negen maanden.

Art. 16.

Wanneer echter eenige feitelijke gewelddadigheid mogt plaats gehad hebben ter gelegenheid van zamenrottingen met misdadige oogmerken, of van zamenspanningen, oproer en wederstand tegen wettig geconstitueerde autoriteiten, zullen de twee voorgaande artikelen van geene toepassing mogen zijn, maar zullen de schuldigen en medepligtigen alsdan geacht worden openbaar geweld en mouterij te hebben gepleegd en als zoodanig worden gestraft.

Art. 17.

Personen, tot den slavenstand behoorende, aan de gequalificeerde feitelijke gewelddadigheden, opgenoemd in artt. 4, 6, 8, sub litt. *b* en *c*, artt. 12 en 14, zich schuldig of medepligtig makende, zullen gestraft worden met dwangarbeid, hetzij op eenigen openbaren grond of etablissement, hetzij op den grond of het eigendom van derzelve meesters of gezagvoerders, en zulks voor zoo veel tijd als voor de onderscheidene soorten dezer misdaden in artt. 5, 7, 10, 11, 12, 13 en 15 dezer publicatie is aangewezen; zullende deze straf steeds moeten worden voorafgegaan door eene correctie van meer dan honderd slagen.

Art. 18.

Personen, tot den slavenstand behoorende, aan de gequalificeerde feitelijke gewelddadigheden, opgenoemd in art. 8 sub litt. *a*, zich schuldig of medepligtig makende, zullen, voor zooverre deze gewelddadigheden zijn gepleegd tegen personen niet tot den slavenbehoorende, met den dood gestraft worden.

Art. 19.

Wanneer onderscheiden qualificatien zich in een en hetzelfde misdrijf mogten vereenigen, zoodat hetzelfde niet blootelijk in de termen van één, maar van twee of meer der bovenvermelde artikelen mogt vallen, zal alleen dat artikel bij de toepassing der straf in aanmerking mogen komen, hetwelk bij toepassing de hoogste straf aan de hand geeft, zoodat bijv. die in het huis van den beledigde denzelve met een stok slaat, zonder de gevolgen in

art. 8 opgenoemd te weeg te brengen, niet zoude behooren gestraft te worden naar art. 13 maar naar art. 5, en dat degene, die in het huis van den beleedigde denzelve een slag toebrengt, die hem voor meer dan acht dagen genees- of heilkundige hulp doet behoeven, of gedurende hetzelfde tijdvak aan zijne gewone beroepsbezigheden onttrekt, niet zoude moeten gestraft worden overeenkomstig art. 5 maar ingevolge art. 11.

Art. 20.

Voor eenvoudige feitelijke gewelddadigheden zullen gehouden worden alle misdrijven van dien aard, welke noch ten aanzien van de plaats waar dezelve zijn bedreven, noch ten aanzien van de personen, tegen welke dezelve zijn gepleegd, noch ten aanzien van de gevolgen welke dezelve gehad hebben, noch ten aanzien van de hulpmiddelen van welke men zich bij het ondernemen of het ten uitvoer brengen van dezelve heeft bediend, noch ten aanzien van de omstandigheden welke met dezelve zijn gepaard gegaan, tot eenige der soorten behooren in art. 3 opgenoemd.

Art. 21.

Al degenen, welke zich schuldig of medepligtig maken aan eenvoudige feitelijke gewelddadigheden, zullen gestraft worden met gevangenzetting voor ten minste drie of ten meeste acht dagen, of ook met eene geldboete, welke niet minder zal mogen zijn dan vijf en twintig gulden, doch de som van twee honderd gulden niet zal mogen te boven gaan: zullende deze straffen, hetzij te zamen, hetzij afzonderlijk, naar gelang van omstandigheden, ter beslissing van den regter, mogen worden opgelegd.

Art. 22.

Personen, tot den slavenstand behorende, zich aan eenvoudige feitelijke gewelddadigheden schuldig of medepligtig makende, zullen gestraft worden met gevangenzetting in boeijen voor niet minder dan acht dagen, of met eene correctie door slagen, of tot beide te zamen; zullende het getal der aan dezelve toe te deelen slagen niet minder mogen zijn dan van vijf en twintig, doch dat van vijf en zeventig niet mogen te boven gaan.

Art. 23.

Die zich aan feitelijke gewelddadigheid schuldig maken, ten gevolge van moedwillige terging of baldadige kwelling, hetzij met woorden, hetzij met daden, gepleegd door dengene tegen wien dezelve feitelijke gewelddadigheid is gericht of bedreven geworden, of die aan eenen anderen verwondingen, kwetsingen, of eenig ander

ligchamelijk letsel toebrengen, ten gevolge van onvoorzigtigheid, onachtzaamheid of onbehoedzaamheid, zullen met niet meer dan het minimum der op dezelve, naar de in deze publicatie voorkomende onderscheidingen, bepaalde straffen mogen gestraft worden, mits zoodanige terging en kwelling onmiddellijk aan de gepleegde gewelddadigheden zijn voorafgegaan of daartoe aanleiding mogten gegeven hebben, en naar regten voldoende mogten bewezen zijn.

Art. 24.

In de gevallen, bij het voorgaand artikel vermeld, zal het den regter vrijstaan om, wanneer de omstandigheden bijzonder verzachtend mogten zijn, de straf tot beneden het daarbij bepaalde minimum te verminderen.

Hij zal zelfs in dezelve gevallen, zonder onderscheid of de gepleegde feitelijke gewelddadigheden uit haren aard tot de eenvoudige dan wel tot de gequalificeerde behooren, de straf van gevangenzetting in die van geldboete mogen verwisselen; zullende echter de straf van gevangenzetting nimmer minder mogen zijn dan van één dag, en de geldboete nimmer minder dan van vijf gulden, terwijl het getal der toe te deelen slagen, voor zooverre de regter deze straf in de bedoelde gevallen mogt willen opleggen, nimmer minder dan zeven zal mogen bedragen; wanneer de regter van de bevoegdheid aan hem in het tegenwoordig artikel toegekend, gebruik maakt, zullen de verzachtende omstandigheden, welke daartoe aanleiding hebben gegeven, uitdrukkelijk in het vonnis moeten vermeld worden.

Art. 25.

Die door moedwillige terging of baldadige kwelling, zoodanig als die bij art. 23 is aangeduid, aanleiding gegeven hebben tot het plegen van feitelijke gewelddadigheden, zullen als medeplichtig aan dezelve misdrijven beschouwd en mitsdien gestraft worden overeenkomstig dezelfde artikelen, als welke, naar aanleiding van de boven opgegevene onderscheidingen, op den belediger van toepassing zijn, onverlet evenwel de bevoegdheid van den regter om bij die toepassing de straf ten aanzien van zoodanige medeplichtigen, naar bevind van omstandigheden, hetzij zwaarder hetzij ligter te bepalen dan de straf, waarin de belediger wordt verwezen.

Art. 26.

Voor moedwillige terging en kwelling zullen echter geenszins gehouden worden bestraffingen, toegevoegd of oplegd door degenen, welke, hetzij ten gevolge van natuurlijke, hetzij van maatschappelijke betrekkingen, eerbied, ontzag of gehoorzaamheid van den bestrafte

mogen vorderen, tenzij door dezelve bestraffingen verregaand misbruik van magt mogt plaats gehad hebben, hetgeen zal staan ter beoordeeling des regters.

Art. 27.

Wanneer bij het onderzoek der zaak duidelijk mogt blijken, dat de misdrijven, in deze publicatie opgenoemd, zijn gepleegd ter afwering van feitelikheden door een of meer der middelen, in art. 1 opgenoemd, of wel ter verdediging van het leven, de gezondheid, de eerbaarheid of veiligheid van hem die het misdrijf heeft gepleegd, of van eenen of meer zijner huisgenooten, of ook wanneer het feit is gepleegd ter verdediging, bescherming of beveiliging van het eigendom des daders of dien zijner huisgenooten, zal de beklaagde van alle schuld worden vrijgesproken, mits hij, naar het oordeel des regters, de grenzen eener noodzakelijke zelfverdediging niet hebbe overschreden.

Art. 28.

De grenzen eener noodzakelijke zelfverdediging zullen geacht worden nimmer te zijn overtreden, wanneer de feitelijke gewelddadigheden gestrekt hebben ter verdrijving of afwering van of beveiliging en verdediging tegen degenen:

1. welke bij nacht diefstal plegen, of door braak, in- of overklimming, of andere middelen trachten te plegen, hetzij dezelve al dan niet zijn gewapend;

2. welke bij dag diefstal plegen of trachten te plegen, mits zijnde gewapend; zullende onder wapens verstaan worden alle voorwerpen aangeduid in art. 12;

3. welke, hetzij al of niet gewapend, ten getale van drie of meer personen, hetzij bij dag of nacht, schennis van eigendom aanrigten of zulks trachten te doen;

4. welke, zich zonder toestemming des bewoners in eenig bewoond huis of erf of gedeelte van dien begeben hebbende, bij nacht aldaar gevonden worden, en, na deswege aangemaand te zijn, zich niet goedwillig aan de bewoners, of degenen die hen aldaar aantreffen, overgeven;

5. die, op het bedrijven van eenige misdaad betrapt zijnde, zich feitelijk en met geweld tegen hunne aanhouding of apprehensie verzetten; zullende dienvolgens alle feitelijke gewelddadigheden, bewijsselijk in de termen van dit artikel vallende, ophouden strafbaar en mitsdien vervolgbaar te zijn.

Art. 29.

Wanneer de regter mogt oordeelen dat in de gevallen, bij art. 27 vermeld, de grenzen eener noodzakelijke zelfverdediging

mogten zijn overschreden, zullen de gepleegde feitelijke geweldadigheden gestraft worden overeenkomstig art. 23, of wel, de omstandigheden zulks gedoogende, overeenkomstig art. 24 der tegenwoordige publicatie.

Art. 30.

Feitelikheden, welke gestrekt hebben om een ander tot het plegen van feitelijke geweldadigheden uit te lokken, zullen, hetzij door de laatste de grenzen eener noodzakelijke zelfverdediging al dan niet zijn overtreden, gestraft worden met zoodanige straffen, als naar gelang der in deze publicatie opgegevene onderscheidingen op dezelve, zullen geacht worden van toepassing te zijn.

Art. 31.

Het voorgaand artikel zal echter niet van toepassing zijn op de zoodanigen, welke zich omtrent degenen, die aan hen, hetzij door natuurlijke hetzij door maatschappelijke betrekkingen zijn ondergeschikt, eenige feitelikheden mogten hebben veroorloofd, voor zooverre namelijk dezelve feitelikheden, naar het oordeel des regters, zullen kunnen beschouwd worden als eene noodzakelijke ontwikkeling van het aan hen over hunne ondergeschikten toegekend gezag, en zij mitsdien daardoor de perken van hunne magt niet zullen hebben overschreden.

Art. 32.

Wanneer onderscheidene personen tot het plegen van feitelikheden hebben geconcurrereerd of daaraan deel hebben genomen, en dezelve feitelikheden ten aanzien van eenige beklaagden kunnen beschouwd worden als eenvoudig en ten aanzien van anderen als gequalificeerd, zullen niettemin alle beklaagden, uit hoofde van de connexiteit der zaak, moeten te regt staan voor den regter, die, volgens de wet, met de kennisgeving der gequalificeerde feitelijke geweldadigheden is belast.

Art. 33.

Wanneer bij het onderzoek van eenig in deze publicatie opgenomen misdrijf mogt blijken, dat hetzelfde met hogere straffen behoort te worden achtervolgd dan waartoe de regter, wiens beoordeeling en beslissing omtrent hetzelfde is ingeroepen, bevoegd is, zal hij zich ter afdoening der zaak incompetent moeten verklaren en dezelve renvoyeren waar het behoort.

Art. 34.

Wanneer bij het onderzoek van eenig in deze publicatie opgenomen misdrijf mogt blijken, dat hetzelfde, hetzij uit den aard van het misdrijf als zoodanig, hetzij wegens de verzachtende om-

standigheden, onder welke het is gepleegd, met mindere straffen behoort te worden achtervolgd dan die welke de competentie des regters bepalen, wiens beoordeeling en beslissing omtrent hetzelfde is ingeroepen, zal deze niettemin bevoegd zijn, deze zaak af te doen en op dezelve de mindere straffen toepassen.

Art. 35.

De hoofdamtbenaren in de Nederlandsche West-Indische bezittingen met de handhaving der politie belast, ambtshalve verplicht zijnde op dezelve te inquireren, zullen, zoodra hun het plegen van eenig feitelijk geweld door het publiek gerucht of anderzins ter ooren komt, gehouden zijn, daaromtrent onverwijld de noodige onderzoekingen in het werk te stellen, zonder daaromtrent eenige aanklagte of kennisgeving af te wachten, als waarvan de vervolging en het onderzoek van geenerlei misdrijf mag afhankelijk worden gemaakt.

Art. 36.

De verzoening of bevrediging tusschen den belediger en den beledigde zal geene belemmering of oponthoud mogen toebrengen aan de vervolging en het onderzoek, waarmede de gemelde amtbenaren uit hoofde van het gepleegde feitelijk geweld zijn belast, behoudens de bevoegdheid van den regter om op deze verzoening of bevrediging bij het te geven vonnis het noodige regard te slaan.

Art. 37.

De medicinæ doctores en chirurgijns in de Nederlandsche West-Indische bezittingen zullen gehouden zijn, van alle contusien, verwondingen, fracturen, of ander dergelijk letsel, ter welker examinatie of verband zij zijn werkzaam geweest, en welke klaarblijkelijk het gevolg zijn van eenig feitelijk geweld, onverwijld, immers zoo spoedig de omstandigheden toelaten, een behoorlijk relaas aan de hoofdamtbenaren, met de handhaving der politie in de respectieve Nederlandsche West-Indische bezittingen belast, in te dienen; in geval van nalatigheid zullen dezelve telken reize verbeuren eene boete van f 50.

Art. 38.

Alle herbergiers, tappers, koffijhuis- en biljardhouders zullen gehouden zijn van alle feitelijkheden, welke in de tot het drijven dezer neringen bestemde gebouwen of op de daartoe behoorende erven mogten voorvallen, onverwijld, immers binnen de vier en twintig uren, aan de hoofdamtbenaren, met de handhaving der

politie in de Nederlandsche West-Indische bezittingen belast, kennis te geven, op p^one dat dezelve als medepligtig aan dezelve feitelijkheden zullen worden aangemerkt.

Art. 39.

De agenten van politie, dienaren der justitie, veldwachters of andere politiebeambten in de Nederlandsche West-Indische bezittingen, zullen de bevoegdheid hebben om de personen, hetzij vrijen, hetzij slaven, welke zij op de openbare straten of wegen slaande of vechtende, of met feitelijkheden anderen of elkander bedreigende mogten aantreffen, en die, na deswege door hen aangemaand te zijn, niettemin in dit bedrijf continueren, of, daarmede ook ophoudende, niettemin voortgaan met het verwekken van rumoer of burengerucht, of die ook te zoodanige gelegenheid feitelijk tegen hen zich verzetten, aan te houden en in verzekerde bewaring te brengen, onder gehoudenheid van daaromtrent onverwijd aan de hoofdamtbenaren, met de handhaving der politie belast, rapport te doen, en onder den last van verantwoordelijkheid, wanneer het blijken mogt dat zij zoodanige personen, te onrecht of zonder genoegzame redenen, mogten hebben aangehouden.

Art. 40.

De strafbepalingen in deze publicatie voorkomende zullen van toepassing beginnen te zijn, wat de kolonie Suriname betreft, met den eersten April aanstaande, en in de overige Nederlandsche West-Indische bezittingen veertien dagen nadat deze wet in dezelve zal zijn gepubliceerd; zoodanig dat ten aanzien van feitelijke gewelddadigheden, welke na voorschreven tijdstippen mogten voorvallen, ingevolge den inhoud der tegenwoordige publicatie zal moeten worden te werk gegaan.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de raadsvergadering, gehouden alhier aan Paramaribo, den 16den Maart 1830, het achttiende jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd en geaffigeerd den 17den Maart daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

N°. 52.REGLEMENT *op de reede van St. Eustatius.*

Art. 1.

Alle schippers of bevelhebbers van koopvaardijfchepen of vaartuigen met hunne onderhebbende bodems ter reede van St. Eustatius aankomende zullen verplicht zijn zich te onderwerpen aan en te gedragen naar de bevelen van diengene, aan wien het opzigt over dezelve reede is toevertrouwd en die als zoodanig de functien van havenmeester uitoefent.

Art. 2.

De ambtenaar met het in- en uitklaren van vaartuigen belast is verplicht, van des morgens acht tot des namiddags ten drie ure, met uitzondering echter van Zon- en feestdagen, ter vervulling van deze zijne functien te zijnen kantore te vaceren.

Art. 3.

Bij de aankomst van eenig vaartuig op de reede, hetzij hetzelfde slechts af- en aanlegt om met den wal communicatie te hebben, of ten anker wil komen, zal de schipper of wel de hem in rang opvolgende persoon van de equipage verplicht zijn, zich allereerst te begeven bij den Kommandeur des eilands, ten einde van deszelfs arrivement kennis te geven, en vervolgens ter gouvernements-secretarie, ten einde aldaar over te geven de brieven, welke hij mogt hebben medegebragt, alsmede eene lijst van de door hem aangebragte passagiers en derzelver paspoorten.

Binnen de vier en twintig uren nadat hij het anker zal hebben laten vallen, zal hij, of wel de hem in rang opvolgende personen, daarenboven verplicht zijn om aan het kantoor van in- en uitklaring een manifest van zijne lading in te leveren, en de zeebrieven, zeepassen en verdere scheepspapieren te deponeren ten einde tot aan het vertrek van het vaartuig aldaar te worden bewaard; en om vervolgens zich te vervoegen bij den ambtenaar met het publiek ministerie belast, en aan denzelve uit te reiken de monsterrol, welke aldaar tot aan het vertrek van het vaartuig zal blijven berusten.

Indien echter eenig vaartuig mogt af- en aanleggen of ten anker komen later dan drie ure in den middag, zal de inlevering der manifesten, de depositie der zeepapieren en de uitreiking der monsterrol op den volgenden dag moeten geschieden.

De schipper, die in eenig opzigt de voorschriften in het tegenwoordig artikel voorkomende mogt overtreden, zal verbeuren eene gelboete van vijf en twintig gulden.

Art. 4.

De lading noch eenig gedeelte van dezelve zal mogen gelost worden dan nadat de inkleding zal hebben plaats gehad, op p^oene van vijftig gulden boete.

Art. 5.

Geen vaartuig, reeds geankerd zijnde, zal het anker weder mogen ligten of onder zeil gaan dan op een te dien einde door den Kommandeur afgegeven permissie-biljet, hetwelk door den Kommandant van het fort Oranje, ten verzoeke van den schipper, zal moeten worden afgeteekend, op p^oene van door het geschut verplicht te worden van andermaal te ankeren, in welk geval de schipper voor het eerste schot zal betalen vijf gulden, voor het tweede tien en voor elk volgend vijftien gulden.

Art. 6.

Geene vaartuigen zullen op deze reede langer mogen af- en aanleggen dan gedurende een tijdvak van 10 achtereenvolgende uren.

De vaartuigen, die op dezelve af- en aanleggen, zullen gehouden zijn zulks te doen te loefwaard aan lij, of buiten de ten anker liggende vaartuigen. Het zal aan geen vaartuig geoorloofd zijn, na zonsondergang af- en aan te leggen zonder daartoe van den Kommandeur speciale vergunning te hebben bekomen.

Die in eenig opzigt aan de voorschriften, in dit artikel voorkomende, contravenieert, zal op dezelve wijze tot zijn pligt gebragt worden als bij het voorgaande artikel is aangewezen, en tot de betaling der daarbij vermelde kosten zijn gehouden.

Art. 7.

Ten aanzien van passagiers zullen de schippers, welke te dezer reede aankomen, de volgende bepalingen hebben in acht te nemen:

a. dat zij, voor zooverre zij uit de Nederlanden aankomen, geene passagiers van daar zullen mogen aanbrengen als vergezeld van een paspoort, afgegeven door het Departement van Kolonien in het moederland, ten ware de passagier met een paspoort van hier naar het moederland mogt zijn vertrokken, in welk geval dezelve zal kunnen volstaan met hetzelfde paspoort, mits bij het Departement voor de Kolonien gevisceerd om naar St. Eustatius te retourneren;

b. dat zij, voor zooverre zij uit andere Nederlandsche West-Indische bezittingen aankomen, geene passagiers zullen mogen aanbrengen als vergezeld van een paspoort, afgegeven door den Gezagvoerder van de Nederlandsche West-Indische bezittingen alwaar de passagiers te huis behooren, of wel van eenen door denzelve gevisceerden pas om naar hier te kunnen retourneren;

c. dat de uit het moederland of uit eenige Nederlandsche West-Indische bezitting aangebragt wordende passagiers, van de bovenvermelde paspoorten niet voorzien zijnde of dezelve niet in orde bevonden wordende, zullen kunnen gesteld worden onder toezigt van de politie, als wanneer te hunnen opzigte naar bevind van zaken zal worden gehandeld;

d. dat de schippers bovendien zullen verbeuren eene boete van niet minder dan vijftig en niet meer dan twee honderd gulden voor elken passagier bij §§ *a*, *b* en *c* bedoeld, terwijl het vaartuig, waarmede zoodanige passagier is aangebragt, voor alle kosten en boeten aansprakelijk zal zijn;

e. dat de schippers van alle andere als in de vorige §§ *a*, *b* en *c* bedoelde vaartuigen eenigen passagier alhier, van waar ook, aanbrennende, dewelke geen door het Ministerie in het moederland of in eenige andere der West-Indische bezittingen afgegeven of gevisceerd paspoort mogt hebben, wel geene boete zullen verbeuren, maar echter gehouden zullen zijn, daartoe door den Kommandeur gelast wordende, denzelve weder de kolonie uit te voeren; terwijl voorts, wanneer de hier bedoelde passagiers aan den Kommandeur als verdachte personen mogten voorkomen, dezelve mede onder opzigt der politie zullen kunnen worden gesteld, en verder te hunnen opzigte naar bevind van zaken gehandeld;

f. dat de schippers, passagiers zonder behoorlijk paspoort hebbende aangebragt en nalatig blijvende om op daartoe, van wege den Kommandeur te geven schriftelijken last, dezelve bij hun vertrek uit de kolonie mede te nemen, verbeuren zullen eene geldboete van niet minder dan drie honderd en niet meer dan duizend gulden, naar bevind van zaken, ter beoordeeling van den regter, en dat zij bovendien voor alle te verplegen kosten, zonder onderscheid (de kosten van het wegzenden van zoodanigen passagier daaronder begrepen), alsmede voor alle door denzelve eventueel te contracteren schulden aansprakelijk zullen zijn, tot verzekering waarvan de schipper, die de overtreding heeft gepleegd, wanneer dezelve mogt kunnen geappreheendeerd worden, in verzeerde bewaring zal worden gesteld en gehouden tot tijd en wijle dat alles zal zijn voldaan;

g. dat het aan de passagiers, welke van geene of geen behoorlijke paspoorten zijn voorzien en voor eenen eenigzins langeren tijd alhier willende vertoeven, zal vrijstaan om aan den Kommandeur een temporair verblijf binnen deze kolonie te verzoeken, waarop door den Kommandeur naar bevind van zaken zal worden gedisponeerd, dewelke bovendien, bij het verleenen van zoodanig verlof, daartoe termen vindende, zal kunnen vorderen borgtogt voor

hun goed gedrag, alsmede ter verzekering dat de eventueel door dezelve verschuldigde belastingen zullen worden voldaan en zij in geen geval ten laste der kolonie zullen komen;

h. dat de schippers zullen gehouden zijn de zich aan boord hunner vaartuigen bevindende passagiers, hetzij dezelve al dan niet met paspoorten zijn voorzien, dadelijk na derzelver ontschepping naar het gouvernementshuis en vervolgens naar den ambtenaar met het publiek ministerie belast te geleiden of te doen geleiden, en dezelve aldaar te doen siteren, op verbeurte eener boete van tien gulden voor elken passagier;

i. dat de erkende en gevestigde ingezetenen van het eiland Saba, hetzij naar of van St. Eustatius zich begevende, voor geene passagiers zullen worden gehouden, en dat derhalve het tegenwoordig artikel op hen van geene toepassing zal zijn.

Art. 8.

Wanneer bij de aankomst van eenig vaartuig ter reede eene besmettelijke, aanstekelijke of andere gevaarlijke ziekte onder deszelfs equipage of anders aldaar aan boord zijnde personen mogt plaats hebben, zal het noch aan den schipper, noch aan de schepelingen, noch aan eenigen anderen zich aan boord bevindenden persoon vrijstaan, aan den wal te komen dan na daartoe eene schriftelijke vergunning van den Kommandeur te hebben verkregen, op pene van eene door den schipper telkens te betalen geldboete, die niet minder zal kunnen zijn dan honderd, en niet meer dan vijf honderd gulden, naar gelang van omstandigheden.

Wanneer zich gedurende het verblijf van eenig vaartuig ter reede zoodanige ziekten aan deszelfs boord mogten openbaren, zal de schipper, onder eene gelijke pœnaliteit, zorg moeten dragen, dat daarvan de Kommandeur onverwijld worde verwittigd.

In het een en in het ander geval zullen door of van wege den Kommandeur de noodige maatregelen worden genomen, zoowel tot gerief van den lijder of lijders, als om de verspreiding van eene aanstekelijke ziekte onder de equipages der overige zich op de reede geankerde schepen en onder de ingezetenen voor te komen.

Art. 9.

Schippers van vaartuigen, welke buskruid als een gedeelte hunner lading aan boord hebben, zullen bij hunne aankomst daarvan kennis moeten geven, aan het Opperhoofd der kolonie en fungerenden havenmeester, en zijn gehouden hunne vaartuigen op eenigen afstand aan lij der gewone ankerplaats te ankeren, zullende wanneer aan den Kommandeur mogt voorkomen, de ankerplaats niet goed gekozen te zijn, van wege den Kommandeur, hetzij door den

havenmeester of wel door iemand anders, eene andere ankerplaats worden aangewezen, aan welke aanwijzing de gezagvoerder van het vaartuig dadelijk zal hebben te gehoorzamen. Zoodanig buskruid bestemd zijnde om hier te worden geland, zal de ontlossing niet worden uitgesteld; men moet echter, alvorens de ontlading plaats hebbe, daarvan aan het Opperhoofd voormeld kennis geven, opdat de noodige voorzorg ter voorkoming van eenig ongeluk moge worden genomen; alles op pene eener boete van honderd gulden.

Art. 10.

Op Zon- en feestdagen, en ten allen tijde, wanneer de vlag ten gouvernementshuize zal zijn geheschen, zullen de vaartuigen op de reede hunne vlaggen laten waaijen, op pene van eene boete van vijf gulden.

Art. 11.

Het is niet veroorloofd op eenig vaartuig, ter reede liggende, op Zon- en feestdagen te werken, te lossen of te laden, op verbeurte eener boete van vijf en twintig gulden; in cas van urgentie zal men echter daartoe van den fungerenden havenmeester, of, bij deszelfs ontstentenis of absentie, van den ambtenaar, belast met de waarneming van het publiek ministerie, verlof kunnen bekomen, mits betalende, ten behoeve van den ambtenaar die het verlof afgeeft, voor elk schip of vaartuig metende . . . tonnen of daarboven tien gulden, en voor kleine vaartuigen vijf gulden.

Art. 12.

Geen vaartuig zal vermogen eenigen ballast of andere zinkende zelfstandigheden op de reede te werpen, maar zal dezelve worden gelost en gedeponeerd ter plaatsen, welke de havenmeester of ander bevoegd persoon mag aanwijzen, op pene van vijftig gulden boete.

Art. 13.

Het zal aan schippers, gezagvoerders of supercargo's niet geoorloofd zijn hunne lading of eenig gedeelte van dien aan boord uit te slijten, zullende bij overtreding hiervan de schipper, gezagvoerder of supercargo, die bevonden mogt worden hiertegen te hebben gehandeld, verbeuren eene boete van niet minder dan f 25 en niet meer dan honderd gulden, naar bevind van zaken, ter beoordeeling van den regter; waarvoor het schip of vaartuig aansprakelijk zijn zal, terwijl bovendien de strijdig met dit artikel gesletene goederen zullen worden geconfisqueerd.

De zoodanigen, welke de hierbedoelde, strijdig met deze bepaling gesletene goederen, of eenig gedeelte van dien, mogten hebben

gekocht of overgenomen, op welke wijze ook, zullen verbeuren eene gelijke boete van niet minder dan vijf en twintig en niet meer dan honderd gulden.

Het zal echter aan den Kommandeur vrijstaan, daartoe aangezocht en om voldoende redenen, van de in dit artikel voorkomende bepaling dispensatie te verleen.

Art. 14.

Geen matroos of schepeling, onder den rang van stuurman, van eenig vaartuig, hierniet te huis behoorende, zal na zons-ondergang aan den wal mogen blijven zonder voorzien te zijn van eene behoorlijke schriftelijke permissie van den schipper of gezagvoerder, welk permit hem echter niet na acht ure te stade zal komen: zullende het aan geen matroos of schepeling veroorloofd zijn na het avondschoot aan den wal te vertoeven, op poene van opgenomen en in het Fort gezet te worden tot des anderen daags: welke straf mede zullen incurreren dezulken, welke zonder permit na zons-ondergang en vóór acht ure zullen worden geapprehendeerd.

Art. 15.

Zeelieden beneden den rang van dek-officieren, dienende aan boord van Nederlandsche of van vreemde oorlogsschepen, zullen mede niet na zons-ondergang aan wal mogen vertoeven zonder voorzien te zijn van eene schriftelijke permissie van hunne respectieve kommandanten; daarvan voorzien zijnde, zullen dezelve tot acht ure aan wal mogen verblijven, mits zich stil, vreedzaam en rustig gedragende; na acht ure op straat gevonden wordende, of ook vóór acht ure maar na zons-ondergang zonder van de in dit artikel vermelde schriftelijke permissie te zijn voorzien, zullen dezelve mede worden opgevat en des anderen daags aan hunne respectieve kommandanten worden uitgeleverd.

Art. 16.

Geen schipper of gezagvoerder van eenig vaartuig, niet binnen deze kolonie te huis behoorende, zal eenig schepeling, hetzij met deszelfs toestemming, of, indien de monsterrol hem daartoe de bevoegdheid geven mogt, tegen den wil van den schepeling mogen afdanken of alhier achterlaten, dan alleen na daartoe van den Kommandeur, op een daartoe in te dienen verzoekschrift, autorisatie te hebben verkregen, welke autorisatie door den schipper of gezagvoerder aan den ambtenaar, met het publiek ministerie belast, zal moeten worden vertoond, ten einde den schepeling van de monsterrol af te schrijven.

In geval van overtreding zal de schipper voor ieder man verbeuren eene geldboete van honderd vijftig gulden, en daarenboven

aansprakelijk zijn voor alle door denzelfve eventueel te contracteren schulden; zijnde echter onder dit artikel niet begrepen zoodanige schepelingen, welke uit hoofde van ziekte in eenig openbaar etablissement mogten zijn opgenomen en aldaar moeten worden achtergelaten, mits de schipper of gezagvoerder voor de verpleegkosten en terugreis voldoende zekerheid geve.

Art. 17.

In het onverhoopt geval van brand in het Boven- of Benedendorp zullen de schippers van de op de reede liggende vaartuigen dadelijk zoo veel volk van hunne equipages zenden als zij missen kunnen, om de behulpzame hand bij het blusschen te verleenen, en ten einde aan hunne pogingen meerder kracht bij te zetten, zullen zij tevens verplicht zijn zoo veel putsen, zeilen, sloephaken, takels, schenkelhaken, bijlen en andere artikelen, die voorhanden zijn en bij zoodanig toeval dienen kunnen, mede te geven, op poene eener boete van niet minder dan vijf en twintig gulden en niet meer dan twee honderd gulden, naar gelang der omstandigheden.

Art. 18.

Het zal niet veroorloofd zijn na zons-ongang op eenige andere plaats te landen als tegenover het Waaghuis, zelfs niet aan of binnen den zoogenaamden Kistdam, zonder speciale permissie van den kommanderenden officier der wacht in het Benedendorp.

Na zons-ongang zullen almede geene visschers- of sjouwerskano's het strand mogen verlaten dan na eene bekomene schriftelijke toestemming van den Kommandeur, op poene van confiscatie van zoodanige sloep of kano.

De kommandant van de wacht in het Benedendorp zal verplicht zijn, elke sloep of kano, welke zich in gereedheid stelt na zons-ongang den wal te verlaten, zulks te beletten, in zooverre zich op dezelve alhier te huis behoorende slaven mogten bevinden, dezelve aan te houden en aan hunne respectieve meesters over te geven.

Behalve de hierboven vermelde straf van confiscatie, zal ook die in overtreding van dit artikel of in poging daartoe wordt bevonden verbeuren eene boete van niet minder dan tien gulden en niet meer dan honderd gulden, naar bevind van zaken, ter beoordeeling des registers.

Art. 19.

Aan boord van de op de reede alhier liggende vaartuigen zal tusschen zons-opgang en zons-ongang geen schietgeweer of geschut, met scherp geladen, mogen worden gelost, op eene door den schipper te verbeuren boete van vijf honderd gulden.

Na zons-ongang en vóór zons-opgang zal aan boord van de ter

reede liggende vaartuigen noch met scherp noch met los kruid mogen worden geschoten, op verbeurte, ingeval er met scherp is geschoten geworden, eener geldboete van duizend gulden voor elk schot, en ingeval er met los kruid is geschoten, op verbeurte eener geldboete van twee honderd gulden voor ieder schot, in beide gevallen door den schipper te verbeuren; onverminderd zoodanige andere actie, als welligt bovendien te dezer zake aan het publick ministerie zoude mogen competeren.

Wanneer na zons-ongergang een los schot mogt gevallen zijn, met het oogmerk om alarm te geven, of de oplettendheid van het gouvernement op het een of ander, hetwelk tot deszelfs kennis behoort te worden gebracht, te vestigen, zal de pœnaliteit tot dezen geheel vervallen.

Art. 20.

Geen schipper zal eenig persoon van dit eiland naar elders mogen vervoeren zonder voorzien te zijn van een behoorlijk paspoort, onverschillig of zoodanig persoon een supercargo, een vreemdeling, een ingezeten of een slaaf is; of te dulden dat dit door iemand anders van zijn onderhebbend vaartuig gedaan worde, op verbeurte eener boete van niet minder dan honderd en niet meer dan drie honderd gulden, buiten en behalve zoodanige actie als het openbaar ministerie noodig mag oordeelen tegen hem te institueren.

Personen, zonder paspoort vertrokken zijnde en alhier terugkomende, zijn buitendien voor eene evangelijke boete en geregtelijke vervolging aansprakelijk.

Supercargo's het eiland verlatende in dezelfde vaartuigen waarmede zij gekomen zijn, of passagiers welke op denzelfden dag in het vaartuig, dat hen heeft aangebragt, vertrekken, zijn niet gehouden paspoorten te nemen, maar wel om van hun vertrek kennis te geven.

Wanneer de omstandigheden mogten vorderen dat er ook van en naar Saba paspoorten afgegeven worden, zullen dezelve geheel kosteloos moeten worden afgegeven.

Art. 21.

Vaartuigen, hier ter reede geankerd, zullen niet kunnen vertrekken dan na alvorens behoorlijk te zijn uitgeklaard. De schippers zullen te dien einde aan den daarmede belasten ambtenaar een manifest in triplo der door hen ingeladen goederen uitreiken, hetwelk zal moeten vergezeld gaan van een kosteloos door den ambtenaar van het publick ministerie af te geven certificaat, houdende, dat bij denzelve door den vertrekkenden schipper of gezagvoerder en het scheepsvolk niets verschuldigd is, alsmede van de door denzelve kosteloos voor *gezien* geteekende en terug-

gegeven monsterrol, en voorts nog van een dergelijk door den met de perceptie der koloniale ontvangsten belasten ambtenaar kosteloos af te geven bewijs, dat dezelve uit geenerlei oorzaak aan de koloniale kas of eenig publiek etablissement iets is verschuldigd.

Op dit manifest zal de uitklaring door den voornoemden ambtenaar worden uitgereikt, welke door den Kommandeur zal worden gevisiteerd, en van welke een dubbel ter Gouvernements-secretarie en een ten kantore van in- en uitklaring zal blijven berusten.

Het aan den schipper uitgereikt exemplaar zal door denzelve aan den kommandant van het fort Oranje vertoond en door denzelve afgeteekend worden, en zal de schipper gehouden zijn op denzelfden dag, waarop deze afteekening heeft plaats gevonden, te vertrekken.

Wanneer het vertrek op eenen volgenden dag plaats mogt hebben, zal hij andermaal aan den kommandant van het fort Oranje de uitklaring moeten vertoonen, op pene eener boete van honderd en vijftig gulden.

De bovengemelde bepalingen zijn evenzeer toepasselijk wanneer eenig vaartuig in ballast vertrekt.

De uitklaring zal gedurende de gewone kantooruren of wel tusschen acht ure des morgens en drie ure des namiddags moeten worden aangevraagd.

Art. 22.

Van de op het slot van het voorgaande artikel voorkomende tijdsbepaling, zoowel als van die welke bij art. 2 voor het doen van inklaring is vastgesteld, zal echter door den Kommandeur uitzondering kunnen verleend worden, te dien effecte, dat ook buiten de gewone kantooruren de in- en uitklaring zal kunnen plaats hebben.

In geval van urgentie zal de Kommandeur kunnen toestaan dat ook op Zon- en feestdagen in- of uitklaring geschiede.

Wanneer uitzondering van de kantooruren wordt verleend, zal daarvoor door de schippers voor schepen en vaartuigen metende 50 ton en daarboven vijf gulden, en voor schepen en vaartuigen minder dan 50 ton metende twee gulden en vijftig cents moeten betaald worden.

Wanneer verlof wordt gegeven tot de in- of uitklaring op Zon- of feestdagen, zal het dubbele dezer sommen worden betaald, doch zal alsdan de helft worden gestort in de kerke- of armenkas.

Art. 23.

Het zal aan geen vaartuig, al ware hetzelve ook uitgeklaard, veroorloofd zijn na zons-ondergang te vertrekken zonder speciale

schriftelijke toestemming des Kommandeurs, die zonder dringende redenen zulks niet zal weigeren.

De vaartuigen, welke van deze toestemming wenschen gebruik te maken, zullen dezelve aan den kommandant van het fort Oranje moeten vertoonen en door denzelfde doen afteekenen. Zonder de inachtneming van deze formaliteiten vertrekkende, zullen dezelve door het geschut gedwongen worden om weder ten anker te komen, en voor het eerste schot betalen vijf, voor het tweede tien en voor elk meerder vijftien gulden.

Art. 24.

Alle binnenkomende schepen en vaartuigen zullen aansprakelijk zijn voor zoo door den schipper als door het scheepsvolk te incurreren boete of verschuldigde kosten wegens begane misdrijven of overtredingen, alsmede voor alle verpleegkosten, welke ter oorzaak van de inname en het verzorgen van kranke schepelingen aan eenig openbaar etablissement mogten zijn of worden verschuldigd.

Art. 25.

Ingeval aan boord van eenig zich ter reede van St. Eustatius bevindend schip of vaartuig door een of meer der mindere personen, de equipage van het schip of vaartuig uitmakende, en met uitzondering alzoo der overige stuurlieden, eenige ongeregheden aan boord mogten worden gepleegd, of tegen de goede orde aan boord mogt worden gehandeld, zal de schipper of gezagvoerder de bevoegdheid hebben om den schuldige, wanneer er eenig Nederlandsch oorlogsschip zich ter reede mogt bevinden, aan den kommandant van hetzelfde vaartuig over te geven, ten einde met denzelfde overeenkomstig de voor 's Konings marine bestaande verordeningen te werk te gaan.

Indien echter geen Nederlandsch oorlogsvaartuig zich ter reede van St. Eustatius mogt bevinden, zal de schipper of gezagvoerder, met voorkennis en toestemming van den ambtenaar met het publiek ministerie belast, de bevoegdheid hebben om den schuldige in verzekerde bewaring te doen stellen en des noods tot aan het vertrek van het schip te doen houden, mits in allen gevalle aansprakelijk blijvende voor de kosten, en onder de verplichting om denzelfde niet achter te laten, overeenkomstig hetgeen dienaangaande bij art. 16 van het tegenwoordig reglement is voorgeschreven.

Art. 26.

Alle overtredingen van dit reglement zullen ter beoordeeling worden gebragt van de Regtbank van kleine zaken, en zal daarin overeenkomstig met het voor voorschrevene regtbank bestaande reglement worden geprocedeerd, wordende alzoo de competentie van

meergemelde regtbank, zoodanig als dezelve bepaald was bij het aangetogen reglement, gearresteerd bij besluit van Zijner Majesteits Commissaris-Generaal, dd. 21 Julij 1828, n°. 222, bij deze in zoo verre gealtereerd en geamplieerd.

Art. 27.

De in dit reglement bepaalde boeten, alsmede de opbrengst der confiscatie, zullen voor de helft strekken ten behoeve van den ambtenaar met het publiek ministerie belast, voor een vierde ten behoeve der koloniale kas, en voor een vierde ten behoeve van den fungerenden havenmeester.

Art. 28.

Alle vroegere bepalingen en verordeningen betrekkelijk de in dit reglement behandelde onderwerpen worden, voor zooverre dezelve strijdig of onbestaanbaar zijn met den inhoud van dit reglement, voor vervallen verklaard en buiten werking gesteld.

Art. 29.

Het tegenwoordig reglement zal in de Engelsche taal vertaald en in de Nederlandsche en Engelsche talen tegenover elkander gedrukt worden.

Aan elken schipper of gezagvoerder, die met zijnen bodem ten anker komt, zal een exemplaar van hetzelfde worden ter hand gesteld, die wegens drukloon aan de Gouvernements-secretarie daarvoor zal betalen de somma van *f* 1.

Wanneer echter eenig schip of vaartuig meer dan eenmaal in eenig jaar alhier mogt binnenkomen, zal zoodanig exemplaar slechts eenmaal in het jaar verstrekt worden.

Aldus gearresteerd in de vergadering van den Hoogen Raad, gehouden alhier aan Paramaribo, op den 20sten April 1830.

De Gouverneur-Generaal in Rade,

(get.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

N°. 53.(Gouvernementsblad n°. 3.)

PUBLICATIE,

waarbij nadere bepalingen worden daargesteld omtrent de voortdurende kracht der koloniale wetgevingen ten aanzien der toestemming der ouders in huwelijksverbanden hunner kinderen, en eenige andere daarmede in verband staande onderwerpen.

De Gouverneur-Generaal in Rade,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Nademaal het aan Ons is gebleken, dat er, niettegenstaande Onze publicatie van 11/16 September 1829, *Gouvernementsblad* n°. 13, alsnog onzekerheid bestaat omtrent de al of niet bestaanbaarheid der bestaande koloniale wetgevingen opzigtelijk het huwelijksconsent van ouders in de echtverbintenissen hunner kinderen met het besluit van Zijne Majesteit van den 17den Februarij 1819, lit. B4;

Willende deze onzekerheid doen ophouden, en daarenboven in aanmerking nemende, dat het uit hoofde van den veranderden staat van zaken in de Nederlandsche West-Indische bezittingen noodzakelijk geworden is, om, ten aanzien van andere met deze stoffe in verband staande onderwerpen, eenige nadere en algemeen geldende bepalingen vast te stellen,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan te arresteren, zoo als Wij doen bij deze:

Art. 1.

Tot dat daarover door Zijne Majesteit anders zal worden beslist, zullen in de Nederlandsche West-Indische bezittingen, op grond van de aldaar nog vigerende wetgevingen, geene jongmans, die hun vijf-en-twintigste jaar nog niet bereikt, en geene jonge dochters, die haar twintigste jaar nog niet bereikt hebben, in ondertrouw mogen worden opgenomen, tenzij aan de ambtenaren, met de solemnisatie der huwelijken belast, van de toestemming hunner ouderen of den langstlevende van dien, hetzij door derzelver mondelinge verklaring, hetzij bij schriftelijke acte, zal zijn gebleken. Zullende het aan de voornoemde ambtenaren niet geoorloofd zijn, bij ontstentenis van zoodanige toestemming, met het opnemen in ondertrouw voort te gaan.

Art. 2.

In de gevallen, waarbij volgens de vigerende koloniale wetgevingen opzigtelijk het door de ouders in de echtverbintenissen

hunner kinderen te geven consent, eenige afdoening of beslissing aan de respectieve magistraten is verbleven, zal zoodanige afdoening of beslissing voortaan aan de gemeentebesturen, of, waar dezelve besturen niet mogten bestaan, aan de collegien met de huwelijkszaken belast worden opgedragen, welke besturen en collegien, te dien einde door partijen of eene van beide geadieerd, over de tusschen ouders en kinderen ten deze bestaande verschillen, in overeenkomst van hetgeen bij dezelfde koloniale wetgevingen daaromtrent is voorgeschreven, steeds de plano, behoudens hooger beroep, zullen uitspraak doen.

Art. 3.

Van zoodanige uitspraken zal binnen den tijd van drie dagen nadat dezelve aan partijen zijn bekend geworden, bij het hoogste regterlijk collegie in elke kolonie appèl kunnen worden aange teekend, welk appèl, op pøene van desertie, ten eerstkomenden regtsdag zal moeten worden vervolgd.

Art. 4.

De voormelde regtscollegien zullen de plano en buiten verderen vorm van proces in het hoogste ressort ten deze erkennen.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geinsereerd.

Aldus gearresteerd in de raadsvergadering, gehouden alhier aan Paramaribo, den 16den Februarij des jaars 1830, van Zijner Majesteits regering het achttiende.

(Get.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-
Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo, den 26sten April 1830.

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

N°. 54.(Gouvernementsblad n°. 7.)

PUBLICATIE,

houdende bepalingen aangaande het aanvaarden of aannemen van pecuniele voordeelen door kerk- en armbesturen, of andere publieke instellingen.

De Gouverneur-Generaal in Rade,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Nademaal Wij in overweging genomen hebben, dat er ten aanzien der bevoegdheid van kerkgenootschappen, armeninrigtingen en andere publieke instellingen, tot het aannemen of aanvaarden van aan dezelve besprokene, of tot derzelve beschikking gestelde pecuniele voordeelen, geene algemeen geldende bepalingen in de Nederlandsche West-Indische bezittingen bestaan, en het niettemin van gewigt is, dat ten deze zoodanige verordeningen worden daargesteld, welke met het welbegrepen belang van zoodanige lichamen, en te gelijk met dat van den algemeenen Staat, in overeenstemming met de beginselen welke aangaande dit onderwerp in het moederland vigeren, overeenkomstig zijn,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij doen bij deze:

Art. 1.

De kerkgenootschappen, armeninrigtingen en andere publieke instellingen, welke in de Nederlandsche West-Indische bezittingen bestaan, zullen niet vermogen eenig aan hen, hetzij bij eene gifte onder de levenden, hetzij bij eene uiterste wilsbeschikking, of onder welken anderen titel ook, besproken voordeel, de strekking hebbende om hen in het bezit van eenig roerend of onroerend goed te stellen, mogen aannemen, noch zich eenige giften of geschenken, onder welke benaming ook, mogen toeëigenen dan na daartoe van wege den Gouverneur-Generaal, wat Suriname betreft, en van wege de respectieve Gezagvoerders, wat de bezittingen buiten Suriname aangaat, te zijn geautoriseerd; zullende echter deze bepaling niet van toepassing zijn op zoodanige, bij eenige uiterste wilsbeschikking aan eenig der voormelde lichamen besprokene voordeelen, waarvan de gezamenlijke waarde de som van twee honderd gulden niet te boven gaat.

Art. 2.

Degenen welke, hetzij als erfgenamen, hetzij als executeuren of boedelredderaars, belast zijn om aan kerkgenootschappen, armeninrigtingen of andere publieke instellingen zoodanige voordeelen uit te keeren als bij het voorgaand artikel niet zijn uitge-

zonderd, zullen dienvolgens verplicht zijn, met deze uitkeering te verwijlen tot dat aan hen van de door den Gouverneur-Generaal of de respectieve Gezagvoerders verleende autorisatie tot aanneming van dezelve voordeelen zal zijn gebleken; zullende dezelve tot zoodanige uitkeering nimmer regterlijk mogen worden veroordeeld dan op vertoon van dezelve autorisatie.

Art. 3.

Van geenerlei onroerend goed zal voortaan ten behoeve van eenig kerkgenootschap, armeninrigting of andere publieke instellingen transport mogen worden verleend dan nadat aan de respectieve ambtenaren, welke in de Nederlandsche West-Indische bezittingen met het verlijden dier acten zijn belast, zij gebleken, dat de Gouverneur-Generaal of de respectieve Gezagvoerders aan hetzelfde kerkgenootschap, armeninrigting of publieke instelling autorisatie verleend hebben om zich hetzelfde onroerend goed toe te eigenen.

Art. 4.

Ten einde de kerkgenootschappen, armeninrigtingen en andere publieke instellingen in de Nederlandsche West-Indische bezittingen niet onkundig zouden zijn van de voordeelen, hun bij eenige uiterste wilsbeschikking te beurt gevallen, zullen de ambtenaren, welke in dezelve bezittingen met de notariële practijk zijn belast, gehouden zijn om binnen den tijd van drie dagen, nadat eenige uiterste wilsbeschikking, bij welke aan eenige der bovengemelde lichamen een of ander voordeel is besproken geworden, te hunnen overstaan zal zijn geopend of uitgelezen, aan de respectieve kerk- of armbesturen, of de beheerders van andere publieke instellingen daarvan kennis te geven, en zulks op eene geldboete van tien gulden voor elken dag verzuim; zullende wanneer zoodanige opening of uitlezing niet ten overstaan van eenigen met de notariële practijk belasten ambtenaar mogt hebben plaats gehad, deze verplichting onder eene gelijke geldboete, te rekenen van den derden dag waarop zij den boedel zullen aanvaard hebben, berusten op de respectieve erfgenamen, executeuren of boedelredderaren; terwijl wanneer eenige boedel door de bij uiterste wilsbeschikking, benoemde erfgenamen, executeuren of boedelredderaren niet mogt zijn aanvaard en de boedel dienvolgens aan eenig openbaar departement mogt vervallen zijn, dergelijke kennisgeving zal moeten geschieden binnen den tijd van eene maand, nadat zoodanige boedel aan hetzelfde is gedevolveerd.

Art. 5.

De tegenwoordige publicatie is mede van toepassing op de

in de kolonie Suriname bestaande Moravische Broedergemeente, en op alle andere buitenlandsche zendingen van dien aard, onder welken naam die ook in de Nederlandsche West-Indische bezittingen mogten bestaan.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het *Gouvernementsblad* geinsereerd.

Aldus gearresteerd in de raadsvergadering, gehouden alhier aan Paramaribo, den 30sten April 1830, het achttiende jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo, den 4den Mei daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

No. 55.

(Gouvernementsblad n°. 9.)

PUBLICATIE

betrekkelijk het heffen der belasting op de erfvolgingen in de Nederlandsche West-Indische bezittingen.

De Gouverneur-Generaal in Rade,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Willende in het belang der publieke schatkist en ter bevordering van den eenparigen gang van zaken in de Nederlandsche West-Indische bezittingen zoodanige regeling vaststellen omtrent de perceptie van de in dezelve bezittingen geheven wordende belastingen op de erfvolgingen als, behoudens den aard en de hoegrootheid derzelve belastingen, met de locale omstandigheden dier bezittingen meest overeenkomstig zijn, en de strekking kunnen hebben om aan eene meer rigtige inning van dit allezins doelmatig belastingmiddel bevorderlijk te zijn,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan te arresteren, zoo als Wij zijn doende bij deze:

Art. 1.

De in de Nederlandsche West-Indische bezittingen geheven wordende belasting op de erfvolgingen is een regt van successie of een regt van overgang.

Art. 2.

Het regt van successie is eene belasting, welke geheven wordt van al wat wordt geërfd of verkregen ten gevolge van het in een der Nederlandsche West-Indische bezittingen plaats gehad hebbend overlijden eens persoons, niet tot den slavenstand behoorende.

Art. 3.

Het regt van overgang is eene belasting, welke geheven wordt van de waarde der onroerende goederen, gelegen binnen eene der Nederlandsche West-Indische bezittingen, en nagelaten door iemand die buiten dezelve Nederlandsche West-Indische bezitting is overleden.

Art. 4.

Het regt van successie wordt geheven van het bedrag der waarde welke, na aftrek der bij deze publicatie nader te noemen schulden, overblijft.

Het regt van overgang wordt geheven van de onzuivere waarde van het goed, zonder aftrek van lasten.

Art. 5.

Het regt van successie en dat van overgang zullen nimmer kunnen worden gecumuleerd, zoodanig dat van de goederen, van welke het regt van overgang is verschuldigd, het regt van successie niet zal worden geheven.

Art. 6.

Het tijdstip van hetwelk het regt van successie en van overgang is verschuldigd, is de dag waarop de publicatien, bij welke in de respectieve Nederlandsche West-Indische bezittingen de belasting op de erfvolgingen zijn ingevoerd geworden, kracht van wet hebben bekomen.

Art. 7.

Het regt van successie en van overgang zal, behoudens de hierna te vermelden uitzonderingen, zijn verschuldigd door de erfgenamen, legatarissen en donatarissen in evenredigheid van hetgeen door ieder hunner zal worden geërfd of verkregen, hetzij dezelve zulks verkrijgen in vollen eigendom, hetzij in vruchtgebruik zonder den blooten eigendom, hetzij in blooten eigendom zonder het vruchtgebruik, hetzij van den band van fidei-commis ontslagen door overgang aan den gesubstitueerden erfgenaam.

Art. 8.

Wanneer echter het beheer van eene nalatenschap of van eenig daartoe behoorend gedeelte aan anderen is opgedragen, zullen deze

beheerders voor de voldoening van het regt van successie en van overgang aansprakelijk zijn.

Dienvolgens zullen executeurs-testamentair en boedelredderaars het regt van successie en overgang verschuldigd zijn voor de erfgenamen, legatarissen en donatarissen, voogden en weesmeesters voor hunne pupillen, curators voor de personen over wier belangen zij waken, en de openbare beheerders van vacante of onbeheerde boedels voor alle aan dezelve gedevolveerde nalatenschappen.

Art. 9.

Degenen, welke naar aanleiding der onderscheidingen, in de twee voorgaande artikelen vermeld, het regt van successie en van overgang, hetzij van den vollen eigendom, hetzij van het vruchtgebruik zonder den eigendom, hetzij van den blooten eigendom zonder het vruchtgebruik, hetzij wegens de verkrijging van met fidei-commis belast geweest goed door overgang aan den gesubstitueerden erfgenaam zijn verschuldigd, zullen verplicht zijn, binnen den bij art. 16 dezer publicatie vast te stellen termijn, daarvan aangifte te doen, wat de kolonien Suriname en Curaçao betreft, ten kantore van den algemeenen ontvanger, en wat de kolonien St. Eustatius en St. Martin aangaat, ten kantore van den kolonialen ontvanger, als welke respectie ambtenaren met de perceptie van dit middel zijn belast.

Art. 10.

Deze aangifte zal moeten geschieden bij eene schriftelijke, door den aangever of de aangevers ondertekende memorie, welke op ongezegeld papier zal kunnen worden geschreven, en in dewelke alle doorhalingen, uitschrappingen of veranderingen van woorden of cijfers door de aangevers in margine goedgekeurd en ten blijke daarvan ondertekend of gearapheerd moeten worden.

Art. 11.

Bij deze memorie zal moeten worden opgegeven:

1. waar ter plaatse de nagelatene onroerende goederen, voor zooverre die gelegen zijn in de bezittingen waar het sterfgeval heeft plaats gehad, in dezelve zijn gesitueerd;
2. welke de grootte zij der ongebouwde eigendommen, voor zooverre die aan de aangevers bekend is;
3. welk het bedrag is der schulden, het passief des boedels te zamen stellende;
4. wie als erfgenamen, legatarissen of donatarissen bekend zijn;

5. welke de graad van verwantschap is tusschen de erfgenamen, legatarissen en donatarissen en den overledene;

6. hoe groot het aandeel is, door ieder dezer erfgenamen, legatarissen en donatarissen geërfd of verkregen;

7. of de overledene van eenige goederen het vruchtgebruik heeft gehad, en zoo ja, waarin die goederen bestaan hebben, en wie tot genot van den vollen eigendom is gekomen, voor zooverre de aangevers daarvan kennis mogten bekomen hebben;

8. welke (indien de nalatenschap geheel of gedeeltelijk krachtens uiterste wilsbeschikking wordt verkregen) degenen zijn, welke zonder zoodanige beschikking geheel of gedeeltelijk tot dezelve zouden zijn gerechtigd.

Deze laatste vermelding zal echter niet vereischt worden, wanneer de boedel ingevolge de onderscheidingen, die nader bij deze publicatie zullen voorkomen, onderworpen is aan een regt van tien percent.

Art. 12.

Wanneer de memorie van aangifte betrekking heeft tot boedels, welke geërfd worden in de rechte lijn, of ook voor de zoodanige welke, na aftrek der schulden, geene hoogere waarde hebben dan f 300, zal in dezelve alleen behoeven vermeld te worden:

1. wie de erfgenamen zijn;
2. welke de onroerende goederen zijn tot den boedel behoorende, voor zooverre zij in de respective kolonien zijn gelegen;
3. wie de legatarissen en donatarissen zijn, en wat door ieder hunner wordt geërfd of verkregen.

Art. 13.

Wanneer de memorie van aangifte betrekking heeft tot eenen boedel, tot welken geene onroerende goederen behooren, in de kolonie waar het sterfgeval heeft plaats gehad gelegen, zal zulks in de kolonien Suriname, Curaçao en St. Eustatius door den secretaris van het gemeentebestuur, en in de kolonie St. Martin door den secretaris van den Raad van Politie, door de afgifte van een gratis uit te reiken bewijs, bij de memorie van aangifte te voegen, worden gecertificeerd.

Art. 14.

Het aanvaarden van eene nalatenschap onder beneficie van inventaris zal niet ontheffen van de verpligting tot het doen van aangifte op den tijd, binnen den termijn en op dezelfde poenaltiteiten als bij deze publicatie zijn vastgesteld.

Art. 15.

Bij de memorie van aangifte zal binnen de hoofdplaats van elk der respectieve kolonien een domicilium worden gekozen voor alle actien en vervolgingen, welke krachtens deze publicatie tegen degenen, welke het regt van successie en het regt van overgang verschuldigd zijn, zouden kunnen worden ingesteld.

Art. 16.

De termijn, binnen welken de aangifte moet geschieden, zal zijn:

1. van acht maanden na den dag van het overlijden, wanneer het sterfgeval heeft plaats gevonden in de bezitting waar de belastingschuldige woonachtig is;
2. van twaalf maanden, wanneer het sterfgeval heeft plaats gehad in eenig ander gedeelte van Amerika;
3. van achttien maanden, wanneer het sterfgeval heeft plaats gehad in Europa;
4. van dertig maanden, wanneer het sterfgeval heeft plaats gehad in Azie of Afrika.

Art. 17.

Wanneer het vruchtgebruik met den blooten eigendom mogt worden vereenigd gedurende het leven van den vruchtgebruiker, zal de termijn van aangifte gerekend worden van den dag, waarop deze vereeniging heeft plaats gevonden.

Art. 18.

Bijaldien de belastingschuldigen zich geheel of gedeeltelijk in het bezit of het beheer gesteld hebben van goederen, nagelaten door iemand, die buiten de bezitting, waar de belastingschuldige woonachtig is, overleden is, vóór dat de laatste zes maanden van den termijn, voor de aangifte bepaald, zijn begonnen, zal de termijn van twaalf, achttien en dertig maanden tot op acht worden verminderd.

Art. 19.

De bij art. 16 bepaalde termijnen zullen te Suriname door den Gouverneur-Generaal, en in de overige bezittingen door de respectieve Gezagvoerders, op daartoe gedaan verzoek der belanghebbers, hetzij ter oorzaak van het aanvaarden eener nalatenschap onder beneficie van inventaris, hetzij uit hoofde van andere erheffelijke redenen, zoo dikwerf mogen worden verlengd, als zulks, naar bevind van zaken, noodig zal worden geoordeeld.

Art. 20.

Bijaldien de aangifte binnen den bepaalden of door den Gouverneur-Generaal of de respectieve Gezaghebbers verlengden termijn niet wordt gedaan, zullen degenen, die daartoe krachtens deze publicatie verpligt zijn, verbeuren eene boete van honderd gulden.

Art. 21.

Wanneer dezelve veertien dagen, nadat het ter oplegging van deze boete gevallen vonnis zal zijn gegaan in kracht van gewijsde, alsnog in gebreke zijn gebleven om de memorie van aangifte in te dienen, zullen dezelve gestraft worden met gevangenis, uit welke zij niet zullen worden ontslagen alvorens door hen aan het publiek ministerie bewijs zij geproduceerd der door hen ingediende memorie van aangifte; zullende de Regtbanken van kleine zaken te dezen einde door den ontvanger, met de perceptie van dit middel belast, moeten worden geadieerd, als die, onder den last van appèl aan het hof of de raden van civile en criminele justitie, ten deze speciaal worden competent verklaard.

Art. 22.

De waarde der op de memorie van aangifte te brengen goederen zal bepaald worden door de navolgende regelen:

a. onroerende goederen zullen geschat worden naar de verkoopwaarde op den dag van het overlijden;

b. hypothecaire schuldvorderingen zullen worden geschat naar het bedrag van het kapitaal en den interest, op den dag van het overlijden verschuldigd, of wel, bij vermeend decresement van het verbonden goed, naar de waardering des aangevers;

c. erfpachten, grondrenten en dergelijke prestatien in onroerende goederen, voor altijd of voor eenen onbepaalden tijd gevestigd, zullen gerekend worden naar het kapitaal van derzelve twaalfvoudig jaarlijksch bedrag.

Voor zooverre zij betaalbaar mogten zijn in producten van den grond of andere voorwerpen, geldswaarde hebbende, zal het jaarlijksch bedrag berekend moeten worden naar den middenprijs, welken dezelve gedurende de laatste veertien jaren in de hoofdplaats der respectieve kolonien gehad hebben, daarvan echter aftrekkende de twee hoogste en de twee laagste jaren.

Bij ontstentenis van zoodanigen prijs zullen dezelve door den aangever moeten worden gewaardeerd.

d. effecten, actien en renten zullen worden geschat naar het kapitaal van derzelve geldswaarde tijdens het overlijden. Deze

waarde zal worden bestemd door de in de week van het overlijden in het moederland uitgegeven Prijs-courant ter regeling van successie, welke prijs-courant voor de belanghebbenden in de respectieve kolonien zal worden verkrijgbaar gesteld.

Bijaldien de effecten, actien en renten daarop niet bekend staan, zullen dezelve door de aangevers moeten worden gewaardeerd.

e. lijfrenten zullen worden berekend ingevolge derzelver jaarlijksch bedrag, vermenigvuldigd door het getal jaren levens van dengene, op wiens lijf zij zijn gevestigd, en zulks naar de navolgende berekening:

van	1	tot	20	jaren	oud,	10	jaren	levens;
boven	20	"	30	"	"	9	"	"
"	30	"	40	"	"	8	"	"
"	40	"	50	"	"	7	"	"
"	50	"	55	"	"	6	"	"
"	55	"	60	"	"	5	"	"
"	60	"	65	"	"	4	"	"
"	65	"	70	"	"	3	"	"
"	70	"	75	"	"	2	"	"
"	75	"	"	"	"	1	jaar	"

Ten aanzien van tontines en contracten van overleving zal voor het jaarlijksch bedrag worden gehouden het rendement van het jaar, hetwelk onmiddellijk aan het jaar van het overlijden is voorafgegaan.

Zij zullen voorts berekend worden als lijfrenten en, voor zoverre zij bestaan in voorwerpen, in natura gewaardeerd worden zoo als sub lit. *c* is voorgeschreven ten aanzien van erfpachten enz.

f. schepen, schuiten en vaartuigen zullen worden geschat naar de koopwaarde ten dage van overlijden, door den aangever te waarden.

Onder de waardering moet begrepen worden het staand en loopend wand, gelijk mede alles wat zich, voor zooveel men weet, aan boord bevindt en een gedeelte uitmaakt van de nagelaten goederen.

g. alle schuldvorderingen, niet onder *b* noch *d* hiervoren begrepen, hetzij dat van dezelve eenige acte besta of niet, zullen geschat worden op de door den aangever te bepalen geldswaarde van het verschuldigde kapitaal en van de verschuldigde interesten op den dag van het overlijden;

h. alle andere roerende goederen en perpetuele, niet in onroerend goed gevestigde renten zullen worden berekend naar de koopwaarde ten dage van het overlijden, door den aangever te bepalen.

Art. 23.

De aangevers zullen de vrijheid hebben om, vóór het doen der aangifte, de in het vorig artikel vermelde zaken, voor zooverre die voor taxatie vatbaar zijn, door deskundigen te laten waarden.

Van deze hunne gezindheid zullen zij bij eene insinuatie, door de deurwaarders bij de regtbanken van kleine zaken te betee-kenen, aan den ontvanger, met de perceptie van dit middel belast, doen blijken. Bij deze insinuatie zullen zij de door hen benoemde deskundigen opgeven, met sommatie aan den vermeldden ambtenaar, om binnen den tijd van acht dagen insgelijks deskundigen van zijne zijde te benoemen.

De wederzijdsche benoemde deskundigen in hun gevoelen verschillende, zal te Suriname en te Curaçao door den president van het gemeentebestuur, en te St. Eustatius en St. Martin door de respectieve Gezagvoerders, daartoe door partijen of eene van beide geadieerd, een derde deskundige worden toegevoegd, op de resultaten van welke handeling van volkomene toepassing zal zijn hetgeen hierna, bij artt. 40 en 41, in een dergelijk geval zal worden gestatueerd.

Art. 24.

De schulden, welke het passief van den boedel worden geacht te zamen te stellen, en die alzoo op de memorie van aangifte mogen gebragt worden, zijn de navolgende :

a. de schuldvorderingen ten laste van den overledene volgens daarvan voorhanden zijnde acten, of andere in regten gangbare bewijzen;

b. de schulden, op het tijdstip van het overlijden voort-spruitende uit het bedrijf van den overledene;

c. de huisschulden op den dag van het overlijden;

d. de koloniale belastingen, onder welken naam en ten be-hoeve van welk bestuur, administratie of departement die ook zouden mogen worden geheven;

e. de begrafenis-kosten.

Art. 25.

Alvorens de memorien van aangifte ten kantore van den ont-vanger, met de perceptie van dit middel belast, mogen worden ingediend, en door denzelve zullen mogen worden aangenomen, zullen dezelve, hetzij dezelve al dan niet eene betaling van het regt van successie of van overgang ten gevolge moeten hebben, door de aangevers, voor den president van het hof, of wel van den raad van civile en criminele justitie, ten deze geadsisteerd met den griffier of secretaris van hetzelve hof of raad, in persoon moeten worden beëdigd.

Art. 26.

Deze eed zal inhouden eene plegtige verklaring:

- » Dat de aangevers in gemoede vermeenen bij de aangifte der
- » nalatenschap van wijlen N. N. niets verzwegen te hebben dat
- » tot diens boedel behoort, en voor de regeling van het regt van
- » successie en van overgang heeft moeten worden aangegeven;
- » noch dezelfde schuld twee of meermalen op de memorie te
- » hebben gebragt; noch eenige schuld daarbij te hebben opge-
- » geven, welke niet uit den boedel behoort te worden betaald;
- » voorts de bezittingen, buiten de respectieve kolonien gelegen
- » (zoo er die mogten zijn), tot dien prijs te hebben gesteld, welken
- » zij in gemoede houden als de waarde van dezelve;
- » dien graad van verwantschap te hebben opgegeven, welken
- » zij voor den waarachtige houden;
- » dat zij dadelijk zullen doen aangifte van, en het regt van
- » successie en van overgang zullen voldoen voor de goederen,
- » welke zij naderhand zullen vermeenen niet of kwalijk te heb-
- » ben aangegeven."

Art. 27.

De griffier of secretaris van het hof of den raad zal aan de aangevers een certificaat van deze eedsprestatie, binnen twee maal vier en twintig uren nadat dezelve is afgelegd, ter hand stellen, ten einde door hen bij de memorie van aangifte gevoegd en gelijktijdig met dezelve aan den ontvanger, met de perceptie van dit middel belast, te worden ingediend; zoodanig certificaat zal vrij zijn van zegel, leges en emolumenten.

Art. 28.

In geval van ziekte of afwezendheid zullen de respectieve boekhouders-controleur, of die derzelve functien in de respectieve Nederlandsche West-Indische bezittingen vervullen, daartoe door de belanghebbenden te adieren, verlof kunnen geven dat de eed bij speciale procuratie worde afgelegd.

Art. 29.

De ontvangers, met de perceptie van dit middel belast, de memorien van aangifte ontvangende, zullen daarvan aan de aangevers een schriftelijk bewijs afgeven, waarin de dagteekening van de ontvangst met schrijffletters moet zijn uitgedrukt.

Art. 30.

Bijaldien de ontvangers, met de perceptie van dit middel belast, op de aan hen ingediende memorien van aangifte geenerlei aan-

merkingen hebben, zullen zij aan de belastingschuldigen een door hen op te maken quotisatie-biljet doen toekomen, vermeldende, zoo in cijfers als schrijffletters, de som voor welke zij, ten gevolge van deze hunne aangifte en overeenkomstig de bepalingen in deze publicatie vervat, door hen zijn aangeslagen geworden.

Art. 31.

De quotisatie-biljetten zullen kosteloos door een der deurwaarders bij de regtbanken van kleine zaken aan de belastingschuldigen worden bezorgd, waarvan bij een behoorlijk proces-verbaal of relaas, door gemelde beambten op te maken en aan den ontvanger ter hand te stellen, zal moeten blijken.

Art. 32.

Bijaldien de ontvanger met de ingediende memorie van aangifte geen genoegen mogt nemen, hetzij ter oorzake er, naar zijn inzien, goederen mogten zijn verzwegen, of dat dezelfde schulden twee of meermalen op de memorie gebragt zijn, of dat er zoodanige schulden in dezelfde voorkomen, welke volgens de tegenwoordige publicatie niet tot het passief van den boedel behooren, of ook dat de in de memorie vermelde goederen niet tot de wezenlijke verkoop- of geldswaarde zijn aangegeven, zoomede dat bij dezelve eenig legaat of gifte, of een graad van verwantschap mogt zijn verzwegen of verkeerd opgegeven, hetzij ter oorzake van eenige andere gebreken of omissien, zal hij van deze zijne remarques bij eene schriftelijke contra-memorie, door een der deurwaarders van de regtbanken van kleine zaken aan de aangevers te beteekenen, moeten doen blijken.

Art. 33.

Aan de aangevers zal een termijn van zes weken, te rekenen van den dag waarop, blijkens het daarvan door den deurwaarder op te maken en aan den ontvanger uit te reiken relaas, de contra-memorie aan hen zal zijn ingediend, worden toegestaan om de door hen ingediende memorie van aangifte, ingevolge het verlangen van den ontvanger, te verbeteren of te redresseren.

Art. 34.

Wanneer de aangevers nalatig zijn om binnen dien termijn op de aan hen geinsinueerde contra-memorie van eenig antwoord te dienen, zal de ontvanger hen voor het door hen verschuldigd regt aanslaan op zoodanige som als hij, naar aanleiding van de door hem gemaakte remarques, zal oordeelen te behooren, en hun daarvan, op de wijze als bij artt. 30 en 31 is gezegd, het quotisatie-biljet doen toekomen.

Art. 35.

De ontvanger zal op gelijke wijze te werk gaan, wanneer de aangevers, binnen den bij art. 33 gestelden termijn, de memorien van aangifte, ingevolge zijn verlangen, zullen hebben verbeterd of geredresseerd.

Art. 36.

Wanneer de aangevers binnen den evengemelden termijn de memorie van aangifte niet naar het verlangen van den ontvanger hebben verbeterd of geredresseerd, maar integendeel deszelfs remarques of geheel of gedeeltelijk hebben tegengesproken, zal de ontvanger deze zaak ter kennisse brengen van de respectieve boekhouders-controleur, of die derzelver functien vervullen, die, dezelve daartoe gedisponeerd achtende, den ontvanger zullen autoriseren om de aangevers voor de regtbanken van kleine zaken te dagvaarden, ten einde de memorie van aangifte te zien verbeteren naar het verlangen der finantie administratie, of wel op zoodanige wijze die in te rigten, als dezelve naar regten zullen vermeenen te behooren.

Art. 37.

Wanneer de door den ontvanger gemaakte remarques betrekking mogten hebben tot de geldswaarde waarop de goederen in de memorie van aangifte zijn gesteld geworden, zal tot eene waardering van dezelve goederen moeten worden overgegaan, te welken einde de regtbank bij interlocutoir vonnis zal bevelen, dat partijen binnen den tijd van acht dagen elk eenen deskundige te dien einde zullen benoemen.

Art. 38.

Partijen hieraan voldaan hebbende, zullen de door hen benoemde deskundigen voor de regtbank susteren, ten einde door dezelve te worden beëdigd.

Art. 39.

De benoemde deskundigen beëdigd zijnde, zullen met den meesten spoed tot het hun opgedragen werk moeten overgaan. Het omtrent de waarde van eenig artikel of perceel niet eens zijnde, zullen zij daarvan de regtbank doen kennis dragen, die aan hen ex officio eenen derden deskundige zal toevoegen.

Art. 40.

Bijaldien twee dezer drie deskundigen het eens zijn, zal derzelver eenstemmige waardering gehouden worden den prijs van het gewaardeerde goed te vertegenwoordigen.

Art. 41.

Wanneer dezelve alle drie mogten verschillen, zullen de sommen, waarop elk hunner het goed heeft gewaardeerd, bij elkander worden getrokken, en het fiat daarvan door het getal van drie worden gedeeld.

De som, welke van deze deeling het resultaat zal zijn, zal als de wettelijke prijs van het goed worden beschouwd.

Art. 42.

Wanneer het vonnis, door de regtbank ten deze te wijzen, in kracht van gewijsde zal zijn gegaan, zal de door dezelve bij hetzelfde vonnis aangenomene memorie van aangifte de grondslag zijn, waarnaar de ontvanger het quotisatie-bijlet zal opmaken, waarmede voorts zal worden te werk gegaan als bij artt. 30 en 31 is gezegd.

Art. 43.

Wanneer het ten deze gevoerde geding genoegzame renseignementen mogt hebben aan de hand gegeven om te veronderstellen dat de aangevers voorbedachtelijk te kwader trouw en met genoegzame kennis van zaken eene verkeerde aangifte hebben ingediend, zullen dezelve als meenedigen of falsarissen worden beschouwd en als zoodanig crimineel worden vervolgd.

Art. 44.

Wanneer de sustenuen, door den ontvanger gevoerd, bij het vonnis mogten zijn geconfirmeerd, zonder dat echter van zoodanigen voorbedachtelijken aanleg, kwade trouw en wetenschap aan de zijde der aangevers is gebleken, zullen dezelve blootelijk in de betaling der proceskosten worden veroordeeld.

Art. 45.

Wanneer de sustenuen, door den ontvanger gevoerd, bij het vonnis niet mogten zijn geconfirmeerd, zal de finantiele administratie in de kosten worden veroordeeld.

Art. 46.

Wanneer de sustenuen van den ontvanger gedeeltelijk bij het vonnis mogten worden geconfirmeerd, gedeeltelijk ongefundeerd mogten verklaard worden, zal elke partij zoodanig aandeel in de kosten dragen, als de regtbank bij het vonnis zal bevelen.

Art. 47.

Wanneer de aangevers gebruik gemaakt hebben van de bevoegdheid hun bij art. 23 toegestaan, zal door den ontvanger bij deszelfs contra-memorie niet mogen worden teruggekomen op de waarde, waarop de goederen bij de memorie van aangifte zijn

gesteld, voor zooverre namelijk die goederen, alvorens het doen der aangifte, in voege als bij hetzelfde artikel vermeld, zijn ge- waardeerd geworden.

Art. 48.

De ontvanger zal in het opmaken van de aan de belasting- schuldigen uit te reiken quotisatie-biljetten, en alzoo in den aanslag van deze belasting, zich regelen naar de volgende beginselen.

A. *Regt van overgang.*

Wegens hetzelfde zal geheven worden :

1. in de regte lijn :

- a. voor den eigendom een percent;
- b. voor het vruchtgebruik een half percent;

2. in de collaterale lijn of tusschen niet verwante personen :

- a. voor den eigendom vijf percent;
- b. voor het vruchtgebruik twee en een half percent.

Voor de betaling van het regt van overgang zal geenerlei uit- stel mogen verleend worden.

Het regt van overgang zal zoo voor het verkrijgen van den blooten eigendom als voor het vruchtgebruik gelijktijdig binnen den bij art. 49 bepaalden tijd moeten voldaan worden; terwijl daarente- gen bij de daarop door overlijden gevolgde vereeniging van het vruchtgebruik met den blooten eigendom, geenerlei regt van over- gang meer zal zijn verschuldigd.

B. *Regt van successie op het verkrijgen van den vollen eigendom.*

Hetzelve zal worden geheven naar den volgenden maatstaf :

1. Echtgenooten zullen van hetgeen dezelve, de een van den anderen, onder den titel van vollen eigendom erven of verkrijgen, verschuldigd zijn vier percent.

Dit regt vervalt wanneer echtgenooten kind of kinderen na- laten, bij hen te zamen in huwelijk verwekt, of wel descendente n van hetzelfde kind of kinderen.

Desgelijks wordt van het regt van successie vrijgesteld al hetgeen door den langstlevenden echtgenoot in vruchtgebruik of bij wege van pensioen of periodieke uitkeering van den eerst-stervende n echtgenoot wordt verkregen, wanneer namelijk door deszelfs over- lijden deszelfs in vorig huwelijk verwekt kind of kinderen, of wel dezer descendente n tot den eigendom zijn gekomen, of met de prestatie van het pensioen of periodieke uitkeering mogten zijn belast.

2. Broeders of zusters, hetzij van heelen, hetzij van halven bedde, zullen van hetgeen dezelve van hunne broeders of zusters van heelen of halven bedde onder gelijken titel erven of verkrijgen, wegens datgeen hetwelk hun ab intestato zou zijn aangekomen, verschuldigd zijn vier percent, en voor datgeen, hetwelk zij meerder erven of verkrijgen, tien percent.

3. Neven of nichten, naneven of nanichten zullen van hetgeen dezelve in voege als voren erven of verkrijgen van hunne ooms of moeijen of oud-oomen of oud-moeijen, wegens datgeen, hetwelk hun ab intestato zou zijn aangekomen, zijn verschuldigd zes percent, en voor datgene hetwelk zij meerder erven of verkrijgen, tien percent.

4. Oomen of moeijen, oud-oomen of oud-moeijen zullen van datgene dezelve onder gemelden titel erven of verkrijgen van hunne neven of nichten, naneven of nanichten, wegens datgene hetwelk hun ab intestato zou zijn aangekomen, verschuldigd zijn zes percent, en voor datgene hetwelk zij meerder erven of verkrijgen, tien percent.

5. Alle andere verwante personen (met uitzondering van die in de regte, hetzij opklimmende of nederdalende lijn), alsmede alle niet verwante personen, waartoe ook zullen gerekend worden allen die door onwettige geboorte van vaders-zijde aan den overledene zijn vermaagdschapt, tenzij dezelve op de bij de wet voorgeschrevene wijze daarvan mogten zijn gereleveerd, zullen voor hetgeen zij in vollen eigendom erven of verkrijgen, verschuldigd zijn tien percent.

C. *Regt van successie op het verkrijgen in vruchtgebruik zonder den eigendom.*

Voor datgeen, wat onder dezen titel wordt verkregen, zal de verkrijger slechts de helft zijn verschuldigd van hetgeen sub A en B in de onderscheidene daarbij uitgedrukte gevallen is bepaald.

D. *Regt van successie wegens overgang van den blooten eigendom, zonder vruchtgebruik.*

De betaling van dit regt zal blijven opgeschort tot dat het tijdstip aanwezig is waarop het vruchtgebruik met den blooten eigendom zal zijn vereenigd.

Wanneer, alvorens deze vereeniging plaats heeft, de bloote eigendom door overlijden aan anderen overgaat, zal deze opschorting voortduren, doch zullen de verkrijgers verplicht zijn, ten genoegen van den ontvanger, voldoende borgtogt te stellen voor hetgeen eventueel door hen wegens regt van successie mogt zijn verschuldigd.

De vereeniging van den blooten eigendom met het vruchtgebruik plaats hebbende, zal het regt van successie, waarvan de betaling is opgeschort gebleven, door dengene, welke ten gevolge van deze vereeniging tot den vollen eigendom komt, binnen den termijn, bij deze publicatie bepaald, moeten voldaan worden.

Bijaldien, ten gevolge der onderscheidene overgangen, welke van den blooten eigendom door overlijden middelerwijl mogten hebben plaats gehad, de wegens dien eigendom verschuldigde regten meer mogten bedragen dan vijftien percent, zal degene, die door de vereeniging van den blooten eigendom met het vruchtgebruik eindelijk tot het genot van den vollen eigendom komt, kunnen volstaan met de voldoening van vijftien percent van het op hem redevolveerd kapitaal, waarmede zoowel het regt van successie, waarvan de betaling was opgeschort gebleven, als hetgeen hij uit igen hoofde is verschuldigd, zal geacht worden te zijn geliquideerd.

E. *Regt van successie wegens pensioenen of periodieke uitkeeringen.*

Dit regt zal geheven worden van het bedrag, hetwelk dezelve pensioenen en uitkeeringen over den tijd, gedurende welken zij door eenigen titularis moeten gepraesteerd worden, in kapitaal zullen opleveren; zullende echter deze berekening in geen geval het twaalfvoudige van het jaarlijksch bedrag mogen te boven gaan.

Wanneer de praestatie van pensioenen of uitkeeringen aan eenigen titularis gedurende deszelfs geheele leven is opgelegd, zal het regt van successie berekend worden op dezelfde wijze als zulks ingevolge art. 22 lit. e dezer publicatie plaats heeft met lijfrenten.

Het wegens pensioen of periodieke uitkeeringen verschuldigd regt zal door den titularis, die met derzelfver praestatie belast is, in allen gevalle uit den boedel worden voorgeschoten. Deze zal daartegen het regt hebben om bij de jaarlijksche betaling dezer pensioenen of uitkeeringen zoodanig gedeelte van het door hem voorgeschoten kapitaal daaraan telkens te korten, als evenredig is aan den tijd, waarover het regt is bekend, met den verschenen interest van acht ten honderd in het jaar.

F. *Regt van successie wegens goederen met fidei-commis bezwaard.*

Wanneer eenig met fidei-commis bezwaard goed op den gesubstitueerde overgaat, zal het regt van successie zijn verschuldigd naar den graad van verwantschap tusschen den insteller van het fidei-commis en den gesubstitueerde.

G. *Regt van successie in onzekere gevallen.*

Wanneer de aangever bij de aangifte mogt verklaard hebben

onzeker te zijn ten aanzien van den graad van verwantschap òf van den persoon die tot de erfenis is gerechtigd, òf ook van de hoeveelheid, welke de erfgenamen ab intestato zouden hebben geerfd, zal het hoogste regt, hetwelk naar de bij deze publicatie voorkomende onderscheidingen zoude kunnen verschuldigd zijn, worden geheven.

II. *Vrijdom van regt van successie*

zal plaats hebben omtrent alles, wat in de regte, hetzij klimmende hetzij nederdalende, lijn wordt geërfd of verkregen; alsmede omtrent zoodanige door overlijden verkregen voordeelen, welke, na aftrek der schulden, niet meer mogten bedragen dan drie honderd gulden.

Art. 49.

Binnen den tijd van twee maanden, na den dag waarop ingevolge het bij art. 31 vermelde proces-verbaal of relaas van den deurwaarder het quotisatie-biljet is bezorgd geworden, zullen de belastingschuldigen de sommen, waarvoor zij bij hetzelfde in het regt van successie en van overgang zijn aangeslagen, ten kantore van den ontvanger moeten voldoen, op pene van parate executie, zoo als in materie van belasting gebruikelijk is.

Art. 50.

De belastingschuldigen, welke zich tegen deze executie zouden willen verzetten, zullen hunne actie te dien einde moeten institueren voor de regtbanken van kleine zaken, welke bij deze bevoegd worden verklaard om over alle regtsvorderingen van dien aard, zonder onderscheid van het bedrag der sommen, kennis te nemen, als wordende de jurisdictie van dezelve regtbanken ten deze onbepaald uitgebreid, behoudens echter het regt van appèl aan het hof of de raden van civile en criminele justitie, niet alleen ten aanzien van zoodanige vorderingen, welke volgens het gewone regt appellabel zijn, maar ook ten aanzien van zoodanige, welke volgens het gewoon regt zulks niet zouden zijn, en dus de som van *f* 1.50 niet overtreffen.

Art. 51.

Desgelijks zullen de regtbanken van kleine zaken, mits onder gelijken last van appèl, bevoegd zijn, om kennis te nemen van de vorderingen der gequotiseerden ter teruggave van door hen betaalde regten.

De finantiële administratie zal echter tot zoodanige teruggave niet mogen worden veroordeeld, tenzij in de gevallen, dat deze publicatie niet naar behooren mogt zijn toegepast.

Art. 52.

De actien tot invordering van het regt van successie en van overgang zullen verjaard zijn na verloop van vijf jaren, te rekenen met den dag op welken de termijnen van aangifte, bij art. 16 bepaald, of nader door den Gouverneur-Generaal of de respectieve gezagvoerders verlengd, zullen zijn verstreken; de actien der oplegging der straffen, gestatueerd op het niet-indienen der aangifte, zullen zijn verjaard na verloop van één jaar, te rekenen van denzelfden dag.

Art. 53.

De actien tot teruggave van betaalde regten zullen verjaren na verloop van twee jaren, te rekenen van den dag der betaling.

Art. 54.

Wanneer, alvorens de in de voorgaande artikelen vermelde termijnen van verjaring zijn verstreken, geregtelijke vervolgingen tegen de belastingschuldigen mogten zijn aangevangen, zullen de verjaringen worden gehouden voor opgeschort.

Art. 55.

Wanneer echter deze aangevangen vervolgingen gedurende den tijd van een jaar onvervolgd mogten zijn gebleven, en de termijn van verjaring middelerwijl mogt zijn verschenen, zal de verjaring voor altijd en onherroepelijk door de belanghebbenden zijn verkregen.

Art. 56.

Aan de publieke schatkist wordt op den dag van het overlijden eens ingezetenen der respectieve Nederlandsche West-Indische bezittingen voor het regt van successie een algemeen privilegie op al de nagelaten roerende goederen toegekend, onmiddellijk rang nemende na de schuldvorderingen, welke volgens de koloniale wetten of costumen als preferente schulden worden aangemerkt.

Art. 57.

Al de door den vorigen eigenaar ten gevolge van deszelfs overlijden nagelatene en in de respectieve Nederlandsche West-Indische bezittingen gelegene onroerende goederen zullen voor het regt van successie en dat van overgang legaal zijn verbonden; zullende echter zoodanig verband niet behoeven te worden gepro-colleerd.

Art. 58.

Het bij de twee vorige artikelen vermeld privilegie en verband zullen eindigen met den laatsten dag der twaalfde maand, volgende op die, waarin de termijn der aangifte, bij deze publicatie

bepaald, of door den Gouverneur-Generaal of de respective Gezagvoerders verlengd, zal zijn verschenen, ten ware vóór dat tijdstip geregtelijke vervolgingen tegen de belastingschuldigen mogten zijn aangevangen, in welk geval, met inachtneming der bepaling, voorkomende in art. 55, hetzelfde privilegie en legaal verband zal voortduren.

Art. 59.

Het vermeld privilegie en legaal verband zal niet nadeelig kunnen zijn aan vroegere regten door anderen verkregen.

Art. 60.

De secretaris van het gemeentebestuur te Suriname zal voortaan verplicht zijn aan den bedienaar der begravenissen een dubbel uit te reiken van het certificaat met hetwelk deze beambte, luidens art. 12 der publicatie van den Hove van Politie en Criminele Justitie dd. 5/6 Maart 1826, *Gouvernementsblad* n°. 3, bij de ter-aarde-bestelling van eenig lijk behoort voorzien te zijn.

In de overige Nederlandsche West-Indische bezittingen zal door de respectieve gezagvoerders zorg moeten gedragen worden dat dergelijke maatregel, voor zooverre zulks nog niet het geval mogt zijn, aldaar tot stand worde gebragt.

Art. 61.

De bedienaar der begravenissen te Suriname en de beambten, onder dezen of dergelijken naam in de overige Nederlandsche West-Indische bezittingen bekend, zullen verplicht zijn het dubbel van het bij hen ontvangen certificaat binnen vier en twintig uren na de plaats gehad hebbende begravenis (Zon- en feestdagen niet mede gerekend) ten kantore van den ontvanger, met de perceptie van het regt van successie en van overgang belast, te vertoonen, die hetzelfde zal overnemen en aan den bedienaar der begravenissen of daarmede gelijkstaande beambten een behoorlijk bewijs van ontvangst daarvoor zullen uitreiken.

Art. 62.

De bedienaren der begravenissen of daarmede gelijkstaande beambten hierin nalatig zijnde, of later dan binnen den bij het vorig artikel gestelden termijn zich van deze hunne verplichting kwijttende, zullende verbeuren eene geldboete van twee honderd gulden.

Art. 63.

De secretaris van het gemeentebestuur te Suriname, en de ambtenaren die in de overige Nederlandsche West-Indische bezittingen met het houden der registers van den burgerlijken stand zijn of zullen worden belast, zullen daarenboven vóór den vijfden dag van

iedere maand aan den ontvanger moeten doen toekomen eene lijst van al de sterfgevallen, welke in de voorgaande maand aan hen zijn aangegeven geworden, zonder onderscheid van jaren, sexe, of godsdienst der overledenen.

Deze lijst zal niet alleen moeten inhouden vermelding van de geslachtsnamen, voornamen, ouderdom, beroep en woonplaats van den overledene, van de dagteekening zijns overlijdens, en van de dagteekening en plaats zijner geboorte, maar ook of de overledene was ongehuwd, gehuwd, weduwnaar of weduwe, met of zonder kinderen, alsmede of hij al dan niet onroerende goederen hebbe nagelaten; alles overeenkomstig het model bij deze publicatie gevoegd sub lit. A.

Art. 64.

Dergelijke lijsten zullen, wat Suriname betreft, door de kapiteins in de divisien of andere burgerlijke opperhoofden, vóór den tienden dag van elke maand aan den secretaris van het gemeentebestuur worden ingezonden, die dezelve lijsten onverwijld aan den ontvanger, met de perceptie van dit middel belast, zal expedieren.

Voor zooverre in de overige Nederlandsche West-Indische bezittingen het houden van den burgerlijken stand insgelijks aan ambtenaren buiten de hoofdplaats mogt zijn of zoude worden opgedragen, zullen dezen tot de inzending van dergelijke lijsten verplicht zijn aan den ambtenaar, die in de hoofdplaats der bezitting daarmede is belast.

Art. 65.

De hoofdamttenaren in de tot de kolonie Suriname behoorende districten Opper- en Neder-Nickerie zullen met de eerste scheepsgelegenheid, welke na den tienden dag van elke maand zich daartoe zal opdoen, tot het inzenden van dergelijke lijsten aan den secretaris van het gemeentebestuur zijn verplicht, ten einde als bij het voorgaand artikel is vermeld.

Art. 66.

Indien in de afgelopen maand geene sterfgevallen mogten plaats hebben van personen, niet tot den slavenstand behoorende, zullen de respectieve ambtenaren, met het houden van den burgerlijken stand belast, daarvan door een negatief certificaat, ingerigt volgens het model sub lit. B, moeten doen blijken; voor zooverre de ambtenaren buiten de hoofdplaats residerende betreft, zullen zij dit certificaat moeten doen toekomen aan den ambtenaar, die in de hoofdplaats met het houden van den burgerlijken stand is belast.

Art. 67.

Voor zooverre de personen, welke van eenig plaats hebbend overlijden aan de daartoe bevoegde ambtenaren kennis komen geven, zich niet in staat mogten bevinden tot het opgeven van al de renseignementen, bij art. 63 gevorderd, zullen de ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische bezittingen, met het houden van den burgerlijken stand belast, de bevoegdheid hebben om de respectieve wijkmeesters, districtsmeesters, openbare beheerders van vacante nalatenschappen, en welke beambten van dien aard er in dezelve bezittingen verder mogten bestaan, tot het inwinnen dezer renseignementen uit te noodigen, welke gehouden zullen zijn daaraan zoo spoedig doenlijk te voldoen.

Art. 68.

De ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische bezittingen met de notariële practijk belast, en in de hoofdplaatsen dier bezittingen residerende, zullen gehouden zijn van alle erfstellingen, makingen, begiftigingen en andere pecuniele voordeelen, welke aan hen bij het openen en uitlezen van eenige door den dood bevestigde uiterste wilsbeschikkingen kenbaar worden, binnen den tijd van acht dagen na derzelve opening en uitlezing, den met de perceptie van dit middel belasten ontvanger schriftelijk kennis te geven, met naauwkeurige vermelding:

- a. van den naam en voornaam des testateurs;
- b. van de dagteekening der uiterste wilsbeschikking;
- c. van de dagteekening der opening of uitlezing;
- d. van den naam en voornaam der bevoordeelden;
- e. van den aard, den titel en het bedrag der daarbij besprokene voordeelen;
- f. van de namen der daarbij aangestelde testamentaire executeurs of voogden.

En zulks op eene geldboete van tien gulden voor elken dag verzuim.

Art. 69.

Zoomede zullen de ambtenaren met de notariële practijk belast en in de hoofdplaatsen der Nederlandsche West-Indische bezittingen residerende, binnen acht dagen nadat eenige acte van repudiatie of aditie van eenige erfstelling of van executele te hunnen overstaan zal zijn gepasseerd, verplicht zijn daarvan kennisgeving te doen aan den ontvanger, met de perceptie van dit middel belast, op eene gelijke boete van tien gulden voor elken dag verzuim.

Art. 70.

De notariële ambtenaren, welke buiten de respectieve hoofdplaatsen der Nederlandsche West-Indische bezittingen resideren, zullen zich van de verpligting, bij de twee vorige artikelen vermeld, bij de eerstkomende gelegenheid na de bij het vorige artikel vermelde acht dagen moeten kwijten.

Art. 71.

Wanneer, in weerwil der bij de vorige artikelen vermelde rensignementen, bij den ontvanger, met de perceptie van dit middel belast, geene genoegzame zekerheid mogt bestaan omtrent de personen, welke tot eenige nalatenschap zijn beregtigd, zullen zij de bevoegdheid hebben zich deswege, door het intermediair van den president der gemeentebesturen wat Suriname en Curaçao aangaat, en door tusschenkomst des respectieve gezagvoerders wat de kolonien St. Eustatius of St. Martin aangaat, aan de respectieve wijkmeesters, districtmeesters, burgerkapiteins, of onder welke andere namen dergelijke beambten in de respectieve bezittingen bekend mogten zijn, te vervoegen, aan welke beambten bij deze de verpligting wordt opgelegd, om ten deze de meest doelmatige onderzoekingen in het werk te stellen, en van derzelve resultaat op gelijke wijze aan den ontvanger te doen blijken.

Art. 72.

Voor zooverre het in de Nederlandsche West-Indische bezittingen tot heden geene stellige verpligting mogt geweest zijn om transport te nemen van onroerende goederen, welke door erfenis of vermaking bij uitersten wil zijn verkregen, wordt zulks bij deze stellig geboden; te dien effecte, dat voortaan van alle door erfenis of vermaking bij uitersten wil verkregene onroerende goederen, transport zal moeten worden genomen.

Hetzelve transport zal echter gratis worden verleend, met vrijstelling van de betaling van eenig regt, of van zegel, leges of emolumenten, behoudens echter de verpligting tot het voldoen der boeten, welke in de Nederlandsche West-Indische bezittingen op het verzuim der termijnen ten deze mogten bestaan, welke in het geval voorhanden zullen geacht worden te loopen van den dag waarop men de erfenis heeft verklaard te adieren, of, wanneer men daaromtrent geene verklaring heeft afgelegd, van den dag van het overlijden des erfaters.

Art. 73.

De ambtenaren, welke in de respectieve Nederlandsche West-Indische bezittingen met het verlijden van transporten van onro-

rende goederen zijn belast, zullen in het bij het vorig artikel vermelde geval daartoe niet mogen overgaan, tenzij aan hen, bij een schriftelijk, door den ontvanger, met de perceptie van dit middel belast, af te geven certificaat, zij gebleken, dat van het te transporteren onroerend goed het regt van successie of dat van overgang is betaald, of wel dat van hetzelfde geenerlei regt is verschuldigd.

Art. 74.

Alle vroegere wetsbepalingen, strijdig met eenig artikel dezer publicatie, of met een gedeelte van hetzelfde, worden vervallen gehouden en buiten werking gesteld.

Art. 75.

De respectieve boekhouders-controleurs, of die in de Nederlandsche West-Indische bezittingen de functien dezer ambtenaren bekleeden, zijn speciaal belast met het toezigt op de stipte nakoming der bepalingen in de tegenwoordige publicatie vervat.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de raadsvergadering, gehouden alhier aan Paramaribo, den 1sten Junij des jaars 1830, van Zijner Majesteits regering het achttiende.

(Get.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-
Generaal in Rade.

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo, den 11den Junij 1830.

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

GEMEENTE VAN

LITT. A.

MAAND

A°. 18 .

STAAT DER STERFGEVALLEN, *ingeschreven op de registers
van den burgerlijken stand, gedurende de maand*

NAMEN EN VOORNAMEN DER OVERLEDENEN, HUN BEROEP EN WOONPLAATS.			AANWIJZING VAN HET STERFHUIS.			Dagteekening van het overlijden.	Ouderdom.	Dagteekening en plaats van geboorte.	Of de overledenen waren ongehuwd, gehuwd, weduwenaren of weduwen, met of zonder kinderen.	Of de overledenen al dan niet onroerende goederen hebben nagelaten.	Aanmerkingen.
Geslachtenamen.	Voornamen.	Beroep.	Woonplaats.	Straat.	Wijk.						

Ien, maten of gewigten, zullen van toepassing zijn op alle neringdoende lieden, welke bevonden worden in hunne winkels, pakhuizen of andere plaatsen, waar zij gewoon zijn hunne waren of goederen te verkoopen of uit te venten, ongeijkte of niet behoorlijk geijkte ellen, maten of gewigten voorhanden te hebben, zoomede op alle kramers of uitventers van goederen, welke daarmede op de openbare straten of wegen mogten rondloopen, zonder dat het noodig zal zijn dat door het publiek ministerie bewijs worde geprocudeerd, dat met dezelve ellen, maten of gewigten inderdaad eenige goederen of waren zijn afgemeten of afgewogen geworden.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geïnserceerd.

Aldus gearresteerd in de raadsvergadering, gehouden alhier aan Paramaribo, den 20sten Julij 1830, het achttiende jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo, den 21sten Julij daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

N°. 57.

(Gouvernementsblad n°. 14.)

PUBLICATIE,

houdende reglementaire bepalingen omtrent den in- en uitvoer van slaven in de Nederlandsche West-Indische bezittingen.

De Gouverneur-Generaal in Rade,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo het Koloniaal Gouvernement, bij ministeriele missive dd. 1 Julij dezes jaars, n°. 59/106, krachtens een Koninklijk rescript van 11 Junij daar te voren, n°. 55, is gemagtigd geworden tot het invoeren van een reglement op den in- en uitvoer van slaven in de Nederlandsche West-Indische bezittingen,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan te bepalen en vast te stellen, zoo als geschiedt bij deze:

Art. 1.

De vervoer van slaven uit de eene Nederlandsche West-Indische bezitting naar de andere zal, te rekenen van den 1sten Januarij des jaars 1831, niet anders geoorloofd zijn dan onder de bepalingen, voorkomende in de navolgende artikelen.

De invoer van slaven in de Nederlandsche West-Indische bezittingen uit vreemde kolonien, landen en plaatsen blijft in het algemeen verboden, met uitzondering evenwel van zoodanige vreemde kolonien, landen en plaatsen, alwaar de directe invoer van slaven uit Afrika niet is geoorloofd, overeenkomstig de voorschriften van art. 5 van het Koninklijk besluit van 17 September 1818, n°. 76, in verband met art. 3 van het Koninklijk besluit van 6 Julij 1825, n°. 54.

De uitvoer van slaven van de Nederlandsche West-Indische bezittingen naar vreemde kolonien, landen of plaatsen blijft mede in het algemeen verboden, met gelijke uitzondering evenwel van zoodanige vreemde kolonien, landen en plaatsen, alwaar de directe invoer van slaven uit Afrika niet geoorloofd is, overeenkomstig het aangehaalde art. 5 van het Koninklijk besluit van 17 September 1818, in verband met art. 3 van het besluit van 6 Julij 1825; in geen geval echter zal eenige uitvoer van slaven uit de Nederlandsche West-Indische bezittingen naar eenige vreemde kolonie, landen en plaatsen vermogen te geschieden, dan alleen na daartoe de uitdrukkelijke toestemming te hebben verkregen van het Departement van Kolonien in het moederland.

Art. 2.

In de Nederlandsche West-Indische eilanden zal van den uitvoer van slaven, bij dit reglement toegelaten, moeten worden voldaan zoodanige belasting als deswege reeds is of nader onder approbatie van Hooger hand zal worden vastgesteld.

Art. 3.

Voor den uitvoer van slaven uit Suriname zal ten behoeve van het hoofdbestuur worden betaald eene belasting van honderd gulden (*f* 100) voor elken slaaf, zonder daarbij ouderdom of lichamelijke gesteldheid in acht te nemen.

Art. 4.

De voorgeschrevene uit- en invoer van en naar de Nederlandsche West-Indische bezittingen onderling zal niet vermogen te geschieden dan op schriftelijke permissie, volgens model n°. 1,

van den Gouverneur-Generaal of van de gezaghebbers in de eilanden; welke permissie nimmer zal kunnen worden verleend dan op vertooning van het bewijs van voldoening der op den uitvoer gestelde belasting, alsmede van een certificaat te Suriname en te Curaçao van de presidenten van het gemeentebestuur, te St. Eustatius van den wethouder, en te St. Martin van het oudste lid van den Raad van Politie, inhoudende: dat dezelve inderdaad wettelijk in de kolonie, van waar men dezelve naar eene der overige Nederlandsche West-Indische bezittingen wenschte uit te voeren, aanwezig en als zoodanig bekend zijn; en in het algemeen, dat de verordeningen omtrent den verboden slavenhandel niet zijn overtreden, neen, maar integendeel de slaven, waarvan permissie tot uitvoer gevraagd wordt, zijn vallende onder de termen van art. 5 van het Koninklijk besluit van 17 September 1818, terwijl bovendien nog, voor zooverre Suriname betreft, een extract uit het slavenregister, ten kantore van de registratie der slaven gehouden, moet worden overgelegd, ten blyke dat dezelve aldaar zijn bekend.

Art. 5.

Tot het verkrijgen der in het vorig artikel bedoelde permissie tot uitvoer zullen de slaven, welke men verlangt uit te voeren, ten minste veertien dagen vóór dat de permissie kan worden verkregen, publiek moeten worden aangekondigd, ten einde elk een iegelijk, welke vermeenen mogt gerechtigd te zijn zich daartegen te verzetten, in de gelegenheid te stellen, tegen den uitvoer dier slaven in oppositie te komen; terwijl voorts nog degene, die slaven verlangt uit te voeren, gehouden zijn zal te stellen eenen borgtogt, ten bedrage van duizend gulden (*f* 1000) voor elke slaaf of slavine, die hij verlangt uit te voeren, daartoe strekkende, dat binnen zekeren te Suriname door den Gouverneur-Generaal, en op de eilanden door de Gezagvoerders te bepalen tijd de bewijzen zullen worden overgelegd, dat de invoer in de kolonien, voor welke dezelve bestemd zijn, inderdaad heeft plaats gehad, bij gebreke waarvan de gestelde borgtogt zal zijn verbeurd ten behoeve der respectieve rijks-koloniale kassen, ten ware men door voldoende bewijzen van de volstreckte en onvoorziene onmogelijkheid, buiten schuld of toedoen van den verzoeker, doe blijken; terwijl voorts in de kolonie, alwaar de invoer moet plaats hebben, geen invoer dan op vertooning van het bovenvermeld schriftelijk permit zal worden gedoogd, en voorts, tegen intrekking van hetzelfde, van den invoer een schriftelijk bewijs in triplo aan de belanghebbenden kosteloos zal worden afgegeven, om te strekken ter ontlasting van den gestelden borgtogt.

Art. 6.

Bij den invoer van slaven uit een der Nederlandsche West-Indische eilanden in Suriname zal, op daartoe aan het Gouvernement aldaar te doene aanvraag, aan de belanghebbenden worden uitgereikt eene premie van *f* 25 voor elken gezonden werkbaren plantage-slaaf, en van *f* 12.50 voor elken gezonden slaaf beneden de zestien en boven de twaalf jaren; zullende de beoordeeling of een ingevoerde slaaf onder de gezonde werkbare plantage-slaven kan gerangschikt worden, alsmede ingeval deswege niet genoegzaam mogt blijken, de beoordeeling van den præsuntiven ouderdom door den Raad-Commissaris voor de inlandsche bevolking geschieden, dewelke nauwkeurig zal toezien dat de te Suriname krachtens dit reglement in te voeren slaven ten kantore van de registratie van slaven aldaar behoorlijk worden ingeschreven.

Art. 7.

Van zoodanige dienstboden of zoogenaamde huisslaven, welke uit eenige der Nederlandsche West-Indische bezittingen mogten worden medegenomen ter bediening, en om weder te worden teruggebracht naar de kolonie alwaar dezelve te huis behooren, zal de belasting op den uitvoer van slaven niet verschuldigd zijn, mits daarvoor te Suriname van den Gouverneur-Generaal, en in de eilanden van de Gezagvoerders schriftelijke permissie bekomen hebbende, volgens model n°. 2; zullende zoodanige permissie niet dan na voorafgaand onderzoek en met de meeste omzigtigheid mogen verleend worden, en voorts voor elke als dienstbode mede te nemen slaaf of slavine door den eigenaar moeten gesteld worden een borgtogt van duizend gulden (*f* 1000), welke, wanneer dezelve niet binnen den bepaalden, in de te verlenen permissie uit te drukken tijd is teruggekomen, zal zijn verbeurd ten behoeve der respectieve rijks-koloniale kassen, ten ware men door voldoende bewijzen van de volstreckte en onvoorziene onmogelijkheid, buiten schuld of toedoen van den verzoeker, doe blijken.

Art. 8.

De in de voorgaande artikelen voorkomende bepalingen zullen niet toepasselijk zijn op zoodanige slaven, welke als zeevarenden gebezigd worden, en die uit dien hoofde, hoezeer zich met eenig vaartuig naar zee begevende, niet als uitgevoerd beschouwd zullen worden, doch alleen onder de navolgende voorwaarden, voor de stipte nakoming waarvan de onderscheidene koloniale besturen zullen hebben te waken;

a. dat voor het vaartuig wettiglijk de Nederlandsche vlag is verkregen, en hetzelfde als Nederlandsche bodem naar zee gaat;

b. dat de zeevarende slaaf of slaven op de monsterrol bekend staat of staan;

c. dat het vaartuig niet anders moge varen dan tusschen de keerkringen, met uitzondering echter van de Afrikaansche zeeën en kusten, als alwaar hetzelfde zich niet zal mogen vertoonen; welk verbod uitdrukkelijk in den zeebrief of zeepas zal behooren vermeld of daarbij aangeteekend te worden.

Art. 9.

Elk en een iegelijk die, strijdig met de in de vorige artikelen voorkomende bepalingen, eenigen slaaf mogt hebben uitgevoerd of verzonden, hetzij naar elders dan hierboven is veroorloofd, hetzij zonder inachtneming der alhier voorgeschreven formaliteiten, of die daartoe op eenigerlei wijze de hand mogt geleend of behulpzaam geweest zijn, alsmede elk schipper, die, hiermede strijdig, eenen slaaf mogt hebben aan boord genomen en uitgevoerd, zullende elk, hoofd voor hoofd, verbeuren eene boete van vijf honderd gulden (ƒ500) voor elken slaaf; terwijl bovendien zoodanige slaaf zal zijn vrij, en aan denzelve door de respectieve koloniale gouvernementen brieven van vrijdom worden uitgereikt, waarvan de gebruikelijke kosten voor rekening van den eigenaar zullen zijn en van denzelve bij parate executie verhaald worden.

Het al onverminderd zoodanige actie, welke welligt ter zake van verboden slavenhandel aan het publiek ministerie mogt competeren.

Art. 10.

Alle vroegere verordeningen betreffende de in dit reglement voorkomende onderwerpen zullen met den 1sten Januarij 1831 zijn vervallen.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de raadsvergadering, gehouden alhier aan Paramaribo, den 26sten October 1830, het achttiende jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo, den 29sten October daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

MODEL N°. 1.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen, (of de Gezagvoerders) te (a), permitteert bij deze aan den persoon van (b), om met het schip genaamd (c), van hier uit te voeren naar de Nederlandsche West-Indische kolonie van (d), ten einde aldaar te worden ingevoerd, de slaven genaamd (e), in eigendom aankomende aan (f).

Zijnde, na behoorlijk en naauwkeurig onderzoek gebleken, dat gezegde slaven alhier bekend zijn en wettelijk te huis behooren, en dat er geene vermoedens bestaan dat dezelve alhier, strijdig met de wetten op den verboden slavenhandel, zouden zijn ingevoerd.

Zijnde voorts de belasting op den uitvoer voldaan, en de vereischte borgtocht gesteld ter verzekering, dat binnen den tijd van (g) de behoorlijke bewijzen van den invoer van gezegde slaven in de Nederlandsche West-Indische kolonie van (h), alhier zullen worden geproduceerd; terwijl, bij gebreke van dien, de door voorzegde (i) gestelde borgtocht van (k) zal zijn verbeurd en bij parate executie ingevorderd worden; ten ware men door voldoende bewijzen van de volstreckte en onvoorziene onmogelijkheid, buiten toedoen van gezegden (l), doe blijken.

Aldus gedaan te (m), den (n), in het (o) jaar van Zijner Majesteits regering.

*De Gouverneur-Generaal (of Gezagvoerders)
voornoemd.*

(a) Het permit op een der eilanden afgegeven wordende, in te vullen de qualiteit van den Gezagvoerder aldaar.

(b) In te vullen den naam van den verzoeker.

(c) In te vullen den naam van het schip.

(d) In te vullen den naam der kolonie voor welke de slaven bestemd zijn.

(e) De naam van den slaaf of de slavin, of der slaven of slavinnen, voor welke het permit verleend wordt.

(f) De naam van den eigenaar.

(g) In te vullen den tijd binnen welchen de bewijzen van invoer moeten worden geproduceerd.

(h) De naam der kolonie, alwaar den invoer moet geschieden.

(i) De naam van den verzoeker.

(k) Het bedrag van den borgtocht, in letters voluit geschreven en in cijfers.

(l) De naam van den verzoeker.

(m) De naam der kolonie, alwaar het permit wordt afgegeven.

(n) De dagteekening der afgifte.

(o) In te vullen het hoeveelste jaar van Zijner Majesteits regering.

MODEL N°. 2.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen (of de Gezagvoerder) te (a), permitteert bij deze aan den persoon van (b), zich begevende naar (c), met het schip genaamd (d), met zich mede te nemen als dienstboden den slaaf (of slaven) genaamd (e), nader omschreven in het hierachter staand signalement, in eigendom aankomende aan (f).

Zijnde, na behoorlijk en naauwkeurig onderzoek, gebleken, dat voorschreven slaaf (of slaven) wezenlijk huisbediende is; dat dezelve inderdaad alhier te huis behoort, en dat er geene vermoedens bestaan dat dezelve alhier, strijdig met de wetten op den verboden slavenhandel, zouden zijn ingevoerd. Zullende dit permit niet langer goed zijn dan voor den tijd van (g), binnen welk tijdvak voornoemde slaaf weder binnen deze kolonie moet zijn teruggekomen; terwijl, bij gebreke van dien, de door gemelde (h) gestelde borgtogt van (i) zal zijn verbeurd en bij parate executie ingevorderd worden; ten ware door voldoende bewijzen van de volstrekte en onvoorziene onmogelijkheid, buiten toedoen van gezegden (k), doe blijken.

Aldus gedaan te (l), den (m) in het (n) jaar van Zijner Majesteits regering.

*De Gouverneur-Generaal (of Gezagvoerder)
voornoemd,*

-
- (a) Het permit op een der eilanden afgegeven wordende, in te vullen de qualiteit van den Gezagvoerder aldaar.
 (b) In te vullen den naam van den verzoeker.
 (c) In te vullen de kolonie of kolonien, waarnaar de verzoeker bestemd is.
 (d) In te vullen den naam van het schip.
 (e) De naam van den slaaf of de slavin, of der slaven of slavinnen, voor welke het permit verleend wordt.
 (f) De naam van den eigenaar.
 (g) In te vullen den tijd voor welchen het permit zal goed zijn.
 (h) De naam van den verzoeker.
 (i) Het bedrag van den borgtogt, in letters voluit geschreven en in cijfers.
 (k) De naam van den verzoeker.
 (l) De naam der kolonie, alwaar het permit wordt afgegeven.
 (m) De dagteekening der afgifte.
 (n) In te vullen het hoeveelste jaar van Zijner Majesteits regering.

Signalement van elken slaaf.

Naam,
 Ouderdom,
 Lengte,
 Aangezicht,
 Voorhoofd,
 Oogen,
 Neus,
 Mond,
 Kin,
 Haar,
 Wenkbrauwen,
 Baard,
 Merkteeken,

N°. 58.(Gouvernementsblad n°. 17.)

PUBLICATIE,

houdende opheldering en interpretatie, te geven aan eenige artikelen in het Reglement voor de Regtbanken van kleine zaken.

De Gouverneur-Generaal in Rade.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Willende, ter bevordering van eene rigtige handhaving der justitie in de Nederlandsche West-Indische bezittingen, eenige opheldering en interpretatie geven aan sommige artikelen van het Reglement op de Regtbanken van kleine zaken, bij besluit van 's Konings gewezen Commissaris-Generaal, dd. 21 Julij 1828, n°. 222, voor de Nederlandsche West-Indische bezittingen gearresteerd,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan te arresteren hetgeen volgt.

Art. 1.

Wanneer men, naar aanleiding van art. 24 van het reglement, zich binnen den bij art. 26 gestelden termijn in civile zaken tot appelland heeft gesteld van eenig bij de Regtbanken van kleine zaken gewezen vonnis, zal de appelland, binnen den tijd van tien dagen na de gedane aantekening van appèl, een request moeten indienen aan den president van het hof of van de raden van civile en criminele justitie, respectvelijk met overlegging van een afschrift van het gewezen vonnis en der daaronder gestelde aan-

teekening; met het verzoek om den dag te willen bepalen, waarop de zaak voor het hof of den raad in appèl zal dienen, en daarvan de vereischte dagvaarding te doen uitgaan; aan welk verzoek de president van het hof of van de raden zal defereren.

Art. 2.

Wanneer de appellant in gebreke mogt blijven om, binnen den bij het vorige artikel bepaalden tijd, het door hem aangeteekend appèl op zoodanige wijze te vervolgen als daarbij is voorgescreven, zal het appèl van zelf desert zijn, zoodanig dat het vonnis onmiddellijk kracht van gewijsde zal verkrijgen.

Art. 3.

Die naar aanleiding van art. 88 in appèl wil komen van eenig bij de Regtbanken van kleine zaken als regtbanken van politie geweest vonnis, zal, binnen den tijd van tien dagen nadat hetzelfde is uitgesproken, van dit zijn voornemen kennis geven aan de griffiers bij de Regtbanken van kleine zaken, welke daarvan de noodige aanteekening onder het vonnis zullen stellen, en die voorts verplicht zullen zijn om, voor zooverre door den gecondemneerde aanteekening is gedaan, daarvan onverwijld schriftelijk kennis te geven aan den ambtenaar bij de regtbank met de waarneming van het publiek ministerie belast, dewelke, voor zooverre Suriname betreft, van elke door hem gedane of aan hem door den griffier medegeedeelde aanteekening, binnen twee maal vier en twintig uren na zoodanige aanteekening of mededeeling, zal moeten kennis geven aan den procureur-generaal, die nadat, op zijne daartoe gedane voordragt, het hof van civile en criminele justitie den dag zal bepaald hebben waarop de zaak in appèl zal dienen, de noodige dagvaardingen aan de beklaagden en getuigen zal doen uitgaan, ten einde ten bepaalden tijde voor het hof te verschijnen; zullende op gelijke wijze de voortzetting van het geïnterjecteerd appèl door de respective ambtenaren van het publiek ministerie worden geïnterjecteerd bij de raden van civile en criminele justitie in de overige Nederlandsche West-Indische bezittingen.

Art. 4.

Binnen den tijd van twee maanden nadat de procureur-generaal te Suriname, en de respective ambtenaren van het publiek ministerie in de overige Nederlandsche West-Indische bezittingen, van de gedane aanteekening kennis zullen hebben bekomen, zal de zaak, hetzij door het publiek ministerie of wel door de beklaagden appèl is geïnterjecteerd, door het publiek ministerie voor den regter in appèl moeten gebragt zijn; zullende, wanneer het publiek mi-

nisterie zulks binnen den gezegden termijn niet mogt hebben bewerkstelligd, het vonnis, voor zooverre daarbij de aangeklaagde persoon is schuldig erkend en tot eenige straffen veroordeeld, beschouwd worden als niet aanwezig te zijn, en voor zooverre deze daarbij is geabsolveerd, hetzelfde worden gehouden als te zijn gegaan in kracht van gewijsde.

Art. 5.

De vonnissen, bij welke, naar aanleiding van art. 65 van het reglement, verbeurdverklaring van goederen is uitgesproken geworden, zullen niet aan appel onderhevig zijn wanneer dezelve vonnissen niet tevens inhouden eene veroordeeling tot meer dan vijftig gulden (ƒ 50) boete, of tot meer dan vijf dagen confinement, of wel tot eene correctie van meer dan vijftig (50) slagen.

Art. 6.

Het bepaalde bij art. 62 van het reglement derogeert geenszins aan de uit de betrekking van den slaaf tot zijnen meester voortvloeiende verplichting van den laatste om de kosten te dragen van de condemnatoire strafgedingen, waarin de slaaf zal zijn betrokken. Dienvolgens zullen, wanneer slaven bij de Regtbanken van kleine zaken tot eenige straf worden veroordeeld, derzelver meesters tevens worden gecondemneerd in de betaling der kosten te dezer zake gevallen, te dien effecte, dat dezelve den gecondemneerden slaaf, na het ondergaan zijner straf, niet zullen kunnen terugbekomen of dien in hun bezit zullen kunnen blijven behouden dan tegen voldoening van dezelve kosten, onder vrijlating evenwel aan hen, om, des verkiezende, den slaaf aan den ambtenaar van het publiek ministerie over te geven of over te laten, ten einde door deszelfs intermediair in het openbaar ter dekking der meergemelde kosten te worden verkocht, in welk geval het meerdere provenu aan den eigenaar zal worden gerestitueerd.

Art. 7.

De tegenwoordige publicatie zal effect sorteren te Suriname met den 1sten Januarij 1831, en in de overige Nederlandsche West-Indische bezittingen met den dag waarop dezelve aldaar zal worden gepubliceerd.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de raadsvergadering, gehouden alhier aan Paramaribo, op den 21sten December 1830, het achttiende jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal in Rade,
De Algemeene Secretaris,
(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo, den 23sten daaraanvolgende.
De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

1831.

N°. 59.

(Gouvernementsblad n°. 1.)

PUBLICATIE,

houdende eene wijziging in art. 17 der publicatie van Gouverneur-Generaal in Rade, ter beteugeling en bestraffing van feitelijke gewelddadigheden, van den 16/17 Maart 1830 (Gouvernementsblad van dat jaar n°. 2).

De Gouverneur-Generaal in Rade,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Nademaal het aan Ons is voorgekomen noodzakelijk te zijn, de wetsbepaling, voorkomende in het slot van art. 17 der publicatie van Gouverneur-Generaal in Rade, ter beteugeling en bestraffing van feitelijke gewelddadigheden van den 16/17 Maart 1830 (*Gouvernementsblad van dat jaar n°. 2*), eenigzins nader te wijzigen.

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan te arresteren hetgeen volgt:

Art. 1.

Het slot van art. 17 der voormelde publicatie, houdende: » zullende deze straf steeds moeten worden voorafgegaan door een » correctie van meer dan honderd slagen », wordt gehouden voor vervallen.

Art. 2.

In plaats van deze woorden zal ter gemelder plaatse gelezen moeten worden: » zullende deze straf steeds moeten worden voorafgegaan door eene lijfstraf, ter bepaling des regters.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geinsereerd.

Aldus gearresteerd in de raadsvergadering, gehouden alhier aan Paramaribo, den 1sten Februarij des jaars 1831, van Zijner Majesteits regering het achttiende.

(Get.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo, den 2den Februarij 1831.

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE,

N°. 60.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm Johan Leendert van Raders, Kommandeur der eilanden St. Eustatius en Saba, en de leden van den gemeenteraad van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het stelsel van belasting, door Kommandeur en Raden alhier voorgesteld, door Zijne Majesteit is goedgekeurd, met orders van Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal om hetzelfde in werking te stellen met 1 Januarij van dit loopende jaar, wordt hetzelfde mits deze afgekondigd en ter kennisse van de ingezetenen en alle anderen, dien zulks zoude mogen aangaan, gebragt, onder de volgende bepalingen, als:

1°. dat de opgave, welke bij hetzelfde werd bepaald te moeten geschieden van 1 tot 6 Januarij van elk jaar, zal plaats hebben van heden tot en met den 31sten dezer maand;

2°. dat binnen hetzelfde tijdvak zullen moeten opgegeven worden alle zoodanige huizen, welke huur opbrengen;

3°. dat kooplieden, winkeliers, bakkers, ambachtslieden enz., welke patenten voor de uitoefening hunner respectieve beroepen uitnemen, zullen mede hebben te betalen het patent voor het tegenwoordig kwartaal op ultimo dezer maand;

4°. dat degenen, welke patenten als kooplieden uitnemen, niet zullen vermogen eenige pakken goederen in te breken, noch dezelve te detailleren, en in geene mindere quantiteiten te verkoopen als 400 ponden;

5°. dat alle huizen, alwaar eenige artikelen van drooge goederen of levensmiddelen in het klein worden gekocht, hetzij dezelve huizen als winkels zijn opgericht of niet, als zoodanig zullen worden beschouwd;

6°. dat de belastingen, welke reeds zijn betaald, of die welke ingevolge het vorige stelsel van belasting betaalbaar zouden zijn geweest op ultimo dezer maand, niet zullen worden gevorderd, of van de alsnu vastgestelde belastingen worden afgetrokken.

Gedaan in de vergadering te St. Eustatius, den 15den Maart 1831, en gepubliceerd den 17den derzelve maand.

(Get.) VAN RADERS.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm Johan Leendert van Raders, Kommandeur der eilanden St. Eustatius en Saba, en de leden van den gemeenteraad van het eerstgemeld eiland,

Overwegende:

1°. dat het Reglement van belasting, door Zijner Majesteits Commissaris-Generaal voor de Nederlandsche West-Indische bezittingen, bij besluit van den 28sten Junij 1828, n°. 254, voor deze eilanden vastgesteld, voor zooverre de een percents-belasting op vaste eigendommen, hypotheken en obligatie-schulden, en de een percent op ingevoerde koopmanschappen betreft, bevonden is geworden niet met het algemeen belang overeen te komen;

2°. dat aan de belasting van een percent op de ingevoerde koopmanschappen, welke onder de benaming van patentregt worden gepercipieerd, grootendeels het verval van den handel, welke zich bij de vrijstelling der haven alhier schijnt te willen vestigen, is toe te schrijven;

3°. dat Zijne Excellentie de Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen aan Ons heeft overgelaten, daaraan zoodanige veranderingen over het jaar 1830 vast te stellen als geoordeeld mogen worden beter met de plaatselijke omstandigheid en het welzijn der ingezetenen overeen te stemmen;

4°. dat hoe meer eene belasting zich over alle personen en voorwerpen, welke werkelijk belastbaar zijn, uitbreidt, hoe dragelijker dezelve voor de bevolking wordt,

Is besloten, onder nadere goedkeuring, de volgende veranderingen in het opgemeld reglement van den 12den Julij 1828, n°. 204, daar te stellen:

Art. 1.

Van en met primo Januarij 1830 zullen komen te cesseren:

1. de betaling van een percent op vaste eigendommen, binnen deze kolonie gelegen;
2. die van een percent op hypotheeken en obligatie-schulden enz.;
3. het patentregt, zoo als hetzelfde thans wordt ingevorderd; zullende de eerstgemelde dier belastingen worden vervangen:

- a. door eene belasting op de producten van suikerplantages, als:
op suiker, per 500 Nederl. pond . . .	f 4
„ rhum, per okshoofd.	2
„ melasse, per id.	1

nadat daarvan zal zijn afgetrokken de hypothecaire schulden op de plantages gevestigd, voor zooverre die behoorlijk blijkbaar zijn;

- b. door eene op vee, als:

op ossen en koeijen, kalveren daar met onder begrepen	f 2.00
„ paarden, veulens	„ „ „ „ 2.00
„ schapen, lammeren	„ „ „ „ 0.25

zullende echter van deze belasting worden uitgezonderd het vee tot suikerplantages behoorende, en twee paarden op iedere veeplantage; en

- c. een van tien percent op de werkelijk betaald wordende huur van huizen, of op de huurwaarde, wanneer dezelve door de eigenaren zijn bewoond, of aan vermogenden zijn ter bewoning gegeven.

De tweede vermelde zal worden vervangen door eene belasting van een half percent op alle hypothecaire en notariele obligatieschulden, en

de derde door de volgende patentregten als:

voor kooplieden	van de eerste klasse, 'sjaars	f	300
„ „	„ „ tweede „	„ . . .	200
„ „	„ „ derde „	„ . . .	100
„ winkeliers	„ „ eerste „	„ . . .	50
„ „	„ „ tweede „	„ . . .	25
„ „	„ „ derde „	„ . . .	12
„ „	„ „ vierde „	„ . . .	6
„ broodbakkers	„ „ eerste „	„ . . .	24
„ „	„ „ tweede „	„ . . .	18
„ „	„ „ derde „	„ . . .	9

voor schoenmakerswinkels van de eerste klasse, 'sjaars. . . f	24
” ” ” ” tweede ” ” . . .	12
” timmerlieden (ondernemers) eerste ” ” . . .	24
” ” ” ” tweede ” ” . . .	6
” kleermakerswinkels van de eerste ” ” . . .	24
” ” ” ” ” tweede ” ” . . .	12
” goud- en zilversmeden ” ” eerste ” ” . . .	24
” ” ” ” ” tweede ” ” . . .	12
” metselaars (ondernemers) eerste ” ” . . .	24
” ” ” ” ” tweede ” ” . . .	16
” ijzersmeden van de eerste ” ” . . .	24
” ” ” ” ” tweede ” ” . . .	16
zullende er buitendien nog bestaan eene belasting op kano's tot het laden en lossen voor goederen gebruikt wordende, van	12
op de slagters:	
van ieder os, stier of koe	8
” ” kalf	4
en op paarden, welke in het dorp worden gehouden door personen, welke geene suiker- of veeplantage buiten dezelve bezitten, van.	12

Art. 2.

Op den laatsten van ieder kwartaal zal de eigenaar of directeur der suikerplantage ten kantore van den boekhouder, des noods onder eede, in tegenwoordigheid der beide wethouders en ontvanger af te leggen, inleveren eene opgave der gedurende den loop van hetzelfde opgeleverde producten, waarop door denzelfde zal worden berekend de verschuldigde belasting, welke, na aftrek van $\frac{1}{8}$ percent kwartaals op het beloop der op zoodanige plantage gevestigde hypothecaire schulden, dadelijk bij den ontvanger zal worden gestort, mede met opgave der nog op handen zijnde producten.

Art. 3.

De eigenaren of directeuren van suiker- of veeplantages, en eigenaren van vee in het dorp zullen van den 1sten tot den 8sten Januarij aan den voet hunner hoofd- en familielijsten almede opgave moeten doen van al het vee hun toebehoorende of onder hun opzigt, met vermelding der eigenaren, voor zoover die niet werkelijk tot de plantage of den eigenaar zelven, maar aan anderen of verwanten toebehooren.

Art 4.

Voortaan zullen de huurcontracten schriftelijk moeten doch onderhands mogen geschieden, mits op het zegel daartoe door

de wet bepaald, en zoodanig contract zal bij de boekhouder ter visering, binnen acht dagen na het passeren van hetzelfde, worden voorgelegd.

De huurwaarde van huizen, door de eigenaren zelven bewoond of aan vermogenden ter woon gegeven, zal door den gemeenteraad of door eene commissie, tot dat einde uit denzelve gekozen, worden begroot.

Art. 5.

Vóór den 5den dezer maand zal ten kantore van den boekhouder worden ingeleverd eene opgave der hypothecaire en notariële obligatie-schulden, waarop door hem deze aantekening zal worden gemaakt: »gezien voor de belasting.» Wanneer voor de geheele of gedeeltelijke afbetaling eener hypothecaire of obligatieschuld geene aangifte vóór den laatsten dag van het kwartaal wordt gedaan, zal de belasting voor het volgend kwartaal blijven loopen als of dezelve niet was afgelost.

Art. 6.

Aangaande de veefokking behoort te worden aangemoedigd, te meer daar deze nering alhier gedurende eene droogte met meer moeite en kosten dan elders gepaard gaat, zoo zal, ten einde dezelve niet te krenken, en voor te komen dat de belasting op dezelve en die op de slagten ten laste der veefokkers vallen, het schapenvleesch met $2\frac{1}{2}$ cent, het runder- met 5 cents en het kalfsvleesch met $7\frac{1}{2}$ cent boven de door de wet bepaalde of te bepalen prijzen worden verhoogd.

Art. 7.

Voor het afzetten van rundvleesch of kalfsvleesch zal de lijst worden geëxhibeerd aan den boekhouder, die zijn naam daarop zal stellen ten einde den ontvanger a priori daarmee te belasten, en de betaling gerekend na de slagting van het vee, en uiterlijk vóór den laatsten dag van het kwartaal.

Art. 8.

De klasse, waarin de gepatenteerde kooplieden, winkeliers, broodbakkers enz. vallen, wordt bepaald door den gemeenteraad vóór den 10den van ieder kwartaal.

Art. 9.

Het verlangen om een patent te verkrijgen, hetzij voor een jaar of minder tijdvak (doch niet onder de drie maanden), tot de uitoefening van eenig beroep of ambacht, zal vóór of eindelijk op den laatsten dag van het jaar of kwartaal ten kantore van den

boekhouder in geschrifte op het minst alhier in gebruik zijnde zegel worden kennelijk gemaakt, en wel als volgt:

» De ondergeteekende (a) verlangt (b) gedurende de eerstkomende en achterevolgende (c) maanden, mits de belasting daarop bij het reglement bepaald betalende».

Deze aangifte zal vóór of uiterlijk op den 10den van de volgende maand, wanneer de klassen, waarin de belanghebbende vallen, zal, zijn bepaald, door den boekhouder de belasting zal kunnen zijn berekend en daarop aangeteekend, en nadat de eerste wethouder daartoe zal hebben geïseerd, worden geligt, wanneer het patentregt onverwijld bij den ontvanger zal moeten worden gestort, die op de aangifte zelve quitantie zal verleenen.

Art. 10.

Een slaaf of slavin winkel houdende of eenig ambacht uitoefnende, zal de aangifte van zijn of haar verlangen om daartoe bevoegd te worden, hetzij door zijn of haar eigenaar, of door hen zelve (doch in dit geval met de schriftelijke toestemming van hun eigenaar daaronder), in voege als in voorgaand artikel vermeld is, kennelijk maken; zullende de eigenaar van zoodanige slaaf of slavin des noods voor het patentregt aansprakelijk worden gehouden.

Art. 11.

Alhoewel het patent in eens voor twaalf maanden mag worden verleend, en dit op eenige hierin vermelde belastingen voor het geheele jaar, des verkiezende, in eens kunnen worden voldaan, zal de perceptie van dit regt of andere belastingen desnietteenstaande kwartaalsgewijze door den ontvanger geschieden, en de belastingsschuldigen niet eerder daarvoor geregteijk mogen worden aangesproken.

Art. 12.

Alle personen, geene vaste ingezetenen zijnde, zullen het dubbel van het gewoon patentregt voor het uitoefnen van eenig beroep of ambacht en voor licenten tot het uitsluiten van drooge goederen enz. langs de straat moeten betalen, en voor geen minder tijdvak dan zes maanden hetzelfde kunnen verkrijgen.

Art. 13.

Ter voorkoming van misverstand omtrent de uitlegging van het laatstvoorgaand artikel, zullen onder vaste ingezetenen worden

-
- (a) De naam.
 - (b) Handel te drijven in
 - (c) Getal der maanden.

gerekend dezulken, welken; ofschoon geen burgers, door den Kommandeur, ingevolge art. van het Algemeen Reglement op het beleid der regering enz., de inwoning zal worden toegelaten, en binnen dezelve met hun gezin en slaven (indien zij eenige hebben) werkelijk woonachtig zijn, en daardoor gelijk de burgers deel nemen in het dragen der overige directe en indirecte belastingen.

Art. 14.

Eenig Amerikaansch of ander vaartuig op deze reede ten anker komende, en derzelve lading geheel of gedeeltelijk, zonder aan wal op te slaan, uitsluitende, hetzij dezelve aan een gevestigd koopman is geconsigneerd of niet, zal daartoe eene schriftelijke permissie moeten obtineren, zoo als bij art. 9 ten opzichte der patenteren is bepaald, en eene belasting betalen geëvenredigd naar de waarde der lading; welke belasting, wanneer de lading niet is geconsigneerd, zoo na mogelijk zal worden gesteld op 2 percent, doch geconsigneerd zijnde, op één pct. op de geheele lading.

Art. 15.

Geene als gepatenteerde winkeliers of broodbakkers mogen met hunne slaven of bedienden, of iemand van hunnentwege, levensmiddelen, kaarsen, brood enz. in bakken langs de straat doen rondventen, op pene van confiscatie van zoodanige artikelen ten behoeve der armen en den onderschout der politie of ander bevoegd persoon, die dezelve mag hebben aangehouden, buiten en behalve de boeten, hierna bepaald, voor diegenen welke, zonder behoorlijk gepatenteerd te zijn, eenig beroep of ambacht uitoefenen.

Art. 16.

Op den 10den van elk ingetreden kwartaal zal door den boekhouder eene lijst worden geformeerd van al de in voege voornoemd gepatenteerde kooplieden, winkeliers, broodbakkers en ambtachtlieden, mitsgaders dezulken, die tot het sluiten van drank en rondventen van drooge goederen en snuisterijen zijn gelicentieerd; welke lijst ter plaatse waar zulks binnen deze kolonie gebruikelijk is, zal worden aangeplakt, terwijl de kano's door den havenmeester of ander bevoegden persoon op den achterstevan zullen worden genummerd.

Art. 17.

Iemand zonder het vereischte patent eenig beroep of ambacht uitoefenende, zal vervallen in eene boete gelijkstaande tot de helft van het bepaalde patentregt, hetwelk zal worden berekend naar dat betaald voor de eerste klasse in zoodanig beroep of ambacht; wordende het aan een ieder striktelijk verboden, om van niemand, niet behoorlijk gepatenteerd, te koopen of ongepatenteerde am-

bachtslieden of kano's te emploijeren, op verbeurte eener boete gelijkstaande aan een vierde van het jaarlijksche patentregt, berekend als even gemeld, of onvermogen zijnde, andere geëvenredigde straf, naar gelang der omstandigheden, ten ware voldoende onwetendheid zou kunnen worden bewezen, weswege de competente regters zullen hebben te oordeelen. Iemand een os of kalf slagende zonder alvorens kennis daarvan ingevolge art. 7 te hebben gegeven, alsmede diegenen, welke hunne namen stellen voor vleesch op eene lijst, welke door den boekhouder niet is gevisceerd, zal vervallen in eene boete van niet minder dan *f* 5, en niet boven *f* 25.

Art. 18.

Degenen, welke de bij artt. 2, 3, 4, 5, 7 en 9 vermelde aangifte niet bij den daarbij bepaalden tijd ingeven, zullen vervallen in eene boete van niet minder dan *f* 5, en niet meer dan *f* 25, naar gelang der omstandigheden, weswege alsmede door de competente regters zal worden geoordeeld.

Art. 19.

Geene vaste goederen zullen mogen getransporteerd of verhy-pothekeerd, of geene slaven mogen verkocht worden, alvorens de eigenaren daarvan al zijne belastingen voor het laatst afgelopen kwartaal zal hebben betaald, en de ontvanger niet eerder eene quitantie van den betaalden 40sten of 50sten penning, of voor de belasting op den verkoop van slaven behooren af te geven.

Art. 20.

Al de in art. 1 niet vermelde belastingen zullen in volle kracht blijven zoo als bij het reglement van belasting door Zijner Majesteits Commissaris-Generaal in dato 12 Julij 1828 is bepaald, met uitzondering van het tonnegeld op vaartuigen, hetwelk overeenkomstig de aanschrijving van het Gouvernement-Generaal in dato 16 Maart 1829, lit. E, n°. 56/10, voor vervallen wordt gehouden tot dat daaromtrent nadere bepalingen mogen worden gemaakt; zullende overigens, wat de hypotheken en notariële obligatie-schulden betreft, artt. 5 en 8 striktelijk worden achtervolgd en nagekomen.

Accordeert met het originele stelsel van belasting door Kommandeur en Raden voorgesteld en door Zijne Majesteit goedgekeurd.

(Get.) T. G. GROEBE,

Secretaris van den Gemeenteraad.

N°. 61.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm Johan Leendert van Raders, Kommandeur der eilanden St. Eustatius en Saba, en de leden van den gemeenteraad van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Aangezien, niettegenstaande de ordonnantien opzigtelijk het weiden van vee in het algemeen, en het inperken van riet en andere gecultiveerde landen, ten doel hebbende, aan den eenen kant de eigenaren of bearbeiders van bebouwde gronden voor schade te behoeden, en aan den anderen kant, het baldadig of willekeurig dooden of verponden van vee dat daarop inbreuk zoude mogen maken, voor te komen, de klagten aan de eene en andere zijde dagelijks vermenigvuldigen, hetgeen deels is toe te schrijven aan de onachtzaamheid der planters of directeuren, en deels aan die der veefokkers en veewachters,

Zoo is het, dat Wij, zooveel mogelijk daarin willende voorzien, en

Overwegende, dat art. 2 van de publicatie van Gouverneur en Raden dezer kolonie van 1 Mei 1817 bepaalt, dat eigenaren van gecultiveerde gronden, wanneer dezelve niet met muren of wallen zijn ingesloten, eenig vee, dat daarop komt weiden, niet vermogen op te vatten, en het bij velen onmogelijk is hunne gronden aldus in te perken, zijnde op dezelve of in de nabijheid geene steenen te vinden;

Overwegende, dat de planters en veefokkers beiden in hunne respectieve neringen behoorden te worden geprotecteerd, en het van Onzen pligt is door doelmatige verrigtingen wederzijdsche belangen te behartigen,

Hebben goedgevonden en verstaan te besluiten, zoo als besloten wordt bij deze:

1°. Art. 2 van de publicatie van Gouverneur en Raden dezer kolonie, van 1 Mei 1817, te altereren als volgt:

Alle gecultiveerde gronden zullen ingeperkt moeten zijn, hetzij met muren of wallen of wel met prikkels (cactus), of eenig ander gewas in deze gewesten daartoe gebruikt, en wanneer in deze wallen of heggen aan de zijden der wegen of aangrenzende gronden geene openingen zijn gelaten, waardoor het vee geheel onverlet op den aldus ingeperkten grond zoude kunnen komen, zal de eigenaar van zoodanige ingesloten gronden beregtigd zijn, het vee, dat daarop inbreuk mag hebben gedaan, op te vatten, en hetzij in zijne veeperken of korallen te zetten, of naar het fort in verponding te zenden; de gronden in voege voormeld niet ingeperkt zijnde, of

eenige openingen aan de zijden der wegen of aangrenzende landerijen hebbende, zal de eigenaar, of zullen de wachters blootelijk het regt hebben het vee daarvan af te drijven;

2°. meergemelde publicatie van 1°. Mei 1817 te amplieren met de volgende bepalingen.

Art. 1.

Geen vee zal op oningesloten of niet behoorlijk ingeperkte weiden mogen grazen, zonder een of meer wachters, naar evenredigheid van het aantal vee, dat zij onder hun toezigt hebben, zullende, bij foute van dien, de eigenaar van het vee aansprakelijk wezen voor al het nadeel dat de culture door zijn vee mag zijn toegebracht, en buitendien vervallen in eene geldboete van niet minder dan *f* 10 en niet meer dan *f* 25, naar gelang der omstandigheden, te appliceren als naar stijl.

Art. 2.

Eenig vee te regt opgenomen en naar het fort opgezonden wordende, zal de eigenaar der gronden niet als voorheen gehouden zijn, daarvoor aan de eigenaren van het verponde vee kennis te geven, en zal de eigenaar van het vee verplicht zijn den wachter of wachters, welke over hetzelfde gesteld waren, wanneer hij het vee laat afhalen, aan den eersten wethouder over te leveren, opdat hij of zij voor hunne negligentien publiek mogen worden afgestraft: — doch bijaldien zoodanig vee niet in verponding wordt gezonden, maar de eigenaar der gecultiveerde landerijen genegen is dezelve terug te geven, zal van het opvatten daarvan zonder nitstel worden kennis gegeven, en het vee in geen geval in de veeperken of koralen op de plantages langer dan 24 uren mogen worden gehouden, maar, na verloop van dien tijd niet afgehaald wordende, hetzij los worden gelaten en uitgedreven, of in verponding worden gezonden.

Art. 3.

De wachter of wachters over het te regt opgevat zijnde vee, zich uit vrees der opgenoemde straf van uit hunne meesters dienst geabsenteerd hebbende, zal de eigenaren derzelve niettegenstaande aan het laatst voorgaande artikel moeten voldoen, en dadelijk na de apprehensie der wachter of wachters dezelve moeten overleveren, ten einde te worden afgestraft, en hierin nalatig blijvende, zal hij vervallen in eene geldboete van ten minste *f* 25, te appliceren als naar stijl.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude komen te pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in den gemeenteraad op St. Eustatius, den 2den April 1831 en gepubliceerd den 5den derzelve maand.

(Get.) VAN RADERS.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 62.

PUBLICATIE.

Wij Wilhem Johan Leendert van Raders, Kommandeur der eilanden St. Eustatius en Saba, en leden van den gemeenteraad van het eerstgemeld eiland,

In overweging genomen hebbende :

1°. dat er quaestie is ontstaan nopens de ware bedoeling van art. 14 van het laatst ingevoerde stelsel van belasting;

2°. dat ten einde winkeliers in hunne nering te beschermen, kooplieden bij art. 4 Onzer publicatie van den 15den Maart 1831 verboden zijn, op eenige pakken, kisten of fusten, koopwaren in te breken, ten einde dezelve te detailleren of bij minder quantiteiten dan 100 pond te verkoopen, en de billijkheid alzoo vordert eenig wederkeerige bepaling te maken ten opzigte van winkeliers;

3°. dat het noodzakelijk is voor de belangen van winkeliers en bakkers, dat krachtige maatregelen worden genomen ter stremming van inbreuk door anderen op de voorregten, welke aan gepatenteerde winkeliers en bakkers uitsluitend zijn toegekend,

Hebben goedgevonden te besluiten, zoo als besloten wordt bij deze :

1°. Ter verdere uitlegging van het 14de artikel van het stelsel van belasting van den 15den Maart jl. te verklaren, dat ingevolge dat artikel alle goederen en koopmanschappen door den eigenaar, supercarga of eenigen anderen persoon met den verkoop van de cargaison belast, zoomede alle goederen en koopmanschappen aan gepatenteerden koopman of kooplieden geconsigneerd, welke in het klein, voor rekening van een vreemdeling wordt verkocht, onderhevig zullen zijn aan de een percent bij vorenstaande artikel bedoeld, welk een percent niet alleen op het aldus verkochte gedeelte eener factuur of lading zal moeten worden berekend, maar op de waarde van alle koopmanschappen tot het factuur of lading behoord hebbende, voor zooverre die op het eiland zijn verkocht geworden. En ten einde alle misverstand voor te komen, en het een iegelijk daarbij belang hebbende kennelijk zij, wat er eigenlijk bij uitsluiten of in het klein verkoopen van eenige factuur of lading bedoeld wordt, zoo is mits deze al verder bepaald, dat

het aan allen en een ieder, welke in eenige cargaison of lading zijn betrokken of daarover het beheer hebbende, zal vrijstaan, eenig artikel daarvan, of een gedeelte van zoodanig artikel te verkoopen, mits in het laatste geval in geene mindere hoeveelheid dan 50 pakken, kisten, balen of zakken, tenzij speciaal permissie daartoe door het Opperhoofd (ingevolge art. 13 van het reglement) wordt vergund, welke permissie zonder gegronde redenen niet zal worden geweigerd;

2°. om voor de belangen der gepatenteerde kooplieden, winkeliers en bakkers vast te stellen en te bepalen:

1°. dat geen winkelier zal vermogen eenige artikelen bij het okshoofd, puncheon, vat, kist of zak te verkoopen (uitgezonderd rhum, suiker of melassie), op pøene eener boete van *f* 25, zijnde gelijk met een vierde van het patentregt door kooplieden van de derde klasse betaald;

2°. wordende alle winkeliers en bakkers, dewelke brood of provisien langs de straten uitzenden, verplicht zullen zijn op de bakken of kasjes waarin dezelve wordt uitgezonden, van den 1sten Mei aanstaande hunne namen op dezelve te stellen, en hunne brooden met de begin-letteren hunner namen te drukken, op pøene van confiscatie der artikelen, welke strijdig met deze order te koop mogen worden aangeboden.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie pretendere, zal deze worden gepubliceerd en geafficheerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in den gemeenteraad op St. Eustatius, den 20sten April 1831, en gepubliceerd den 23sten derzelve maand.

(Get.) VAN RADERS.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 63.

(Gouvernementsblad n°. 13.)

PUBLICATIE,

houdende invoering van het reglement op het burgerregt in de Nederlandsche West-Indische kolonien.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo bij besluit Zijner Majesteit van den 3den Maart dezes jaars, n°. 69, is goedgekeurd geworden een reglement omtrent het burgerregt in de onderscheidene Nederlandsche West-Indische kolonien, om in dezelve te worden in werking gebragt,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1.

Hetzelve reglement te brengen ter kennis van elk en een iegelijk, wien zulks mogt aangaan; zijnde van den navolgenden inhoud:

REGLEMENT omtrent het burgerregt in de onderscheidene
Nederlandsche West-Indische kolonien.

Art. 1.

Door het burgerregt wordt verstaan de bevoegdheid tot het genieten van al die voorregten, welke aan burgers der Nederlandsche West-Indische bezittingen zijn toegestaan.

Art. 2.

De voorregten, welke aan burgers der Nederlandsche West-Indische gewesten zijn toegestaan, zijn de navolgende:

- a. verkiesbaarheid tot ambten en bedieningen van welken aard ook, hetzij dezelve bloot honorair, hetzij die lucratief zijn;
- b. het bezitten en voeren van vaartuigen onder Nederlandsche vlag, en zulks onder zoodanige bepalingen, als dienaangaande in iedere kolonie zijn vastgesteld of nader vastgesteld zullen worden;
- c. het in eigendom bezitten van onroerend goed;
- d. het verkrijgen van een patent tot de uitoefening van eenig beroep, voor zooverre dit in eenige kolonie wordt gevorderd;
- e. het te regt staan voor geene andere registers of regtbanken, als die door de algemeene wet zijn daargesteld;
- f. het niet arrestabel zijn voor burgerlijke schuldvorderingen, tenzij ten gevolge van een vonnis, hetwelk in kracht van gewijsde is gegaan;
- g. het genot van alle andere voorregten, die de wet aan burgers boven andere personen mogt toekennen.

Art. 3.

Het burgerregt der ouders is gemeen aan derzelve kinderen, doch aan hetzelfde is verbonden de verpligting, om in de kolonie persoonlijk woonachtig te zijn, behoudens de uitzonderingen en wijzigingen, welke daaromtrent in dit reglement zullen voorkomen.

Art. 4.

Het burgerregt wordt geacht op het tijdstip van de invoering van het tegenwoordig reglement bereids te zijn verkregen, of wordt eerst na de invoering van hetzelfde verkregen door degenen, aan welke zulks bij het tegenwoordig reglement zal worden toegekend.

Art. 5.

Op het tijdstip van de invoering van het tegenwoordig reglement, zullen de navolgende personen geacht worden het burgerregt bereids te hebben verkregen en alzoo bij die invoering voor burgers der onderscheidene kolonien respectievelijk gehouden worden, als:

a. alle vrijgeboren personen, welke reeds vóór den jare 1816 in de kolonie woonachtig zijn geweest, en bij de invoering van het tegenwoordig reglement aldaar nog woonachtig zijn;

b. alle vrijgeboren personen, welke in en na den jare 1816 in de kolonien zijn aangekomen, voorzien van een paspoort, of wel van eene aanstelling als openbaar ambtenaar, beide van wege den Koning of de respectie opperhoofden der Nederlandsche West-Indische gewesten afgegeven, en die bij de invoering van het tegenwoordig reglement aldaar nog woonachtig zijn;

c. alle degenen, welke naar aanduiding der vroegere wetsbepalingen, welke in de eene of andere kolonie omtrent dit onderwerp mogten bestaan hebben, op het tijdstip der invoering van dit reglement het burgerregt in zoodanige kolonie moeten geacht bereids te hebben verkregen, en aldaar nog zijn tegenwoordig;

d. alle de gemanumitteerden, die vóór de invoering van het tegenwoordig reglement uit den staat van slavernij zijn verheven, en op het tijdstip der invoering van het tegenwoordig reglement in de kolonien woonachtig zijn, voor zooverre daardoor geen inbreuk mogt geschieden op de tijdens de manumissie door derden wettig verkregene regten;

e. de kinderen van de personen, welke in de vorige categorien vallen, voor zooverre zij niet tot den slavenstand behooren, en op het tijdstip der invoering van het tegenwoordig reglement in de kolonien woonachtig zijn;

f. alle personen, welke, hoezeer op het tijdstip der invoering van het tegenwoordig reglement niet in de respectie kolonien woonachtig, niettemin alsdan eigenaren zijn van eenig in dezelve kolonien gelegen onroerend goed.

Ten einde de in dit artikel opgenoemde personen zich het genot van het burgerregt zullen kunnen verzekeren, zullen zij slechts

noodig hebben, zich, na daartoe gedane oproeping, in het burgerregister, waarvan hierna zal worden gesproken, kosteloos te doen inschrijven.

Art. 6.

Na de invoering van het tegenwoordig reglement zullen als burgers erkend worden :

a. alle openbare ambtenaren, welke van wege den Koning worden uitgezonden ;

b. alle personen, die, hoezeer anders vallende in eene der categorien, vermeld bij art. 5 sub litt. *a, b, c, d,* en *e,* nogtans op het tijdstip der invoering van het tegenwoordig reglement niet in de kolonie zullen aanwezig zijn, voor zooverre zij namelijk binnen drie jaren na die invoering met der woon in de kolonie zullen zijn teruggekeerd ;

c. burgerkinderen, die op het tijdstip der invoering van het tegenwoordig reglement niet in de kolonien aanwezig zijnde of later van daar vertrekkende, vóór hun drie en twintigste jaar, zich in dezelve kolonien met der woon hebben nedergezet, of derwaarts zullen zijn teruggekeerd ;

d. vreemde vrouwen, dat is (die niet in Nederland of in de kolonien van den Staat zijn geboren of genaturaliseerd, en naar aanleiding der in dit reglement voorkomende bepalingen niet geacht kunnen worden vroeger het burgerregt te hebben verkregen) welke aan burgers mogten huwen ;

e. personen, welke na de invoering van het tegenwoordig reglement brieven van manumissie zullen ontvangen, in overeenstemming met de wetten, welke alsdan omtrent dit onderwerp in vigueur zullen zijn, met dien verstande nogtans, dat zij van het volle genot van het burgerregt eerst zullen kunnen jousieren 2 jaren nadat de brieven van vrijdom aan hen zullen zijn uitgereikt, en zij alsdan, met overlegging van bewijzen van goed gedrag, daartoe zullen verzoek hebben gedaan ; zullende zij inmiddels als ingezetenen der kolonie worden beschouwd.

Ten einde de in dit artikel §§ *a, b, c* en *d,* opgenoemde personen zich het genot van het burgerregt zullen kunnen verzeeken, zullen dezelve of wel hunne gemagtigden of voogden bij een ongezegeld verzoekschrift aan den Gouverneur-Generaal of de respective gezagvoerders zich moeten vervoegen, en autorisatie verzoeken op den ambtenaar, met het houden van het burgerregister belast, om in hetzelfde te worden ingeschreven ; welk verzoek, wanneer het door de daarbij overgelegde stukken mogt blijken, dat de verzoeker in eene der bij dit artikel opgenoemde catego-

rien is vallende, zal worden toegestaan, zullende zoodanige inschrijving almede kosteloos moeten geschieden.

Art. 7.

Het burgerregt zal na de invoering van het tegenwoordig reglement insgelijks verleend worden :

a. aan alle personen, welke, na de invoering van het tegenwoordig reglement, hetzij dezelve geboren Nederlanders zijn, hetzij niet, met een paspoort van wege den Koning voorzien, in eenige der Nederlandsche West-Indische bezittingen zullen aankomen en hun vast verblijf aldaar zullen vestigen ;

b. aan alle personen, welke, het burgerschap in de eene Nederlandsche West-Indische kolonie bezittende, na de invoering van het tegenwoordig reglement zich naar eene andere West-Indische kolonie zullen begeven, voorzien met een paspoort, afgegeven door het hoofd des bestuurs der eerstgemelde kolonie, en in laatstgemelde kolonie hun vast verblijf zullen vestigen ;

c. aan alle geboren of genaturaliseerde Nederlanders, welke, hoezeer niet in de kolonien woonachtig, na de invoering van het tegenwoordig reglement eigenaren zullen worden van eenig in de kolonien gelegen onroerend goed.

Ten einde de in dit artikel opgenoemde personen zich het genot van het burgerregt zullen kunnen verzekeren, zullen dezelve of wel hunne gemagtigden of voogden zich per request moeten vervoegen aan den Gouverneur-Generaal of de respective gezagvoerders, en autorisatie verzoeken op den ambtenaar, met het houden van het burgerregister belast, om in hetzelfde te worden ingeschreven ; welk verzoek, wanneer het door de overgelegde stukken mogt blijken, dat de verzoeker in de termen van dit artikel is vallende, zal worden toegestaan, mits daarvoor betalende zoodanige som, als onder den naam van leges en emolumenten daarvoor bij de tariven van elke kolonie is of zal worden vastgesteld.

Art. 8.

Schippers, met behoorlijke zeebrieven voorzien, welke van het moederland op de West-Indische kolonien, of van de eene West-Indische kolonie op de andere onder de Nederlandsche vlag varen, zullen gedurende den tijd dat zij met den door hen gevoerden bodem in de haven of ter reede van eenige West-Indische kolonie vertoeven, als burgers dier bezitting worden aangemerkt, zoo als dit ook het geval zal zijn met de tot hunnen bodem behoorende en op de monsterrol bekende schepelingen.

Ten aanzien van schippers, welke van elders dan het moederland, of de West-Indische kolonien in eenige haven of reede aankomen, of onder eene andere dan de Nederlandsche vlag varen, en derzelver equipage, zal te dezen aanzien worden gehandeld als overeenkomstig is met de tractaten, welke daaromtrent mogten bestaan, en, voor zooverre met de natie, onder welcher vlag zoodanige schippers varen, geene tractaten mogten bestaan, zullen dezelve gelijk worden gesteld met degenen, welke het burgerregt of het regt van inwoning in eenige kolonie nog niet hebben verkregen.

Art. 9.

Nederlandsche militairen, zoo te lande als te water, in de respective kolonien garnizoen houdende, deelen, met derzelver vrouwen en kinderen, gedurende hun verblijf in dezelve, in al de aan het burgerregt verbonden voordeelen, voor zooverre geene bijzondere tot den militairen stand betrekking hebbende verordeningen hun daartoe mogten in den weg staan.

Art. 10.

Schippers en derzelver schepelingen, benevens de militairen en derzelver vrouwen, welke luidens de twee vorige artikelen voor burgers gehouden worden, zullen niet in het burgerregister behoeven te worden ingeschreven, tenzij dezelve tevens eigenaren mogten zijn of worden van eenig in de kolonien gelegen onroerend goed, wanneer zij hierin zullen moeten te werk gaan, als bepaald is voor de personen in art. 5 voorkomende, welk artikel voorts in alles op hen toepasselijk is.

Wanneer echter de weduwen van overleden militairen zich het voortdurend genot van het burgerregt zouden willen verzekeren, zullen zij in het burgerregister worden ingeschreven; zij zullen alsdan hierin te werk gaan, als bepaald is voor de personen in art. 5 voorkomende; welke artikel voorts in alles op haar toepasselijk zal zijn.

Art. 11.

Al degenen, welke niet vallen in de termen van artt. 5, 6, 7, 9 en 10 van het tegenwoordig reglement, en burgers in eenige kolonie verlangen te worden, zullen aan het hoofd derzelver kolonie aanzoek moeten doen om brieven ter admissie van het burgerregt te mogen verkrijgen.

Ten einde dit aanzoek een punt van overweging zal kunnen worden, zullen zij hetzelfde moeten doen vergezeld gaan van de navolgende bewijzen, als:

a. dat men gedurende niet minder dan een jaar en zes weken in de kolonie Suriname en St. Martin, en niet minder dan zes

maanden in de kolonie Curaçao of St. Eustatius zijn verblijf gehad hebbe;

b. dat men tot dit verblijf de noodige vergunning hebbe bekomen door het verkrijgen van eene admissie tot inwoning;

c. dat men een vast middel van bestaan bezitte;

d. dat men door eene verklaring van drie burgers, gecertificeerd door de ambtenaren met de plaatselijke politie belast, doe blijken van een goed, rustig en vreedzaam gedrag;

e. dat men doe blijken aan geen der landskantoren iets schuldig te zijn uit hoofde van eenige belasting, welker betaling men gedurende het oponthoud in de kolonie mogt schuldig zijn geworden;

f. dat men, door behoorlijke bescheiden, aantoonde waar ter plaatse men geboren en waar men het laatst gewoond heeft;

g. dat men, zooverre Suriname aangaat, in de publieke schatkist gestort hebbe eene recognitie van *f* 500, en wat St. Martin betreft, eene som van *f* 150, hoedanig vereischte echter voor Curaçao en St. Eustatius niet zal bestaan.

Art. 12.

Ter verkrijging van de in het vorig artikel sub lit. *b* aangeduide admissie van inwoning, zal men zich aan het hoofd des respectiven kolonialen bestuurs moeten vervoegen, hetwelk, voor zooverre geene erheffelijke redenen ter contraire mogten aanwezig zijn, het daartoe aan hem gedaan verzoek zal toestaan, mits de verzoeker in de kolonie Suriname en St. Martin ten genoegte van het bestuur aldaar personen borg stelle, zoo voor de voldoening der lasten, welke hij gedurende zijn verblijf mogt schuldig worden, als ter garantie van deszelfs overige crediteuren in de kolonie; welke voorzorg echter niet gebiedend zal gevorderd worden in de kolonien St. Eustatius en Curaçao, tenzij de gezagvoerders dier bezittingen, in bijzondere gevallen, betrekkingen en omstandigheden, zulks nuttig en noodzakelijk mogten oordeelen.

Art. 13.

Het verkrijgen van zoodanige admissie tot inwoning zal den verkrijger de hoedanigheid doen bezitten van tijdelijk ingezetene, en denzelve het regt geven om, voor zooverre de plaatselijke koloniale wetten zulks noodzakelijk maken, aanvraag te doen tot het bekomen van patent, ter uitoefening van eenig beroep.

Art. 14.

Het niet bezitten van zoodanige admissie van inwoning zal dengene, wien het aangaat, de hoedanigheid geven van vreem-

deling, en zal genoegzamen grond opleveren voor de met de functien der politie belaste ambtenaren, om den zoodanige voor zich te doen ontbieden, omtrent denzelve de noodige onderzoekingen in het werk te stellen, en daarvan aan het hoofd des bestuurs verslag te doen, en zulks ten einde hetzelve in staat te stellen om te beoordeelen, of de zoodanige al dan niet de facto uit de kolonie zoude behooren te worden verzonden, of welke andere maatregel van politie omtrent hem zou behooren te worden genomen.

Art. 15.

Degenen die, in overeenstemming met het voorgaand artikel, als vreemdelingen beschouwd worden moeten, zullen in allen geval nimmer langer dan zes maanden in de kolonien mogen verblijven, terwijl, wanneer zij een langer verblijf mogten verlangen, zij zich bij requeste aan den Gouverneur-Generaal of Gezagvoerders zullen kunnen vervoegen ter verkrijging van admisse tot inwoning.

Art. 16.

De Gouverneur-Generaal of Gezagvoerders de stukken, bij art. 11 gevorderd, in orde bevonden hebbende en de zaak overigens daartoe gedisponeerd achtende, zullen aan de verzoekers brieven van admisse tot het burgerregt in forma verleen.

Ten einde dezelve echter voor de belanghebbenden van kracht te doen zijn, zullen zij, door exhibitie van dezelve, voor hunne inschrijving op het burgerregister zorg dragen, waarvoor zij zullen moeten betalen zoodanige leges en emolumenten, als in de tariven der onderscheidene kolonien daarvoor zijn of zullen worden vastgesteld.

Art. 17.

Het burgerregt wordt verloren:

a. door eene afwezigheid van drie achtereenvolgende jaren uit de kolonie, tenzij art. 5 lit. *f*, of art. 6 lit. *b* en art. 7 lit. *c*, op den afwezige mogt van toepassing zijn;

b. door het ophouden van den titel of de oorzaak, waarop het burgerregt was gegrond.

Art. 18.

Degene, die zich meer dan een jaar en zes weken in eenige kolonie heeft opgehouden, zal, hetzij hij middelerwijl al dan niet eene admisse tot inwoning, of wel al dan niet eene admisse tot het burgerschap heeft bekomen, verplicht zijn tot de betaling van alle directe of beschrevene belastingen, alsmede tot het presteren van de schutterlijke dienst, zonder echter daarom te deelen in de voordeelen, bij art. 3 aan het burgerregt verbonden.

Art. 19.

Ter hoofd-secretarie van elke kolonie zal een burgerregister worden aangelegd, zullende strekken ter inschrijving van al degenen, welke luidens de bepalingen van het reglement het burgerregt moeten geacht worden te bezitten.

Art. 20.

Ten einde hierin geregeld worde te werk gegaan, zullen, zoodra dit reglement zal zijn afgekondigd, degenen welke, luidens art. 5, bij deszelfs invoering voor burgers gehouden worden, of derzelver lasthebbers, vertegenwoordigers of voogden, van wege het bestuur worden opgeroepen, om binnen zekeren door hetzelfde te bepalen termijn, de vermelde inschrijving kosteloos te doen bewerkstelligen; zullende, na verloop van denzelven termijn, de inschrijving van de zoodanige, als in den termijn van dit artikel vallen, nog wel kunnen geschieden, doch alsdan tegen betaling van de helft der leges of emolumenten, welke bij de tariven der respectieve kolonien voor het verkrijgen van admisse-brieven tot het burgerregt zijn of zullen worden vastgesteld.

Art. 21.

Op hetzelfde register zullen voorts successievelijk worden ingeschreven al degenen, te wier inschrijving, luidens de bepaling, voorkomende in artt. 6, 7 en 10, autorisatie is verleend geworden, of die, luidens art. 15, brieven van admisse tot het burgerregt ontvangen hebben; alles met inachtneming van hetgeen bij dezelve artikelen omtrent de daarvoor te presteren betalingen is vastgesteld.

Art. 22.

Van elke inschrijving zal aan den ingeschrevene een ongezegeld extract, tegen betaling der drukloonen, worden ter hand gesteld.

Art. 23.

Op hetzelfde register zullen geregeld worden afgeschreven al degenen, welke, luidens art. 16 van het tegenwoordig reglement, het burgerregt zullen verliezen. Ten einde zulks met de meeste naauwkeurigheid zoude kunnen geschieden, zullen alle openbare ambtenaren, welke, uit den aard hunner functien, in staat zijn om kennis te dragen van de aanleidingen en daadzaken, waardoor het burgerregt wordt verloren, verplicht zijn daarvan mededeeling te doen aan den ambtenaar, met het houden van het burgerregister belast, of te voldoen aan alle zoodanige aanschrijvingen, als zij daaromtrent, van voornoemden ambtenaar zullen ontvangen

Art. 24.

Voortaan zullen geene transporten van onroerend goed mogen worden verleden, dan wanneer aan de ambtenaren, welke daarover staan, is gebleken, dat de koper in het burgerregister is ingeschreven, tenzij de koper niet in de kolonie mogt woonachtig zijn.

Art. 25.

Geene patenten ter uitoefening van eenig beroep zullen voortaan mogen worden afgegeven, tenzij de verzoeker bewezen hebbe dat hij op het burgerregister zij ingeschreven, immers dat hij admmissie tot inwoning hebbe verkregen; zullende overigens alle publieke autoriteiten geenerlei aanzoek tot het genot van eenig voorregt, hetwelk uitsluitend aan het burgerschap is verbonden, in overweging mogen nemen, tenzij aan hen door overlegging van een extract uit het burgerregister van de inschrijving des aanzoekers is gebleken.

Art. 26.

Al degenen, welke, naar aanleiding van artt. 11 en 16 brieven van admmissie tot het burgerregt ontvangen hebben, zullen verplicht zijn tot het afleggen, in handen van den Gouverneur-Generaal of der respective Gezagvoerders, van den navolgenden eed:

BURGER-EED.

„ Dat zweer ik, dat ik, als burger der kolonie.,
 „ aan Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden gehouw
 „ en getrouw zal zijn in alle mijne betrekkingen; dat ik den
 „ Gouverneur-Generaal in de Nederlandsche West-Indische
 „ bezittingen (benevens den Gezagvoerder in deze kolonie) en
 „ alle andere wettige autoriteiten, hetzij over de Nederlandsche
 „ West-Indische bezittingen in het algemeen, hetzij over deze
 „ kolonie in het bijzonder gesteld, zal eerbiedigen, het wel-
 „ zijn der kolonie, zooveel in mij is, zal behartigen, en voorts
 „ alles doen wat een goed en getrouw burger schuldig is en
 „ behoort te doen.”

Art. 27.

Alle vroegere reglementen en verordeningen omtrent het onderhavig onderwerp worden bij de invoering van het tegenwoordig reglement gehouden voor afgeschaft.

Art. 2.

Te bepalen, dat bovenstaand reglement in werking komen zal, zoo te Suriname als in de Nederlandsche West-Indische eilanden, respectvelijk op den dag, waarop hetzelve in elk derzelve op de gebruikelijke wijze zal worden gepubliceerd en afgekondigd.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, za deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in he *Gouvernementsblad* geinsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan Paramaribo, den 25sten Julij 1831, het achttiende jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Publiceerd aan Paramaribo ten zelven dage.

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

N°. 61.

PUBLICATIE.

Wij Kommandeur der eilanden St. Eustatius en Saba, en Raden der gemeente op eerstgemeld eiland,

Allen dengenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Gelet op het 4de artikel der Publicatie van den Gouverneur-Generaal en Raden, dd. 29 Julij dezes jaars, houdende vaststelling der leges en emolumenten, welke verschuldigd zullen zijn voor het inschrijven in het burgerregister van personen in art. 7 van het reglement op het burgerregt opgenoemd, alsmede van de brieven van admisse in forma, toe te staan naar aanleiding van art. 16 van dat reglement, zijnde bij het aangetogen 4de artikel aan de Gezagvoerders op de eilanden opgedragen om de bedoelde leges en emolumenten, onder nadere goedkeuring van het Gouvernement-Generaal, zoodanig te regelen als de omstandigheden vorderen en oorbaar geacht worden zal;

In aanmerking nemende dat de voor Suriname bij de aangehaalde publicatie vastgestelde leges en emolumenten voor deze kolonie doelmatig zijn;

Willende dezelve op St. Eustatius in werking brengen,

Zoo is het, dat Wij goedgevonden hebben, onderhevig aan de nadere approbatie van het Gouvernement-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen, te bepalen gelijk geschiedt bij deze:

Art. 1.

Van het toestaan van het verzoek van zoodanige personen als in art. 7 van het reglement worden opgenoemd, om autorisatie

op den ambtenaar, met het houden van het burgerregister belast, om in dat register te worden ingeschreven, zal te St. Eustatius, buiten en behalve de gewone leges en emolumenten op het indienen van verzoekschriften vastgesteld, moeten worden betaald *f* 10 leges en *f* 5 emolumenten.

Art. 2.

Van het verleen van brieven van admissie tot het burgerrecht in forma, krachtens het meer aangehaalde 16de artikel, zal te St. Eustatius, mede buiten en behalve de gewone leges en emolumenten op het indienen van voorschriften vastgesteld, moeten worden voldaan *f* 30 leges en *f* 20 emolumenten.

Art. 3.

Behalve de voorschriften opgenoemd in art. 6, en welke, krachtens dat artikel, op ongezegeld papier kunnen worden geschreven, en die mitsdien ook uit dien hoofde bij deze van leges en emolumenten worden vrijgesteld, zullen bij alle andere requesten tot het burgerrecht betrekking hebbende, of uit het reglement deswege voortgevloeid of zich daarop grondende, moeten worden geobserveerd de bestaande of nog te emaneren verordeningen betrekkelijk het zegelrecht, de leges en emolumenten.

Gearresteerd op St. Eustatius, den 19den December 1831, het negentiende jaar Zijner Majesteits regering, en gepubliceerd den 31sten derzelve maand.

De Kommandeur en Raden voormeld,

(*get.*) VAN RADERS.

Ter ordonnantie van dezelve,

(*get.*) T. G. GROEBE, *Secretaris,*

N°. 65.

PUBLICATIE,

Wij Wilhelm Johan Leendert van Raders, Kommandeur der eilanden St. Eustatius en Saba, en Raden der gemeente van het eerstgenoemd eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Gelet op de resolutie van het Gouvernement-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen, dd. 22 November 1831, n°. 1045/950, waarbij het bestuur dezes eilands herinnerd wordt, dat het beginsel van eigen bekostiging van Hooger hand is bevolen, en dat daarvan door het koloniaal Gouvernement om geene reden

en onder geen voorwendsel hoe genaamd vermag te worden afgeweken; — Dat alzoo wanneer de bestaande belastingmiddelen en inkomsten ontoereikend worden bevonden om de uitgaven te dekken, daarin zal moeten worden voorzien, hetzij door het voordragen van andere of nieuwe belastingen, hetzij door het heffen op de reeds bestaande, ingeval men geene nieuwe ter vervanging der bestaande, meer doelmatige belastingen mogt kunnen projecteren;

En in aanmerking nemende dat het hoogst noodzakelijk is de inkomsten van 1832 op eene meer doelmatige wijze te verzekeren, vermits sommige der bestaande belastingen uit hoofde der veranderde omstandigheden dezer kolonie ten gevolge der volkomene stagnatie, die men in den handel alhier ondervindt, aan de verwachting niet hebben beantwoord;

Dat onder de bedoelde belastingen zich bevinden die op het vee en op de slag;

Dat het introduceren der door de wethouders tot ultimo December 1829 genotene emolumenten als leges ten voordeele van de koloniale kas, als doelmatig geacht moeten worden, naardien dezelve in geen deele drukkend zijn;

Dat de hypotheeken en notariële obligatie-schulden thans binnen deze kolonie bijna zonder exceptie gehouden worden door de goedsten van de ingezetenen, die, buiten en behalve de renten, die daarvoor à 6 en 8 percent per annum voortvloeyen, in bijzonder gunstige omstandigheden verkeeren, zoodat het heffen van een, in stede van $\frac{1}{2}$ percent op dezelve niet alleen doelmatig is, maar uit hoofde der hoegrootheid dier schulden tot merkelijke stijving van de koloniale kas in den loop van het aanstaande jaar zal strekken;

Willende in den geest der aangehaalde resolutie te werk gaan,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan, provisioneel en met de nadere goedkeuring van het Gouvernement-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen, te bepalen gelijk geschiedt bij deze:

Art. 1.

Met primo Januarij aanstaande worden de belastingen op het vee en op de slag, zoo als het thans geheven wordt, afgeschaft.

Art. 2.

Met primo Januarij aanstaande zullen ten behoeve van de koloniale kas geheven worden de navolgende belastingen;

a. een in stede van een half percent op alle hypothecaire en notariële obligatien;

b. eene jaarlijksche belasting op alle veeplantages en op het vee in het dorp, naar gelang der omstandigheden der eigenaren

en van de hoeveelheid van het vee, hetwelk zij mogten bezitten, zullende de eigenaren door dezen raad jaarlijks in de sommen, welke ieder hunner zullen moeten betalen, worden aangeslagen zoodat deze belasting zich niet langer op ieder kop vee, maar naar de meerdere of mindere gunstige positie der bezitters zal regelen.

Art. 3.

De emolumenten, te voren door de wethouders genoten, en wel die van het passeren voor tranporten, hypothecken, het verleenen van brieven van manumissie of vrijdom, na daartoe door den gemeenteraad te zijn geautoriseerd, en het solemniseren van huwelijken, zullen van en met den 1sten Januarij 1832 ten behoeve van de koloniale kas als leges worden gepercipieerd.

Art. 4.

Alle andere belastingen blijven volgens de deswege bestaande verordeningen op den tegenwoordigen voet.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en aangeplakt.

Aldus gearresteerd op St. Eustatius, den 19den December 1831, het negentiende jaar Zijner Majesteits regering, en gepubliceerd den 31sten daaropvolgende.

De Kommandeur en Raden voormeld,

(Get.) VAN RADERS,

Ter ordonnantie van dezelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris.*

N°. 66.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm Johan Leendert van Raders, Kommandeur der eilanden St. Eustatius en Saba, en Raden der gemeente van het eerstgemeld eiland,

Aan al degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat aangezien de belastingen op het vee en de slag, zoo als het thans geheven wordt bij art. 1 van Onze publicatie van heden, bevattende eenige veranderingen in het stelsel van belasting van 1831, met primo Januarij 1832 komen te cesseran,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en besloten de prijzen van vleesch te reduceren, en dezelve te stellen als volgt:

Kalfsvleesch voor-kwartier op 35, en achter-kwartier op 40 centen; rundvleesch op 35 centen en schapenvleesch op 32½ centen per oud Amsterdamsch pond.

Aldus gearresteerd op St. Eustatius, den 19den, en gepubliceerd den 31sten December 1831.

(Get.) VAN RADERS.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

1832.

No. 67.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm Johan Leendert van Raders, Kommandeur der eilanden St. Eustatius en Saba, en leden van den gemeenteraad van eerstgemeld eiland,

Aan al degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo er genoegzame grond bestaat om Ons overtuigd te houden dat een groot gedeelte van de van hier uitgevoerd wordende yammes en trasspecie bij de uitklaring van vaartuigen niet wordt aangegeven, met oogmerk daardoor de van ouds binnen deze kolonie bestaande regten ter ondersteuning van de kerke- of armenkas te ontduiken;

Overwegende, dat deze regten in den tegenwoordigen ongelukkigen toestand der kolonie eene der voornaamste inkomsten van voorschrevene kas uitmaken, terwijl het getal der onderstandbehoevenden dagelijks toeneemt;

Overwegende, dat er tot nu toe geene pœnaliteiten zijn bepaald op het frauderen dezer regten of ter sluik uitvoeren van deze voorwerpen;

En daarin de noodige voorziening willende daarstellen,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden te besluiten, zoo als Wij besloten hebben bij deze:

1°. dat voor ieder vat trasspecie aan de kerke- of armenkas zal worden betaald zeventien centen en zeven centen voor ieder honderd ponden yams, waarvoor de quitantie aan den ontvanger, belast met het in- en uitklaren der vaartuigen, zal worden voorgelegd, alvorens door dezen ambtenaar eenige uitklaring aan eenig vaartuig, yams of tras aan boord hebbende, zal worden uitgereikt;

2°. dat schippers of gezagvoerders, yams of tras aan boord hunner vaartuigen willende inladen, zich vooraf zullen hebben te voorzien van een schriftelijk permit, met vermelding der hoeveelheid, welke zij verlangen in te schepen, welk permit, gratis door den armmeester te verleenen, aan den eersten wethouder ter visie zal worden voorgelegd, opdat zoodanige maatregelen mogen genomen worden als welgemelde wethouder noodig zal oordeelen om het frauderen der kerke- of armenkas zooveel mogelijk tegen te gaan;

3°. dat de schipper of gezagvoerder van eenig vaartuig, meer dan 500 pond yams (welke hoeveelheid voor scheepsgebruik op *eene* reis voldoende worden geoordeeld), of eenig tras, hoe gering ook, zonder van een permit voorzien te zijn geweest, aan boord hebbende, zal verbeuren eene geldboete van vijf en twintig gulden, en behalve de aan boord bevondene yams, welke voor de armen voor verbeurd zullen worden gehouden, of, onverminderd de regten op de aan boord bevondene tras, welke in dat geval zullen worden verdubbeld;

4°. dat wanneer de armmeester of iemand anders, dien het zoude mogen aangaan of zich het belang der armenkas aantrekt, vermeenen mag, dat eenig vaartuig meer yammes of tras heeft ingeladen als de hoeveelheid op het permit vermeld of bij de inklaring aangegeven, daarvan rapport te doen aan den eersten wethouder, die het regt zal hebben het vaartuig te doen arresteren en de lading te doen lossen, ten einde de hoeveelheid te bepalen welke meer is ingeladen dan op het permit of de uitklaring mag vermeld staan; zullende de schipper of gezagvoerder van zoodanig vaartuig vervallen in eene geldboete van twee gulden voor ieder honderd pond yammes en vijf gulden voor ieder vat tras, welk meer aan boord zal worden gevonden dan op het permit of de uitklaring vermeld staan, onverminderd de regten daarop verschuldigd, welke zullen worden verdubbeld, en de betaling der kosten voor lossing. En indien de schipper onvermogen mogt zijn dezelve boeten en onkosten te voldoen, zal het vaartuig daarvoor aansprakelijk en executabel worden gehouden.

Aldus gedaan in de vergadering op St. Eustatius, den 26sten Januarij, en gepubliceerd den 24sten Maart 1832.

(Get.) VAN RADERS.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 68.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm Johan Leerdert van Raders, Kommandeur der eilanden St. Eustatius en Saba, en leden van den gemeenteraad van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat alzoo bij het emaneren en in werking stellen van de zegel-ordonnantie van den 30sten Junij 1824 men in gebreke is gebleven de overige ordonnantie op dit middel in te trekken,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en besloten, met intrekking van de ordonnantie van den 13den Mei 1819, die van den 30sten Junij 1824 op nieuw te publiceren en ter kennis van een ieder te brengen, zoo als geschiedt bij deze; zullende eene vertaling daarvan in de Engelsche taal ter visie van een ieder ter Koloniale Secretarie worden geaaffigeerd.

Aldus gepubliceerd te St. Eustatius den 13den April 1832.

(Get.) VAN RADERS.

Ter ordonnantie van dezelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

REGLEMENT op de heffing van den zegel-impost.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 1.

Van alle acten en documenten aan dezen impost onderhevig, zal alleenlijk betaald worden het zegel bij ieder derzelve uitdrukkelijk vermeld, zonder eenigen zoogenaamden additionelen impost, welke zoogenaamde additionele impost bij deze uitdrukkelijk wordt geabrogeerd.

Art. 2.

Het zegel, bij het reglement voor iedere publieke acte of document bepaald, zal moeten gebruikt worden voor het origineel of wel de minute van zoodanige acte of document.

Art. 3.

Alle grossen, authentieke kopijen en translatien zullen geschreven moeten worden op een zegel de helft in waarde van het zegel op welk het origineel of de minute geschreven is, volgens de bepaling

bij dit reglement, doch nimmer dan op een zegel van vijftig centen, en indien de minute of het origineel geschreven is op een zegel van vijf en twintig centen, of vóór de introductie van de zegel-ordonnantie alhier gesteld mogten zijn op ongezegeld papier, alsdan zal de kopij, het extract of de vertaling geschreven moeten worden op een zegel van vijf en twintig centen.

Art. 4.

In zaken, welke bij appèl of reauditie voor den Raad van Justitie worden gebracht, zal regt worden gedaan op de originele voorgelegd, zoodanige als dezelve volgens dat reglement voor die regtbank geregeld zijn, zonder dat eenige andere zegels voor die documenten of stukken gevorderd zullen worden.

Art. 5.

Zullende regters noch arbiters of goede mannen in cas van submitisie of compromis op geene defectueuse of ongezegelde schrifturen eenig regard vermogen te slaan, dezelve beschouwende als niet in het proces overgelegd, geëmployeerd of ingediend, en dadelijk of ex officio condemneren of doen condemneren in de boete van een honderd pezos van achten degeen die daarin nalatig is; zullende echter aan zoodanigen des vertrekkende een korte tijd worden vergund om hetzelfde depôt te purgeren, en de vereischte zegels daarom te doen slaan, mits alvorens voorschreven boete betalende.

Art. 6.

Alle acten, requesten, schrifturen, instrumenten, bewijsstukken en munimenten, buiten deze kolonie verleden of geteekend, met uitzondering van die in het Koninkrijk der Nederlanden of in eenige van Zijner Majesteits andere kolonien, alwaar het regt van het klein-zegel, of zoodanige ander regt, als daarvoor subsisteerd, in gebruik is, verleden of geteekend, zal alvorens alhier gepresenteerd, ingediend, overgelegd of gebruikt te worden, moeten worden geslagen een zegel ten bedrage als voor zoodanige acten en schrifturen alhier is geordonneerd, op gelijke pœnaliteit als bij art. 5 ten opzigte van laatstgemelde is gestatueerd.

En zal op den omslag moeten gesteld worden de aard van het instrument, dag en datum, mitsgaders de naam van hem, die het stuk gepasseerd of geteekend heeft, mitsgaders de datum wanneer hetzelfde met dien omslag is bekleed; en zal hij die dezelve doet gehouden zijn de subscriptie te onderteekenen, op pœne van twee honderd zeven en zestig gulden, telkens te verbeuren.

Art. 7.

Alle acten, instrumenten, geschriften en omslagen, hoedanig dezelve zouden mogen wezen, zullen moeten geschreven worden op het blad en onmiddellijk onder de plaats waarop de zegels geslagen zijn, ten effecte dat door het openlaten van zekere tusschenruimte geene gelegenheid gelaten worde om, na afscheuring van het gebruikte gedeelte, hetzelfde zegel tot andere einden te gebruiken, en zulks op eene boete van vier honderd gulden; en indien iemand een zegel twee maal gebruikt, zal hij verbeuren acht honderd gulden of arbitrairlijk worden gecorrigeerd, naar bevinding van zaken.

Art. 8.

Niemand zal vermogen zich te bedienen van een zegel, hetzij klein of groot, dat afgescheurd, door ieder of anderzins bedorven of onbruikbaar gemaakt is, om hetzelfde op eenige onbeschreven of geschreven papier te mogen plakken, gebruiken of anderzins te appliceren, op pene van twee honderd zes en zeventig gulden, en bovendien als arbitrairlijk, ja zelfs naar gelegenheid van zaken aan den lijve gecorrigeerd en gestraft te worden.

Art. 9.

Indien eenige arme personen, hetzij als eischers of verweerders, dingpligtigen zullen komen te worden, hetzij in civile of criminele zaken, en zij van den regter behoorlijk permissie zullen bekomen hebben om gratis en pro deo te mogen bediend worden, zoo zullen zoodanige persoon van den voorz. impost geheel en al vrij zijn, en in hun regard op alle acten, hetzij van gratie of te andere judiciele geschriften, in plaats van het zegel, gesteld worden "pro deo"; zoo als ook van gemelden impost zullen gelibereerd zijn alle kerken, diakonien, godshuizen en gestichten ad pios usus; doch wanneer de in voege voorschreven pro deo bediend zijnde personen mogten triumpheren met de kosten, zal het montant der zegels, die anderzins ten processe hadden moeten gebruikt worden, begroot en door de gecondemneerden binnen veertien dagen na de pronuntiatio van het vonnis worden betaald ter secretarie alhier, en de stukken door den secretaris daarmede moeten worden bekleed; zullende de gecondemneerden, hierin nalatig zijnde, vervallen in eene boete van honderd drie en dertig gulden.

Art. 10.

Voorzede impost zal mede betaald worden bij diegene die alhier ratione officii procedeert, hetzij in cas civiel of crimineel, en dat zonder onderscheid van personen of zaken als alleenlijk in pro-

ceduren tegen slaven en andere zaken, de kosten waarvan ten laste der kolonie zoude kunnen komen, wanneer zij van dezen impost vrij zal zijn en zal kunnen volstaan met op de requesten als nadere schrifturen door hem gepresenteerd of overgegeven, te doen schrijven: » pro justitia". Zullende de regter verplicht zijn, de partij, die succumbeert, altoos te condemneren in de kosten der zegels, of dezelve te compenseren, daartoe termen zijnde, en ten dien aanzien applicabel zijn hetgeen hiervoren ten aanzien der onvermogensden is bepaald, zoo wanneer de gecondemneerde na gedane uitspraak mogt bevonden worden daartoe middelen te hebben.

Art. 11.

Ten einde de rigtige verantwoording van het middel te verzekeren en alle kwade practijken te weren, zoo zullen de zegels worden geslagen ten overstaan van twee heeren raden uit het hof van politie, en de zegels, bevorens de afgifte derzelve, door den boekhouder zullen moeten worden gearapheerd, ten bewijze dat daarvan de contrôle is geschied.

Art. 12.

De commissaris van het klein-zegel zal gehouden zijn om bij het einde van elke maand aan den boekhouder behoorlijke rekening en verantwoording te doen van de bij hem gedurende den loop der maand ontvangen en verkochte zegels en de restanten bij hem voorhanden; hetwelk gedaan zijnde, zal hij het bedrag daarvan, na aftrek van tien percent voor zijne commissie, tegen reçu bij den ontvanger-generaal storten.

Voorts zal de commissaris van het klein-zegel hebben te stellen securiteit ten behoeve van het Gouvernement ter somma van

Art. 13.

Al de boeten en poenaliteiten, in deze vermeld, zullen worden geappliceerd: een derde ten behoeve van den aanbrenger, een derde ten behoeve van den lande en een derde ten behoeve van de armen.

Gearresteerd in den Raad op St. Eustatius, den 30sten Junij 1824.

Ter ordonnantie van Gouverneur en Raden,

(get.) T. G. GROEBE,

Secretaris.

EERSTE AFDEELING.		Pezos van	Realen.	Guldens.	Centen.
* <i>Commissien, permittien enz.</i>		achten.			
1 ^o .	Alle commissien van officieren, ambtenaren of bedieningen of de resolutien, acten of appointment van aanstelling, zullende geschreven zijn op een zegel van	1	4	f 2	”
2 ^o .	Alle paspoorten aan vreemdelingen, om van dit eiland te vertrekken, op een zegel van	”	4	1	”
	Idem aan ingezetenen, op een zegel van	”	1	”	25
3 ^o .	Alle in- en uitklaringen van gedekte vaartuigen, op een zegel van	”	3	”	50
	Idem van ongedekte vaartuigen of booten, op een zegel van	”	1	”	25
4 ^o .	Alle permittien tot het houden van eene biljardtafel of slijten van sterke dranken, op een zegel van	1	4	2	”
	Idem tot het houden van een pakhuis door vreemdelingen, of tot het detailleren van goederen aan boord van vaartuigen, op een zegel van	6	”	8	”
	Idem om goederen enz. te lossen, laden of van boord tot boord van vreemde vaartuigen te nemen, indien het vaartuig onder de				
	10 ton is, op een zegel van	”	3	”	50
	van 10 tot 30 ton ” ” ”	”	4	”	75
	” 30 ” 50 ” ” ” ”	”	6	1	”
	” 50 ” 80 ” ” ” ”	1	”	1	50
	” 80 ton en daarboven	1	4	2	”
	” vaartuigen alhier te huis behoorende, op een zegel van	”	3	”	50
TWEDE AFDEELING.					
<i>Requesten, memorien enz.</i>					
1 ^o .	Alle requesten, memorien en andere representatien aan Zijne Excellentie den				

	Pesos van achten.	Realen.	Guldens.	Centen.
heer Gouverneur, aan de Raden van Politie of Justitie, of aan de weeskamer gepresenteerd, zullen geschreven zijn op een zegel van	1	»	1	50
2°. Alle uit te leveren kopijen van bovengemelde requesten, memorien enz., met het appointment of extract van het daarop gevallen besluit, op een zegel van	»	»	»	75
3°. Alle brieven van cessie, respijt, surchance, gratie, pardon enz., door den heer Gouverneur te verleen, op een zegel van	12	»	16	»
DERDE AFDEELING.				
<i>Dingpligtige zaken.</i>				
1°. Alle mandamenten, dagvaardingen, citatien, memorien en andere judicieele schrifturen voor het collegie van President en Raden van Justitie, dienende tot overlegging van processtukken, acten van arrest, conclusie van eisch, van antwoord, repliek, dupliek, debatten, contradebatten, solutien, super-solutien, interrogatoiren, reproactien, salvatien, verzoeken van provisie, incidenten, prealabele verzoeken, gedingen, en generaliter alle schrifturen, van wat natuur dezelve ook mogen zijn, welke partijen tot bewering van hare zaken of tot informatie van den regter of arbiters zullen willen overleggen; voorts alle definitive en interlocutoire vonnissen, tenderende tot betaling van eene somma, minder dan ps. 500 of f 665, zullen geschreven zijn op een zegel van	»	3	»	50

	Pezos van achten.	Realen.	Guldens.	Centen.
Van pezos 500 of <i>f</i> 665 tot beneden pezos 1000 of <i>f</i> 1330	"	6	1	"
Van pezos 1000 of <i>f</i> 1330 tot beneden pezos 5000 of <i>f</i> 6650	1	4	2	"
Van pezos 5000 of <i>f</i> 6650 tot beneden pezos 10,000 of <i>f</i> 13,300	3	"	4	"
Van pezos 10,000 of <i>f</i> 13,300 en daar- enboven	6	"	8	"
In zaken matrimoniael, possessoir en erfscheiding, op een zegel van	1	4	2	"
In zaken van injurie, op een zegel van	3	"	4	"
In alle andere zaken, welker waarden niet kunnen begroot worden, op een zegel van	"	6	1	"
2 ^o . Acten van sommatie, renovatie, arrest, gijzeling, proclamatiën, aflezingen, en generaallijk alle andere acten tot de uit- voering van een vonnis benoodigd, mits- gaders de door den gerechtsbode daarvan af te geven of te affigeren kopijën, op een zegel van	"	3	"	50
VIERDE AFDEELING.				
<i>Scabinale acten.</i>				
1 ^o . Alle vrijbrieven aan slaven, op een ze- gel van	3	"	4	"
2 ^o . Alle burgerbrieven, op een zegel van	18	"	24	"
3 ^o . Alle zeebrieven, op een zegel van	3	"	4	"
4 ^o . Alle monsterrollen, op een zegel van	"	6	1	"
5 ^o . Alle transporten, koopbrieven enz. van onroerende goederen, vaartuigen en sla- ven, alsmede die van kustingbrieven, schuld, schuldrenten, brieven, obliga- tien, acten, credieten, mitsgaders cessien en uitgiften van bezittingen of erfpacht,				

	Pezos van achten.	Realen.	Guldens.	Centen.
verkoopingen of vervreemdingen van erf- pachtbrieven, jaarlijksche renten, tien- den, vaste huren en beklimmingen, waar- van de koopschat of getransporteerde som niet meer bedraagt dan ps. 100 of <i>f</i> 133, op een zegel van	"	3	"	50
boven ps. 100 of <i>f</i> 133 tot ps. 500 of <i>f</i> 666 .	"	6	1	"
boven pezos 500 of <i>f</i> 666 tot pezos 1000 of <i>f</i> 1333	1	"	1	50
boven pezos 1000 of <i>f</i> 1333 tot pezos 2000 of <i>f</i> 2666	2	"	3	"
boven pezos 2000 of <i>f</i> 2666 tot voor ieder 1000 pezos of <i>f</i> 1333	1	"	1	50
6 ^o . Alle hypotheken, bij welke eenig vast effect, vaartuig of slaven worden ver- bonden, zullen geschreven worden op gelijke zegels als bij het voorgaande art. 5 is bepaald voor transporten enz.	"	6	1	"
7 ^o . Alle edictale citatien, op een zegel van .	"	6	1	"
8 ^o . Publicatien, advertentien, notificatien van particulieren, alsmede biljetten en catalogen van verkoopingen en verlo- tingen, zullen geschreven worden op een zegel van	"	3	"	50
9 ^o . Alle acten van eed en acten van legali- satie, op een zegel van	"	6	1	"
10 ^o . Alle certificaten bij den secretaris in zijn officie gegeven, alsmede alle attes- tatien de vita of mortis, mitsgaders ex- tracten uit het geboorte-, trouw- of doodregisters, op een zegel van	"	6	1	"
11 ^o . Alle interrogatorien, op een zegel van .	"	6	1	"
VIJFDE AFDEELING.				
<i>Notariele acten.</i>				
1 ^o . Alle testamenten, codicillen en andere dispositien van uitersten wil, zoo be-				

	Pezos van achten.	Realen.	Guldens.	Centen.
sloten als andere, alsmede alle acten van superscriptie of besloten testamenteren, en de acten van opening, zullen geschreven zijn op een zegel van . . .	3	"	4	"
2°. Alle donatien inter vivos of wel mortis causa, alsmede taxatien of prisatien van boedels of prisatien van boedels en effekten zullen geschreven zijn, indien de waarde niet meer bedraagt dan pezos 100 of <i>f</i> 133, op een zegel van	"	3	"	50
boven ps. 100 of <i>f</i> 133 tot ps. 500 of <i>f</i> 666. .	"	6	1	"
boven pezos 500 of <i>f</i> 666 tot pezos 1000 of <i>f</i> 1333	1	"	1	50
boven pezos 1000 of <i>f</i> 1333 tot pezos 2000 of <i>f</i> 2666	2	"	3	"
boven pezos 2000 of <i>f</i> 2666 voor ieder pezos 1000 of <i>f</i> 1333	1	"	1	50
en om de waarde van het gedonateerde te vinden, zal men zich voor het passeren der acte van donatie ter secretarie hebben te produceren eene schriftelijke, door twee gequalificeerde personen geteekende schatting van het gedonateerde.				
3°. Alle acten van assumptie of surrogatie tot mede-executeur of mede-voogd, alsmede acten van non-prejudicie, deliberatie, beraad, aanvaarding, revocatie en repudiatie, op een zegel van . . .	1	4	2	"
4°. Inventarissen van boedels, sterfhuizen of van eenige andere, uit welk een inzicht en tot welk gebruik dezelve ook zullen worden gemaakt, zullen worden geschreven op een zegel van	1	4	2	"
5°. Alle acten van bewijs van legitime portie, quitantien van erfenissen, praelegatien of legaten, donatien van roe-				

	Pezos van achten.	Realen.	Guldens.	Centen.
rende goederen en van overgifte van roerende en onroerende goederen, indien de bewezene som niet meer bedraagt dan pezos 100 of <i>f</i> 133, op een zegel van	»	3	»	50
boven pezos 100 of <i>f</i> 133 tot pezos 500 of <i>f</i> 666	»	6	1	»
boven pezos 500 of <i>f</i> 666 tot pezos 1000 of <i>f</i> 1333	1	»	1	50
boven pezos 1000 of <i>f</i> 1333 tot pezos 2000 of <i>f</i> 2666	2	»	3	»
boven pezos 2000 of <i>f</i> 2666, voor ieder pezos 1000 of <i>f</i> 1333	1	»	1	50
6°. Alle huwelijksche voorwaarden en trouwbeloften, op een zegel van	6	»	8	»
7°. Alle notariële acten van acquit en quitantie, op een zegel van	»	6	1	»
8°. Alle contracten van compagnieschap, waarbij het bijeengebragte kapitaal wordt geïnserieerd, zullen geschreven moeten worden op gelijke zegels als die, bepaald voor donaties bij voorgaand art. 2°. Indien geen kapitaal werd ingebracht, op een zegel van	6	»	8	»
Alle andere contracten, van wat natuur die ook mogen zijn, op een zegel van	1	4	2	»
9°. Alle transactien, bij welke enig verschil tusschen partijen, litespendent of waarover proces te duchten is, in der minne worden getermineerd en afgedaan, alsmede compromissen, bij welke eenige verschillen worden verbleven aan de uitspraak van arbiters en goede mannen, zullen worden geschreven op een zegel van	1	4	2	»
10°. Alle charte-partijen op een zegel van	1	4	2	»
11°. Bodemerij-obligatiën en notariële obligatiën, alsmede beleeningen op effecten				

	Pezos van achten.	Realen.	Guldens.	Centen.
of andere roerende goederen, zullen geschreven zijn op gelijke zegels als die, bepaald bij art. 2 voor donatien, taxatien enz.				
12°. Alle acten van borgtogt zullen geschreven zijn op een zegel van	"	6	1	"
13°. Alle acten van garantie op een zegel van .	"	6	1	"
14°. Insinuatien met afvraging van protestatie, op een zegel van	1	4	2	"
15°. Alle protesten van wisselbrieven, zoo van acceptatie als non-betaling, zal gebruikt worden indien de geprotesteerde wissel is onder de				
pezos 500 of f 666, een zegel van . . .	"	4	"	75
van pezos 500 of f 666 tot pezos 1000 of f 1333	1	"	1	50
van pezos 1000 of f 1333 tot pezos 2000 of f 2666	1	4	2	"
meer dan ps. 2000 of f 2666, voor ieder pezos 1000 of f 1333	"	4	"	75
16°. Zee-protesten zullen geschreven worden op een zegel van	3	"	4	"
De verklaring van het scheepsvolk en de acte van eed daaronder begrepen.				
17°. Procuratien ad negotia en ad lites, zoo generaal als speciaal, op een zegel van .	"	6	1	"
Idem in rem suam, op een zegel van .	1	4	2	"
18°. Alle simpele protesten, zonder intimatie en insinuatie van eenige partij gedaan, op een zegel van	"	6	1	"
19°. Alle verklaringen, op een zegel van . .	"	6	1	"
20°. Alle rekeningen en verantwoordingen van administrateurs, weeskamers, executeuren, voogden of curators over minderjarige of andere toezigt benoemde per-				

sonen en van allen, welke eenige administratiën over bezittingen of penningen hebben, mitsgaders de acten van scheidingen en subdivisiën van boedels, zullen geschreven zijn op gelijke zegels als die, bepaald bij art. 5 voor acten van bewijs enz. De zegels worden geëvenredigd naar de saldo's van gezegde rekeningen enz.

	Pezos van achten.	Realen.	Guldens.	Centen.
21°. Alle huurcedullen zullen geschreven worden, indien de jaarlijksche huur bedraagt meer dan pezos 100 of <i>f</i> 133, op een zegel van	1	3	1	50
van pezos 100 of <i>f</i> 133 tot pezos 200 of <i>f</i> 266	1	6	1	50
van pezos 200 of <i>f</i> 266 tot pezos 300 of <i>f</i> 399	1	1	1	50
van pezos 300 of <i>f</i> 399 tot pezos 500 of <i>f</i> 666	1	4	2	50
van pezos 500 of <i>f</i> 666 tot pezos 1000 of <i>f</i> 1333	2	3	3	50
boven pezos 1000 of <i>f</i> 1333, voor ieder pezos 1000 of <i>f</i> 1333	1	1	1	50

ZESDE AFDEELING.

Vendu-rekeningen, extracten enz.

1°. Alle extracten uit het vendu-journaal, vendu-lijsten der op vendu verkochte goederen, mitsgaders alle rekeningen van het vendu-kantoor beneden de pezos 200 of <i>f</i> 266, zullen geschreven worden op een zegel van	1	3	1	50
van ps. 200 of <i>f</i> 266 tot ps. 500 of <i>f</i> 666	1	6	1	50
„ „ 500 of <i>f</i> 666 tot ps. 1000 of <i>f</i> 1333	1	4	2	50
boven ps. 1000 of <i>f</i> 1333 voor ieder ps. 500 of <i>f</i> 666	1	4	1	75

	Pezos van achten.	Realen.	Guldens.	Centen.
ZEVENDE AFDEELING.				
<i>Onderhandsche contracten, obligatiën, wisselbrieven, quitantiën enz.</i>				
1 ^o . Alle onderhandsche contracten, procuratiën, obligatiën en alle andere schrifturen, zullen geschreven moeten worden op zegels van dezelfde waarde, als of dezelve contracten en andere schrifturen notarieel waren gepasseerd en bij de vijfde afdeeling is bepaald.				
2 ^o . Alle wisselbrieven beneden de pezos 100 of <i>f</i> 133, op een zegel van	»	1	»	25
van ps. 100 of <i>f</i> 133 tot ps. 300 of <i>f</i> 399. . .	»	3	»	50
» » 300 » <i>f</i> 399 » » 1000 » <i>f</i> 1333 . .	»	6	1	»
» » 1000 » <i>f</i> 1333 » » 3000 » <i>f</i> 3999 . .	1	4	2	»
» » 3000 » <i>f</i> 3999 » » 6000 » <i>f</i> 7998 . .	2	»	3	»
boven ps. 6000 of <i>f</i> 7998, op een zegel van.	3	»	4	»
Doch van ieder stel wisselbrieven zal niet meer dan een zegel behooren betaald te worden. Geene wisselbrieven, elders getrokken of afgegeven op personen alhier gedomicilieerd, zullen door denzelve niet vermogen te worden geaccepteerd, betaald of gehonoreerd, voor en al eer dezelve voorzien zijn van een omslagzegel van zoodanige waarde, als hierboven voor de alhier uit te geven wisselbrieven gevorderd worden, zullende de wisselbrieven, welke vóór dato dezes uitgegeven of geaccepteerd mogten zijn, niet mogen worden betaald of gehonoreerd voor en al eer dezelve almede van een behoorlijk omslagzegel voorzien zijn geworden.				
De belasting op het zegel der wissel-				

	Pezos van achten.	Realen.	Guldens.	Centen.
brieven zal betaald worden door den trekker.				
3 ^o . Alle rekeningen over geleverde goederen, gepresterde diensten, vrachtpenningen, vacatien, daggelden en voorschotten, mitsgaders de quitantien van dat een en ander, zal geschreven worden op de volgende zegels, als: Rekeningen beneden pezos 100 of <i>f</i> 133, vrij van zegel; van pezos 100 of <i>f</i> 133 tot pezos 500 of <i>f</i> 667, op een zegel van	"	3	"	50
van ps. 500 of <i>f</i> 666 tot ps. 1000 of <i>f</i> 1333.	"	6	1	"
" " 1000 " <i>f</i> 1333 " " 5000 " <i>f</i> 6666.	1	4	2	"
" pezos 5000 of <i>f</i> 6666 tot pezos 10,000 of <i>f</i> 13,333	3	"	4	50
boven pezos 10,000 of <i>f</i> 13,333	6	"	9	"
De belasting op het zegel der rekeningen en quitantien zal betaald worden door diengene, aan wien dezelve wordt geleverd.				
4 ^o . Polissen van assurantie onder pezos 500 of <i>f</i> 666 zullen geschreven worden op een zegel van	"	3	"	50
van pezos 500 of <i>f</i> 666 tot pezos 1000 of <i>f</i> 1333	"	6	1	"
van pezos 1000 of <i>f</i> 1333 tot pezos 2000 of <i>f</i> 2666	1	4	2	"
boven pezos 2000 of <i>f</i> 2666, voor ieder pezos 1000 of <i>f</i> 1333.	"	4	"	75
5 ^o . Cognossementen, ieder derzelve op een zegel van	"	3	"	50

N°. 69.(Gouvernementsblad n°. 2.)

PUBLICATIE,

houdende invoering van het reglement op de manumissie van slaven in de Nederlandsche West-Indische bezittingen, goedgekeurd bij Zijner Majesteits besluit van 23 October 1831, n°. 83.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal ad interim der Nederlandsche West-Indische bezittingen,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo bij besluit Zijner Majesteit van den 23sten October 1823, n°. 83, is goedgekeurd geworden een reglement op de manumissie van slaven in de Nederlandsche West-Indische bezittingen.

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1.

Hetzelve reglement te brengen ter kennis van elk en een iegelijk, wien zulks zoude mogen aangaan; zijnde van den navolgende inhoud:

REGLEMENT op de manumissie der slaven in de Nederlandsche West-Indische bezittingen.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 1.

De manumissie der slaven, zoowel dergenen, die aan het Gouvernement, als die aan bijzondere personen behooren, kan in de Nederlandsche West-Indische bezittingen niet anders plaats hebben dan door eene daad van het hoog gezag; zijnde alzoo het hoogste collegie in de onderscheidene Nederlandsche West-Indische bezittingen, met uitsluiting van alle andere autoriteiten, alleen bevoegd om de hierna vermelde brieven van manumissie, waarbij personen uit den stand van slavernij tot dien van vrijheid worden verheven, te verleenen.

Art. 2.

Het aanzoek tot het verleenen van manumissie geschiedt door of namens den meester, en is: of

1°. eene geheel vrijwillige daad, blootelijk gegrond op de goedwilligheid van den nog levenden meester omtrent zijnen slaaf; of

2°. het gevolg van eene met eenen voormaligen meester des slaafs gesloten overeenkomst; of

3°. het gevolg van eene lastgeving of voorwaarde, opgedragen of voorgeschreven bij eene door den dood bevestigde uiterste wilsbeschikking.

Over de overeenkomsten, waarbij het aanzoek tot manumissie wordt bedongen, en derzelver gevolgen.

Art. 3.

Ten einde de overeenkomsten, waarbij het aanzoek tot manumissie van eenen slaaf wordt bedongen, van kracht te doen zijn, zullen dezelve altijd in een notarieel geschrift moeten zijn vervat, en den juisten tijd moeten bepalen, binnen welken, door den verkrijger van den slaaf of diens regthebbende, het aanzoek tot manumissie zal behooren te worden ingediend, welk tijdperk echter nooit langer zal mogen zijn dan drie jaren.

Art. 4.

Van zoodanige overeenkomsten zal binnen den tijd van drie dagen nadat dezelve zullen zijn gepasseerd, door notaris of den met den notarielen praktijk belasten ambtenaar, welke daarover heeft gestaan, de grosse, ten fine van videring, moeten worden aangeboden: in Suriname aan den raad-commissaris voor de inlandsche bevolking, te Curaçao en St. Martin aan den secretaris van den raad van politie, en te St. Eustatius aan den secretaris van het gemeentebestuur, zullende de notaris, of de met de notariele praktijk belaste ambtenaar, die niet binnen den bij dit artikel bepaalden tijd de grosse in voege voorschreven heeft aangeboden, voor elken dag verzuim verbeuren eene geldboete van tien gulden.

Art. 5.

Wanneer de bij de overeenkomst bepaalde tijd, en in allen gevalle, wanneer de tijd van drie jaren is verlopen, zonder dat nog het aanzoek tot manumissie is gedaan, zal in de kolonie Suriname door den raad-commissaris voor de inlandsche bevolking, en in de kolonien Curaçao in St. Martin door den secretaris van den raad van politie, en te St. Eustatius door den secretaris van het gemeentebestuur, aan de bij art. 1 voor elke kolonie aangeduide collegien eenen vrijen persoon tot curator ad hoc worden voorgedragen, die verplicht zal zijn het noodige te bewerkstellingen om de manumissie van den slaaf te bevorderen, zoodanig als dit bij de volgende artikelen van dit reglement is voorgeschreven.

Art. 6.

Wanneer echter eenig persoon, die zich tot het aanzoek ter manumissie van eenigen slaaf heeft verbonden, alvorens hij nog

aan dezelve overeenkomst voldaan hebbe; mogt in faillissement zijn geraukt, of mogt zijn overleden, en deszelfs boedel niet mogt aanvaard, maar vervallen zijn aan zoodanige administratie, als in de onderscheidene kolonien met de zorg over de onbeheerde boedels is belast, zal het effect van de gesloten overeenkomst blijven opgeschort tot van de solventie of insolventie des boedels zal zijn gebleken.

Art. 7.

Wanneer van de solventie des boedels is gebleken, dat is, wanneer het uit den op te maken boedelstaat consteert, dat de vrij te laten slaaf van de massa des boedels kan worden afgenomen, zonder dat daardoor eenige prejudice geschiedt aan de regten der crediteuren, te dien effecte, dat dezelve, niettegenstaande den uitgang van het bewuste voorwerp, uit den boedel eene volkomene voldoening erlangen kunnen van de hun competerende wettige vorderingen, zal de geslotene overeenkomst in derzelve volledige kracht worden hersteld, en zal dienvolgens de administratie, welke met het beheer van zoodanige boedels is belast, verplicht zijn, ten aanzien van den slaaf al datgene te verrigten, wat de persoon, die zich bij overeenkomst verplicht heeft, of wel zijne erven of regthebbenden zouden hebben moeten doen.

Art. 8.

Gedurende den tijd, dat van de solventie of insolventie eens boedels nog niet consteert, zal de vrij te laten slaaf niet mogen worden veralieneerd; maar, voor zooverre op geene andere wijze ten nutte van den boedel van hem kan worden gebruik gemaakt, ten meesten voordeel van de gezamenlijk crediteuren worden verhuurd; tenzij dat kindschheid, ouderdom, dan wel lichaams- of zielsgebreken hem tot eenigen arbeid onbekwaam maken, in welk geval de voornoemde administratien bevoegd zullen zijn, denzelve ten koste van den algemeenen boedel te besteden.

Art 9.

Wanneer van de insolventie des boedels is gebleken, dat is, wanneer het uit den op te maken boedelstaat consteert, dat de vrij te laten slaaf uit de massa des boedels niet kan worden weggenomen zonder dat daardoor prejudice geschiedt aan de regten van crediteuren, te dien effecte dat zij door den uitgang van dit voorwerp uit den boedel een minder beloop op hunne wettige vorderingen zouden moeten ontvangen dan anders het geval zoude geweest zijn, zal de geslotene overeenkomst worden gehouden voor vernietigd.

In zoodanig geval zal de slaaf aan deszelfs vorigen meester, die hem voor vrijdom heeft verkocht, verruild of gedonateerd, of

deszelfs regt verkregen hebbende worden aangeboden, in geval van verkoop tegen teruggaaf van den betaalden koopschat, in geval van ruiling tegen betaling van den prijs, waarop de aldus terug te geven slaaf door deskundigen, te benoemen, een door de administrative autoriteit en een door den voormaligen meester, zal worden gewaardeerd, en in geval van donatie van vrijdom, zonder eene betaling van vergoeding hoegenaamd.

Indien echter de vorige meester, of deszelfs regt verkregen hebbende, mogt weigerachtig zijn, in voege voorschreven den voor vrijdom afgestanen slaaf weder terug te nemen, zal deze beschouwd worden als tot den boedel van den overledene te behooren, en mitsdien ten voordeele van den boedel worden verkocht.

Over de uiterste wilsbeschikkingen, inhoudende lastgeving of voorwaarde tot het doen van aanzoek tot manumissie, en derzelver gevolgen.

Art. 10.

Van elke uiterste wilsbeschikking, inhoudende eene lastgeving of voorwaarde tot het doen van aanzoek om manumissie, zal door de ambtenaren, in de onderscheidene kolonien met de notariële practijk belast, binnen drie dagen na derzelver opening of lezing, eene op ongezegeld papier geschreven kopij of expeditie, voor zooveel dezelve lastgeving of voorwaarde aangaat, kosteloos worden ter hand gesteld aan de bij art. 5 voor elke kolonie bestemde ambtenaren, zullende de notariële ambtenaar, welke zich niet binnen den even gemelden tijd van deze zijne verplichting kwijt, voor elken dag verzuim verbeuren tien gulden.

Wanneer de uiterste wilsbeschikkingen niet in eenen vorm zijn gepasseerd, die eene notariële opening of lezing noodzakelijk maakt, zullen de bovenstaande verplichtingen vervuld worden door de executeuren of bewindvoerders van de nalatenschap, binnen de drie dagen nadat dezelve den boedel zullen hebben aanvaard, en zulks op gelijke boete van tien gulden voor iederen dag verzuim.

Art. 11.

Wanneer de erfgenamen, executeuren of boedelsredderaren, welke bij zoodanige uiterste wilsbeschikking benoemd, de erfclating aanvaarden, zullen dezelve gehouden zijn, binnen den bij dezelve beschikking gestelden tijd, het aanzoek tot manumissie te doen.

Wanneer er geen tijd bij dezelve beschikking mogt bepaald zijn, zal dit aanzoek bij de vereffening des boedels, immers in allen gevallen uiterlijk binnen den tijd van drie jaren na het overlijden van den erfclater, moeten plaats hebben.

Wanneer bij de uiterste wilsbeschikking een langere tijd dan van drie jaren mogt zijn voorgeschreven, zal daarop geen acht worden geslagen, maar zoodanige tijdsbepaling gehouden worden voor nietig, en het aanzoek desniettemin binnen den tijd van drie jaren moeten geschieden.

Art. 12.

Voor geheel nietig zullen gehouden worden alle bepalingen, waarbij, ten einde aan de opgedragene lastgeving of de gestelde voorwaarde gevolg te geven, aan den vrij te laten slaaf eenige onereuse voorwaarden zijn opgelegd; als zullende zoodanige lastgeving of voorwaarde steeds zuiver en ongesimuleerd moeten opgedragen of bedongen worden, zoodanig, dat alle zoo genoemde indirecte schenkingen van den vrijdom, het geven of verkoopen van eenen slaaf aan zich zelve, of aan andere slaven, het zoo genaamde stellen op vrije voeten, of welke dergelijke practijken meer, in de onderscheidene Nederlandsche West-Indische bezittingen bestaan hebben of nog bestaan, hetzij dezelve in eene uiterste wilsbeschikking, hetzij in eenige andere acte, hoe ook genaamd, voorkomen, zullen worden gehouden voor nul en van geene waarde; te dien effecte, dat daardoor noch aan den toestand van den slaaf, noch aan de betrekking van hem tot zijnen meester, en wederkeerig, eenige de minste verandering zal worden toegebracht.

Art. 13.

Wanneer de erfgenamen, executeuren of boedelredderaars, die eene erfclating aanvaard hebben, in gebreke blijven om binnen den tijd van drie jaren het aanzoek tot manumissie te doen, zal door de bij art. 4 voor elke kolonie aangeduide ambtenaren aan de collegien, bij art. 1 aangewezen, een curator ad hoc worden voorgedragen, ten einde door denzelfde het noodige zoude kunnen worden bewerkstelligd, zoodanig als dat bij volgende artikelen van dit reglement is voorgeschreven, om de manumissie van den slaaf te bevorderen.

Art. 14.

Wanneer de erfgenamen, executeuren of boedelredderaars den boedel niet mogten aanvaard hebben, en denzelfde dienvolgens aan het departement der onbeheerde boedekamer is vervallen, zal het effect van de opgedragene lastgeving of gestelde voorwaarden blijven opgeschort tot van de solventie of insolventie des boedels zal zijn gebleken, en inmiddels worden gehandeld zoo als hierboven in art. 8 is voorgeschreven.

De solventie van den boedel blijkende, zal het bepaalde in art. 7 toepasselijk zijn, terwijl bij insolventie van den boedel de slaaf ten behoeve van den boedel zal worden verkocht.

Over de voorwaarden of vereischten om het aanzoek tot manumissie aannemelijk te maken.

Art. 15.

Ten einde het aanzoek tot het verleenen van manumissie zoo spoedig mogelijk kunne worden aangenomen, zal hetzelfde moeten vergezeld gaan;

1. van een bewijs, dat door den aanzoeker in de generale geldkamer der kolonie is gestort eene som van drie tot vijf honderd gulden (*f* 300 ad *f* 500), of wel van eenen ten bedrage dier som gestelden personen en door de collegien, welke in de kolonien met het werk der manumissie belast zijn, goedgekeurden borgtogt, welk een en ander tot cautie zal verstrekken voor de openbare schatkist, dat dezelve te eeniger tijd geene schade of winstderving door de verlangde manumissie zal komen te lijden; van het indienen van welk bewijs echter ontheven zullen zijn de curators ad hoc, in de gevallen, waarin dezelve, luidens art. 13, het aanzoek tot manumissie zullen doen, zoo als deze ook ontheven zullen worden van alle leges en zegels, welke anders te dezer zake gevorderd worden, als voor welk een en ander zal subintreren hetgeen vastgesteld is bij art. 34 van het tegenwoordig reglement;

2. van een bewijs, dat de vrij te laten slaaf in eenig erkend kerkgenootschap is opgenomen; en,

3. voor zooverre Suriname betreft, van een bewijs, dat de vrij te laten slaaf op de slavenregisters is ingeschreven.

Over de gevolgen van aannemelijke aanzoeken tot manumissie, de hindernissen, welke aan dezelve kunnen worden in den weg gelegd, en derzelver gevolgen.

Art. 16.

De bij het voorgaande artikel vermelde stukken, in orde bevonden zijnde, zal van wege de collegien voor elke kolonie, bij art. 1 aangeduid, door een drie achtereenvolgende keeren te plaatsen advertentie, waarvan het model hiernevens is gevoegd sub lit. A, in de openbare dagbladen of couranten of, waar die niet bestaan, op zoodanige wijze als zulks aldaar gebruikelijk is, aan het publiek van het gedaan verzoek worden kennis gegeven, en zulks, ten einde degenen, welke zouden vermeenen door het toestaan van het aanzoek tot manumissie in hunne regten ge-

krenkt te zullen worden, in de gelegenheid te stellen om, des verkiezende, mits uiterlijk binnen den tijd van drie weken nadat de advertentie voor de eerste maal in de dagbladen of couranten is geplaatst geweest, of nadat daarvan op de gebruikelijke wijze openbare bekendmaking is gedaan, zich daartegen bij aantekening in de kolonie Suriname ter Algemeene Secretarie, in de kolonie Curaçao en St. Martin ter secretarie van den Raad van Politie, en in de kolonie St. Eustatius ter secretarie van het gemeentebestuur, te komen verzetten.

Art. 17.

Wanneer binnen den bij het vorig' artikel bepaalden termijn zoodanig verzet of oppositie is aangeteekend geworden, zal aan het gedaan verzoek door die bij art. 1 aangeduide collegien voor alsnog geen gevolg mogen worden gegeven, maar zullen deze daarmede integendeel moeten verwijlen tot dat het aangeteekende verzet of oppositie is opgeheven geworden.

Art. 18.

De opheffing van zoodanige oppositie zal in de kolonie Suriname moeten worden gevraagd bij het hof van civile en criminele justitie, en in de overige kolonien bij de raden van civile en criminele justitie, welke collegien zullen verplicht zijn, alvorens in deze materie regt te spreken, het gevoelen van het publiek ministerie te vernemen, en wel: het hof te Suriname door den Procureur-Generaal in dezelfs conclusien te hooren, en de raden in de overige kolonien door het advies der ambtenaren, met de waarneming van het openbare ministerie belast, in te winnen.

Art. 19.

Al de regtelijke uitspraken tot de oppositie tegen het aanzoek ter manumissie van slaven betrekking hebbende, worden gewezen bij arrest, en alzoo zonder aan hooger beroep onderhevig te zijn.

Over de gevolgen van het gedaan aanzoek tot manumissie wanneer er geene hindernissen bestaan of dezelve zijn opgeheven.

Art. 20.

Wanneer de bij art. 16 bepaalde tijd van drie weken verstreken is zonder dat tegen het verzoek oppositie is gedaan, of ook wanneer de aangeteekende oppositie is opgeheven, zal het aanzoek tot manumissie door de bij art. 1 voor elke kolonie aangeduide collegien worden toegestaan, en zullen dienvolgens aan den slaaf, ten wiens behoefte het aanzoek is gedaan, uitgereikt worden brieven van manumissie, ingerigt volgens het model sub lit. B.

Art. 21.

In deze brieven zullen naauwkeurig moeten vermeld worden de voornaam of voornamen, alsmede de familienaam, welke de gemanumitteerde voortaan zal dragen.

Art. 22.

De keuze van deze namen wordt aan de bij art. 1 voor elke kolonie aangeduide collegien opgedragen, welke daarbij zullen hebben in acht te nemen, dat aan den gemanumitteerde geen andere voornaam of voornamen gegeven worden als die men gewoon is in Nederland te dragen, en dat zooveel mogelijk aan denzelfde geen familienaam van eenig in de respectie kolonien woonachtig geslacht of individu, ook niet de familienaam van den vorigen meester, wordt gegeven.

Art. 23.

Alvorens echter deze brieven in handen van den gemanumitteerde, of van dengene die het aanzoek van manumissie gedaan heeft, mogen komen, zullen dezelve in de kolonie Suriname aan den controleur-generaal van finantien, aan den raad-commissaris voor de inlandsche bevolking, aan den president van het gemeentebestuur, aan den commissaris van politie en aan den ambtenaar, belast met de registratie der slaven, en in de overige kolonien aan de hoofden van het departement van finantien en van het plaatselijk bestuur, alsmede aan de respectie ambtenaren, die met de waarneming van het openbaar ministerie aldaar belast zijn, ter videring worden aangeboden.

Art. 24.

Ter oorzaak van het uitreiken dezer brieven van manumissie zullen geene meerdere of andere emolumenten en leges mogen worden gevorderd dan bij de onderscheidene tariven in de kolonien is of nader zal worden vastgesteld.

Art. 25.

Zoodra de uitreiking der manumissie-brieven heeft plaats gehad, zal daarvan, van wege de bij art. 1 voor elke kolonie aangeduide collegien, openbare bekendmaking, ingerigt volgens model lit. C, gedaan worden in de dagbladen of couranten, of, waar die niet aanwezig zijn, op zoodanige wijze, als zulks aldaar gebruikelijk is.

Over de gevolgen der manumissie, zoo ten aanzien van den gemanumitteerde als van deszelfs voormaligen meester of beheerder.

Art. 26.

De van wege het hoog gezag uitgereikte brieven van manu-

missie doen den verkrijger aanspraak hebben op alle burgerlijke en staatkundige regten; zóó nochtans, dat met betrekking tot de werkelijke uitoefening van het regt van burger, de gemanumiteerde onderworpen zal zijn aan het bepaalde bij § 6 van art. 6 van het Reglement op het burgerregt in de Nederlandsche West-Indische bezittingen.

Art. 27.

Wanneer de verkrijger, uit hoofde van minderjarigheid, zijne regten nog niet zelf kan uitoefenen, en zijne moeder of ook deszelfs vader (wanneer die, naar aanleiding van hetgeen omtrent de huwelijken in het reglement op de behandeling der slaven is bepaald, zou kunnen geacht worden bekend te zijn) nog in den slavenstand verkeert, dan wel als slaaf overleden of ook, hoezeer reeds gemanumiteerd, door de wet tot voeren van voogdij uitgesloten is, — in al die gevallen zal de gemanumiteerde van regtswege staan onder de voogdij van zijnen voormaligen meester, of wanneer de manumissie een gevolg is van eenige uiterste wilsbeschikking, onder de voogdij van zoodanigen vrijen persoon, als van wege de bij art. 1 voor elke kolonie aangeduide collegien aan hem zal worden toegevoegd.

Art. 28.

De voogdij van den bij het vorige artikel vermelden minderjarige zal van den vorigen meester of toegevoegden persoon overgaan op de moeder of wel den vader van den minderjarige, zoodra dezelve ingelijks uit den slavenstand zullen zijn verheven, of het beletsel, dat hun tot het voeren der voogdij in den weg stond, zal zijn weggenomen.

Art. 29.

Zoo ook zal de voogdij van regtswege aan de moeder of, waar hij zou kunnen geacht worden bekend te zijn, aan den vader behooren, ingevalle de minderjarige gelijktijdig met of wel later dan zijne moeder of vader mogt worden gemanumiteerd.

Art. 30.

Wanneer de gemanumiteerde in eenen zoodanigen behoeftigen toestand geraakt, dat hij, schoon geregtelijk uitgewonnen, niet in staat wordt bevonden de door hem verschuldigde belastingen te betalen, of ook dat hij ten laste van eenige erkende armeninrigtingen vervalt, of ten koste van den lande of der gemeente in eenig hospitaal is verpleegd, zal de door of namens den gemanumiteerde gestorte numeraire cautie ten voordeele strekken van de openbare schatkist, en nimmer, hetzij geheel, hetzij ten deele, door den voormaligen meester, of diens erven, of door iemand anders mogen worden opgevorderd; zullende het ten deze geen

onderscheid maken of zijn oponthoud of verpleging in eenige armeninrigting of hospitaal van langer of korter duur is geweest, noch ook of hij slechts eens of meermalen buiten staat bevonden is zijne belastingen te betalen.

Wanneer geene numeraire cautie is gestort maar een personele borgtogt is gesteld geworden, zal in de genoemde gevallen dezelve borgtogt geheel ten voordeele der openbare schatkist moeten ter executie worden gelegd, waaromtrent men zal te werk gaan op dezelfde wijze, als zulks in de respectieve kolonien ten aanzien van belastingsschuldigen gebruikelijk is.

Art. 31.

Wanneer de gemanumitteerde is overleden, zonder dat hij gedurende zijn leven in zoodanigen toestand is geraakt, als bij het vorige artikel is aangewezen, zal diegeen, die de penningen gestort heeft, of diens erven of regtverkrijgenden bevoegd zijn, de ten behoeve van den gemanumitteerde gestorte cautie op te vorderen.

De belanghebbenden zullen zich ten dien einde vervoegen tot de bij art. 1 voor elke kolonie aangeduide collegien, welke op vertoon van het bewijs van het overlijden des gemanumitteerden, zoomede van de noodige certificaten, dat hij nimmer aan eenige erkende armeninrigting is vervallen geweest, of in geen koloniaal hospitaal is verpleegd, en zijne verschuldigde belastingen steeds aangezuiverd heeft, de noodige autorisatie tot het ligten der voormelde cautie verleenen.

De in dit artikel voorkomende bepalingen zijn van volkomen toepassing op degenen, die zich als personele borgen ten behoeve der openbare schatkist hebben geconstitueerd, of derzelver erven of regtverkrijgenden, en die den gestelden borgtogt, in het bij dit artikel gestelde geval, zouden wenschen terug te nemen.

Art. 32.

De verzoeken tot opvordering der numeraire cautie zullen aan de aangewezen collegien moeten worden ingediend binnen het jaar na het overlijden van den gemanumitteerde, of wanneer dezelve buiten 's lands mogt overleden zijn, binnen een jaar nadat door de belanghebbenden van dit overlijden, onder overlegging, zoo mogelijk, van genoegzaam bewijs aan de bij art. 1 voor elke kolonie aangeduide ambtenaren zal zijn kennis gegeven; zullende, na verloop van die tijdstippen, op zoodanige verzoeken geen regard mogen worden geslagen, en de numeraire cautie almede vervallen ten voordeele van de openbare schatkist.

De verzoeken tot terugname van den personen borgtogt zijn aan geenerlei tijdperk verbonden, maar kunnen ten allen tijde worden

aangenomen, zoo dezelve slechts vergezeld gaan van de stukken, in het voorgaande artikel vermeld.

Art. 33.

Al de requesten en stukken, betrekking hebbende tot de opvoering der numeraire cautie, of de terugname van den personen borgtogt, zullen vrij zijn van zegel, leges en emolumenten.

Art. 34.

Zoodra de ambtenaren, welke in de gevallen, bij artt. 5 en 13 bedoeld, de benoeming van eenen curator ad hoc geprovoceerd hebben, kennis hebben bekomen dat aan den belanghebbende manumissiebrieven zijn uitgereikt, zullen zij het publiek ministerie onverwijld met de zaak bekend maken, en zullen alsdan tegen de nalatige meesters of derzelve vertegenwoordigers of lasthebbenden solidair procederen ter oplegging eener geldboete, die niet minder zal mogen zijn dan *f* 500, noch meer dan *f* 1000, en voorts ter betaling der kosten anders op de verkrijging van manumissiebrieven vallende, welke sommen, na verkregen vonnis, hetwelk aan geen hooger beroep zal onderhevig zijn, bij executie op de goederen van den gecondemneerde zullen worden verhaald, en overigens strekken zullen ten voordeele der openbare schatkist.

Art. 35.

Alle reglementen, verordeningen of wetten over het onderhavig onderwerp in de Nederlandsche West-Indische bezittingen vigerende, zullen bij de invoering van het tegenwoordig reglement worden gehouden voor afgeschaft.

Goedgekeurd, benevens de hierachter volgende modellen, bij Zijner Majesteits besluit van den 23sten October 1831, n°. 83.

Mij bekend,

De Secretaris van Staat,

(get.) J. G. DE MEIJ VAN STREEFKERK.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Griffier ter Staats-Secretarie,

(get.) L. H. ELIAS SCHOVEL.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal bij het Departement voor de Nationale Nijverheid en de Kolonien,

(get.) BROCK.

Art. 2.

De bepaling, voorkomende in artt. 27 en 28 van bovenstaand reglement, krachtens welke de vader van eenen minderjarigen gemanumitteerde (wanneer die, naar aanleiding van hetgeen omtrent de huwelijken in het reglement op de behandeling der slaven is bepaald, zou kunnen geacht worden bekend te zijn) gerechtigd is tot de voogdij over deszelfs gemanumitteerd minderjarig kind, wanneer namelijk die vader zelf een vrij persoon is en door de wet tot het voeren van voogdij niet is uitgesloten, zal blijven opgeschort tot tijd en wijle, dat het in voornoemd 27ste artikel bedoeld reglement op de behandeling der slaven zal ijn in werking gebragt.

Art. 3.

Te bepalen, dat bovenstaand reglement in werking komen zal te Suriname op den 1sten April 1832, en in de Nederlandsche West-Indische eilanden respectvelijk op den dag, waarop dat reglement in elk derzelve op de gebruikelijke wijze zal worden gepubliceerd en afgekondigd.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geinsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan Paramaribo, den 23sten Maart 1832, het negentiende jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) E. L. VAN HEECKEREN.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo, den 24sten daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

MODEL LIT. A, N°. 1.

BEKENDMAKING, ten gevolge van een aanzoek van manumissie, gegrond op de vrijwillige gezindheid des meesters, of uit kracht van eene overeenkomst.

Alzoo Hendrik van Raalte zich aan (a) vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrijgen brieven van manumissie voor den hem in eigendom aankomenden slaaf Kwakol, zoo is het, dat (b) goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelijk, die eenig regt of pretensie op den gemelden slaaf mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tijd van drie weken nadat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of couranten zal zijn geplaatst geweest (c), van hun vermeend regt of pretensie ter (d) aanteekening te doen, zullende, na verloop van dien tijd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

(a) Alhier uit te drukken den naam van het collegie, hetwelk is geadieerd.

(b) Idem.

(c) Voor de kolonie, waar geene openbare dagbladen worden uitgegeven, komt hiervoor in plaats: » nadat deze bekendmaking ter kennis van het publiek zal gebragt zijn ».

(d) Hier in te vullen den naam van de secretarie, waar de aanteekening moet geschieden.

N°. 2.

BEKENDMAKING, ten gevolge van een aanzoek tot manumissie, gegrond op de lastgeving of voorwaarde, vervat in eene uiterste wilsbeschikking.

Alzoo Frederik van Visvliet, als executeur-testamentair des boedels van wijlen Johanna van Workum, zich aan (a) vervoegd heeft, met verzoek, om te mogen verkrijgen brieven van manumissie voor het aan gemelden boedel aankomende slavenkind Klaartje, zoo is het dat, enz.

(a) Zie de bekendmaking sub n°. 1.

MODEL LIT. B, No. 1.

BRIEVEN VAN MANUMISSIE, *afgegeven ten gevolge van een aanzoek tot manumissie, gegrond op de vrijwillige gezindheid des meesters, of uit kracht van eene overeenkomst.*

De Gouverneur-Generaal in Rade (a),

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut!

Nademaal de persoon van Hendrik van Raalte zich bij request tot Ons vervoegd heeft, verzoekende brieven van manumissie voor den hem in eigendom aankomenden slaaf Kwakol;

In aanmerking nemende, dat zich ter algemeene secretarie (b), na aankondiging in de openbare dagbladen (c), geene oppositie tegen hetzelfde heeft opgedaan (d), en dat voorts de voorschriften, tot het verkrijgen van brieven van manumissie, bij de wet verordend, zijn in acht genomen,

Zoo is het, dat Wij aan gezegden slaaf Kwakol de tegenwoordige brieven van manumissie verleen, tot al zulke einden, als bij het Reglement op de manumissie der slaven in de Nederlandsche West-Indische bezittingen zijn uitgedrukt, gevende Wij aan denzelfden den voornaam van Frederik en den familienaam van Wansveld, met stelligen last om voortaan dien naam en geen anderen te voeren.

Verzoekende derhalve allen en een iegelijk, zoo hooge als lage autoriteiten, waar ter plaatse ook gevestigd, om den voornoemden Frederik van Wansveld, op vertooning dezès, voor een vrijen persoon te erkennen en hem het effect van dien volkomen te laten

(a) Voor de kolonien buiten Suriname komt hiervoor in plaats de titel van den Gezagvoerder, met het bij art. 2 van het reglement voor elk dier kolonie aangeduide collegie.

(b) Voor de kolonien buiten Suriname, ter secretarie van zoodanig collegie, als ten deze is bevoegd verklaard.

(c) Voor de kolonien, waar geene dagbladen bestaan, komt hiervoor in plaats: » nadat daarvan openbare bekendmaking is gedaan».

(d) Wanneer er oppositie geweest is, doch dezelve is opgeheven, komt hiervoor in plaats: » in aanmerking nemende dat, hoezeer na aankondiging in de openbare dagbladen, of nadat daarvan openbare bekendmaking was gedaan, ter zich oppositie tegen hetzelfde heeft opgedaan, dezelve oppositie echter aan Ons is gebleken te zijn opgeheven».

brieven van manumissie voor het aan gemelden boedel aankomende slavenkind Klaartje;

In aanmerking nemende, enz.

Zoo is het, dat Wij aan gezegd slavenkind Klaartje de tegenwoordige brieven van manumissie verleenen, tot alle zulke enz.

Gevende Wij aan hetzelfde den voornaam Klaartje en den familienaam Steenworp, met stelligen last enz.

Verzoekende derhalve allen en een iegelijk, zoo hooge als lage autoriteiten, waar ter plaatse ook gevestigd, om de voornoemde Klaartje Steenworp, op vertooning dezes enz.

Gegeven enz.

Gezien enz.

MODEL LIT. C.

Van wege Gouverneur-Generaal in Rade (a) wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek om brieven van manumissie, dezelve zijn verleend geworden aan den slaaf Kwakol, toebehoord hebbende aan Hendrik van Raalte; aan het slavenkind Klaartje, toebehoord hebbende aan den boedel van wijlen Johanna van Workum, en aan den slaaf Koffij, toebehoord hebbende aan Maria van Doren, en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

Frederik van Wansveld,

Klaartje Steenworp, en

Willem van der Pomp.

N°. 70.

(Gouvernementsblad n°. 3.)

PUBLICATIE,

regelende de, volgens art. 15, § 1, van het Reglement op de manumissie, bij het verzoeken van brieven van manumissie, in de generale geldkamer te storten som, alsmede den vorm van den te stellen personelen borgtogt.

De Gouverneur-Generaal ad interim in Rade,
Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo bij art. 13 van het Reglement op de manumissie van slaven

(a) Voor de kolonien buiten Suriname komt hiervoor in plaats de titel van den Gezagvoerder, met het bij art. 1 van het reglement voor elke dier kolonien aangeduide collegien.

in de Nederlandsche West-Indische bezittingen, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 23 October 1831, n°. 83, gepromulgeerd en in werking gebragt bij publicatie van den Gouverneur-Generaal ad interim der Nederlandsche West-Indische bezittingen van 23/24 Maart II. (*Gouvernementsblad* van dit jaar n°. 2), onder anderen is bepaald, dat de aanzoeken tot het verleenen van manumissie zullen moeten vergezeld gaan van een bewijs, dat door den aanzoeker in de generale geldkamer der kolonie is gestort eene som van drie tot vijf honderd gulden (*f* 300 ad *f* 500), of wel van eenen, ten bedrage dier som, gestelden personen en door de collegien, welke in de kolonien met het werk der manumissie belast zijn, goedgekeurden borgtogt, welk een en ander ter cautie zal verstrekken voor de openbare schatkist, dat dezelve te eeniger tijd geene schade of winstderving door de verlangde manumissie zal komen te lijden, aan de verpligting van het indienen van welk bewijs, volgens den inhoud van het aangehaald 15de artikel, § 1, alleen ontheven zijn de curators ad hoc,

Zoo is het, dat Wij, de toepassing en uitvoering van bovenstaande bepaling willende regelen, hebben goedgevonden en verstaan, vast te stellen, zoo als geschiedt bij deze:

Art. 1.

Het bedrag der som, welke, ter voldoening aan art. 15, § 1, van het Reglement op de manumissie van slaven, door den aanzoeker in de generale geldkamer der onderscheidene Nederlandsche West-Indische kolonien zal moeten worden gestort, of waarvoor voldoende personele borgtogt zal moeten worden gesteld, zal zijn als volgt:

a. voor slaven-kinderen van twaalf jaren en daarbeneden, drie honderd gulden (*f* 300);

b. voor slaven van boven de twaalf jaren tot en met veertig jaren oud, vijf honderd gulden (*f* 500);

c. voor slaven boven de veertig jaren oud, vier honderd gulden (*f* 400);

Art. 2.

De aanzoeker, die gebruik zal willen maken van de bevoegdheid, om in plaats van de te storten som een personen borgtogt te stellen, zal gehouden en verpligt zijn, bij het in te dienen request om manumissie, niet minder dan twee personen als borgen aan te bieden, welke als burgers in de burgerregisters der respectieve kolonien zullen moeten zijn ingeschreven.

Deze voorgestelde borgen goedgekeurd wordende, zal daarvan eene notariële acte moeten worden opgemaakt, overeenkomstig

het hierachter volgend formulier, waarvan de grosse ter respectieve secretarieren zal moeten zijn ingeleverd, voor en aleeer de advertentien, vermeld in art. 16 van het onderwerpeijk reglement der slaven, zullen vermogen plaats te vinden.

De aangebodene borgen, of één van dezelve niet goedgekeurd wordende, zal het verzoek om manumissie worden gehouden buiten verdere deliberatie, tot tijd en wijle dat of door den aanzoeker een andere borgtogt, ten genoegen van de collegien, die met het werk der manumissie belast zijn, zal zijn aangeboden, of door denzelve de vereischte som in de generale geldkamer gestort zijn zal.

Art. 3.

De bepalingen, voorkomende in de twee voorgaande artikelen, zullen in werking komen, te Suriname op den 1sten April aanstaande, en in de Nederlandsche West-Indische eilanden respectievelijk op den dag, waarop in elk derzelve het meer aangehaald Reglement op de manumissie der slaven zal worden gepubliceerd en afgekondigd.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geïnseereerd.

Aldus gearresteerd in de raadsvergadering, gehouden alhier aan Paramaribo, den 27sten Maart 1832, het negentiende jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) E. L. VAN HEECKEREN.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-
Generaal ad interim in Rade,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd en geaffigeerd den 30sten Maart daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Formulier van den te stellen borgtogt.

Op heden den, compareerden vóór
mij en na te noemen getuigen (in te
vullen de namen der borgen), wonende te,
ingeschreven in het burgerregister der kolonie,
volgens de daarvan aan mij vertoonde bewijzen, afge-
geven in dd. onder N°., zijnde de comparanten
aan mij bekend.

Te kennen gevende:

Dat Hendrik van Raalte zich bij request heeft vervoegd aan, met verzoek om te mogen verkrijgen brieven van manumissie voor den hem in eigendom aankomenden slaaf Kwakol, zullende, naar opgaaf van den eigenaar, oud zijn . . . jaren; dat gezegde Hendrik van Raalte, gebruik makende van de bevoegdheid bij art. 15, § 1, van het *Reglement op de manumissie der slaven in de Nederlandsche West-Indische bezittingen*, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 23 October 1831, n°. 83, alhier gepubliceerd den, aan den aanzoeker om brieven van manumissie toegekend, om, in plaats van de in de generale geldkamer te storten som, een personen borgtogt te stellen, ten genoegen van het collegie met het werk der manumissie belast, bij het door hem ingediend request om manumissie voor den slaaf Kwakol voornoemd, hen comparanten, met hunne voorkennis en toestemming, als borgen heeft aangeboden tot alle zoodanige einden, als bij het aangehaalde 15de artikel, § 1, van het *Reglement op de manumissie* zijn bedoeld.

Dat met dit aanbod genoegten genomen zijnde, bij appointment van dd., N^o., aan mij vertoond, zij comparanten mitsdien alsnu verlangen daaraan verder gevolg te geven en de vereischte acte van borgtogt tot stand te brengen.

En verklaarden alzoo de comparanten bij en door deze, zich te stellen tot borgen elk in solidum en voor het geheel, des dat de een betalende, de ander zal zijn bevrijd, voor de som van *vijf honderd gulden* (f 500), als zijnde de voornoemde slaaf Kwakol, vallende onder de termen van § b, art. 1, der publicatie van Gouverneur-Generaal in Rade, dd. 27 Maart 1832, alhier gepubliceerd den, en mitsdien voor de te zijnen behoeve te verkrijgen brieven van manumissie een borgtogt voor het boven opgenoemd bedrag van *vijf honderd gulden* (f 500) vereischt.

En ten einde deze borgtogt, overeenkomstig de bepaling van het aangehaald 15de artikel, § 1, van het *Reglement op de manumissie der slaven*, zal kunnen verstrekken tot cautie voor de openbare schatkist, dat dezelve te eeniger tijd geene schade of winstderving door de verlangde manumissie van meergenoemden slaaf Kwakol zal komen te lijden, zoo verklaarden de comparanten, onder renuntiatië van alle beneficiën en middelen regtens, welke hun hier-tegen te eeniger tijd mogten komen te stude, en mitsdien ook speciaal van de *beneficiën excussionis et divisionis*, waarvan de inhoud door mij aan de comparanten is uitgelegd (1), zich te ver-

(1) Indien de borg iemand is, die volgens de bestaande wetten van eenig speciaal beneficium zoude jousseren, bij voorbeeld gehuwde vrouwen, moet aan die beneficiën mede nominatim gerenuntieerd worden.

binden en te verplichten, gelijk zij zijn doende bij deze, om, wanneer meergenoemde zich thans nog in slavernij bevindende Kwakol, nadat te zijnen behoeve brieven van vrijdom zullen zijn verleend, te eeniger tijd in zoodanigen behoeftigen toestand mogt geraken, dat hij, schoon geregteijk uitgewonnen, niet in staat wordt bevonden de door hem verschuldigde belastingen of eenig gedeelte van dien te voldoen, of wel de verschuldigde belastingen van hem niet bij executie kunnen worden geïnd, of ook, dat hij ten laste van eenige erkende armeninrigting vervalt of ten koste van den lande of der gemeente, voor korteren of langeren tijd, in eenig hospitaal is verpleegd, *in elk dier gevallen*, de bij deze acte als cautie voor de openbare schatkist aangewezen som van *vijf honderd gulden* (ƒ500), dadelijk en op de eerste aanmaning, van wege de publieke administratie, als eigen schuld in promptis te zullen opleggen en voldoen, om te strekken ten voordeele van de openbare schatkist.

Verbindende de comparanten, tot nakoming hiervan, hunne personen en goederen als naar regten, en voorts zich speciaal onderwerpende, ingeval namelijk zij mogten blijven in gebreke, om, op de eerste aanmaning in de hierboven bedoelde gevallen, de som van *vijf honderd gulden* (ƒ500) onverwijld in promptis op te leggen en te voldoen, aan uitwinning bij parate executie, even als zulks ten aanzien van belastingschuldigen gebruikelijk is; het al overeenkomstig art. 30 van het meer aangehaald *Reglement op de manumissie der slaven in de Nederlandsche West-Indische bezittingen*.

Aldus gedaan en gepasseerd, enz.

N°. 71.

(Gouvernementsblad n°. 5.)

PUBLICATIE,

houdende ampliatie op art. 68 van de publicatie, betrekkelijk het heffen der belasting op de erfvolgingen, dd. 1/11 Junij 1830
(Gouvernementsblad n°. 9).

De Gouverneur-Generaal ad interim in Rade,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten: Nademaal bij art. 68 der publicatie, betrekkelijk de belastingen op de erfvolgingen, dd. 1/11 Junij 1830 (*Gouvernementsblad n°. 9*), niet voorzien is in het geval, dat de door den dood bevestigde uiterste wilsbeschikkingen niet gepasseerd zijn in zoodanigen vorm, welke de opening en uitlezing van dezelve noodzakelijk maakt; en nademaal er intusschen geene redenen bestaan, waarom de ontvangers, met de perceptie van het successieregt belast, in dit geval onkundig zouden moeten blijven van die bijzonderheden, welke, wanneer de uiterste wilsbeschikkingen in zoodanigen vorm zijn ver-

leden, dat derzelver opening en uitlezing noodzakelijk volgen moet door de ambtenaren met de notariële practijk in de Nederlandsche West-Indische bezittingen belast, volgens hetzelfde artikel binnen den tijd van acht dagen na dezelve opening en uitlezing te hunner kennisse moeten gebragt worden.

Zoo is het, dat Wij, daarin willende voorzien, hebben goedgevonden en verstaan, art. 68 van de evengemelde publicatie te amplieren als volgt:

„ Wanneer de uiterste wilsbeschikkingen niet in eenen vorm
 „ zijn gepasseerd, die eene opening of lezing noodzakelijk maakt,
 „ zullen de bovenstaande verplichtingen vervuld worden door de
 „ erfgenamen en executeuren of bewindvoerders van de nalaten-
 „ schap, binnen de drie dagen nadat dezelve door den ontvanger,
 „ met de perceptie van dit middel belast, daartoe schriftelijk zullen
 „ zijn aangemaand, en zulks op eene boete van tien gulden voor
 „ elken dag verzuim.”

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de raadsvergadering, gehouden alhier aan Paramaribo, den 10den April 1832, het negentiende jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) E. L. VAN HEECKEREN.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal ad interim in Rade,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo, den 17den daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

N°. 72.

(Gouvernementsblad n°. 9.)

PUBLICATIE,

houdende invoering van een register, bestemd om in hetzelfde in te schrijven den overgang van onroerende goederen, bij erfenis of vermaking bij uitersten wil.

De Gouverneur-Generaal in Rade,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten: Alzoo Wij in ervaring zijn gekomen, dat er, in de toepassing van art. 72 der publicatie van Gouverneur-Generaal in Rade,

betrekkelijk het heffen der belasting op de erfvolgingen in de Nederlandsche West-Indische bezittingen, dd. 1/11 Junij 1830 (*Gouvernementsblad van dat jaar n°. 9*), moeilijkheden ontstaan zijn;

In aanmerking genomen hebbende dat de bedoeling van het aangehaalde 72ste en het daarmede in verband staande 73ste artikel der aangetogene publicatie eeniglijk geweest is om aan de financiële administratiën eene behoorlijke contrôle te verzekeren op die onroerende goederen, welke door erfenis of vermaking bij uitersten wil worden verkregen;

Willende, met wegneming der zwarigheden, waartoe in de uitvoering het aangehaalde 72ste artikel schijnt aanleiding gegeven te hebben, evenwel het voorgesteld doel op eene andere wijze verzekeren,

Zoo is het, dat Wij, met intrekking der meer aangehaalde artt. 72 en 73 der publicatie van Gouverneur-Generaal in Rade, betrekkelijk het heffen der belasting op de erfvolgingen in de Nederlandsche West-Indische bezittingen, dd. 1/11 Junij 1830, hebben goedgevonden en verstaan te bepalen en vast te stellen, zoo als geschiedt bij deze :

Art. 1.

Er zal in elk der onderscheidene Nederlandsche West-Indische bezittingen worden aangelegd en bijgehouden een register, hetwelk te Suriname zal worden gehouden ten kantore van den algemeenen ontvanger, en in de eilanden ten kantore van den ambtenaar, belast met de perceptie der regten op de successie, hetwelk eeniglijk en bij uitsluiting zal zijn bestemd, om in hetzelfde in te schrijven den overgang van alle onroerende goederen, in de Nederlandsche West-Indische kolonien gelegen, welke door erfenis of vermaking bij uitersten wil worden verkregen.

Art. 2.

Elk en een iegelijk, die bij erfenis of vermaking bij uitersten wil eenig onroerend goed, in de respectieve Nederlandsche West-Indische kolonien gelegen, mogt verkrijgen, zal gehouden en verplicht zijn, wanneer hij in de kolonie, alwaar het goed is gelegen, woonachtig is, binnen den tijd van uiterlijk drie maanden, hetzij te rekenen van den dag waarop hij schriftelijk heeft verklaard de erfenis of vermaking te aanvaarden, of wel, geene zoodanige verklaring aanwezig zijnde, van den dag van het overlijden des erf-laters, en wanneer hij niet in de kolonie woonachtig is, alsdan uiterlijk binnen drie maanden nadat door hem of van zijnentwege binnen de kolonie het hem bij uitersten wil vermaakte of bij erfenis opgekomen onroerend goed factu zal zijn aanvaard of genaderd, om van de bij erfenis of vermaking bij uitersten wil verkregene

goederen, ten burele van den ambtenaar, aan wien, krachtens het bovenstaand artikel, het houden van het register is opgedragen, in te leveren eene op ongezegeld papier geschreven maar geteekende opgaaf dier goederen, welke opgaaf geheel kosteloos zal worden aangenomen, geregistreerd en aan de belanghebbenden als bewijs hunner opgaaf worden teruggegeven.

Elk en een iegelijk, die binnen den bepaalden tijd mogt blijven in gebreke hieraan te voldoen, zal verbeuren eene boete van tien gulden voor elken dag verzuim.

Art. 3.

Door de in het bovenstaand artikel voorgeschrevene aangifte wordt in geenen deele gederogerd of eenige wijzigingen aangebragt aan de in de onderscheidene kolonien bestaande wetten, ordonnantien of reglementen op het geven en nemen van transporten, ten overstaan van zoodanige autoriteiten, als welke met het verlijden van transporten belast zijn. Wordende intengedeel al dezelve, en mitsdien ook speciaal betreffelijk Suriname, de bepalingen van de ordonnantie, voorkomende ten achtste in het besluit van 's Konings gewezen Commissaris-Generaal van 30 Julij 1828 (*Gouvernementsblad* van 1828, n°. 16), zonder eenige uitzondering of reserve ten volle en geheelijk gehandhaafd en van waarde gehouden, of ook, voor zooverre mogt geacht worden door het boven aangehaald 72ste artikel der publicatie van 1/11 Junij 1830 daaraan in eenigerhande wijze te zijn gederogerd, bij deze op nieuw ingevoerd.

Art. 4.

De tegenwoordige bepalingen zullen in werking komen te Suriname den 1sten Julij aanstaande, en op de onderscheidene eilanden op den dag, door de onderscheidene Gezagvoerders te bepalen.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geinsereerd.

Aldus gearresteerd in de vergadering, gehouden alhier te Paramaribo, den 12den Junij 1832, het negentiende jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) E. L. VAN HEECKEREN.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo, den 21sten Junij daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

No. 73.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm Johan Leendert van Raders, Kommandeur van St. Eustatius en Saba, en de leden van den Gemeenteraad van eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat, in overweging genomen hebbende, dat de mesures, welke ter nakoming van de ontvlugting van slaven geadopteerd worden, namelijk het ophalen van alle booten en kano's met zonsondergang, ter plaatse alwaar de wacht op de baai betrokken wordt, illusoir zouden worden, bijaldien het aan de ter reede liggende schepen veroorloofd wierd hunne booten des nachts in het water te laten;

dat voorzigtigheid mitsdien dicteert, om ten deze eenige provisionele voorzieningen te maken en daaraan onmiddellijk publiciteit te geven, alzoo, hangende het opzenden ter approbatie naar Suriname van de zoodanige te emaneren bepalingen, de eigenaren van slaven binnen deze kolonie aan groote en onherstelbare verliezen zouden worden geëxponeerd, hebben besloten:

1°. provisioneel en onder approbatie van Hooger hand te bepalen, gelijk geschiedt bij deze, dat alle schippers der alhier ten anker liggende koopvaardij-schepen verplicht zullen zijn om hunne booten na zonsondergang binnen boord te nemen of aan den achterstevan op te halen en vast te maken;

2°. dat wanneer om eene of andere redenen, het aan eenigen schipper moeilijk of onmogelijk mogt zijn om deszelfs boot of booten binnen boord te nemen, en hij derhalve verplicht mogt zijn dezelve gedurende den nacht in het water te laten, alsdan een waakzaam oog (door het plaatsn van een of meer matrozen in zoodanige boot of booten) zal moeten worden gehouden; zullende al degenen, die hierin nalatig mogten blijven, aansprakelijk worden gemaakt voor de verliezen, die de eigenaren door het ontvlugten van hunne slaven in dergelijke booten eventueel mogten komen te lijden; welke verliezen naar gelang van omstandigheden, door den regter te beoordeelen, op vaarttuig en lading zullen worden verhaald.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie mogt komen te pretenderen, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in den Gemeenteraad op St. Eustatius, den 9den Mei 1832, en gepubliceerd den 9den Julij daaraanvolgende.

(Get.) VAN RADERS.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 74.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm Johan Leendert van Raders, Kommandeur der eilanden St. Eustatius en Saba, en de leden van den Gemeenteraad van eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

dat, alzoo Wij in ervaring zijn gekomen van de onverdedigbare wijze, op welke de vruchtboomen alhier, en voornamelijk de accachu, onlangs van de bast worden ontbloot door slaven, welke dezelve verkoopen om daarmede huden te looijen, en daartegen willende voorzien,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en besloten te verbieden aan allen en een iegelijk, wie het mogten zijn, om accachu of andere bast van slaven te koopen, zonder een schriftelijk permit van hunne eigenaren, op pene van vijf en twintig gulden. Zullende slaven, welke dezelve te koop aanbieden, aan de publieke markt met zweepslagen worden afgestraft.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie mogt pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse alwaar zulks alhier gebruikelijk is.

Aldus gedaan in den Gemeenteraad op St. Eustatius, den 10den Augustus 1832, en gepubliceerd den 17den derzelve maand.

(Get.) VAN RADERS.

Ter ordonnantie van denzelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

N°. 75.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm Johan Leendert van Raders, Kommandeur der eilanden St. Eustatius en Saba, en de leden van den Gemeenteraad van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut!
doen te weten:

Dat Wij hebben goedgevonden te bepalen, gelijk bepaald wordt
bij deze:

Art. 1.

Dat alle inwoners dezer kolonie, van welken rang of conditie
dezelve ook zijn mogen, dus in het algemeen en zonder onderscheid,
hoe ook genaamd, die van de schutterlijke dienst vrijgesteld zijn,
betalen zullen eene jaarlijksche contributie, zoolang de tegenwoor-
dige tijdsomstandigheden zulks noodzakelijk maken, en wel op den
volgenden voet, als:

<i>a.</i> al degenen, die eenige honoraire posten in het gouvernement bekleeden, en al degenen, welke den rang van officier bij eenig burgercorps mogten bekleed hebben	f 15.00
doch eigenaar van 5 of meer koppen slaven zijnde, alsdan	20.00
<i>b.</i> alle civile ambtenaren, die een jaarlijksch inkomen hebben van f 2000 of daarboven	15.00
doch 5 of meer koppen slaven bezittende	20.00
dezulken, wier inkomsten f 1000 's jaars niet te boven gaan	8.00
doch 5 of meer slaven bezittende	12.00
<i>c.</i> alle andere personen in de kolonie hun vast verblijf houdende en geene slaven bezittende	8.00
doch 5 of meer slaven in eigendom hebbende	12.00
<i>d.</i> vreemdelingen, die vaste goederen in deze kolonie zonder slaven bezitten	15.00
vaste goederen en slaven bezittende	30.00
<i>e.</i> schippers der alhier te huis behoorende schepen	15.00
doch 5 of meer slaven in eigendom hebbende	20.00

Art. 2.

Dat van de bedoelde contributie zullen worden vrijgesteld al
degenen, uit wier huisgezinnen, in hetzelfde huis wonende, twee
lieden tot de persoonlijke dienst in de schutterij geroepen zijn.

Art. 3.

Dat de gezegde contributie, gelijk tot dusverre het geval is ge-
weest, in twee termijnen, namelijk op ultimo Junij en ultimo
December van ieder jaar, zal moeten worden betaald.

Art. 4.

Dat de kosten van onderhoud, kleeding enz. der schutterij, alsmede de belooning van extra-wachten, uit de opbrengst der contributien zullen moeten worden gevonden, zonder dat tot dekking daarvan eenige andere koloniale inkomsten zullen worden gebezigd.

Art. 5.

Dat de secretaris eene alphabetische lijst van al de contribubelen, met vermelding der sommen welke ieder hunner, volgens de sub 1°. voorkomende stipulatiën, jaarlijks zal hebben te betalen, zal opmaken en aan den hoofdfinantiën ambtenaar bezorgen, die dezelve, na den algemeenen ontvanger daarvoor in het generale belastingregister te hebben belast, aan denzelve ter inning zal moeten doen toekomen.

Aldus gearresteerd in den Gemeenteraad te St. Eustatius, den 9den Mei 1832; geaprobeerd bij besluit van den 27sten Julij en gepubliceerd den 20sten Augustus 1832.

(Get.) VAN RADERS.

Ter ordonnantie van denzelve,
(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

No. 76.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm Johan Leendert van Raders, Kommandeur van St. Eustatius en Saba, en de leden van den Gemeenteraad van het eerstgemeld eiland,

Aan alle degenen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij het dienstig geoordeeld hebben eene wijziging te maken in de publicatie door Gouverneur ad interim en Raden op den 5den Junij 1825 alhier gearresteerd, opzigtens het koopen van pluim- of ander vee van slaven of suspicieuse vrije lieden, zonder een behoorlijk permit,

Zoo is het, dat Wij goedgevonden hebben te verbieden, zoo als verboden wordt bij deze, aan allen en een iegelijk wie het ook moge wezen, eenig pluim- of ander vee van eenigen slaaf of slaven te koopen, zonder een schriftelijk permit door derzelve eigenaar of den eigenaar van het vee geteekend, inhoudende den aard, de quantiteit en zoo na mogelijk de beschrijving, op pene van verpligt te zullen worden het gekochte, indien hetzelfde gestolen mogt zijn, zonder betaling terug te geven, en bovendien

te betalen eene geldboete van vijf en twintig gulden. Slaven, welke zich hieraan schuldig maken, zullen worden gestraft met zweepslagen, ter beoordeeling der competente regters.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen pretenderen, zal deze worden gepubliceerd en geafficheerd ter plaatse alwaar zulks gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd in den Gemeenteraad, gehouden op St. Eustatius den 20sten November 1832, en gepubliceerd den 23sten derzelve maand.

(Get.) VAN RADERS.

Ter ordonnantie van dezelve,

(get.) T. G. GROEBE, *Secretaris*.

1833.

N°. 77.

PUBLICATIE.

Wij Wilhelm Johan Leendert van Raders, Kommandeur der eilanden St. Eustatius en Saba,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Wij bij aanschrijving van Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen, dd. 3 Junij, lit. E, n°. 663/5, ontvangen hebben eene door Hoogstdenzelve gearresteerde publicatie, waarbij in werking gebragt wordt art. 30 van het Reglement op het beleid der regering voor de kolonie Suriname gearresteerd,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden er verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze, aan dezelve publiciteit te geven; luidende dezelve aldus:

PUBLICATIE,

waarbij in werking gebragt wordt art. 30 van het Reglement op het beleid der regering voor de kolonie Suriname gearresteerd.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, dat bij art. 30 van het Reglement op het beleid der regering in de kolonie Suriname,

gearresteerd bij Koninklijk besluit van 9 Augustus 1832, n°. 89, alhier gepromulgeerd bij Onze publicatie van 3/4 December van hetzelfde jaar (*Gouvernementsblad* van dat jaar n°. 13), bepaald is, dat het Geregts-hof te Suriname als hof van appèl zal kennis nemen van de vonnissen bij de regtscollegien in de overige Nederlandsche West-Indische bezittingen ter eerste instantie geweest, en daarin zal regt spreken bij arrest;

Willende de executie van dat artikel verzekeren,

Zoo is het dat Wij hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan, bij deze:

Art. 1.

Te rekenen van den dag af op welken deze Onze publicatie op de eilanden Curaçao, St. Eustatius en St. Martin op de in dezelve gebruikelijke wijze zal worden afgekondigd, zal het aangehaalde 30ste artikel van het Reglement op het beleid der regering der kolonie Suriname in elk der opgenoemde kolonien in werking komen, en zullen alzoo van dien dag af, de appellen van alle zoodanige vonnissen bij de regterlijke autoriteiten in die kolonie geweest, van welke volgens de in dezelve vigerende wijze van procederen appèl valt, gebragt worden voor het Geregts-hof te Suriname als hof van appèl, om bij hetzelfde volgens de bestaande wetten en wijze van regtspleging te worden behandeld.

Art. 2.

De gezagvoerders op de eilanden Curaçao, St. Eustatius en St. Martin worden met de promulgatie dezer belast, elk voor zooveel hem aangaat, en zulks wel onverwijld nadat deze Onze publicatie hem zal zijn ter hand gekomen.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan Paramaribo den 3den Junij 1833, het 20ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) E. L. VAN HEECKEREN.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Gouvernements-Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo ten zelven dage.

De Gouvernements-Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gearresteerd op St. Eustatius den 1sten Julij 1833, het 20ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) VAN RADERS.

1834.

No. 78.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber der kolonien St. Eustatius en Saba, Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten Overwegende, dat, daar Wij vertrouwen dat schippers van vaartuigen, alhier aankomende, bewust van het gevaar waaraan zij zich of de reeders blootstelden, de publicatie, in dato 9 Mei 1832 door Kommandeur in Rade gearresteerd en door den Gouverneur-Generaal, bij resolutie van den 27sten Julij deszelven jaars, n°. 748/666, goedgekeurd, zouden hebben achtervolgd, Wij nagelaten hebben eenige bepaalde straf of geldboete daarbij vast te stellen;

Overwegende, dat, sedert de afkondiging der bedoelde publicatie, tot twee malen toe slaven van dit eiland zijn gevlugt met sloepen of kano's, behoorende aan vaartuigen op deze reede ten anker gekomen;

Overwegende, dat in het éene geval het niet bewezen is, dat de sloep buiten boord was, en de schipper zich heeft verontschuldigd met het voorgeven dat de kano door de gevlugte slaven van binnen boord genomen is geworden; en in het ander geval, dat de slaaf, welke met dezelve heeft willen vlugten, te Saba is beland, aldaar opgevat en aan zijnen eigenaar terugbezorgd is geworden, waardoor de schipper de straf is ontkomen, welke zijne nalatigheid verdiende,

Zoo is het, dat Wij, den kolonialen Raad gehoord, in de vergadering van den 14den Julij jl. en 24 dezer,

Hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedgevonden en verstaan hebben bij deze,

Bij wijze van ampliatie op de te voren aangeduide publicatie van den 9den Mei 1832 te bepalen:

a. dat schippers van of gezagvoerders over vaartuigen, wanneer zij in gebreke zijn gebleven, overeenkomstig §§ *a* en *b* van voormelde publicatie, hunne booten des nachts binnen boord te nemen of achter den spiegel te hijschen, of wel, wanneer dit niet geschieden kan, dezelve behoorlijk te doen bewaken, vervallen zullen in eene geldboete van twintig gulden voor elke overtreding dier bepalingen;

b. dat eenige slaven zich tot hunne ontvlugting bedienende van eene boot aan een vaartuig behoorende, of van eene boot, welke, ofschoon niet aan het vaartuig behoorende, met toestemming van den schipper of gezagvoerder langs boord of op het dek mag hebben gelegen en voor de behoorlijke verzorging waarvan de schipper zich aansprakelijk stelt, het daarvoor zal gehouden worden dat zoodanige boot niet overeenkomstig de wet is ingeheschen of verzorgd geweest, en de eigenaar van het vaartuig of de schipper alzoo aansprakelijk zal zijn voor de door de eigenaren der slaven geleden verliezen, buiten en behalve de boeten gesteld op het niet nakomen der voormelde wet van 9 Mei 1832, ten ware de bedoelde schipper of gezagvoerder, ten genoegen des regters, zal kunnen bewijzen, dat aan de bepalingen dezer wet is voldaan, en de gevlugte slaven zich van de kano, boot of sloep hebben meester gemaakt in weerwil der krachtadigste pogingen, welke de schipper en het scheepsvolk in het werk hebben kunnen stellen om zulks te beletten;

c. dat het vaartuig aansprakelijk en confiscabel wezen zal voor alle verliezen en schaden, door de nalatigheid van schippers of gezagvoerders te weeg gebragt, alsmede voor alle boeten, door hen geïncurreerd, wanneer de schippers of gezagvoerders daartoe onvermogen mogten zijn.

Van de boeten, hierbij bepaald, zal in de koloniale kas een derde worden gestort, in de kerke- of armenkas een derde, en zal het overige derde aan den havenmeester devolveren, wanneer hij de aangever der overtreding wezen zal.

En de noodzakelijkheid in aanmerking nemende om deze publicatie, in afwachting Zijner Excellentie des Gouverneur-Generaals goedkeuring, in werking te brengen, zal deze, dadelijk na de afkondiging, effect beginnen te sorteren.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, in het Boven- en Benedendorp in de Nederduitsche en Engelsche talen, alwaar zulks binnen deze kolonie gebruikelijk is.

Aldus gedaan en gearresteerd op St. Eustatius, den 25sten September des jaars 1834, het 21ste jaar van Zijner Majesteits regering.

*De Gezaghebber der kolonie St. Eustatius
en Saba,*

(get.) VAN RADERS.

Gepubliceerd den 7den October.

N°. 79.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber der kolonie St. Eustatius en Saba, Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten: Overwegende dat schippers en stuurlieden van kleine vaartuigen, alhier of in de naburige eilanden t'huis behoorende en welke volgens bestaande verordeningen, voor zooverre deze kolonie betreft, vrije personen moeten zijn, de gewoonte hebben aangenomen om wanneer hunne vaartuigen op deze reede ten anker liggen, aan wal te vernachten en de bewaring van hun onderhebbend vaartuig aan het overige scheepsvolk (veelal slaven) over te laten, waardoor de goede ingezetenen aan zware verliezen worden blootgesteld,

Zoo is het, dat Wij, den Kolonialen Raad in de vergaderingen van den 14den Julij en 24 dezer gehoord hebbende, hebben goedgevonden en verstaan te statueren, zoo als Wij goedvinden te statueren bij deze:

Art. 1.

Eenig vaartuig, hier of op de naburige eilanden t'huis behoorende en waarvan de equipage meer dan de helft uit slaven bestaat, alhier aankomende en des nachts op de reede blijvende, zal de schipper of stuurman zich vóór zonsondergang aan boord moeten begeven, en gedurende des nachts aan boord blijven; de stuurman een slaaf zijnde, zal de schipper zich vóór zonsondergang aan boord moeten begeven, ten ware hij van den Gezaghebber of diens vertegenwoordiger verlof hebbe langer te vertoeven, onder verbeurte eener geldboete van vijf en twintig gulden voor elke overtreding van enig gedeelte van dit artikel.

Art. 2.

Wanneer de stuurman een vrije persoon is en zijne tegenwoordigheid aan boord het getal vrije lieden tot de equipage behorende niet gelijkstelt met dat der slaven, zal de schipper zich vóór of uiterlijk ten negen ure aan boord van zijnen bodem moeten begeven, op pene van eene boete van vijf en twintig gulden voor elke overtreding.

Art. 3.

De schippers of stuurlieden van de in de vorige artikelen bedoelde vaartuigen, en waarvan het meerendeel der equipage slaven zijn, des nachts aan wal wenshende te blijven, zal daartoe door door den Gezaghebber of diens vertegenwoordiger permissie kunnen

worden verleend, mits de schipper of stuurman, of beiden (ten genoeg van den Gezaghebber) een of twee vertrouwelijke vrije personen in zijne of hunne plaats naar boord zenden om aldaar te verblijven.

Art. 4.

Gelijk in alle soortgelijke gevallen zal het vaartuig aansprakelijk en executabel zijn voor alle boeten hierin bepaald en kosten daaruit voortvloeiende, alsmede voor alle schaden en verliezen, welke door het niet naleven dezer publicatie door eigenaren van slaven mogen worden geleden, bijaldien de schipper of gezagvoerder onvermogen zij dezelve te bestrijden.

Art. 5.

De boeten, bij deze publicatie bepaald, zullen worden verdeeld als volgt: een derde aan de koloniale kas, een derde aan de armen en een derde aan den havenmeester, indien dezelve aangever wezen mogt.

En de noodzakelijkheid in aanmerking nemende om deze publicatie in werking te brengen in afwachting Zijner Excellentie des Gouverneur-Generaals goedkeuring, zal deze dadelijk na de afkondiging effect beginnen te sorteren.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, in het Boven- en Benedendorp in de Nederduitsche en Engelsche talen, waar zulks binnen deze kolonie gebruikelijk is.

Aldus gedaan en gearresteerd op St. Eustatius, den 25sten September des jaars 1834, het 21ste jaar van Zijner Majesteits regering.

*De Gezaghebber der kolonie St. Eustatius
en Saba,*

(Get.) VAN RADERS.

Gepubliceerd den 7den October daaraanvolgende.

(Get.) J. E. R. VAN RADERS.

No. 80.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber der kolonie St. Eustatius en Saba,
Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:
Nademaal Wij, onder geleidende missive van Zijne Excellentie
den Gouverneur-Generaal, dd. 1 dezer, lit. E, n°. 1066/11, ontvangen
hebben het *Gouvernementsblad* n°. 14, bevattende eene door Hoogst-

denzelve gearresterde publicatie, met invitatie om daaraan de vereischte publiciteit te geven,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1.

Gezegde publicatie te doen afkondigen en dezelve daardoor ter kennisse te brengen van elk en een iegelijk, dien zulks zoude mogen aangaan; luidende dezelve aldus:

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen;

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo Wij, ten gevolge eener door Ons, met gemeen overleg van den Kolonialen Raad der ketonie Suriname gedane voordragt, bij eene missive van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien van 20 Junij dezes jaars, n°. 14/69, krachtens Koninklijk rescript van 16den daar te voren, n°. 6, gemagtigd zijn tot het invoeren van eenige maatregelen de strekking hebbende om de onderlinge gemeenschap tusschen de onderscheidene Nederlandsche West-Indische bezittingen te bevorderen,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan te bepalen en vast te stellen, gelijk Wij zijn doende bij deze:

Art. 1.

De invoer van zout en van tras of cement van de eilanden Curaçao, St. Eustatius en St. Martin en onderhoorigheden in Suriname wordt geheel vrijgesteld van alle inkomende regten, mits die vaartuigen op een der genoemde eilanden zijn te huis behoorende, en beantwoorden aan de voorschriften te dien aanzien in het volgend 5de artikel bepaald.

Art. 2.

Alle vaartuigen op de eilanden Curaçao, St. Eustatius en St. Martin en onderhoorigheden te huis behoorende worden te Suriname gelijkgesteld, voor zooverre de last-, baken-, los- en steiger-gelden of verdere scheepslasten betreft, met die Surinaamsche kust- of plantage-vaartuigen, aan welke eene zoogenaamde Drogherspas is afgegeven, in dier voege, dat voor dezelve vaartuigen te Suriname geene andere lasten zullen verschuldigd zijn dan de zoodanige, die te Suriname voor de aldaar t'huis behoorende kustvaarders worden voldaan, onder gelijke bepaling als in het voorgaand artikel vermeld is, dat dergelijke vaartuigen vallen onder de termen van art. 5 dezer publicatie.

Art. 3.

Behalve de artikelen zout, tras of cement, welke te Suriname van de Nederlandsche West-Indische bezittingen vrij van inkomende regten mogen worden ingevoerd, zullen uit die eilanden te Suriname geene andere artikelen mogen worden ingevoerd dan alleen de zoodanige, waarvan de invoer met Amerikaansche schepen geoorloofd is, waarvoor, even als tot dusverre, de bij de wet gevorderde inkomende regten zullen verschuldigd zijn.

Art. 4.

De uitvoer uit Suriname met de bedoelde vaartuigen zal, behalve malassie en hout (de malassie echter niet anders dan tegen voldoening der uitgaande regten) uit niets anders mogen bestaan dan alleen uit zoodanige artikelen, welke alhier gewoonlijk uit het moederland worden aangevoerd; zullende tot dien uitvoer geene speciale permissie van den Gouverneur-Generaal vereischt worden.

De uitvoer van andere artikelen, daaronder in het bijzonder begrepen de uitvoer van bananen, rijst, maïs of korenmeel, zal niet anders geoorloofd zijn dan op speciale autorisatie van den Gouverneur-Generaal, welke uitvoer echter, ingeval die door den Gouverneur-Generaal wordt vergund, mede vrij zijn zal van uitgaande regten.

Art. 5.

Ten einde van de vergunning, in de bovenstaande artikelen vervat, genot te kunnen hebben, zullen de hierbedoelde vaartuigen moeten beantwoorden aan de navolgende vereischten:

1°. dezelve vaartuigen moeten behooren aan ingezetenen der kolonien Curaçao, St. Eustatius en St. Martin of onderhoorigheden, en aldaar woonachtig, welke het burgerregt hebben verkregen, en ten genoegen der Gezaghebbers in die bezittingen bewezen hebben, dat de bedoelde vaartuigen eenig en alleen hun eigendom zijn, en noch geheel, noch gedeeltelijk aan ingezetenen van eenige vreemde kolonie behooren; zullende daarvan door de Gezaghebbers op de eilanden op de scheepspapieren aanteekening gedaan worden;

2°. dat dezelve vaartuigen onder geene andere dan Nederlandsche vlag zullen mogen varen, ten ware in sommige dringende gevallen door den Gouverneur-Generaal daarin eenige uitzondering mogt worden gemaakt en daartoe uitdrukkelijke permissie verleend worde.

Art. 6.

Met de in het vorig artikel bedoelde, op de eilanden t'huis behorende vaartuigen, worden gelijkgesteld, en zullen alzoo onder

dezelfde voorwaarden gelijke voorregten genieten zoodanige vaartuigen, dewelke te Suriname mogten worden aangelegd tot en gebragt in de vaart van Suriname op de eilanden, echter niet anders dan nadat voor dezelve daartoe vooraf van den Gouverneur-Generaal de vereischte vergunning en scheepspapieren zullen zijn verkregen.

Art. 7.

De bovenstaande bepalingen zullen in werking komen met den dag waarop deze op de gebruikelijke wijze alhier zal zijn gepubliceerd.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan Paramaribo, den 15den September 1834, het 21ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) E. L. VAN HEECKEREN.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Gouvernements-Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd ten zelve dage,

De Gouvernements-Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Art. 2.

De artikelen, bij art. 3 der door den Gouverneur-Generaal gearresteerde publicatie bedoeld, bestaan uit aardappelen en andere aardvruchten, beschuit, boomvruchten, bloem, brood, gevogelte, horendvee, houtwaren, kaarsen van spermacetie, muilezels, olie van spermacetie, paarden, peulvruchten, rijst, schapen, tabak in bladeren, varkens, visch en vleesch, gerookt, gedroogd, gezouten of in pekels.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze worden afgekondigd en geaffigeerd, alwaar zulks binnen deze kolonie gebruikelijk is.

Aldus gedaan en gearresteerd op St. Eustatius, den 30sten October 1834, het 21ste jaar van Zijner Majesteits regering.

*De Gezaghebber der kolonie St. Eustatius
en Saba,*

(get.) VAN RADERS.

Gepubliceerd den 1sten November.

(Get.) J. E. R. VAN RADERS.

N°. 81.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber der kolonie St. Eustatius en Saba,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo Wij, onder geleide van extract uit het Journaal van het verhandelde en geresolveerde, gehouden bij Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen, dd. 19 November ll., n°. 1240/1115, Hoogstdezelfs publicatie betrekkelijk de toepassing van het Oud-Hollandsch strafregt op alle zoodanige delicten, waaraan militairen, hetzij alleen of in complicitéit met inwoners der Nederlandsche West-Indische bezittingen, zich schuldig mogten maken, en waartegen bij het Militair Wetboek niet is voorzien, met last om dezelve alhier op de gebruikelijke wijze te doen afkondigen,

Zoo is het, dat Wij, daaraan voldoende, hebben goedgevonden en verstaan, bij deze even aangehaalde publicatie op de gewone wijze en plaatsen te doen afkondigen en affigeren; luidende dezelve aldus:

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo, ten gevolge van de door Ons te dezer zake gevraagde inlichtingen, bij dépêche van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien, dd. 29 Augustus ll., n°. 4/104, aan Ons is toegezonden afschrift van 's Konings besluit van den 15den derzelver maand, n°. 35, houdende bepaling dat, in alle zulke gevallen waarin militairen zich alleen of in complicitéit met inwoners der Nederlandsche West-Indische bezittingen, aldaar schuldig maken aan delicten, waartegen bij het Militair Wetboek niet is voorzien, het Oud-Hollandsch strafregt voor alsnog alleen toepasselijk zal zijn,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1.

Hetzelve besluit te brengen ter kennisse van elk en een iegelijk, wien zulks mogt aangaan; zijnde van den navolgenden inhoud:

WIJ WILLEM, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de voordragt van het Departement van Kolonien, van den 23sten Mei ll., n°. 5, en het daarbij overgelegde advies van Onzen Minister van Justitie van den 9den te voren, n°. 37;

Den Raad van Stategehoord (advies van den 27sten Junij 1834, n°. 5);
Gezien de rapporten van Onze Ministers van Justitie en van
Kolonien, van den 2den en 9den dezer, n°. 49 en 17,

Hebben goedgevonden en verstaan:

Te verklaren, dat in alle zulke gevallen, waarin militairen in
de Nederlandsche West-Indische bezittingen zich alleen of in
compliciteit met inwoners dier kolonien, schuldig maken aan delicten,
waartegen bij het Militair Wetboek niet is voorzien, het
Oud-Hollandsche strafregt voor alsnog alleen toepasselijk zal zijn.

En is onze Minister van Kolonien belast met de uitvoering dezer,
waarvan afschriften zullen worden gezonden aan Onzen Minister
van Justitie en (onder kopielijke mededeeling der adviezen van Onze
Ministers van Justitie en van Kolonien van den 2/9 dezer, n°. 49/17)
aan den Raad van Justitie, tot informatie en narigt.

's Gravenhage, den 15den Augustus 1834.

(Get.) WILLEM.

Van wege den Koning,

(get.) J. G. DE MEIJ VAN STREEFKERK.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Griffier ter Staats-Secretarie,

(get.) L. H. ELIAS SCHOVEL.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie,

(get.) A. BROCX.

Art. 2.

Te bepalen, dat bovenstaand Koninklijk besluit in de kolonie
Suriname zoowel als in de West-Indische eilanden Curaçao,
St. Eustatius en St. Martin in werking zal komen en kracht van
wet hebben, van en met den dag waarop de afkondiging dezer
in ieder der opgenoemde kolonien zal plaats vinden.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal
deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het
Gouvernementsblad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan Paramaribo, den 19den November
1834, het 21ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) E. L. VAN HEECKEREN.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Gouvernements-Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo, den 21sten November daaraanvolgende.

(Get.) G. A. VAN DER MEE.

Aldus gedaan en gearresteerd op den 13den December 1834, het 22ste jaar van Zijner Majesteits regering, en gepubliceerd op den 19den daaraanvolgende.

De Gezaghebber voormeld,

(get.) VAN RADERS.

1836.

N°. 82.

(Gouvernementsblad n°. 6.)

PUBLICATIE,

streckende ter opheldering en uitlegging van art. 14 der publicatie van 6/8 December 1832 (Gouvernementsblad n°. 14).

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat, hoezeer bij art. 14 der publicatie van 6/8 December 1832 (*Gouvernementsblad* n°. 14) is bepaald, dat het Gerechtshof der kolonie Suriname in alle strafzaken bij arrest zal regt spreken, voor zooverre niet volgens de bestaande wetten het appèl in criminele gedingen is toegelaten, het Ons echter is gebleken, dat men van deze bestaande wet onwetendheid schijnt te pretenderen, immers, dat men sedert eenigen tijd zich handelingen heeft veroorloofd, welke tegen deze wetten lijnregt aandruisschen,

Zoo is het, dat Wij, willende de onderscheidene wetsbepalingen, welke ten aanzien van dit onderwerp in de kolonie Suriname bestaan, in het belang der justitie handhaven en bevestigen, en tevens die gepretendeerde ignoratie doen ophouden;

Den Kolonialen Raad gehoord is deszelfs vergaderingen van den 12den Augustus en 3den December 1834, alsmede in die van den 8sten Maart 1836;

Gezien Zijner Majesteits besluit van den 6den Maart 1834, n°. 125;
 Gezien Zijner Majesteits besluit van den 5den Augustus 1827, n°. 167;
 Gezien de publicatie van den Gouverneur der kolonie Suriname
 dd. 30/31 October 1827 (*Gouvernementsblad* n°. 5);

Gezien het Koninklijk besluit dd. 31 October 1835, n°. 98,
 waarbij Wij tot het in werking brengen der navolgende bepa-
 lingen zijn gemagtigd;

Hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en
 verstaan bij deze:

Art. 1.

Van criminele vonnissen bij het Gerechtshof te Suriname ge-
 wezen zal alleen appèl kunnen worden aangeteekend, wanneer de
 zaken ordinario modo zijn beregt geworden, en alzoo op dezelve
 zijn toepasselijk gemaakt art. 7 of 17 van het reglement van 10
 October 1798, alhier afgekondigd bij de evenvermelde publicatie
 van den Gouverneur der kolonie Suriname.

Art. 2.

Wanneer intengendeel de zaken zijn beregt geworden naar de
 vormen, voorgeschreven bij artt. 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15
 en 16 van genoemd reglement, en mitsdien de publieke aanklager
 is geautoriseerd geworden om tegen de beklagden in extra-
 ordinair proces recht te vragen, zal van de in zoodanige zaken
 gevallen vonnissen, evenmin als van die, welke luidens art. 4 op
 confessie zijn geweest, eenig appèl, reformatie, of eenigerhande
 provocatie worden toegelaten.

Art. 3.

Het is den regterlijken beambten (de griffier, de adjunct-griffier
 en gezworen klerken daaronder begrepen) verboden om eenige
 acte of exploit, of eenige andere schriftuur op te maken of te be-
 teekenen, de strekking hebbende om van vonnissen, gewezen in
 strafzaken, welke anders dan ordinario modo zijn beregt, eenig
 gewild appèl te interjecteren.

Insgelijks is het aan de advocaten en practizijns of procureurs
 verboden, hun officie te leenen tot het opmaken of beteekenen van
 zoodanige acten, exploiten of schrifturen.

Aan den Gouverneur-Generaal wordt voorbehouden om, in geval
 van overtreding van vorenstaand verbod, zoodanige maatregelen
 tegen de overtreders te nemen, als hij, na den Kolonialen Raad
 te hebben gehoord, noodig en met de bestaande wetten en regle-
 menten bestaanbaar zal achten.

Art. 4.

In alle vonnissen in strafzaken, volgens het reglement van
 10 October 1798 op confessie of convictie bij het Gerechtshof in

extra-ordinair proces, zal worden uitgedrukt: » Regtdoende in extra-ordinair proces,

Op confessie, }
Op convictie, } en alzoo bij arrest in het hoogste ressort."

Die arresten zullen overeenkomstig de wet worden ten uitvoer gelegd, al ware daartegen appèl, provocatie of eenig ander beroep aangeteekend, als waarop de procureur-generaal zich op geenerlei wijze zal inlaten, hetzelfde moettende beschouwen als onwettig en van geene waarde.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan Paramaribo, den 12den Maart 1836, het 23ste jaar van Zijner Majasteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Adjunct-Gouvernements-Secretaris,

(get.) G. S. DE VEER.

Gepubliceerd aan Paramaribo, den 1sten April 1836.

De Adjunct-Gouvernements-Secretaris,

(get.) G. S. DE VEER.

1837.

No. 83.

W E T van den 10den April 1837, waarbij aan alle gema-nummitteerden wordt verboden zich buiten de kolonien St. Eustatius en Saba te begeven, dan jaar en dag na der-zelver vrijgeving, ten ware aan dezelve dispensatie mogt worden verleend.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber ad interim van de kolonien St. Eustatius en Saba, Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten: Nademaal Wij door Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen, bij resolutie van den

6den Maart 1837, n°. 153/221, zijn aangeschreven om, in overeenstemming met hetgeen deswege in de kolonie Suriname is gestatueerd, de navolgende bepalingen ten aanzien van gemanumitteerde personen daar te stellen,

Zoo is het, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord in deszelfs vergadering van heden,

Hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij zijn doende bij deze:

Art. 1.

Te rekenen van den dag waarop deze zal worden afgekondigd, zal het aan gemanumitteerde personen niet vrijstaan, zich uit deze kolonie of van het onderhoorige eiland Saba te verwijderen, dan jaar en dag nadat hun de brieven van manumissie zullen zijn uitgereikt.

Art. 2.

Bij het doen van aanzoek om passen voor gemanumitteerden zal men behoorlijk doen blijken dat deze termijn is geobserveerd.

Art. 3.

Alle overtredingen tegen art. 1 dezer wet zullen gelijkgesteld worden met clandestin vertrek uit de kolonie, en zullen de overtreders, gelijk mede degenen, welke de hand daaraan hebben geleend, hetzij door aan derzelver vervoer uit de kolonie behulpzaam te zijn geweest, hetzij door voorbereidende middelen daartoe te hebben bijgedragen, of op welke andere wijze ook zoodanige handeling zullen hebben bevorderd, naar de gestrengheid der wetten gestraft worden.

Art. 4.

In bijzondere gevallen, waarin men de dienst van dezen of genen zeer vertrouwden, vrijgemaakten of nog vrij te maken bediende tot het ten uitvoer brengen van eenige zaak, of het behartigen van eenige belangen buiten de kolonie onverwijld zoude behoeven, of, bij spoedig opkomend vertrek, denzelve als lijfbediende zoude wenschen mede te nemen, zal het den belanghebbenden vrijstaan zich bij behoorlijk gemotiveerd request aan Ons te adresseren tot bekoming van dispensatie van het boven gestatueerde, waarop een billijk regard zal worden geslagen.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en geaffigeerd.

Aldus gearresteerd op St. Eustatius, den 10den April 1837, het 24ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) T. G. GROEBE.

Ter ordonnantie van Zijn Hoog Ed. Gestr.,

De Koloniale Secretaris,

(get.) P. D. T. M. SPIRO.

Gepubliceerd en geaffigeerd ten zelven dage.

De Koloniale Secretaris,

(get.) P. D. T. M. SPIRO.

N°. 84.

INVOERING DER WET, houdende bepalingen ten einde de verschijning in regten van door het publiek ministerie gerequireerde getuigen te verzekeren.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber van St. Eustatius en Saba,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen van den 15den Junij dezes jaars, n°. 625/553, is goedgekeurd geworden eene wet, houdende bepalingen ten einde de verschijning in regten van door het publiek ministerie gerequireerde getuigen te verzekeren,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Dezelve wet te brengen ter kennis van een iegelijk, wien zulks zoude mogen aangaan; zijnde van den navolgenden inhoud:

WET, houdende bepalingen ten einde de verschijning in regten van door het publiek ministerie gerequireerde getuigen te verzekeren.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber ad interim van St. Eustatius en Saba,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen de noodzakelijkheid om ter bevordering van den geregelden gang der justitie eene wet daar

te stellen, ten einde in de kolonie St. Eustatius en Saba de verschijning in regten van de door het publiek ministerie gerequireerde getuigen te verzekeren,

Zoo is het, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord,

Hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1.

Wanneer eenig persoon die, van wege het publiek ministerie, door den daartoe bevoegden ambtenaar is gedagvaard geworden, om voor den regter te verschijnen, ten einde voor denzelve getuigenis der waarheid af te leggen, zich op het in de acte van dagvaarding bestemde uur niet voor den regter laat bevinden, en de gedagvaarde van eene wettige verschooning heeft doen blijken, zal het publiek ministerie onverwijld tegen een zoodanige conclusie nemen ter betaling eener geldboete van dertig gulden (ƒ 30), op welke vordering de regter, voor wien de gedagvaarde zoude hebben moeten verschijnen, alvorens het afloopen der rolle of der teregtzitting, bij verstek zal uitspraak doen.

Art. 2.

De regter zal echter, alvorens de vordering van het openbaar ministerie toe te wijzen, zich moeten overtuigen, dat de personen, welke te St. Eustatius woonachtig zijn, gedagvaard zijn geworden ten minste vier en twintig uren vóór het uur waarop zij voor den regter zouden verschijnen, Zon- en feestdagen niet mede gerekend, en dat, voor zooverre dezelve op het eiland Saba woonachtig zijn, tusschen het oogenblik waarop de dagvaarding aan derzelver regterlijk domicilie is geëxploiteerd, en het uur, waarop de verschijning zoude moeten plaats hebben gehad, niet minder dan veertien volle dagen zijn verloopen.

Art. 3.

Het publiek ministerie zal het door den regter tegen de afwezige getuigen uitgesproken vonnis aan dezelve doen beteekenen, en daarbij te gelijk eene tweede dagvaarding voegen ten naasten regtsdage.

Art 4.

De getuige, op deze tweede dagvaarding voor den regter verschijnende, zal de bevoegdheid hebben den regter bekend te maken met de redenen, welke hij ter verschooning zijner vroegere afwezigheid zoude meenen te kunnen aanvoeren, of ook, bijaldien hij ook op deze tweede dagvaarding niet in persoon verschijnt, denzelve op de eene of andere wijze daarmede te doen bekend worden.

Art. 5.

De regter, voor wien de gedagvaarde zoude zijn verschenen, zal, na het publiek ministerie in deszelfs conclusie te hebben gehoord, bij definitive uitspraak, welke aan geen beroep, hoe ook genaamd, zal onderhevig zijn, over de kracht van de aangevoerde versooning beslissen.

Indien de door, of namens den getuige in het midden gebragte versooning bij zoodanige uitspraak voor genoegzaam mogt zijn geacht, zal het tegen denzelve gewezen vonnis worden gehouden als te zijn ingegaan in kracht van gewijsde en door het publiek ministerie ter executie worden gelegd.

Art. 6.

Wanneer de getuige op de tweede dagvaarding niet voor den regter verschijnt, en hij denzelve ook niet heeft bekend doen worden met de redenen, welke ter versooning zijner vroegere afwezigheid zullen kunnen dienen, zal de regter, voor zooverre hij zich zal hebben overtuigd dat aan de voorschriften van art. 2 is voldaan geworden, het publiek ministerie, op deszelfs daartoe te nemen conclusien, autoriseren om den andermaal gedagvaarde bij den lijve te doen aantasten, in provisionele custodie te stellen en ten eersten regtsdage, na deszelfs aantasting, voor den regter te doen geleiden, ten einde door denzelve te worden gehoord; zullende dezelve, na gehoord te zijn, uit de custodie niet worden ontslagen dan na alvorens al de kosten te hebben voldaan.

Art. 7.

Wanneer eenig tot den slavenstand behoorende persoon van wege het publiek ministerie mogt zijn gedagvaard geworden om voor den regter te verschijnen, ten einde getuigenis der waarheid af te leggen of renseignementen te geven, en de gedagvaarde zich op het in de dagvaarding bestemde uur niet voor den regter laat vinden, en er voor het overige geene redenen ter versooning van dit verzuim aan denzelve zijn bekend geworden, zal hij het publiek ministerie, op deszelfs daartoe te nemen conclusien, autoriseren om zoodanigen tot den slavenstand behoorenden persoon bij den lijve te doen aantasten, in provisionele custodie te stellen en zoo spoedig doenlijk voor den regter te doen geleiden; zullende dezelve aan deszelfs eigenaar of meester niet worden gerestitueerd, dan tegen voldoening van al de kosten, welke de apprehensie van den slaaf met den aankleve van dien heeft veroorzaakt.

Art. 8.

De tegenwoordige wet is, ten aanzien der getuigen te St. Eustatius woonachtig, onverwijld na derzelve afkondiging van kracht,

en ten aanzien van getuigen te Saba woonachtig, eerst met den veertienden dag, volgende op dien waarop dezelve aldaar zal zijn gepubliceerd.

Art. 9.

Alle vroegere wetsbepalingen en instructoire verordeningen zullen, voor zooverre zij in eenig opzicht met de voorschriften der tegenwoordige wet mogten strijden, worden gehouden voor vervallen.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en aangeplakt.

Aldus gearresteerd te St. Eustatius, den 30sten November 1836, het 24ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) T. G. GROEBE.

Ter ordonnantie van den Gezagvoerder ad interim,

De Koloniale Secretaris,

(get.) P. D. T. M. SPIRO.

Accordeert met het origineel,

De Koloniale Secretaris,

(get.) P. D. T. M. SPIRO.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en aangeplakt.

Aldus gearresteerd te St. Eustatius, den 20sten October 1837, het 24ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) JOHANNES DE VEER.

Ter ordonnantie van Zijn Hoog Ed. Gestr.

De Koloniale Secretaris,

(get.) P. D. T. M. SPIRO.

Gepubliceerd en geaffigeerd ten zelven dage,

De Gezaghebber van St. Eustatius,

(get.) JOH. DE VEER.

N°. 85.

INVOERING DER WET, houdende strafbepalingen tegen verbale injurien, burengerucht en schennis van het huisregt.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber van St. Eustatius en Saba,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen, van den 15den Junij dezes jaars, n°. 625/553, is goedgekeurd geworden eene wet, houdende strafbepalingen tegen verbale injurien, burengerucht en schennis van huisregt,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Dezelve wet te brengen ter kennis van elk en een iegelijk, wien zulks zoude mogen aangaan; zijnde van den navolgenden inhoud:

WET, houdende strafbepalingen tegen verbale injurien, burengerucht en schennis van huisregt.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber ad interim van St. Eustatius en Saba,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen dat het ter handhaving der goede orde in de kolonie St. Eustatius en Saba noodzakelijk is voorgekomen, dat eene bepaalde wet worde daargesteld ter be-teugeling van zoodanige overtredingen, als daarmede onbestaanbaar zijn,

Zoo is het, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord,

Hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1.

Elk en een iegelijk, niet tot den slavenstand behoorend persoon, die op de openbare wegen of straten, of in eenige kroeg, herberg, koffijhuis, logement, of dergelijke daarmede gelijkstaande inrigtingen, aan eenen anderen, niet tot den slavenstand behoorenden persoon, eenig scheldwoord of scheldwoorden zal hebben toegevoegd, of die denzelve zal hebben uitgejouwd, of door woorden, teekens of gebaren, aan de bespotting van anderen zal hebben blootgesteld of getracht bloot te stellen, of die denzelve door het

uiten of doen van bedreigingen, door hem eenig misdrijf of eenige ondeugd te verwijten, of op eenige andere wijze in zijne eer heeft gekrenkt of getracht heeft te krenken, zal, onverminderd de civile actie van den beledigde, verbeuren eene geldboete, die naar gelang van omstandigheden in bedrag zal kunnen verschillen, doch die nooit minder zal mogen zijn dan vijf gulden (*f* 5) en nooit meer dan twee honderd gulden (*f* 200); wordende het aan den regter overgelaten om in elk voorkomend geval te beoordeelen, of hetzelfde al dan niet in de termen van het tegenwoordige artikel is vallende.

Art. 2.

Elk en een iegelijk, niet tot den slavenstand behoorend persoon, die, op de openbare straten en wegen, moeijenis en burengerucht verwekt of tracht te verwekken, hetzij door uitbundig schreeuwen, tieren of eenig ander rumoer aan te rigten, hetzij door met anderen in grootere of kleinere verzamelingen zich te vereenigen, en, na daartoe door eenen beambte der politie te zijn aangemaand, zich daarvan niet af te zonderen, hetzij door zich eenige andere daad te veroorloven, naar het oordeel des regters de kennelijke strekking hebbende om de openbare orde en rust te verstoren, zal gestraft worden met eene geldboete, welke naar gelang van omstandigheden in bedrag zal kunnen verschillen, doch die niet minder zal mogen zijn dan vijf en twintig gulden (*f* 25) en niet meer dan twee honderd gulden (*f* 200), of met eene gevangenis in het fort Oranje, of elders, van ten minste *drie* en van ten hoogste *tien dagen*, hetzij te zamen, hetzij afzonderlijk.

Art. 3.

Met gelijke straffen als in het vorige artikel vermeld zullen gestraft worden de niet tot den slavenstand behoorende personen, welke zich schuldig maken aan schennis van eens anders huisregt, hetzij door tegen den uitgedrukten en hun kennelijk geworden wil des bewoners, in deszelfs woning of het tot dezelve behoorende erf zich te begeven, hetzij door, hoezeer ook met deszelfs bewilling zich daarin begeven hebbende, in dezelve woning of op eenigen tot die woning behoorenden en daarmede een geheel uitmakenden grond, eenige moeijenis, getier of andere onhebbelijkheid aan te rigten, naar het oordeel des regters de kennelijke strekking hebbende om de huisselijke vrede en rust te verstoren.

Art. 4.

Wanneer eenig tot den slavenstand behoorend persoon zich aan de misdrijven, bij artt. 1, 2 en 3 vermeld, zal hebben schuldig

gemaakt, zal hij, naar gelang van omstandigheden, gestraft worden met eene gevangenis te water en te brood in het fort Oranje, of elders, van niet minder dan *zes* en niet hooger dan *tien dagen*, of wel met de straffen der slagen, welke in geen geval het getal van *honderd* zullen mogen te boven gaan; zullende deze straffen zoo-wel te zamen als afzonderlijk mogen worden opgelegd.

Art. 5.

Wanneer de misdrijven, in de vorige artikelen vermeld, onmiddellijk zijn voorafgegaan of onmiddellijk zijn gevolgd door of gelijktijdig zijn bedreven met misdrijven van eenen zwaarder aard, bijv.: feitelijke gewelddadigheden, verwonding, mouterij, oproer enz., zullen de straffen, tegen de laatstgemelde misdrijven gestatueerd, op de schuldigen worden toegepast.

Art. 6.

De tegenwoordige wet zal in de kolonie St. Eustatius en Saba dadelijk na hare afkondiging kracht hebben.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en aangeplakt.

Aldus gearresteerd te St. Eustatius, den 30sten November 1836, het 23ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) T. G. GROEBE.

Ter ordonnantie van den Gezaghebber ad interim,

De Koloniale Secretaris,

(get.) P. D. T. M. SPIRO.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en aangeplakt.

Aldus gearresteerd te St. Eustatius, den 20sten October 1837, het 24ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) JOH. DE VEER.

Gepubliceerd en geafficheerd ten zelve dage.

De Gezaghebber van St. Eustatius,

(get.) JOH. DE VEER.

N°. 86.

INVOERING DER WET, houdende verordeningen omtrent
den burgerlijken stand.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber van St. Eustatius en Saba,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen, van den 15den Junij dezes jaars, n°. 625/553, is goedgekeurd geworden eene wet, houdende verordeningen omtrent den burgerlijken stand,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Dezelve wet te brengen ter kennis van elk en een iegelijk, wien zulks zoude moge aangaan; zijnde van den navolgenden inhoud:

WET, houdende verordeningen omtrent den burgerlijken stand.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber ad interim der kolonie St. Eustatius en Saba,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat er tot dusverre in de kolonie St. Eustatius en Saba geene bepaalde wet omtrent den burgerlijken stand bestaat, en dat het intusschen van belang is, de vereischte verordeningen dienaangaande in te voeren,

Zoo is het, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord,

Hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 1.

In de kolonie St. Eustatius en Saba zullen registers wegens de geboorte en het overlijden van niet tot den slavenstand behoorende personen bestaan.

Deze registers zullen afzonderlijk en in dubbel gehouden worden, wat St. Eustatius aangaat ter koloniale secretarij door den kolonialen secretaris, welke den naam zal voeren van *Ambtenaar van den Burgerlijken Stand*; en wat Saba betreft door den kolonialen schrijver, welke als hulpbeambte zal worden aangemerkt van voor-

noemden ambtenaar, die hem als zoodanig van de noodige registers en modellen zal voorzien, en voorts hem alle zoodanige instructien zal doen toekomen, als hij zal vermeenen te behooren.

Art. 2.

De eerste en laatste bladzijde dezer registers zullen door den Gezaghebber gehanteekend en voorts al de bladen gewaarmerkt worden.

Art. 3.

De acten zullen op zoodanige wijze in de registers worden ingeschreven, dat geen wit vak tusschen beide worde opengelaten. Al hetgeen mogt worden uitgeschraapt of op den kant gesteld, zal moeten worden goedgekeurd, en even als de acte zelve geteekend worden: zullende niets bij verkorting of met cijfers mogen worden uitgedrukt.

Art. 4.

De ambtenaar van den burgerlijken stand zal in de door hem op te maken acten niets moge invoegen, hetzij bij aanteekening, hetzij door eenige inlasschingen, hoe ook genaamd, buiten hetgeen door de comparanten, overeenkomstig de tegenwoordige wet, moet worden verklaard.

Art. 5.

Bij dezelve acten zal worden uitgedrukt het jaar, de dagen en de dagteekening harer inschrijving, mitsgaders de voornamen, namen, de ouderdom en de woonplaats der voor den ambtenaar van den burgerlijken stand verschijnende personen.

Art. 6.

De getuigen, van welke men bij de acten van den burgerlijken stand gebruik maakt, zullen daartoe door de belanghebbende personen worden gekozen, en moeten zijn manspersonen, meerderjarig en in het burgerregister der kolonie St. Eustatius en Saba ingeschreven; immer de zoodanige, aan wien het temporair verblijf in de kolonie of wel de admissie tot inwoning is toegestaan.

Art. 7.

De ambtenaar van den burgerlijken stand zal aan de voor hem verschijnende personen de acten voorlezen, met vermelding in dezelve, dat aan die formaliteit is voldaan.

Dit artikel zal van geene toepassing zijn in de bij deze wet uitgedrukte gevallen, waarin men met eene schriftelijke opgave kan volstaan.

Art. 8.

Iedere acte moet door den ambtenaar van den burgerlijken stand en de voor hem verschijnende personen worden geteekend; zulende, wanneer een of meer dezer personen niet mogt kunnen teekenen, van de oorzaak des beletsels worden melding gemaakt.

Dit artikel zal van geene toepassing zijn in de bij deze wet uitgedrukte gevallen, waarin men met eene schriftelijke opgave kan volstaan.

Art. 9.

De koloniale schrijver te Saba zal in de maand Januarij van elk jaar de door hem gehouden registers aan den ambtenaar van den burgerlijken stand doen toekomen, dewelke de daarin voorkomende acten in de door hem over het vorige jaar gehouden zijnde registers zal overbrengen en die met zijne handteekening authenticeren.

Art. 10.

Na deze insertie zal de ambtenaar van den burgerlijken stand eenen alphabetischen *index* op de door hem gehouden registers vervaardigen, dezelve onmiddellijk op de laatstgeboekte acte doende volgen.

Art. 11.

Vervolgens zullen de registers door den ambtenaar van den burgerlijken stand worden afgesloten en aan den Gezaghebber ter verificatie moeten worden aangeboden.

Art. 12.

Vóór den eersten dag der maand Maart zal een der in dubbel gehouden en door den Gezaghebber geverificeerde registers worden overgebracht ter griffie van de regtbank, terwijl het andere ter koloniale secretarij zal verblijven.

Art. 13.

Een ieder is bevoegd om zich, hetzij door den ambtenaar van den burgerlijken stand, hetzij door deszelfs hulp-ambtenaar, mits tegen betaling van een emolument van *vijf gulden*, uittreksels uit de registers te doen afgeven. De uittreksels zullen, wanneer zij door den Gezaghebber zijn gelegaliseerd, steeds geloof verdienen, tenzij derzelve valsheid in regten mogt worden beweerde.

Art. 14.

In alle gevallen, wanneer op den kant van eene andere reeds ingeschrevene acte moet worden melding gemaakt van eene acte, tot het tegenwoordig onderwerp betrekkelijk, zal zulks ter requi-

sitie van belanghebbenden en op derzelve verantwoordelijkheid geschieden door den ambtenaar van den burgerlijken stand of deszelfs hulp-ambtenaar.

Voor zooverre deze acte niet mogt behooren tot de registers van het loopende jaar, zal de ambtenaar van den burgerlijken stand van deze vermelding kennis moeten geven aan den griffier van de regtbank, ten einde deze daarvan eene eenvormige aanteekening make in het onder hem berustende dubbel van het register.

Art. 15.

Geene uittreksels zullen uit de registers mogen worden afgegeven, tenzij daarbij worden gevoegd de aanteeeningen, welke zich op den kant van de acte mogen bevinden.

Art. 16.

De ambtenaar van den burgerlijken stand, deszelfs hulpbeambte en de griffier van de regtbank zijn, elk in het bijzonder, ieder voor zooveel hem aangaat, aansprakelijk voor het rigtig houden en bewaren der registers.

Elke verandering, elke vervalsching in de acten, elke inschrijving op een los blad, mitsgaders elke overtreding, door hen tegen de voorschriften van deze wet begaan, zal aan de belanghebbenden grond kunnen opleveren om tegen hen te vragen vergoeding van kosten, schade en intressen, onverminderd de openbare actie, welke zij deswege mogten hebben geïncurreerd.

Art. 17.

Bij tijdelijke ontstentenis van den ambtenaar van den burgerlijken stand zullen deszelfs functien worden waargenomen door zoodanigen anderen beambte als daartoe door den Gezaghebber zal worden bestemd.

Art. 18.

Bij tijdelijke ontstentenis van den kolonialen schrijver te Saba, zullen de functien van hulp-ambtenaar worden waargenomen door zoodanigen anderen persoon, als daartoe door den Kommandeur van dat eiland zal worden gedesigneerd.

Van de acten van geboorte.

Art. 19.

De aangiften van geboorten van niet tot den slavenstand behoorende personen, tot hoedanige deze wet alleen betrekking heeft, zullen, zoowel te St. Eustatius en Saba, binnen den tijd van drie maal vier en twintig uren nadat de geboorte heeft plaats gehad, in tegenwoordigheid van twee getuigen, aan den ambtenaar van den burgerlijken stand of deszelfs hulpbeambte moeten gedaan worden.

Zonder verwijl zal daarvan door gezegden ambtenaar of hulp-ambtenaar eene acte worden opgemaakt.

Zij zijn bevoegd zich te begeven ter plaatse, waar de geboorte heeft plaats gehad, en te vorderen dat het geboren kind aan hen vertoond worde.

Art. 20.

De aangifte der geboorte van een *in echt* verwekt kind zal gedaan worden door den vader van hetzelfde, of, bij ontstentenis van den vader, door den geneesheer, vroedmeester of vroedvrouw, die de bevalling der moeder mogt hebben bijgewoond; en bijaldien geene dezer laatsten die mogten hebben bijgewoond, door de naaste bloed- of aanverwanten van het geboren kind, voor zooverre die op het tijdstip der geboorte zich te St. Eustatius of Saba, waar het kind geboren is, hebben bevonden en zij bewijsselijk van de geboorte kennis hebben gedragen; en ook deze ontbrekende, door de naaste bureu van het huis, waar de geboorte heeft plaats gehad, voor zooverre deze geboorte bewijsselijk tot hunne kennis is gekomen; of eindelijk door elk en een iegelijk, die bij de geboorte bewijsselijk is tegenwoordig geweest.

In de hoofddorpen, zoo te St. Eustatius als te Saba, zal deze aangifte altijd in persoon en mondeling moeten gedaan worden; doch de geboorte te St. Eustatius op de plantages en te Saba in de buitendistricten geschiedende, zal men met eene schriftelijke, door den aangever en twee getuigen onderteekende opgave aan den ambtenaar van den burgerlijken stand of deszelfs hulp-ambtenaar kunnen volstaan. Deze schriftelijke opgave, welke zal moeten vermelden de bijzonderheden in art. 23 dezer wet vermeld, zal aan den ambtenaar van den burgerlijken stand of deszelfs hulp-ambtenaar tot leiddraad verstrekken van de door hen op te maken acte van geboorte. Dezelve schriftelijke opgave zal, na door den gezegden ambtenaar of deszelfs hulp-beambte met het exhibitum te zijn voorzien, als bijlage achter het loopende register gevoegd worden.

Art. 21.

De aangifte der geboorte van eenig kind, *buiten echt* verwekt, zal gedaan worden door den geneesheer, den vroedmeester of de vroedvrouw, die de bevalling mogt hebben bijgewoond, en bijaldien geene der laatsten die hebben bijgewoond, door de naaste bureu van het huis waar de geboorte heeft plaats gehad, zooverre zij namelijk daarvan bewijsselijk kennis hebben gedragen; of wel eindelijk door elk en een iegelijk die bij de geboorte bewijsselijk is tegenwoordig geweest.

Bij de aangifte der geboorte van eenig kind, *buiten echt* verwekt, zal de naam van den vader niet mogen vermeld worden.

Wanneer echter de vader genegen mogt zijn, het *buiten echt* verwekte kind voor het zijne te erkennen, zal zulks, mits met toestemming der moeder, kunnen geschieden bij notariële acte, van welke, ten verzoeke van den vader, aanteekening zal worden gehouden op de geboorte-acte, en waarvan een geauthentiseerd afschrift altijd als bijlage zal gevoegd worden achter het ter koloniale secretarie neder te leggen register.

Evenzeer zal van het echten der kinderen door opvolgende huwelijken op de geboorte-acten, ten verzoeke van den vader, worden aanteekening gehouden.

Art. 22.

Voor elken dag verzuim in het doen der aangifte van eenige geboorte, zal door dengene, die, ingevolge de onderscheidingen in de twee vorige artikelen opgegeven, daartoe gehouden was, verbeurd worden eene boete van *zes gulden* per dag.

Wanneer er echter meer dan acht dagen na de geboorte des kinds mogten verstreken zijn, zonder dat van dezelve aangifte is gedaan, zal degene, die daartoe verplicht was, verbeuren eene geldboete van *honderd gulden*.

Art. 23.

De acte van geboorte zal vermelden den dag, de dagteekening, het uur en de plaats der geboorte, de kunne van het kind en de voornamen, welke aan hetzelfde zullen worden gegeven; mitsgaders de namen, voornamen en de woonplaats der ouders, met vermelding van het huis waarin het kind geboren is.

In geval echter van geboorte buiten echt, zal de acte niet mogen vermelden den naam van den vader, maar den naam en den voornaam der moeder alleen; zullende het in onecht geboren kind geenen anderen familienaam mogen dragen als die van zijne moeder.

Art. 24.

Wanneer eenig kind mogt gestorven zijn alvorens de aangifte der geboorte mogt hebben plaats gehad, zal deze niettemin alsnog moeten geschieden, behoudens de verplichting om tevens het overlijden van hetzelfde aan te geven, ingevolge de voorschriften in de volgende artikelen vervat.

Art. 25.

Wanneer eenig kind levenloos is ter wereld gekomen, zal hiervan insgelijks aangifte geschieden, doch zal hiervan geene melding worden gemaakt in het register van geboorte, maar in dat der overledenen.

Art. 26.

Al wie in de kolonie St. Eustatius of Saba een jonggeboren kind gevonden heeft, is, voor zooverre zulks te St. Eustatius heeft plaats gehad, gehouden daarvan aangifte te doen aan den ambtenaar van den burgerlijken stand; en voor zooverre dit te Saba mogt hebben plaats gehad, aan deszelfs hulp-ambtenaar, met aandoening der kleederen en andere goederen, welke nevens het kind mogten gevonden zijn, en met opgave van al de omstandigheden, opzigtelijk den tijd en de plaats, waarop het kind ontdekt is.

Van dusdanige aangifte zal eene verklaring worden opgemaakt, welke, behalve het vorenstaande, daarenboven zal moeten vermelden zoowel den vermoedelijken ouderdom des kinds, als deszelfs kunne, en den naam en voornaam, welke, naar goedvinden van den ambtenaar van den burgerlijken stand of deszelfs hulp-ambtenaar, daaraan zal worden gegeven; zullende echter hetzelfde geen familienaam mogen dragen, welke bekend is in het burgerregister der kolonie St Eustatius en Saba.

Art. 27.

Wanneer eenige geboorte mogt plaats hebben in eenig openbaar of bijzonder hospitaal, gevangenhuis of andere daarmede gelijkstaande gestichten, zullen de chefs, bestuurders of de opzigters van zoodanige inrigtingen, onder de bij art. 22 vermelde poenaaliteit, tot de aangifte verplicht zijn.

Art. 28.

Bijaldien eenig kind, in echt verwekt, aan boord van een Nederlandsch in de kolonie St Eustatius en Saba t'huis behoorend vaartuig, op zee of in eene vreemde haven geboren wordt, zal de vader, zoo hij op het vaartuig aanwezig is, of anders de bevelhebber, vergezeld van twee der equipage, verplicht zijn om, binnen drie maal vier en twintig uren na de terugkomst met zijn onderhebbend vaartuig binnen dezelve kolonie, daarvan de gevorderde aangifte in forma te doen, op poene als bij art. 22 is voormeld.

Art. 29.

Van de geboorte van kinderen, buiten echt verwekt, aan boord van Nederlandsche in de kolonie St. Eustatius en Saba t'huis behoorende vaartuigen, zal door den bevelhebber, bij deszelfs terugkomst met zijn onderhebbend vaartuig binnen dezelve, op de wijze bij het voorgaande artikel bepaald, de aangifte gedaan worden, mede op poene als bij art. 22 is vermeld.

Art. 30.

Het zal aan niemand vrijstaan om eenen anderen naam of voor-naam aan te nemen, of aan zijne minderjarige kinderen eenen

anderen naam of voornaam te doen aannemen, dan waarop dezelve in de registers van geboorte bekend staan, tenzij op speciale autorisatie van den Gezaghebber, namens wien ter gebruikelijke plaats hiervan aankondiging zal worden gedaan.

Art. 31.

De belanghebbende zal de bekomene autorisatie, in het voorgaande artikel bedoeld, binnen drie maal vier en twintig uren na ontvangst derzelve, aan den ambtenaar van den burgerlijken stand of aan deszelfs hulp-ambtenaar, voor zoolang de registers onder hen berustende zijn, overgeven, waarna de ingevolge deze autorisatie toegestane naamsverandering op de acte van geboorte zal worden aanteekend.

Van de acten van overlijden.

Art. 32.

Ingeval eenig niet tot den slavenstand behoorende persoon in de kolonie St. Eustatius en Saba overleden is, zal daarvan door het hoofd des huizes, in hetwelk het overlijden heeft plaats gehad, met den meest mogelijken spoed kennis worden gegeven aan den ambtenaar van den burgerlijken stand, of wel aan diens hulp-ambtenaar.

Het hoofd des huizes zal ten deze altijd moeten worden bijgestaan door twee getuigen.

Art. 33.

Voor hoofd des huizes wordt geacht de eigenaar van het huis, waarin het overlijden heeft plaats gehad, voor zooverre hetzelfde door hem bewoond wordt; voor zooverre hij hetzelfde niet mogt bewonen, zal daarvoor worden gehouden de huurder of hoofdgebruiker; en wanneer deze eigenaar, huurder of hoofdgebruiker zelf mogt overleden zijn, in de eerste plaats deszelfs meerderjarige kinderen, voor zooverre die bij hunne ouders inwonen, en bij ontbreken van die, zoodanige, niet tot den slavenstand behoorende personen, welke met den overledene, op het tijdstip van zijn afsterven, hetzelfde huis of ook hetzelfde erf bewoond hebben; en, wanneer ook dit het geval niet mogt zijn, deszelfs naaste bloed- of aanverwanten tot in den vierden graad, voor zooverre zij zich namelijk op het tijdstip des overlijdens te St. Eustatius of Saba, waar het overlijden heeft plaats gehad, mogten hebben bevonden en zij bewijsselijk daarvan kennis hebben gedragen; en ook de zoodanige ontbrekende, de naaste bureu van het huis, in hetwelk het sterfgeval heeft plaats gehad, voor zooverre hetzelfde bewijs-

selijk tot hunne kennis is gekomen; en eindelijk elk en een iegelijk die bij het overlijden is tegenwoordig geweest.

Voor zooverre echtgenooten, ouders of kinderen volgens de aangegevene onderscheiding als hoofden des huizes zouden moeten beschouwd worden, zullen zij zich van de persoonlijke aangifte kunnen versoonen, en met eene schriftelijke, door hen en twee getuigen onderteekende en de bij art. 34 dezer wet vermelde bijzonderheden bevattende opgave kunnen volstaan.

Art. 34.

Van de bij den ambtenaar van den burgerlijken stand of diens hulp-ambtenaar ontvangene mondelinge of schriftelijke aangiften of opgaven zal door dezelve onverwijd eene acte worden opgemaakt, welke zal bevatten:

1°. de voornamen, den naam, den ouderdom en de vaste woonplaats van den overledene, met vermelding van het huis, waar het overlijden heeft plaats gehad; mitsgaders den dag, de dagteekening en het uur des overlijdens;

2°. de plaats van geboorte van den overledene, alsmede de voornamen, namen en vaste woonplaats van deszelfs ouders;

3°. indien de overledene niet in de kolonie St. Eustatius of Saba is geboren, alsdan mede de plaats, alwaar hij vóór zijne aankomst in dezelve het laatst heeft gewoond of is gedomicilieerd geweest;

4°. de voornamen en den naam van den anderen echtgenoot, indien de overledene getrouwd, of weduenaar, of weduwe was;

5°. de voornamen, naam, ouderdom en vaste woonplaats der aangevers, en wanneer zij bloed- of aanverwanten van den overledene zijn, den graad van bloed- of aanverwantschap, voor zooverre men namelijk de onder n°s. 2, 3 en 4 vermelde bijzonderheden kan te weten komen.

In geval eener schriftelijke aangifte zal deze, na met het exhibitum van den ambtenaar van den burgerlijken stand voorzien te zijn, als bijlage gevoegd worden achter het register, hetwelk ter Koloniale Secretarij zal verblijven.

Art. 35.

De kennisgeving van het overlijden zal, zoo te St. Eustatius als te Saba, binnen vier en twintig uren na het sterfgeval aan den ambtenaar van den burgerlijken stand of deszelfs hulp-ambtenaar moeten gedaan zijn.

Op de plantages te St. Eustatius en in de buiten-districten te Saba zal men met eene schriftelijke, door het hoofd des huizes

en twee getuigen onerteekende kennisgeving steeds kunnen volstaan; hoedanige schriftelijke kennisgeving aan den ambtenaar van den burgerlijken stand en deszelfs hulpbeambte tot leiddraad zal verstrekken van de door hen op te maken acte van overlijden, en welke schriftelijke kennisgeving, nadat dezelve door hen met het exhibitum zal zijn voorzien, als bijlage achter het loopend register zal gevoegd worden.

Het hoofd des huizes, hetwelk daarmede eenen langeren tijd doet verloopen, of ook die volstrekt in gebreke blijft om de aangifte te doen, zal verbeuren eene geldboete van niet minder dan *tien* en niet meer dan *vijf en twintig gulden*.

Art. 36.

Onverminderd de in de vier voorgaande artikelen bedoelde kennisgeving zal door of namens het hoofd des huizes worden zorggedragen dat de president der wees- en onbeheerde boedelkamer *onverwijld*, immers binnen het uur na het overlijden, voor zoverre zulks namelijk te St. Eustatius heeft plaats gevonden, daarvan kennis bekomme.

Art. 37.

Wanneer met het doen van zoodanige kennisgeving meer dan een uur na het overlijden is verlopen, of ook wanneer zoodanige kennisgeving ten eenen male is verzuimd, zal het hoofd des huizes verbeuren eene geldboete van niet minder dan *twintig* en niet meer dan *vijftig gulden*.

Art. 38.

In geval van overlijden eens niet tot den slavenstand behoorenden persoons, in eenig openbaar of bijzonder hospitaal, gevangenis of andere daarmede gelijkstaande gestichten, zullen de chefs, bestuurders of opzieners tot het doen van de gevorderde aangiften aan den ambtenaar van den burgerlijken stand of diens hulpambtenaar gehouden zijn, onder dezelfde poenaliteiten als bij artt. 35 en 37 zijn vermeld.

Art. 39.

De griffier van de regtbank is verplicht om, binnen den tijd van vier en twintig uren na het voltrekken van eenig doodvonnis ten laste van eenen niet tot den slavenstand behoorenden persoon, aan den ambtenaar van den burgerlijken stand daarvan schriftelijk berigt te doen, met vermelding, zooveel hem zulks doenlijk zal zijn, van al de bijzonderheden in art. 34 dezer wet opgegeven; en zal de ambtenaar van den burgerlijken stand, ingevolge dit berigt, de acte van overlijden opmaken.

Art. 40.

De president der wees- en onbeheerde boedelkamer zal gehouden zijn tot het uitreiken van een kosteloos bewijs aan hen, die zulks wegens de aan dezen ambtenaar, luidens art. 36 dezer wet, gedane aangifte mogten verlangen.

Over de verbetering van acten van den burgerlijken stand.

Art. 41.

Wanneer geene registers hebben bestaan of dezelve zijn verloren geraakt, vervalscht, veranderd, verscheurd, vernietigd, verdonkerd of verminkt; wanneer acten daaraan ontbreken, of wanneer in de ingeschrevene acten dwalingen, uitlatingen of andere misslagen hebben plaats gehad, zal zulks grond opleveren tot aanvulling of tot verbetering der registers.

Art. 42.

Het verzoek tot aanvulling of verbetering zal moeten worden ingediend aan de regtbank, dewelke, na daarop ingewonnen te hebben de consideratien en het advies van het publiek ministerie, en na verhoor, wanneer daartoe termen zijn, der belanghebbende partijen, behoudens hooger beroep, deswege zal uitspraak doen.

Art. 43.

Het vonnis van aanvulling of verbetering zal nimmer kunnen werken tegen de belanghebbende partijen die hetzelfde niet gevorderd hebben noch daarbij zijn tegenwoordig geweest.

Art. 44.

Alle in kracht van gewijsde gegane uitspraken tot aanvulling der acten zullen door den ambtenaar van den burgerlijken stand of diens hulp-ambtenaar dadelijk in de loopende registers worden ingeschreven, en zal, in geval van verbetering, daarvan worden melding gemaakt op den kant der acte, waartoe het vonnis van verbetering betrekking heeft.

Wanneer de uitspraken tot aanvulling en verbetering der acten betrekking hebben tot de registers van vroegere jaren, zal de inschrijving of de vermelding dier uitspraken in de ter Koloniale Secretarij gedeponeerde registers verrigt worden door den ambtenaar van den burgerlijken stand, die daarvan aan den griffier van de regtbank zal kennis geven, ten einde zulks evenzeer te bewerkstelligen in de dubbelen, onder hem berustende.

SLOT-ARTIKELLEN.

Art. 45.

Wanneer de aangevers, hetzij van geboorte, hetzij van overlijden, bij het doen der aangifte een bewijs daarvan mogten verlangen, zal hun zulks door den ambtenaar van den burgerlijken stand of diens hulp-ambtenaar kosteloos worden uitgereikt.

Wanneer zulks echter later, hetzij door hen, hetzij door eenig ander belanghebbende mogt worden gevorderd, zal de ambtenaar van den burgerlijken stand of diens hulp-ambtenaar daarvoor mogen rekenen het bij art. 13 dezer wet bepaalde emolument.

Art. 46.

De ambtenaar en hulp-ambtenaar van den burgerlijken stand, zoome de president der wees- en onbeheerde boedelkamer zijn elk, voor zooveel hun aangaat, verplicht om van alle overtredingen dezer wet, welke tot hunne kennis komen, bij een behoorlijk door hen opgemaakt en onderteekend proces-verbaal, het publiek ministerie te onderrigten, ten einde hetzelve de overtreders in regten zoude kunnen vervolgen.

Art. 47.

De boeten, in deze wet voorkomende, zullen zijn ten behoeve van den ambtenaar van den burgerlijken stand.

Art. 48.

De tegenwoordige wet zal kracht hebben van en met den veertienden dag, volgende op dien, waarop dezelve zal zijn gepubliceerd.

Art. 49.

Bij de introductie der tegenwoordige wet, zullen voor afgeschaft worden gehouden en alzoo buiten effect gesteld alle vroegere bepalingen omtrent de onderwerpen, hierin voorkomende.

En opdat niemand eenige onwetendheid hiervan voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en aangeplakt.

Aldus gearresteerd te St. Eustatius, den 30sten November 1836, het 23ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) T. G. GROEBE,

Ter ordonnantie van den Gezaghebber, ad interim,

De Koloniale Secretaris,

(get.) P. D. J. M. SPIRO.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en aangeplakt.
Aldus gearresteerd te St. Eustatius, den 18den December 1837, het 25ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) JOH. DE VEER.

Ter ordonnantie van Zijn Hoog Ed. Gestr.

De Koloniale Secretaris,

(get.) P. D. J. M. SPIRO.

Gepubliceerd ten zelfden dage, in het Bovendorp en op de Baai.

De Koloniale Secretaris,

(get.) P. D. J. M. SPIRO.

1838.

N°. 87.

WET van den 25/31 Januarij 1838, houdende strafbepalingen op het wegloopen van slaven.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber der kolonien St. Eustatius en Saba,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat er geene doelmatige verordeningen tegen het wegloopen der slaven te St. Eustatius en Saba bestaan, en dat hetgeen dienaangaande in de hoofdkolonie Suriname gestatueerd is, zoo uit hoofde van deszelfs heilzaamheid, als om der gelijkvormigheidswille in de wetgeving dezer gewesten, met inachtneming der plaatselijke omstandigheden, op beide genoemde eilanden kan worden toegepast,

Zoo is het, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord en gelet op de resolutie van den Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen van den 9den Januarij 1838, n°. 20/20, waarbij Wij zijn geautoriseerd tot de in-werking-brenging van de na te melden wet,

Hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1.

Voor wegloopers zullen gehouden worden alle slaven, die zich eigendunkelijk, zonder de toestemming hunner eigenaren of derzel-

ver vertegenwoordigers, uit hunne woningen of van derzelve gronden verwijderen, of wel zich schuilhouden, en zich alzoo aan den dienst hunner meesters of gezagvoerders onttrekken.

Art. 2.

Voor zooverre de slaven, welke zich aan deze misdaad schuldig maken, hetzij dezelve in het Oranje-Dorp of op de Baai te St. Eustatius, hetzij in het hoofddorp te Saba of in het land arbeiden, zal de eigenaar of wel deszelfs vertegenwoordiger gehouden zijn, binnen den tijd van vier en twintig uren nadat hun zulks is bekend geworden, daarvan eene schriftelijke aangifte te doen, wat St. Eustatius betreft bij den procureur des Konings, en te Saba bij den Kommandeur; zullende, wanneer zoodanige slaven verhuurd zijn, de huurder verplicht zijn den verhuurder tot het doen dier aangifte in staat te stellen.

Art. 3.

Wanneer het, door de aanhouding van eenigen weggelooopen slaaf en het dienaangaande in het werk gestelde onderzoek mogt blijken, dat deszelfs meester of huurder niet voldaan heeft aan de verplichting, hun bij het voorgaande artikel opgelegd, zullen dezelve deswege verbeuren eene geldboete van tien (ƒ10) tot vijf en twintig gulden (ƒ25).

Art. 4.

Voor wegloopers zullen insgelijks worden gehouden alle slaven, die, zich in den dienst van eenen visscher bevindende, op zijn visscherspas niet bekend zijn.

Art. 5.

Almede zullen voor wegloopers gehouden worden alle slaven, welke als sjouwers of bootroeijers zullen worden aangetroffen, zonder voorzien te zijn van een door den eigenaar of huurder afgegeven en te St. Eustatius door den procureur des Konings, te Saba door den Kommandeur gevisceerd permissiebiljet, in hetwelk de naam van den slaaf duidelijk zal moeten zijn uitgedrukt, en hetwelk voor éenen dag, ééne week of ook voor ééne maand zal kunnen worden afgegeven.

Art. 6.

Wanneer een slaaf zich van de plantage of den grond, waartoe hij behoort, of waaraan hij is verhuurd, of waarop hij werkt, zonder voorkennis of toestemming van den directeur of opzichter zal hebben verwijderd, en dezelve binnen den tijd van vier en twintig uren niet op de plantage zal zijn teruggekeerd, zal de directeur daarvan eene schriftelijke kennisgeving doen toekomen te St. Eus-

tatus aan den procureur des Konings, en te Saba aan den Kommandeur; zullende hij echter, bijaldien meer dan drie slaven zich gelijktijdig van de plantage mogten verwijderen, tot het doen van zoodanige kennisgeving aan den procureur des Konings of aan den Kommandeur, nadat hem zulks ter kennisse zal zijn gekomen, onverwijld verplicht zijn.

Art. 7.

Wanneer het door de aanhouding van eenigen slaaf en het dien-aangaande in het werk gestelde onderzoek, mogt blijken, dat de directeur of opzigter niet voldaan heeft aan de verplichtingen, hem bij het voorgaande artikel opgelegd, zal hij, hetzij hij al dan niet deze qualiteit nog bezit, hetzij hij al dan niet op dezelfde plantage nog woonachtig zij, verbeuren eene geldboete van tien (f10) tot vijf en twintig gulden (f25).

Art. 8.

De weggeloopene slaven, die aangehouden en overgeleverd zullen worden aan den procureur des Konings of aan den Kommandeur, zullen door deze ambtenaren, tegen restitutie der kosten, aan derzelve eigenaren worden overgegeven, ten ware de eigenaar mogt verlangen dat dezelve alvorens worden gestraft, in welk geval hun zal worden opgelegd eene correctie van *niet meer* dan honderd slagen, waarna zij, tegen betaling der daarop gevallen en verdere kosten, aan hunne eigenaren zullen worden gerestitueerd.

Art. 9.

Wanneer echter aan den procureur des Konings of aan den Kommandeur mogt zijn gebleken, dat de aan hun overgeleverde slaven zich aan het maken van complot of zamenspanning tot weglooperij vermoedelijk hebben schuldig gemaakt, zullen dezelve geacht worden de misdaad van rebellie te hebben bedreven en uit dien hoofde te regt staan voor de regtbank te St. Eustatius.

Art. 10.

De zich verwijderd hebbende slaven, welke, ten gevolge van eenige door het Gouvernement uitgezondene militaire of burgerlijke patrouille in de bosschen, vlakten of gronden der eilanden St. Eustatius en Saba, hetzij afzonderlijk, hetzij in eene bende of kamp vereenigd, worden opgevangen, kunnen gestraft worden met eene correctie van *meer* dan honderd slagen, en vervolgens aan den eigenaar, tegen betaling der daarop gevallen kosten, worden teruggegeven.

Art. 11.

De regter zal in de te dezer zake te geven vonnissen steeds het middel of werktuig moeten bepalen, waarmede de slagen zullen worden toegebracht, of namelijk zulks zal geschieden door middel van de zweep, roede of bullepees; zoo als het ook aan denzelfve zal vrijstaan om te gelasten, dat de slaven, na alzoo aan den lijve gestraft te zijn, naar gelang van mindere of meerdere verzwarende omstandigheden, voor korteren of langeren tijd, die echter nooit langer zal mogen zijn dan van twee jaren, in boeijen zullen worden geklonken, ten einde daarin te arbeiden.

Art. 12.

Ingeval echter de slaven, dewelke door eenige patrouille, hetzij militaire, hetzij burgerlijke, hetzij te zamen gecombineerd, zijn opgevangen geworden, zich tegen dezelve patrouille gewapenderhand mogten hebben verzet of weêrstand hebben geboden, kunnen dezelve, naar gelang der omstandigheden, hetzij met den dood, hetzij met eene andere straf worden gestraft.

Art. 13.

De slaven welke, luidens artt. 4 en 5, voor wegloopers worden gehouden of daarmede worden gelijkgesteld, zullen tegen betaling der op hunne aanhouding gevallen kosten aan hunne eigenaren worden gerestitueerd, tenzij dezelve tevens mogten vallen in de termen van art. 9 of 10, wanneer op hen van toepassing zal zijn art. 11 of 12.

Art. 14.

Wanneer de eigenaren niet genegen mogten zijn de gelden te betalen, tegen voldoening van welke zij de zich van hen verwijderd hebbende en gestrafte of aangehoudene slaven kunnen terugbekomen, zullen dezelve slaven ten behoeve van 's Rijks schatkist worden verkocht; zullende uit de kooppenningen, voor zooverre dezelve daartoe strekken, de kosten worden betaald, terwijl het meerder provenu aan den eigenaar zal worden gerestitueerd.

Art. 15.

Degenen die overtuigd zullen worden aan de verwijdering van eenen slaaf de hand te hebben geleend, of die denzelfve na zijne verwijdering hebben opgehouden door denzelfve te huisvesten, voor zich te doen arbeiden of op eenigerlei wijze deszelfs verschuiling te hebben bevorderd, zullen schuldig worden verklaard aan het misdrijf van *op- en schuilhouden van weggelooopen slaven ten nadeele der wettige eigenaren of meesters*, en te dier zake, naar gelang van omstandigheden, worden gestraft met eene gevangenen-

zetting in het Fort Oranje van ten hoogste twee maanden of met geldboeten van twee honderd gulden (*f*200), hetzij te zamen, hetzij afzonderlijk, en voor zooverre de schuldigen zelve slaven zijn, met slagen en dwangarbeid, voor den tijd van ten hoogste twee maanden, op den grond of het eigendom van hunnen meester, of op zoodanige plaats als door dezen zal worden aangewezen, behoudens de actie tot schadevergoeding, welke aan den eigenaar van eenigen weggelooen slaaf zal competeren.

Art. 16.

Wanneer eenige slaaf aanwijzing mogt doen van een zoogenaamd kamp, waarin zich weggelooen slaven zouden bevinden, en zoodanig kamp, ten gevolge dier aanwijzing, werkelijk mogt worden gevonden, zal dezelve slaaf van wege het Gouvernement worden beloond, zoodanig als de Gezaghebber zal oordeelen te behooren.

Art. 17.

Wanneer de weggelooen slaven, welke, ter gelegenheid eener burgerpatrouille, opgevangen of door verordende maatregelen van de plaatselijke autoriteiten op eenige plantage of grond worden aangehouden, hetzij wegens langdurige desertie, hetzij uit hoofde van andere verzwarende omstandigheden, in handen van de politie moeten worden gesteld, zal, zonder onderscheid der plaats van opvang of aanhouding, eene premie van zes gulden (*f*6) voor iederen opgevangen of aangehouden weggelooen slaaf, ten laste van den eigenaar, worden betaald ten behoeve der slaven, die zoodanige patrouille hebben helpen zamenstellen, of de weglouers op eenige plantage of grond hebben helpen aanhouden, welke premie aan de daartoe gerechtigden te St. Eustatius ten burele van den procureur des Konings, en te Saba door den Kommandeur zal worden uitgekeerd.

Art. 18.

Zoodra eenig eigenaar den van hem weggelooen slaaf zal hebben terugbekomen, zal hij daarvan, voor zooverre St. Eustatius aangaat aan den procureur des Konings, en voor zooverre Saba betreft aan den Kommandeur kennis geven.

Art. 19.

Wanneer eenig eigenaar mogt bevonden worden aan de verplichting, hem bij het voorgaande artikel opgelegd, niet te hebben voldaan, zal hij incurreren eene geldboete van tien (*f*10) tot vijf en twintig gulden (*f*25).

Art. 20.

Deze wet is in allen deele toepasselijk op zoodanige gedingen, welke, ter zake van weggelopen slaven, bij het uitvaardigen van dezelve bij de regterlijke collegien op de eilanden St. Eustatius en Saba mogten aanhangig zijn.

Art. 21.

Alle vroegere verordeningen en bepalingen, welke strijdig tegen deze wet mogten zijn, worden bij deze afgeschaft en buiten werking gesteld.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en geaffigeerd. Aldus gearresteerd te St. Eustatius, den 25sten Januarij 1838, in het 25ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) JOH. DE VEER.

Ter ordonnantie van Zijn Hoog Ed. Gestr.

De Koloniale Secretaris,

(get.) P. D. J. M. SPIRO.

Gepubliceerd, den 31sten Januarij 1838, in het Boven-Dorp en op de Baai.

De Koloniale Secretaris,

(get.) P. D. J. M. SPIRO.

No. 88.

W E T van den 25/31 Januarij 1838, houdende bepalingen omtrent de invordering der kosten in criminele procedures.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber der kolonie St. Eustatius en Saba, Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten: In overweging hebbende genomen de noodzakelijkheid, om eene wet daar te stellen betrekkelijk de voldoening der criminele justitiekosten, in de gevallen waarin dezelve of niet ten laste der beschuldigde of gestrafte personen kunnen gebragt worden, of waarin dezelve onvermogen zijn dezelve kosten te voldoen, Zoo is het, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord, en gelet op de resolutie van den Gouverneur-Generaal der Nederlandsche

West-Indische bezittingen van den 9den Januarij 1838, n°. 20/20, waarbij Wij zijn geautoriseerd tot de in werking brenging van de na te melden wet;

Hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1.

In alle gevallen, waarin door de regtbank van St. Eustatius en Saba is verklaard, dat aan eenig door den openbaren aanklager, op hare autorisatie geïnstitueerd regterlijk onderzoek of ondernomen procedure, geen gevolg zal worden gegeven, of waarin eenig beschuldigde door de regtbank is vrijgesproken, of waarin tegen den beschuldigde de straffe des doods is uitgesproken en uitgevoerd, zullen de kosten, tot welke het voeren dezer gedingen aanleiding heeft gegeven, gebragt worden ten laste van het Koloniaal Bestuur.

Art. 2.

In alle gevallen, waarin eenig persoon in de betaling der kosten is gecondemneerd, en waarbij hem tevens eene gevangenis of confinement van langer dan drie maanden is opgelegd, zullen de kosten insgelijks ten laste van het Koloniaal Bestuur komen, doch alsdan slechts voorloopig en onder gehoudenheid van remboursement door den veroordeelde, zoodra de tijd van zijne gevangenis of confinement zal zijn geëxpireerd.

Art. 3.

Insgelijks zal het Koloniaal Bestuur zich met de voorloopige betaling der justitiekosten belasten, wanneer eenig persoon bij *contumacie* mogt zijn veroordeeld, onder gehoudenheid van remboursement, door den in *contumaciam* gecondemneerde, wanneer hij in hechtenis mogt geraken.

Art. 4.

Wanneer eenig persoon, die in de betaling der justitiekosten is gecondemneerd, hetzij tot derzelve betaling, hetzij tot derzelve remboursement, blijkbaar onvermogen mogt zijn, zullen dezelve kosten insgelijks gebragt worden ten laste van het Koloniaal Bestuur, in welk geval de procureur des Konings, als met de executie der vonnissen belast, daartoe de noodige voordragt zal doen aan den Gezaghebber.

Art. 5.

Wanneer een slaaf tot eenige straf is veroordeeld, en de eigenaar niet gezind is de kosten, op het tegen denzelfden slaaf ge-

voerd geding gevallen, te betalen, zal dezelve slaaf ter dekking dier kosten worden verkocht en het meerdere provenu aan den eigenaar worden gerestitueerd.

Art. 6.

In alle gevallen, wanneer de justitiekosten, hetzij definitief, hetzij voorloopig, ten laste van het Koloniaal Bestuur komen, zullen de belanghebbenden derzelve rekeningen of declaratiën in triplo aan den griffier van de regtbank indienen, ten einde door denzelve te worden geverifieerd, en zal de griffier voormeld, na dezelve geverifieerd te hebben, twee exemplaren der alzo aan hem ter hand gestelde rekeningen of declaratiën retourneren aan de belanghebbenden, ten einde door dezelve te worden ingediend aan den Administrateur van Financien, om daarop de noodige ordonnantie te verkrijgen, terwijl de griffier het derde exemplaar zal deponeren bij de processtukken, en, voor zooverre de kosten slechts *voorloopig* ten laste van het Koloniaal Bestuur komen, daarvan een afschrift toezenden aan den procureur des Konings.

Art. 7.

Alle rekeningen en declaratiën ten behoeve van den griffier zelve zullen, alvorens door hem aan den Administrateur van Financien te kunnen worden ingediend, moeten worden geverifieerd door den procureur des Konings, en zal wijders met dezelve worden gehandeld als bij het voorgaande artikel is vastgesteld.

Art. 8.

De cipier zal gehouden zijn om van de door hem telken vierendeel jaars in te dienen rekeningen en declaratiën een behoorlijk, door den procureur des Konings geverifieerd, exemplaar aan den griffier van de regtbank te doen toekomen, ten einde deze ambtenaar de gevangenen, welke, ten gevolge van eenige beschikking van de regtbank, in het Fort Oranje of elders zijn gecustodieerd, in een daartoe door hem aan te leggen register debitere voor de sommen, welke in de gezegde rekeningen of declaratiën te hunnen name voorkomen; zullende hij griffier verplicht zijn, daarvan telken vierendeel jaars een extract te doen worden aan den procureur des Konings.

Art. 9.

Van alle bij de regtbank gevallen vonnissen of uitspraken, welke in artt. 1, 2 en 3 dezer wet zijn opgenoemd, zal de griffier een extract doen toekomen aan den Administrateur van Financien.

Art. 10.

Wanneer eenige personen, welke, luidens art. 4, uit hoofde van hun onvermogen van de betaling of remboursement der kosten zijn vrijgesteld, naderhand weder daartoe in staat mogten geraken, zullen zij tot de voldoening dier kosten weder kunnen worden geconstringeerd.

Art. 11.

De bepalingen, in deze wet voorkomende, zijn van toepassing zoowel op de zaken die na derzelve uitvaardiging bij de regt-bank aanhangig zullen worden, als die thans daarbij aanhangig zijn; wordende hiermede afgeschaft en buiten werking gesteld alle vroegere verordeningen en bepalingen, welke tegen deze wet zouden mogen strijden.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en geaffigeerd.

Aldus gearresteerd te St. Eustatius, den 25sten Januarij 1838, in het 25ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) JOH. DE VEER.

Ter ordonnantie van Zijn Hoog Ed. Gestr.

De Koloniale Secretaris,

(get.) P. D. J. M. SPIRO.

Gepubliceerd den 31sten Januarij 1838, in het Boven-Dorp en op de Baai.

De Koloniale Secretaris,

(get.) P. D. J. M. SPIRO.

N°. 89.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber der kolonie St. Eustatius en Saba,
Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:
Nademaal van het Gouvernement-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen bij Ons is ontvangen de wet van den 25sten April 1838, houdende verklaring omtrent den waren zin en strekking van 's Konings besluit dd. 15 Augustus 1834, sub

n°. 35 (binnen deze kolonie in werking gebragt, bij publicatie dd. 13/19 December 1834), betrekkelijk de toepassing van het oud-Hollandsch strafregt op alle zoodanige delicten, waaraan militairen, hetzij alleen of in complicitéit met inwoners der Nederlandsche West-Indische bezittingen, zich schuldig mogten maken, en waartegen bij het Militaire Wetboek niet is voorzien:

Zoo hebben Wij goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze, de voorzegde wet binnen deze kolonie te promulgeren; zijnde van den navolgenden inhoud:

(Gouvernementsblad n°. 5.)

W E T van den 25sten April 1838, houdende verklaring omtrent den waren zin en strekking van 's Konings besluit dd. 15 Augustus 1834, sub n°. 35, betrekkelijk de toepassing van het oud-Hollandsch strafregt op alle zoodanige delicten, waaraan militairen, hetzij alleen of in complicitéit met inwoners der Nederlandsche West-Indische bezittingen, zich schuldig mogten maken, en waartegen bij het Militaire Wetboek niet is voorzien.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

In ervaring zijnde gekomen, dat de inhoud van 's Konings besluit dd. 15 Augustus 1834, sub n°. 35, twijfel heeft doen ontstaan, of de woorden: »dat in alle zulke gevallen, waartegen bij het Militaire Wetboek niet is voorzien, het oud-Hollandsch strafregt voor alsnog alleen toepasselijk zal zijn», in eenen beperkten zin opgenomen moesten worden, en mitsdien eene uitsluiting van de door den kolonialen wetgever verordende strafwetten aanduiden, dan wel of de bedoelde koloniale strafwetten onder de woorden: »oud-Hollandsch strafregt» waren begrepen en alzoo in de gevallen bij 's Konings besluit vermeld, evenzeer van toepassing moesten zijn,

Zoo is het, dat Wij, allen twijfel ten deze willende wegnemen, na gehoord te hebben den Kolonialen Raad, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij de volgende artikelen te verklaren en te bepalen:

Art. 1.

Dat onder de woorden: »oud-Hollandsch strafregt», vervat in 's Konings besluit van den 15den Augustus 1834, sub n°. 15,

alle binnen de Nederlandsche West-Indische bezittingen vigerende strafwetten, hetzij van vroegere, hetzij van latere dagteekening, zijn begrepen, als met het oud-Hollandsch strafregt één geheel uitmakende, en dat mitsdien in de gevallen, bij het Koninklijk besluit bedoeld, ook de koloniale strafwetten, als een deel van het oud-Hollandsch strafregt daarstellende, van volkomene toepassing zijn.

Art. 2.

Te bepalen dat, in afwachting der nadere approbatie des Konings, deze verklaring voorloopig van kracht zal zijn.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid moge voorwenden, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan Paramaribo, den 25sten April 1838, het 25ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) E. L. VAN HEECKEREN.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Gouvernements-Secretaris,

(get.) G. S. DE VEER.

Gepubliceerd alhier aan Paramaribo, den 26sten April 1838.

De Gouvernements-Secretaris,

(get.) G. S. DE VEER.

Aldus gearresteerd te St. Eustatius, den 20sten December 1838, het 26ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) JOH. DE VEER.

Ter ordonnantie van Zijn Hoog Ed. Gestr.

De Koloniale Secretaris,

(get.) P. D. J. M. SPIRO.

Gepubliceerd en geaffigeerd ten zelven dage,

De Gezaghebber van St. Eustatius,

(get.) JOH. DE VEER.

N°. 90.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber der kolonie St. Eustatius en Saba,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Bij Ons ontvangen zijnde van het Gouvernement-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen de wet van den 25sten April 1838, houdende wijzigingen der reglementaire bepalingen omtrent den in- en uitvoer van slaven in de Nederlandsche West-Indische bezittingen, vervat in de publicatie van den 26/29sten October 1830 (alhier afgekondigd den 11den November daaraanvolgende),

Zoo hebben Wij goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze, aan de voorzegde wet binnen deze kolonie de vereischte publiciteit te geven; luidende dezelve als volgt:

(Gouvernementsblad n°. 6.)

W E T van den 25sten April 1838, houdende wijzigingen der reglementaire bepalingen omtrent den in- en uitvoer van slaven in de Nederlandsche West-Indische bezittingen, vervat in de publicatie van den 26/29sten October 1830 (Gouvernementsblad sub n°. 14).

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen;

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat de ondervinding der laatste jaren ten aanzien van den uit- en invoer der slaven van en naar de Nederlandsche West-Indische bezittingen onderling bezwaren heeft doen kennen, welke, zoo uit aanmerking van den verschillende arbeid der slaven in deze onderscheidene bezittingen, als uit hoofde van andere locale omstandigheden, in het welbegrepen belang eener goede politie behooren te worden weggenomen,

Zoo is het, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1.

De uit- en invoer der slaven van en naar de Nederlandsche West-Indische bezittingen onderling wordt provisioneel opgeschort, doch blijft aan den Gouverneur-Generaal voorbehouden om, in bijzondere daarvoor vatbare gevallen, den bij dit artikel bedoelden uit- en invoer van slaven toe te staan.

Art. 2.

De invoer van slaven uit de Nederlandsche West-Indische bezittingen uit vreemde kolonien en plaatsen, alwaar de directe invoer van slaven uit Afrika niet geoorloofd is, zal alleen, krachtens eene speciale permissie van den Gouverneur-Generaal en, voor zoveel de eilanden betreft, van de Gezagvoerders aldaar, mogen geschieden.

Art. 3.

De uitvoer van slaven uit de Nederlandsche West-Indische kolonien naar vreemde kolonien en plaatsen, waar de directe invoer van slaven uit Afrika verboden is, blijft aan de bestaande bepalingen onderworpen.

Art. 4.

Zoo dikwerf, strijdig met den inhoud van artt. 1, 2 en 3 dezer wet, eenige in- of uitvoer van slaven mogt plaats hebben, zal door dengene of ieder van diegenen, welke zich daaraan schuldig of medepligtig zullen maken, eene boete van duizend gulden worden betaald voor elken ingevoerden of uitgevoerden slaaf, onder gehoudenheid der schuldigen of medepligtigen, hetzij eigenaren der slaven, hetzij anderen, om de ingevoerde slaven dadelijk te hunnen koste weg te zenden.

Art. 5.

Voor zooverre door de vorenstaande bepalingen in de publicatie van den 26/29sten October 1830 (*Gouvernementsblad* van dat jaar sub n°. 14) geene wijziging is te weeg gebragt, blijft dezelve overigens van kracht.

Art. 6.

Deze wet zal in de verschillende Nederlandsche West-Indische bezittingen, van het oogenblik harer afkondiging in iedere kolonie, onder de nadere approbatie des Konings, provisioneel verbindend zijn.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid moge voorwenden, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geinsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan Paramaribo, den 25sten April 1838, het 25ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) E. L. VAN HEECKEREN.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Gouvernements-Secretaris,

(get.) G. S. DE VEER.

Gepubliceerd alhier aan Paramaribo, den 26sten April 1838.

De Gouvernements-Secretaris,

(get.) G. S. DE VEER.

Aldus gearresteerd op St. Eustatius, den 20sten December 1838, het 26ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) JOH. DE VEER.

Ter ordonnantie van Zijn Hoog Ed. Gestr.

De Koloniale Secretaris,

(get.) P. D. J. M. SPIRO.

Gepubliceerd en geaffigeerd ten zelve dage.

De Gezaghebber van St. Eustatius,

(get.) JOH. DE VEER.

1839.

N°. 91.

PUBLICATIE,

houdende toekenning van bergloon ten behoeve van dengene, die een door zeeroovers genomen vaartuig aan dezelve ontweldigt.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber der kolonie St. Eustatius en Saba,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Nademaal Ons bij resolutie van den Gouverneur-Generaal ad interim der Nederlandsche West-Indische bezittingen, dd. 19 April dezes jaars, n°. 632/536, is geworden Hoogstdezelfs publicatie, houdende toekenning van bergloon ten behoeve van dengene, die een door zeeroovers genomen vaartuig aan dezelve ontweldigt, met last daaraan de noodige publiciteit te geven;

Zoo is het, dat Wij, daaraan voldoende, hebben goedgevonden en verstaan bij deze, evenaangehaalde publicatie op de gewone wijze en plaatsen te doen afkondigen en affigeren; luidende dezelve aldus:

(Gouvernementsblad n°. 9.)

PUBLICATIE,

waarbij wordt bekend gemaakt het Koninklijk besluit van den 16den Januarij 1839, n°. 106, houdende toekenning van een billijk bergloon ten behoeve van hen, die een door zee-roovers genomen vaartuig aan dezelve ontveldigen.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal ad interim der Nederlandsche West-Indische bezittingen,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Nademaal Wij, bij ministeriele aanschrijving van den 25sten Januarij jl., n°. 6/18, hebben ontvangen een afschrift van Zijner Majesteits besluit van den 16den Januarij te voren, n°. 106, houdende toekenning van bergloon ten behoeve van diegenen, welke een door zeeroovers genomen vaartuig aan dezelve ontveldigen,

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan, bovenvermeld besluit van Zijne Majesteit te brengen ter kennis van elk en een iegelijk; zijnde van den navolgenden inhoud:

15 Januarij 1839,

N°. 106.

WIJ WILLEM, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

In aanmerking nemende, dat de bepaling van een billijk bergloon ten behoeve van hen, die een door zeeroovers genomen vaartuig aan dezelve ontveldigen, strekken kan tot meer krachtige betuigeling der zeerooverijen, welke van tijd tot tijd in de West-Indien worden bedreven;

Gelet op de voordragt van het Departement van Kolonien, van den 16den Julij 1838, n°. 16:

Gezien het rapport van het Departement van Justitie, van den 29sten October ll., n°. 49, alsmede het nadere van dat van Ko-

lonien, van den 24sten November, n°. 21, en die van de Departementen van Marine en van Buitenlandsche Zaken, van den 7den en 14den December jl., n°. 42/13 en 8;

Den Raad van State gehoord, advies 8 dezer, n°. 4;

Gelet op Ons besluit van den 13den December 1818 (*Staatsblad* n°. 44), wegens het nemen van prijschepen in het verdeelen der prijs- of buitgelden;

Willende, in afwachting van meer algemeene wettelijke verordeningen, eenige bepaling ter zake voorschreven maken,

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1.

Telkens wanneer een geroofd vaartuig op de zeeroovers hernomen en gebragt wordt binnen een Onzer West-Indische bezittingen, en wanneer de uitspraak van den bevoegden regter zal hebben uitgemaakt, dat er eene dusdanige herneming heeft plaats gehad en wie de hernemer is, zal deze laatste regt hebben op een bergloon, waarvoor des noods het hernomen schip en lading aansprakelijk zijn, en welk bergloon door den regter, naar gelang der omstandigheden, zal worden bepaald minstens op een tiende en uiterlijk op een vijfde van de hernomen waarde, onverminderd des eigenaars gehoudenheid, om, boven dit bergloon, te vergoeden de schade, welke het hernemen, wanneer dit door geen rijksvaartuig zal hebben plaats gehad, veroorzaakt heeft, alsmede ter bepaling van den regter.

Art. 2.

De judicature in de zaken, bij het voorgaande artikel vermeld, wordt opgedragen aan den gewonen regter der plaats of haven in de West-Indische bezittingen, alwaar de hernomen schepen zullen worden aangebragt.

De uitspraken des regters zijn aan de gewone regelen voor het hooger beroep onderworpen.

Art. 3.

Tot grondslag der verdeling van het bij het eerste artikel bedoelde bergloon onder de officieren en verdere equipage van het schip, door hetwelk het geroofde vaartuig zal zijn hernomen, zal gesteld worden het bepaalde bij Ons voorschreven besluit van den 13den December 1818 (*Staatsblad* n°. 44) wegens het verdeelen der prijs- of buitgelden bij het nemen van prijschepen.

Afschriften dezès zullen worden gezonden aan de Departementen van Kolonien en van Marine ter uitvoering, en aan die van Justitie en van Buitenlandsche Zaken, alsmede aan den Raad van

State tot informatie; zullende hetzelfde voorts in het *Staatsblad* worden geplaatst.

Gegeven te 's Gravenhage, den 15den Januarij 1839, van Onze regering het 26ste.

(Get.) WILLEM.

Van wege den Koning,

(get.) VAN DOORN.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Griffier ter Staats-Secretarij,

(get.) A. G. A. VAN RAPPARD.

Voor eensluidend afschrift,

*De Secretaris-Generaal ad interim bij het
Ministerie van Kolonien,*

(get.) B. J. ELIAS.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan Paramaribo, den 19den April 1839, het 26ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) PH. DE KANTER.

Ter ordonnantie van Zijn Hoog Ed. Gestr.

De Gouvernements-Secretaris,

(get.) G. S. DE VEER.

Gepubliceerd alhier aan Paramaribo, den 27sten daaraanvolgende.

De Gouvernements-Secretaris,

(get.) G. S. DE VEER.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze worden afgekondigd en geaffigeerd, alwaar zulks binnen deze kolonie gebruikelijk is.

Aldus gedaan en gearresteerd op St. Eustatius, den 3den Junij 1839, het 26ste jaar van Zijner Majesteits regering.

*De Majoor, Gezaghebber van St. Eustatius
en Saba,*

(get.) JOH. DE VEER.

Ter ordonnantie van Zijn Hoog Ed. Gestr.

De fungerende Koloniale Secretaris,

(get.) J. ELLIS.

Gepubliceerd alhier den 12den daaraanvolgende.

De fungerende Koloniale Secretaris,

(get.) J. ELLIS.

N°. 92.

PUBLICATIE.

W E T, houdende strafbepalingen tegen zoodanige slaven, welke door ontvlugting uit de kolonien zich aan hunne wettige meesters hebben onttrokken of trachten te onttrekken; alsmede tegen diegenen, welke zoodanige ontvlugting hebben bevorderd of trachten te bevorderen.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber der kolonie St. Eustatius en Saba,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat zich van tijd tot tijd slaven door middel van ontvlugting buiten de kolonie aan hunne wettige overheid en meesters hebben weten te onttrekken, en hoezeer tegen zoodanige misdadige ontsnapping reeds strafbepalingen binnen deze kolonie zijn gestatueerd, dewelke echter, zoo- wel in het belang der openbare orde, als om daardoor tevens de regten van den wettigen meester te beschermen, voor meer gestrengere maatregelen vatbaar zijn,

Zoo is het, dat Wij, ter handhaving van ditzelfde openbare en bijzondere belang, als daartoe geautoriseerd door Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen, bij Hoogstdeszelfs besluit van den 20sten Augustus dezes jaars, n°. 1296/1123, en gehoord hebbende den Kolonialen Raad, hebben goedgevonden, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1.

De ontvlugting van eenen slaaf uit de kolonie van St. Eustatius en Saba, met het kennelijk oogmerk om zich aan zijnen wettigen meester te onttrekken, zal worden gestraft met dwangarbeid op de plantage zijns meesters of eenigen anderen door dezen aan te wijzen grond, voor den tijd van ten minste één jaar en ten hoogste tien jaren.

Art. 2.

Wanneer zoodanige ontvlugting van eenen slaaf is voorafgegaan of vergezeld geweest door de misdaad van diefstal of eenig ander misdrijf tegen den eigendom, zal de schuldige worden gestraft met dwangarbeid op eene der plaatsen bij het vorig artikel bedoeld, voor den tijd van ten minste twee jaren en ten hoogste vijftien jaren.

Art. 3.

Wanneer de ontvlugting eens slaafs is voorafgegaan of vergezeld geweest door eenige daad van verzet of geweld tegen personen, welke den vlugteling hebben aangehouden of trachten aan te houden, met dat gevolg, dat een of meer hunner ernstig of gevaarlijk verwond zijn geraakt, zal de schuldige met den dood worden gestraft; doch ingeval de gemelde daad van verzet of geweld geene zoodanige verwonding of eenig ander gewigtig schadelijk gevolg heeft te weeg gebracht, zal de naaste straf aan die des doods door den regter kunnen worden toegepast.

Art. 4.

Wanneer twee of meer slaven complot tot ontvlugting buiten de kolonie gemaakt en daarvan regtens voldoende zal zijn gebleken, zal de hoofd-aanlegger worden veroordeeld tot dwangarbeid voor den tijd van ten minste drie jaren en ten hoogste vijftien jaren, en ieder der medepligtigen tot dwangarbeid voor den tijd van ten minste één jaar en ten hoogste tien jaren, beide op een der plaatsen als boven vermeld.

Art. 5.

Vrije personen, welke de ontvlugting van eenen slaaf uit de kolonie door schuilhouding van denzelve begunstigd of middelen van transport daartoe hebben gegeven, of zoodanige ontvlugting op eenige andere wijze hebben bevorderd, zullen worden gestraft met confinement voor ten minste één jaar en ten hoogste vijf jaren, welke straf, in de gevallen bij dit artikel bedoeld, die van dwangarbeid zal zijn voor slaven, zoo dikwerf deze de ontvlugting van eenigen slaaf zullen hebben begunstigd of bevorderd.

Art. 6.

Wanneer, hetzij vrije personen, hetzij slaven, zich vóór of tijdens de ontvlugting van eenen slaaf met dezen laatste aan eenige andere misdaad mogten schuldig of medepligtig hebben gemaakt, welke eene hoogere straf dan die van confinement voor vrije personen en van dwangarbeid voor slaven gedurende ten tijd van ten hoogste vijf jaren zouden behooren ten gevolge te hebben, zal de regter aan zoodanige schuldigen en medepligtigen die straf opleggen, welke is vastgesteld tegen de misdaad, vóór of bij de ontvlugting van eenen slaaf gepleegd.

Art. 7.

Zoo dikwerf, volgens de bepalingen in deze wet voorkomende, de straf van dwangarbeid tegen slaven moet worden uitgesproken,

zal deze worden voorafgegaan door eene correctie met slagen, ter bepaling des regters, doch in geen geval dat van honderd en vijftig slagen met tamarinde-stokken te boven gaande.

Art. 8.

De poging tot ontvlugting van eenen slaaf uit de kolonie, door daden van uitvoering gekenmerkt, zal met dezelfde straffen worden achtervolgd als de ontvlugting welke door aanhouding of uitlevering van den ontvlugten slaaf is of wordt verijdeld.

Art. 9.

Slaven, welke uit de kolonie zijn ontvlugt of bewijsselijk hebben gepoogd te ontvlugten, met het kennelijk oogmerk om zich aan den wettigen meester te onttrekken, zullen nimmer brieven van vrijdom kunnen bekomen.

Art. 10.

Vrije personen en slaven, welke de ontvlugting van eenen slaaf uit de kolonie door aanhouding van denzelfde verijdelen, of door ontdekking aan de bevoegde autoriteit van eenig complot van slaven tot ontvlugting uit de kolonie weten te verijdelen, met dat gevolg, dat de schuldigen in handen der policie geraken, zullen, hetzij met premien van ten minste honderd gulden (ƒ100) voor iederen vlugteling, hetzij ook, wat slaven betreft, in bijzondere gevallen door het Gouvernement met den vrijdom worden begiftigd, en zulks tegen schadeloosstelling aan den eigenaar.

Art. 11.

Ingeval het aan den procureur des Konings mogt blijken, dat een tot dwangarbeid veroordeelde slaaf opzettelijk, ter voldoening aan bijzondere oogmerken en zonder voorkennis van hem, procureur des Konings, van zijne boeijen wordt bevrijd, zal de eigenaar van zijn regt op de diensten van den veroordeelde, voor den nog overigen tijd zijner sententie, vervallen verklaard en zoodanige slaaf aan publieke werken worden gebezigd, ten nutte van het het Gouvernement of van het algemeen.

Art. 12.

Door vorenstaande bepalingen wordt geenszins gederogerd aan de publicatie van 25/31 Januarij 1838 en andere verordeningen, houdende strafbepalingen tegen het wegloopen van slaven binnen de kolonie, met uitzondering echter van zoodanige, welke met deze bepalingen strijdig mogten zijn.

Zullende deze wet alhier en te Saba gerekend worden in te gaan op den dag der afkondiging in elk der genoemde eilanden.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal dezelve worden gepubliceerd en geaffecteerd waar dit te doen gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd te St. Eustatius, den 14den December 1839, het 27ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) JOH. DE VEER.

Ter ordonnantie van Zijn Hoog Ed. Gestr.

De Koloniale Secretaris ad interim,

(get.) A. H. BISSCHOP GREVELINK.

Gepubliceerd van de puije van het Raadhuis in het Boven- en Beneden-Dorp alhier te St. Eustatius, en geaffecteerd den 16den December 1839.

De Koloniale Secretaris ad interim,

(get.) A. H. BISSCHOP GREVELINK.

1840.

N°. 93.

(Gouvernementsblad n°. 7.)

PUBLICATIE,

houdende bepalingen van den termijn, binnen welken van vonnissen, ter eerste instantie gewezen, bij de regibanken van Curaçao, St. Eustatius en St. Martin appèl moet aange- teekend en dat appèl voor het Geregts-hof te Suriname vervolgd worden.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur - Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

In aanmerking nemende, dat bij art. 30 van het vigerend Reglement op het beleid der regering voor de kolonie Suriname, in verband met de Reglementen op het beleid der regeringen voor de kolonien Curaçao, St. Eustatius en St. Martin, is bepaald, dat van alle ter eerster instantie te vallen definitive vonnissen in civile zaken bij de regtbanken aldaar appèl zal vallen aan het Geregts-hof te Suriname, doch dat tot hiertoe nog bij geene ver- ordening de termijn bepaaldelijk is aangewezen, binnen welken dat appèl zal behooren te worden aangeteekend en vervolgd;

Gelet op eene aanschrijving van het Ministerie van Kolonien van den 31sten Maart 1840, n°. 14, waarbij Wij namens Zijne Majesteit den Koning worden gemagtigd daarin te voorzien, met

inachtneming, naar gelang der plaatselijke behoefte, van het bepaalde bij Hoogstdezelfs besluit van den 11den Januarij jl., n°. 116, Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen als volgt:

Art. 1.

De termijn voor het aanteekenen van appèl in vonnissen, ter eerster instantie geweest door de regtbanken te Curaçao, St. Eustatius en St. Martin, en van welke, volgens de beginselen van het oud-Hollandsch regt, het appèl is vrijgelaten, dus alleen voor zooverre dezelve in contradictoir proces zijn geweest, zal steeds die van veertien dagen zijn, te rekenen van den dag der pronunciatie van het vonnis waartegen de succomberende partij in appèl verlangt op te komen.

Art. 2.

Mits deze wordt afgeschafft de thans nog voor het Geregts hof te Suriname gebruikelijke ingang in regten, in cas van appèl, door middel van het request om mandement van appèl, en zal het appèl van vonnissen, waarvan het appèl is vrijgelaten, geweest door de regtbanken te Curaçao, St. Eustatius en St. Martin, vervolgd worden op eene dagvaarding, in voege als zulks bij het volgende artikel is bepaald.

Art. 3.

Binnen den tijd van drie maanden na den dag waarop aantekening van appèl is gedaan, zal de partij, welke zich bij het vonnis bezwaard acht, de wederpartij ter vervolging van het appèl voor het Geregts hof laten dagvaarden aan derzelve domicilium door den exploitateur of wel den deurwaarder bij de regtbank, welke het vonnis heeft geweest.

Art. 4.

Bijaldien de wederpartij niet woonachtig is op de plaats waar de regter, welke het vonnis heeft geweest, deszelfs zitting houdt, zal het bij het vorig artikel voorschreven exploit beteekend worden aan haren gemagtigde of wel aan haren practizijn.

Art. 5.

Tusschen de dagvaarding en den dag regtens zullen zes maanden moeten verstrijken, zoodanig, dat de dagvaarding zal moeten inhouden daging ter eerste ordinaire rolle van het Geregts hof, te houden na de expiratie van den zoo even vermelden termijn van zes maanden.

Art. 6.

Wanneer er geene aantekening van appèl ter griffie der regtbank is gedaan binnen den tijd van veertien dagen nadat het vonnis is gepronuncieerd, zal het vonnis, als in kracht van gewijsde overgegaan, onmiddellijk kunnen geëxecuteerd worden.

Art. 7.

Bijaldien het appèl wel is waar binnen den bepaalden tijd van veertien dagen is aangeteekend, edoch binnen drie maanden na den dag der aanteekening de dagvaarding, bij art. 3 voorgescreven, niet is uitgegaan, zal het appèl beschouwd worden als ipso jure te zijn vervallen, en mitsdien het vonnis, in kracht van gewijsde overgegaan, onmiddellijk ter executie kunnen gelegd worden.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geinsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan Paramaribo, den 17den Julij 1840, het 27ste jaar van Zijner Majesteits regering.

De Gouverneur-Generaal voornoemd,
(get.) J. C. RIJK.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements-Secretaris,
(get.) G. S. DE VEER.

Gepubliceerd alhier aan Paramaribo, den 18den Julij daaraanvolgende.

De Gouvernements-Secretaris,
(get.) G. S. DE VEER.

Afgekondigd te St. Eustatius, den 9den October 1840.

De Koloniale Secretaris ad interim,
(get.) A. H. BISSCHOP GREVELINK.

N°. 94.

(Gouvernementsblad n°. 10.)

PUBLICATIE,

waarbij de bepalingen der nieuwe wetgeving voor het Koninkrijk der Nederlanden, met betrekking tot de meerderjarigheid, van toepassing worden gemaakt in de Nederlandsche West-Indische bezittingen.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Nademaal er bij Zijner Majesteits besluit van 10 April 1838 voor het Koninkrijk der Nederlanden eene nieuwe wetgeving is gearresteerd en met 1 October e. a. in werking gebragt, welke, hoezeer ook bestemd voor de overzeesche bezittingen van het Rijk, nogtans, uit hoofde van de wijzigingen daarin noodig, om dezelve in de West-Indische bezittingen van toepassing te maken, alsnog in deze gewesten niet hebben kunnen in werking gebragt worden;

Overwegende dat het, in afwachting dier invoering, wenschelijk en noodig is, de regten van personen, met betrekking tot de meerderjarigheid, in overeenstemming te brengen met hetgeen daarentrent bij de nieuwe wetgeving is bepaald;

Gelet op art. 385 van het nieuwe Burgerlijke Wetboek, in verband met art. 5 der wet op den overgang van de vroegere tot de nieuwe wetgeving;

Gelet voorts op het Koninklijk besluit van 17 Februarij 1819, lit. B/4, alhier afgekondigd bij publicatie van den 26sten Mei 1819 (*Gouvernementsblad e. a. n°. 1*),

Zoo is het, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord in deszelfs vergadering van den 1sten dezer maand,

Hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze :

Art. 1.

Meerderjarig zullen voortaan de zoodanigen zijn, die den vollen ouderdom van drie en twintig jaren hebben bereikt.

Art. 2.

Desniettemin zullen alle personen, die vóór den dag der invoering dezer bepaling hunne meerderjarigheid hebben verkregen, blijven meerderjarig, en zullen tot alle handelingen hoegenaamd dezelfde bekwaamheid hebben als of zij den vollen ouderdom van drie en twintig jaren hadden bereikt.

Art. 3.

De bij deze publicatie ingevoerde wijziging ten aanzien der meerderjarigheid zal in de Nederlandsche West-Indische bezittingen van kracht zijn te rekenen van den dag, waarop deze verordening in de onderscheidene kolonien in den gebruikelijken vorm zal worden afgekondigd.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan Paramaribo, den 3den Augustus 1840, het 27ste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) J. C. RIJK.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,
De *Gouvernements-Secretaris*,

(get.) G. S. DE VEER.

Gepubliceerd alhier aan Paramaribo, den 4den daaraanvolgende.

De *Gouvernements-Secretaris*,

(get.) G. S. DE VEER.

Afgekondigd te St. Eustatius, den 9den October 1840.

De *Koloniale Secretaris ad interim*,

(get.) A. H. BISSCHOP GREVELINK.

1842.

N°. 95.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

De Majoor, Gezaghebber van St. Eustatius en Saba,
Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:
Alzoo van Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen, bij missive in dato 9 November 1841, n°. 1622/7, is ontvangen een exemplaar van het *Gouvernementsblad* n°. 7, bevattende in zich de publicatie van den 8sten Mei 1841, houdende wijziging in de wet op het feitelijk geweld, dd. 16/17 Maart 1830, welke bij publicatie van dit Bestuur in dd. 19 April daaraanvolgende alhier is gepromulgeerd en in werking gebragt;

Gehoord den Kolonialen Raad,

Is goedgevonden en verstaan:

Aan de opgemelde publicatie, als wijziging der wet van 16/17 Maart 1830, de vereischte publicatie te geven; luidende dezelve als volgt:

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo de ondervinding geleerd heeft, dat de strafbepalingen, vervat in de wet op het feitelijk geweld, bij publicatie van 16/17 Maart 1830 (*Gouvernementsblad* n°. 2), voor zooverre namelijk het minimum der bij die wet gestelde straffen betreft, in vele gevallen te streng zijn,

Zoo is het, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord in de vergadering van den 27sten April jl.,

Hebben goedgevonden en verstaan, de volgende wijziging in de aangehaalde wet daar te stellen, gelijk Wij doen bij deze:

Art. 1.

Degenen welke zich schuldig maken aan feitelijke gewelddadigheden, opgenoemd bij litt. A en C van art. 4 der bovenbedoelde publicatie, zullen gestraft worden met gevangenzetting, die niet minder zal mogen zijn dan van veertien dagen en den tijd van acht maanden niet zal mogen te boven gaan.

Art. 2.

De feitelijke gewelddadigheden, opgenoemd bij litt. A en C van art. 6 der publicatie van 16 Maart 1830, zullen gestraft worden

met gevangenisstraf, welke niet langer zal mogen zijn dan den tijd van twee jaren en niet minder dan den tijd van eene maand.

Art. 3.

Slaven, zich aan feitelijk geweld, omschreven bij art. 6, lit. D, schuldig makende, zullen gestraft worden met gevangenisstraf of dwangarbeid van twee jaren tot eene maand, hetzij met hetzij zonder voorafgaande slagen.

Art. 4.

De feitelijke gewelddadigheden, omschreven bij art. 8, lit. B, zullen gestraft worden met gevangenzetting van niet minder dan drie maanden en niet meer dan vijf jaren.

Art. 5.

Met wijziging van art. 8, lit. C, en art. 11 der bovenaangehaalde publicatie, zullen gestraft worden met gevangenzetting van niet minder dan twee maanden en niet meer dan één jaar diegenen, welke zich schuldig gemaakt hebben aan feitelijk geweld, hetwelk, zonder den dood des beleedigden of eene verminking of berooving van een of meer van deszelfs ledematen of gedeelten van dien ten gevolge te hebben gehad, nogtans bij den beleedigde heeft te weeg gebragt eene ziekte of beletsel van te werken, gedurende meer dan veertien dagen.

Art. 6.

Alle degenen welke zich schuldig maken aan feitelijke gewelddadigheden, omschreven bij art. 12 der meer aangehaalde publicatie, zullen gestraft worden met eene gevangenzetting van niet minder dan acht dagen en niet meer dan zes maanden.

Art. 7.

De bij deze wet verminderde straftijd zal ook ten aanzien van den duur van dwangarbeid in aanmerking genomen worden, zoo dikwijls slaven zich mogten schuldig gemaakt hebben aan feitelijk geweld, waartegen bij deze wet verminderde straffen gesteld zijn.

Art. 8.

Zoo dikwijls wel is waar geene terging of kwelling onmiddellijk het gepleegd feitelijk geweld is voorafgegaan, noch eene terging of kwelling daartoe heeft aanleiding gegeven, doch er, zonder dat, omstandigheden aanwezig zijn, welke het feitelijk geweld schijnen te verkleinen of den schuldige aanspraak op vermindering van straf geven, en de schade, ten gevolge van kosten voor genees- of heilkundige hulp, van beletsel in het werken, van bederf van kleederen of huisraad, of andere schade, geen nadeel grooter dan *f* 20, heeft te weeg gebragt, zal het aan den regter

overgelaten worden om de gevangenisstraf te verminderen tot op vier en twintig uren, of dezelve in eene geldboete te veranderen, welke niet minder dan *f* 5 zal mogen zijn, hetzij te zamen, hetzij afzonderlijk op te leggen.

Indien zoodanige gunstige omstandigheden ten aanzien van slaven aanwezig zijn, is het aan den regter overgelaten om in plaats van dwangarbeid gevangenisstraf op te leggen tot van 24 uren, met of zonder voorafgaande slagen.

Art. 9.

De publicatie van 16/17 Maart 1830 (*Gouvernementsblad* n°. 2) blijft in haar geheel, voor zooverre daarin niet bij deze wet veranderingen of wijzigingen zijn daargesteld.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan Paramaribo, den 8sten Mei 1841, het eerste jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) J. C. RIJK.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Gouvernements-Secretaris,

(get.) G. S. DE VEER.

Gepubliceerd ten zelfden dage.

De Gouvernements-Secretaris,

(get.) G. S. DE VEER.

Aldus gearresteerd op St. Eustatius, den 28sten Februarij 1842.

(Get.) JOH. DE VEER.

Ter ordonnantie van Zijn Hoog Ed. Gestr.,

De Koloniale Secretaris,

(get.) A. H. BISSCHOP GREVELINK.

Gepubliceerd ten zelfden dage.

De Koloniale Secretaris,

(get.) A. H. BISSCHOP GREVELINK.

N°. 96.

PUBLICATIE,

houdende wijziging van art. 2 van het Reglement voor de Schutterij dezer kolonie.

IN NAAM DES KONINGS.

Wij Johannes de Veer, Majoor, Gezaghebber van St. Eustatius en Saba;

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo het gebleken is, dat eenigen dergenen, die in de termen vallen van schutterlijke dienst te moeten vervullen, zich daaraan onder nietsbeduidende voorwendsels zoeken te onttrekken, in eenen tijd dat de zwakte van het corps schutterij dringend versterking vordert, ten einde den eigendom der burgers en ingezetenen te bewaken;

Overwegende dat de onwilligen, om overeenkomstig de vastgestelde wetten het hunne tot de algemeene veiligheid bij te dragen, daartoe dienen te worden geconstringeerd, ten welken einde art. 2 van het Reglement voor de schutterij dezer kolonie van straffen gewaagt, welke door eenen krijgsraad zullen moeten worden opgelegd; terwijl er echter niet blijkt welke soort van penaliteiten daarbij wordt bedoeld;

Overwegende dat de geringe sterkte van het état-major niet toelaat eenen krijgsraad te vormen, uit welken hoofde eene voorziening dient te worden gemaakt om het gemis daarvan zoowel als van strafbepalingen te vergoeden; en zulks wel zonder verder verwijl, uit aanmerking van het gevaar waaraan de eigendommen der ingezetenen zijn blootgesteld,

Zoo is het, dat Wij, uit kracht van de ons verleende magt bij art. 14 van het Reglement op het beleid der regering voor deze kolonie, en na den Kolonialen Raad te hebben gehoord, hebben goedgevonden en verstaan, het 2de art. van het Reglement der schutterij voormeld te wijzigen als volgt:

Art. 2.

Alle vrije manspersonen, welke meer dan het bij art. 1 vermelde getal van drie maanden in de kolonie St. Eustatius hebben gewoond en den vollen ouderdom van zestien tot zestig jaren bereikt hebben, zullen tot het vervullen van schutterlijke dienst verplicht zijn, tenzij dezelve in de termen van contribuabelen vervallen of begrepen zijn, welke vermeld worden bij art. 1 van de publicatie van den 20sten Augustus 1832, op pene van de navolgende boeten of straffen, namelijk: zij die, bij de eerste op-

roeping van wege het kommandement van het corps afwezig blijven, zullen, ten behoeve van de administratie-kas der schutterij, verbeuren eene boete van tien gulden (*f* 10) of twee maal 24 uren gevangenis, indien zij geene wettige redenen ter verschooning geven bij de tweede oproeping.

Voor de tweede maal opgeroepen zijnde en alsnog achterblijvende, zal de voormelde boete worden verdubbeld, bijaldien zij geene wettige redenen geven bij de derde oproeping.

Ten derden male opgeroepen zijnde en alsnog achterwege blijvende, zal zulks als onwilligheid worden aangemerkt, en met eene geldboete van niet minder dan vijftig gulden (*f* 50) en niet meer dan honderd gulden (*f* 100), of met gevangenis van niet minder dan acht en niet meer dan zestien achtereenvolgende dagen en nachten worden gestraft, naar gelang van de meer of min verzwarende omstandigheden.

De opgemelde boeten en straffen zullen worden opgelegd door eenen schuttersraad, welke zal zijn te zamen gesteld uit een lid van den Kolonialen Raad als president, twee notabele ingezetenen als leden en den fungerenden onder-adjudant als secretaris, nadat de zaak door hen summierlijk onderzocht en de afwezige zal zijn gesommeerd om voor hen te compareren; zullende er van deze uitspraken geen appèl zijn aan hooger beroep, en, in geval van weigering om zich daaraan te onderwerpen, zal de zaak ter kennisse worden gebragt van den Gezaghebber der kolonie.

Allen, die tot het corps schutterij behooren, zullen gehouden zijn zich behoorlijk gekleed en gewapend te zoodaniger tijd en plaatse te begeven, als hun zal worden gelast, en in geval van alarm op het glacis van het Fort Oranje, op poene van vijftien gulden (*f* 15) boete, of drie maal 24 uren gevangenis. Zullende deze wijziging onmiddellijk worden in werking gebragt.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze worden gepubliceerd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks te doen gebruikelijk is.

Gedaan te St. Eustatius, den 11den dag der maand Julij 1842, in het 2de jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) JOH. DE VEER.

Uitgevaardigd achterevolgens de resolutie van Zijn Hoog Ed. Gestr. den Gezaghebber van St. Eustatius en Saba, dd. Julij 1842, n°. 118/108, en gepubliceerd te St. Eustatius in het Boven- en Beneden-Dorpen den 13den daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,

(get.) A. H. BISSCHOP GREVELINK.

1843.

N°. 97.

PUBLICATIE,

waarbij wordt in werking gebragt de publicatie van het Gouvernement-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen, dd. 21/22 Augustus 1843 (Gouvernementsblad n°. 7).

IN NAAM DES KONINGS.

De Majoor, Gezaghebber van St. Eustatius en Saba, Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten: Nademaal van het Gouvernement-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen bij dit Bestuur is ontvangen, om op de gebruikelijke wijze in werking te worden gebragt, eene publicatie van den 21/22 Augustus 1843 (*Gouvernementsblad n°. 7*),

Zoo is het, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan:

Eerstens, aan de voorzegde publicatie binnen deze kolonie publiciteit te geven, gelijk geschiedt bij deze; luidende dezelve als volgt:

PUBLICATIE,

houdende nadere voorziening omtrent het manumitteren van slaven in de Nederlandsche West-Indische bezittingen.

IN NAAM DES KONINGS.

De Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

In aanmerking nemende, dat het wenschelijk is voorgekomen om eenige veranderingen daar te stellen in de bestaande bepalingen, ten aanzien van het manumitteren van slaven in de Nederlandsche West-Indische bezittingen;

Den Kolonialen Raad gehoord, voor zoover betreft de kolonie Suriname,

Heeft goedgevonden en verstaan, krachtens de daartoe verleende autorisatie bij Koninklijk besluit van den 5den Mei jl., n°. 92, met alteratie in zoo ver van de publicatie van den 23sten December 1828 (*Gouvernementsblad n°. 29*) en van den 23sten en 27sten Maart 1832 (*Gouvernementsbladen n°. 2 en 3*), te bepalen, zoo als bepaald wordt bij deze:

Art. 1.

De verzoeken tot het verleenen van manumissiebriefven aan slaven zullen voortaan niet worden ingewilligd dan nadat door of

van wege den eigenaar van den te manumitteren slaaf, tot het einde vermeld bij art 15 van het Reglement op de manumissie der slaven in de Nederlandsche West-Indische bezittingen (*Gouvernementsblad* van 1832, n°. 2), zal zijn gesteld een personele borgtogt, ten genoegen van het Gouvernement, of eene reële cautie, waarvan het bedrag wordt bepaald als volgt:

a. voor slavenkinderen beneden de twaalf (12) jaren, op drie honderd gulden (ƒ300) per hoofd;

b. voor slaven tusschen twaalf (12) en veertig (40) jaren oud, voor zoover zij in staat zijn in hun eigen onderhoud te voorzien, op twee honderd gulden (ƒ200) per hoofd, en

c. voor slaven boven de veertig (40) jaren, of de zoodanigen die door ziekte of ligchaamsgebreken niet in staat zijn om in hun eigen onderhoud te voorzien, op vier honderd gulden (ƒ400) per hoofd.

Art. 2.

De in het vorig artikel vermelde personele borgtogten en reële cautien zullen door de belanghebbenden kunnen worden afgekocht door de storting in eens in de koloniale kas, ten voordeele van het Gouvernement, van de volgende sommen, als:

voor elken slaaf, bedoeld bij § *a* van het voorgaand artikel, vijf en zeventig gulden (ƒ75);

voor elken slaaf, bedoeld bij § *b* van het aangehaalde artikel, vijftig gulden (ƒ50);

voor elken slaaf, vermeld bij § *c* van dat artikel, een honderd gulden (ƒ100).

Art. 3.

De bedoelde afkoop zal ook toegestaan worden aan diegenen, welke zich, vóór de uitvaardiging der tegenwoordige publicatie, als borgen voor gemanumitteerde slaven hebben verbonden, of daarvoor eene reële cautie in 's lands kas hebben gedeponeerd, voor zoover niet reeds de gestelde borgtogt mogt zijn opgevoerd of de gestorte cautie verbeurd, ten gevolge van het bepaalde bij art. 30 van het hierboven aangehaald reglement; zullende de bedoelde personele borgtogten en reële cautien in dat geval worden vernietigd of gerestitueerd, nadat het voor den afkoop verschuldigd bedrag en de tot de dagtekening van den afkoop door den gemanumitteerden verschuldigde belastingen in de koloniale kas zullen zijn overgebracht.

Art. 4.

Het maximum der kosten, vallende op het manumitteren van slaven, wordt voor het vervolg vastgesteld als volgt:

voor een manumissiebrief voor één persoon zestien gulden (*f* 16);

voor een manumissiebrief van eene slavin met een of meer kinderen vijf en twintig gulden (*f* 25);

voor advertentiekosten vijftien gulden (*f* 15).

Art. 5.

In bijzondere gevallen, ter beoordeeling van den Gouverneur-Generaal of van de Gezaghebbers der overige kolonien, zal zoolwel van het stellen van borgtogt voor het manumitteren van slaven, als van de daarop vallende kosten, geheel of gedeeltelijk vrijstelling kunnen worden verleend.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het *Gouvernementsblad* geïnsereerd.

Aldus gedaan te Paramaribo, den 21sten Augustus 1843.

(*Get.*) B. J. ELIAS.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal,

De Gouvernements-Secretaris,

(*get.*) G. S. DE VEER.

Gepubliceerd den 22sten Augustus 1843.

De Gouvernements-Secretaris,

(*get.*) G. S. DE VEER.

Tweedens, tot regeling van hetgeen bij art. 4, ten aanzien van het maximum der kosten, vallende op het manumitteren van slaven, is bepaald, op te heffen, gelijk geschiedt bij deze, het zegelrecht voor alle tot de manumissie van slaven betrekkelijke documenten, van en met het aanzoek tot manumissie, tot en met de uitreiking van den vrijbrief, alsmede van de leges ten behoeve van de koloniale kas voor elken uit te reiken vrijbrief vastgesteld; zullende dienvolgens de bedoelde bedragen van zestien gulden (*f* 16) voor den manumissiebrief van een persoon, en van vijf en twintig gulden (*f* 25) voor dien van eene slavin met een of meer kinderen, benevens de advertentiekosten van vijftien gulden (*f* 15), bij het indienen van het verzoek tot manumissie ter

koloniale secretarij worden afgedragen, ten einde daaruit het kostende der vereischte documenten te voldoen daar, waar zulks behoort.

Derdens te bepalen, dat de vorenstaande verordeningen zullen in werking komen dadelijk na de afkondiging dezer.

Aldus gearresteerd te St. Eustatius, den 16den December 1843, het 4de jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) JOH. DE VEER.

Ter ordonnantie van Zijn Hoog Ed. Gestr.,
De Koloniale Secretaris,

(get.) A. H. BISSCHOP GREVELINK.

Uitgevaardigd achtervolgens dispositie van den Hoog Ed. Gestr. Heer Gezaghebber van St. Eustatius en Saba, dd. 16 December 1843, n°. 187/154, en gepubliceerd den 27sten daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,

(get.) A. G. BISSCHOP GREVELINK.

N°. 98.

PUBLICATIE,

strekken- de ter vereenvoudiging van de regtspleging ten aanzien van de misdrijven, bekend onder den naam van »feitelijke gewelddadigheden», waartegen voorzien is bij publicatie van den 16/17den Maart 1830 (Gouvernementsblad van Suriname, n°. 2).

IN NAAM DES KONINGS.

De Gezaghebber van St. Eustatius en Saba,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Nademaal Wij het, zoo in het belang der justitie als van 's lands finantien, noodzakelijk hebben geacht, om eene vereenvoudiging daar te stellen in de regtelijke vervolging der misdrijven, bekend onder den naam van »Feitelijke gewelddadigheden», waartegen is voorzien bij publicatie van den 16/17den Maart 1830 (*Gouvernementsblad van Suriname*, n°. 2),

Zoo is het, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord en met autorisatie van Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen, hebben goedgevonden en verstaan te arresteren hetgeen volgt.

Art. 1.

Voortaan zal de procureur des Konings de bevoegdheid hebben om de gequalificeerde feitelijke gewelddadigheden van de eerste,

tweede, vierde en vijfde soort ter cognitie te brengen van commissarissen ter rolle, aan welke bij deze de magt wordt toegekend om in dezelve zaken vonnis te vellen, behoudens de bevoegdheid van partijen om van deze uitspraak in reauditie te komen bij de volle regtbank, dewelke alsdan zal wijzen bij arrest.

Art. 2.

Zoodanige voor commissarissen door den procureur des Konings aangebrachte zaken zullen door hen de plano moeten worden onderzocht, met inachtneming evenwel van de regelen en voorschriften, voorkomende bij artt. 78, 80 en 81 van het Reglement voor de regtbank van kleine zaken.

Art. 3.

Wanneer van de uitspraken van commissarissen reauditie mogt vallen aan de volle regtbank, zullen ten aanzien van de termijnen en de wijze van instructie van toepassing zijn artt. 88, 89 en 90 van hetzelfde reglement, alsmede art. 3 der publicatie van 27/23 December 1830 (*Gouvernementsblad van Suriname*, n°. 17).

Art. 4.

Zoo ter eerste instantie, als in cas van reauditie, zullen geene kosten mogen worden geleden dan het zegelregt, benevens hetgeen bij de publicatie van den Kommandeur der eilanden St. Eustatius en Saba, dd. 26 December 1829, voor het opmaken van vonnissen in criminele zaken is vastgesteld, alsmede die van deurwaarder en gezworen translateur, en waar zulks te pas mogt komen, van den cipier en de uitvoerders van eenige lijfstraf.

Art. 5.

In cas van reauditie zal de regtbank met niet minder dan vijf leden (den president daaronder begrepen) mogen vonnissen.

De raden, van welker uitspraak reauditie valt, zullen echter te dezer gelegenheid in de regtbank geene zitting mogen hebben.

Wanneer het vereischt getal leden niet aanwezig is, zal daarin door den Gezaghebber, op voordragt van de regtbank, worden voorzien uit eene nominatie van *drie personen*, door de regtbank in te zenden.

Art. 6.

Deze publicatie zal te St. Eustatius op den dag van hare afkondiging in werking komen; zullende niettemin dezelve al dadelijk van toepassing kunnen gemaakt worden op de zaken, welke vóór en tijdens hare afkondiging voor de regtbank hangende zijn, voor zooverre die zaken betrekking hebben tot de gequalificeerde feitelijke gewelddadigheden van de eerste, tweede, vierde en vijfde soort.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse waar zulks te doen gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd te St. Eustatius, den 15den December 1843, in het 4de jaar van Zijner Majesteits regering.

De Gezaghebber voormeld,

(get.) JOH. DE VEER.

Ter ordonnantie van Zijn Hoog Ed. Gestr.,

De Koloniale Secretaris,

(get.) A. H. BISSCHOP GREVELINK.

Uitgevaardigd achtervolgens resolutie van den Hoog Ed. Gestr. Heer Gezaghebber van St. Eustatius en Saba, dd. 15 December 1843, n°. 185¹⁵², en gepubliceerd te St. Eustatius, den 19den daar-aanvolgende.

De Koloniale Secretaris,

(get.) A. H. BISSCHOP GREVELINK.

1844.

N°. 99.

PUBLICATIE,

houdende eenige nadere voorzieningen omtrent den burgerlijken stand.

IN NAAM DES KONINGS.

De Majoor, Gezaghebber van St. Eustatius en Saba,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Nademaal Wij van het Gouvernement-Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen hebben ontvangen eene publicatie van 25 Julij 1843 (*Gouvernementsblad* n°. 6), bevattende eenige nadere bepalingen wegens den burgerlijken stand, met autorisatie dezelve, naar plaatselijke omstandigheden gewijzigd, in deze kolonie in te voeren en in werking te brengen,

Zoo is het, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord, hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, zoo als bepaald wordt bij deze:

Art. 1.

Te rekenen van 1 Maart e. k. zal van het overlijden van alle militaire personen aangifte worden gedaan, in voege als bepaald is bij de publicatie van den 18den December 1837.

Deze aangifte zal gedaan worden door den onderofficier bezettings-kommandant dezer kolonie, of diens plaatsvervanger.

Art 2.

De bedoelde opgave zal moeten bevatten :

1°. de voornamen, den naam en den ouderdom van den overledene, den rang welken hij bekleed heeft, en het nummer van het stamboek waarop hij bekend staat, mitsgaders de plaats, de dagteekening en het uur waarop het overlijden heeft plaats gehad;

2°. de plaats van geboorte van den overledene en de namen van zijne ouders;

3°. de laatste garnizoens- of woonplaats van den overledene vóór zijne aankomst alhier;

4°. de voornamen en den naam van de andere echtgenoot, indien de overledene gehuwd of wel weduenaar is geweest.

Art. 3.

Bij verzuim of nalatigheid in het doen dezer opgave zal degene, die daartoe gehouden is, verbeuren de boeten, bepaald bij artt. 35 en 37 der publicatie van 18 December 1837.

Art. 4.

De ambtenaar van den burgerlijken stand zal in het opmaken dezer acten van overlijden te werk gaan als in evenbedoelde publicatie is voorgeschreven.

Art. 5.

Dadelijk na de afkondiging dezes zullen de geboorte- en doopregisters, gehouden bij den diaken van het Hervormde kerkgenootschap, alhier voorhanden tot en met het jaar 1838, worden overgebracht en gedeponeerd bij den ambtenaar van den burgerlijken stand; zullende geene uit de registers af te geven extracten geldende zijn tenzij afgegeven en onderteekend door evengemelden ambtenaar, in voege als bepaald is bij publicatie van den 18den December 1837.

Art. 6.

Bij weigering of nalatigheid om aan het bepaalde bij het voorgaande artikel gevolg te geven, zal degene, onder wiens berusting de bedoelde registers zijn, worden veroordeeld tot eene boete van een honderd (ƒ100) tot vijf honderd gulden (ƒ500), of wel tot gevangenzetting van twee tot zes maanden, onverminderd de veroordeeling tot dadelijke overgifte derzelve registers.

Art. 7.

Het solemniseren van huwelijken, de aanteekening in ondertrouw, en verdere formaliteiten daarbij te observeren, zullen voortaan zijn opgedragen aan den ambtenaar van den burgerlijken stand.

En opdat niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en geaffigeerd.

Aldus gearresteerd te St. Eustatius, den 4den Januarij 1844, het 4de jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) JOH. DE VEER.

Uitgevaardigd achterevolgens dispositie van Zijn Hoog Ed. Gestr., den Majoor, Gezaghebber van St. Eustatius en Saba, dd. 4 Januarij 1844, n°. 4/3, en gepubliceerd te St. Eustatius in het Boven- en Beneden-Dorp den 17den Februarij daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,

(get.) A. H. BISSCHOP GREVELINK.

N°. 100.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

De Majoor, Gezaghebber van St. Eustatius en Saba, Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo het noodig is voorgekomen ten aanzien der vervolging voor landsbelastingen meer bepaalde voorschriften daar te stellen, Den Kolonialen Raad gehoord, en gelet op art. 14 van het Reglement op het beleid der regering in de kolonie St. Eustatius en Saba,

Heeft goedgevonden en verstaan te bepalen, gelijk geschiedt bij deze:

Art. 1.

De geregtsbode en deurwaarder bij de regtbank is met de vervolging van nalatige belastingschuldigen belast, op de aangifte van den kolonialen ontvanger.

Art. 2.

De aangifte der nalatige belastingschuldigen zal geschieden bij eene door den kolonialen ontvanger onderteekende lijst, bevattende de namen der belastingschuldigen, den aard der belasting en het bedrag der schuld.

Art. 3.

De nalatige belastingschuldigen zullen tot betaling van de verschuldigde belasting met de kosten worden gesommeerd bij een door den deurwaarder onderteevend exploit, ingerigt volgens het hierachter gevoegd model lit. A, voor welke sommatie hij 75 cents aan den belastingschuldige in rekening zal mogen brengen.

Deze exploiten zullen door hem moeten bezorgd en afgegeven worden ten huize of aan het regterlijk domicilium van den gesommeerde.

Art. 4.

Het zal geen vereischte zijn van elke sommatie een afzonderlijk relaas op te maken; doch uiterlijk binnen drie maal 24 uren nadat de personen, voorkomende op de bij art. 2 bedoelde lijst, zullen zijn gesommeerd, zal de ambtenaar, met de vervolging belast, die lijst terugbezorgen bij den kolonialen ontvanger, nadat hij door eene daaronder te stellen verklaring van zijne verrigting zal hebben doen blijken.

Art. 5.

Op deze lijst zullen worden genoteerd de binnen veertien dagen na de sommatie gedane betalingen, waarna die lijst weder aan den deurwaarder zal worden overgegeven, ten einde degenen, die alsdan nog in gebreke zijn gebleven, tot de voldoening te renoveren, in gelijke voege als bij artt. 3 en 4 voor de sommatie is bepaald; zullende voor de renovatie *f* 1 aan den belastingschuldige in rekening worden gebracht.

Art. 6.

Veertien dagen nadat de lijst is terugbezorgd, zal dezelve, na afschrijving der gedane betalingen, andermaal aan den deurwaarder worden overgegeven, ten einde tegen degenen, die alsdan nog in gebreke zijn gebleven, in executie voort te procederen.

De deurwaarder zal zich daarop vervoegen ter woonstede of aan het regterlijk domicilium van den nalatige, en van denzelve vorderen de dadelijke voldoening van het verschuldigde of anders aanwijzing van goederen, waarop hetzelfde kan worden verhaald.

Wanneer aan het een of ander niet dadelijk wordt voldaan, of ook wanneer de aangewezene goederen oogenschijnlijk niet voldoende mogten zijn, zal de bedoelde ambtenaar in executie nemen en in handen der hooge overheid stellen zoodanige goederen van den debiteur, als hij zal kunnen vinden, met inachtneming der voorschriften van de alhier vigerende manier van procederen.

Ingeval er slaven in executie worden genomen, en de debiteur zich niet vrijwillig met de bewaring van dezelve wil belasten, of ook afwezig is, zal de deurwaarder dezelve ter bewaring overgeven

aan den onderschout en cipier; zullende het gebruikelijke kostgeld moeten worden voldaan. Ten opzichte van slaven zal de deurwaarder in het oog houden, dat geen slavenkind onder den vollen ouderdom van zes jaren van zijne of hare moeder zal mogen worden afgescheiden.

Bijaldien de debiteur geene goederen mogt bezitten, zal daarvan op het relaas melding worden gemaakt, zullende van iedere executie een afzonderlijk relaas geformeerd worden volgens het hiërachter gevoegd model lit. B, waarvan kopij aan den geëxecuteerde afgegeven zal worden. Voor deze verrigting zal mogen gerekend worden als bij het tarief van den deurwaarder is vastgesteld.

Art 7.

De roerende goederen en slaven, in voege voorschreven in executie genomen, zullen door den deurwaarder, na veertien dagen en na twee aankondigingen, ter plaatse waar zulks te doen gebruikelijk is, publiek bij executie worden verkocht; zullende hij voor zijne verrigtingen bij den executiven verkoop, de kosten van aankondigingen er onder begrepen, *f* 5 mogen berekenen.

Ten aanzien van onroerende goederen zal de deurwaarder nakomen hetgeen daaromtrent bij de manier van procederen is voorgeschreven.

Art. 8.

Van iederen verkoop van roerende goederen en slaven, in voege voorschreven, zal door den deurwaarder afzonderlijke rekening en verantwoording worden gehouden; uit het provenu van het verkochte, voor zooveel hetzelfde toereikende is, zal in de eerste plaats worden uitgekeerd het bedrag der belasting aan den koloniale ontvanger; daarna zullen de bij deze publicatie toegekende emolumenten daaruit worden bestreden, terwijl het resterende gedeelte zal strekken ter voldoening der vorderingen van derden, die zich bij de executie mogten hebben gevoegd. Alsdan nog gelden overschietende, zullen die tegen quitantie aan den geëxecuteerde worden uitgekeerd.

Wanneer onroerende goederen ter zake van achterstallige belastingen in executie zijn genomen en verkocht, zal, na plaats gehad hebbende oproeping van crediteuren, de koloniale ontvanger zich als crediteur bekend maken voor het bedrag der verschuldigde belastingen en voor de geïmpendeerde vervolgstkosten.

Art. 9.

Aan den deurwaarder wordt toegekend twee ten honderd van het bedrag der belasting waarvoor vervolgd wordt, welke onder

de vervolggkosten aan den nalatige belastingschuldige zullen worden in rekening gebragt. De uitkeering hiervan en van de overige bij deze publicatie toegekende emolumenten zal echter eerst plaats vinden wanneer dezelve nevens de verschuldigde belasting bij den kolonialen ontvanger zijn ontvangen.

Art. 10.

Wanneer de belastingschuldige vermeent ten onregte te worden vervolgd, of bijaldien een derde vermeent zich tegen die vervolging te moeten verzetten, zal de zoodanige den voortgang daarvan kunnen beletten door het middel van oppositie, en zal dezelve mitsdien gehouden zijn de gronden van zijn verzet op te geven aan den ambtenaar met de vervolging belast, die daarvan eene acte van oppositie zal opmaken en nevens den opposant onderteekenen. De opposant zich van eenige stukken tot staving der oppositie willende bedienen, zal verplicht zijn dezelve bij het doen der oppositie over te leggen en in de acte te doen opnemen; zullende geene andere stukken in regten worden toegelaten dan die in de acte van oppositie zijn vermeld.

Art. 11.

Geen ander verzet, onder welke benaming ook, zal mogen gebezigd of toegelaten worden bij de vervolging van lands-belastingen, dan het aangewezen middel van oppositie.

Art. 12.

De regtbank zal over zoodanige opposities steeds bij arrest beslissen, en zal mitsdien van deszelfs uitspraken daarover geen hooger beroep vallen.

Art. 13.

Ingeval de deurwaarder door ziekte verhinderd wordt in de voortzetting der vervolging, zal de Gezaghebber, op bekomen kennisgeving hiervan, door den kolonialen ontvanger in te dienen, een of ander geschikt persoon in deszelfs plaats stellen, dewelke, na aflegging van den eed tot gezegde betrekking staande, bevoegd zal zijn tot al hetgeen bij deze publicatie aan den deurwaarder is opgedragen.

Art. 14.

Alle vroegere wetsbepalingen met de tegenwoordige publicatie in strijd, vervallen met den dag der afkondiging dezer.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en aangeplakt ter plaatse waar zulks te doen gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd te St. Eustatius, den 17den Junij 1844, het 4de jaar van Zijner Majesteits regering.

(Get.) JOH. DE VEER.

Ter ordonnantie van Zijn Hoog Ed. Gestr.,

De Koloniale Secretaris,

(get.) A. H. BISSCHOP GREVELINK.

Uitgevaardigd achterevolgens resolutie van den Hoog Ed. Gestr. Gezaghebber van St. Eustatius en Saba, dd. 17 Junij 1844 n°. 92/75, en gepubliceerd den 19den daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,

(get.) A. H. BISSCHOP GREVELINK.

MODEL LIT. A.

SOMMATIE.

In den jare . . . heb ik N. N., deurwaarder bij de regtbank, ter requisitie van den kolonialen ontvanger, mij verveogd ter woonstede (*aan het regterlijk domicilium*) van N. N. en hem (*haar*) gesommeerd, om ten kantore van genoemden kolonialen ontvanger, binnen *veertien* dagen na dato dezes, te betalen de somma van gulden cents, zijnde voor verschuldigde (aard der belasting) over het jaar, benevens de kosten, ten bedrage van gulden cents, op poene van verdere vervolging.

De deurwaarder voornoemd,

	— f
2 pct. voor de ver-	
volging	f
Sommatie	» 0.75
	—
	»
	—
	f
	—

MODEL LIT. B.

VOOR DEN LANDE.

In den jare *achttien honderd* heb ik
 deurwaarder bij de regtbank, ter requisitie van den kolonialen
 ontvanger mij vervoegd ter woonplaatse van
 en afgevraagd dadelijke voldoening van aan
 het kantoor van den kolonialen ontvanger verschuldigde (aard
 der belasting) over het jaar, ten bedrage van *f*
 benevens de bereids verpleegde kosten, ten beloope van *f*,
 of anders dat de geëxecuteerde zal hebben te doen en geven
 aanwijzing van goederen, uit welker provenu de executant, na
 den executiven verkoop, het beloop van het voorschreven achter-
 wezen zal kunnen vinden en verhalen.

En heb ik, sprekende met, tot antwoord bekomen:

Vermits dit antwoord, heb ik, deurwaarder voor-
 noemd, in executie genomen en gesteld in handen van de hooge
 overheid (1).

En heb ik den geëxecuteerde kopij van dit exploit gelaten, en
 hem (*haar*) voorgesteld om het origineel benevens mij te ondertee-
 kenen, welk voorstel door (2).

De deurwaarder voornoemd,

(1) Of wel: Vermits dit antwoord onvoldoende was en ik geene goe-
 deren, van welken aard ook, gevonden heb, waarop ik executie heb
 kunnen dirigeren of die de kosten daarvan zouden kunnen goedmaken,
 ben ik onverrigter zake teruggekeerd, na alvorens kopij dezès aan den
 geëxecuteerde te hebben gelaten.

(2) Vervolgens heb ik mij begeben ten kantore van den ambtenaar,
 belast met de registratie der slaven, denzelven geïntimeerd, om betrek-
 kelijk de voornoemde in executie genomen slaven, geene opgaven van ver-
 koop, verpanding, donatie, of hoe anders ook, aan te nemen en te
 registreren, tot tijd en wijle dezelve slaven van de tegenwoordige executie
 zijn ontslagen.

En heb ik het origineel dezer insinuatie ter mede-onderteekening aan
 gezegden ambtenaar aangeboden, die hetzelfde met mij onderteekend heeft,
 en kopij dezès aan denzelve gelaten.

9029/63

